1ον ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ.

ΑΡΧΕΙΟΝ ΘΑΝΟΥ ΠΕΤΡΑΛΙΑ

ΔΡΑΣΙΣ ΜΟΥ ΕΝ ΤΩ ΤΟΥΡΙΣΜΩ ὡς Δ. ΓΕΝ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ

1934 – 1937.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ ΤΗ 2 Μαΐου 1931.
ΜΕΓΑΡΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ
Γ'. ΟΡΟΦΟΣ

ΤΕΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΟΤ
ΤΗΛΕΦ. 68-59 ΑΚ.

Αριθ. Πρωτ. 1126.

Πρός
Τόν κύριον Θάνον Πετραλιᾶν

ΠΑΤΡΑΣ

Ἔχομεν τήν τιμήν νά γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἡ Ε.Ε. τοῦ Ε.Ο.Τ. λαβοῦσα γνῶσιν τῆς ὑφ' ὑμῶν συγγραφείσης ὕλης διά τήν ἔκδοσιν τοῦ Ὁδηγοῦ Πατρῶν ἀνέθεσεν ἡμῖν, νά σᾶς ἐκφράσωμεν τάς εὐχαριστίας καί τά συγχαρητήρια ταύτης διά τήν νέαν ταύτην πολύτιμον συμβολήν σας εἰς τό ἔργον τοῦ Τουρισμοῦ.-

Ἐκομένη δέ εἰς τήν καθιερωθεῖσαν ἀρχήν της ὅπως ἀμοίβῃ κατά τό δυνατόν τάς προσφερομένας ὑπηρεσίας ἐνέκρινεν τήν πρός ὑμᾶς καταβολήν τοῦ ποσοῦ τῶν τριῶν χιλιάδων δραχμῶν τό ὁποῖον παρακαλοῦμεν ὅπως εὐαρεστούμενος ἀποδεχθῆτε.

Μετά τιμῆς
Ο ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

(Κ. Μελᾶς)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ἐκ Ἀθηνῶν | Ἀριθμός 1420 | Λέξεις 27 | Ἡμερομηνία 2/3 | Ὥρα 1351

Ἀξιότιμον Θάνον Πετραλιᾶν
Κόδρου 9
ΕΝΤΑΥΘΑ

4

Ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἐκ ἀναλύσεως καθηκόντων Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Τουρισμοῦ ἐκ ἀναθέω ἀπάσης Ἑλληνικῆς χώρας.-

Γ. Ξένος

Γενικός Γραμματεύς Ὁμοσπονδίας Αὐτοκινητιστῶν Ἑλλάδος

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ Ἀριθ. 24 ἐπιστροφῆς

ΘΑΝΟΝ ΠΕΤΡΑΛΙΑΝ ΚΟΔΡΟΥ 2 ΑΘΗΝΑΣ

285Ο ΠΑΤΡΩΝ 5913-25-26-20= ΕΥΤ

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

= ΣΥΓΚΑΙΡΩ ΟΛΟΨΥΚΩΣ ΥΜΑΣ & ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΟΠΟΙΑ ΚΑΡΙΖΕΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΕΝΨΥΚΩΤΗΝ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΝ ΚΙΝΗΤΗΡΑ ΝΕΚΡΟΥ ΜΕΧΡΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ = ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ ::

ΘΑΝΟΝ ΠΕΤΡΑΛΙΑΝ ΓΕΝΙΚΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΑΘΗΝΑΣ =

4

ΕΚ | ΑΡΙΘΜΟΣ | ΛΕΞΕΙΣ | ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ | ΩΡΑ | ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

139Ο ΔΟΥΝΕΙΚΩΝ 5-12-8-14=

ΣΥΓΚΑΙΡΩ ΔΙ' ΕΞΥΨΩΣΙΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ = ΤΑΚΗΣ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ :

Σημαντική, θὰ ἐπισκεφθῇ σήμερον τὴν πρωΐαν δύο στρατώνας, διὰ νὰ «συγκρίσῃ» μὲ τοὺς πρωτοτύπους τὸ πασχαλινὸ χύγι.

Τὸ ἀπόγευμα ὁ κ. πρωθυπουργὸς, ἐπωφελούμενος τῶν διακοπῶν, θὰ μεταβῇ εἰς Λουτράκι, ἐκεῖθεν δὲ αὔριον τὴν πρωΐαν εἰς Καμάρι, ὁπόθεν θὰ ἐπιστρέψῃ τὴν πρωΐαν τῆς Τετάρτης.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνεκοίνωσεν ὅτι τὸ εἰς Λονδῖνον ταξείδιον αὐτοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαξίμου θὰ ἀποφασισθῇ ὁριστικῶς μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐρεύνης ὑπὸ τῶν ἐμπειρογνωμόνων τῆς Κ.Τ.Ε.

Τὸ ἀπόγευμα χθὲς συνεκροτήθη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ σύσκεψις, τῆς ὁποίας μετέσχον οἱ ὑφυπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας κ.κ. Εὐλάμπιος καὶ Στεφανόπουλος, καθὼς καὶ τὰ μέλη τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ἡ διεύθυνσις τοῦ Ὀργανισμοῦ πρόκειται ν' ἀνατεθῇ εἰς τὸν κ. Θάνον Πετραλεῖαν.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐδέχθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς συνεργασίαν τοὺς κ.κ. Μπακάλμπασην καὶ Γ. Ροβόπουλον, οἱ ὁποῖοι τὸν κατέστησαν ἐνήμερον τῶν λεπτομερειῶν τῆς συμφωνίας μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας διὰ τὴν διάθεσιν τῶν ἀνατολικῶν καπνῶν. ΕΛΛ. ΜΕΛΛΟΝ

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ο κ. ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ;

Τὸ ἀπόγευμα συνεκροτήθη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ σύσκεψις, τῆς ὁποίας μετέσχον οἱ ὑφυπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ.κ. Εὐλάμπιος καὶ Στεφανόπουλος, καθὼς καὶ τὰ μέλη τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ τουρισμοῦ.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ἡ γενικὴ διεύθυνσις τοῦ ὀργανισμοῦ πρόκειται νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν κ. Θάνον Πετραλιᾶν.

Ακρόπολις

11 Απρ. 1933

ΘΑ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΘΗ Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν συνεκροτήθη σύσκεψις ὑπὸ προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καθ' ἣν ἐξητάσθη τὸ ζήτημα τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς ὑπηρεσίας τουρισμοῦ διὰ νὰ δοθῇ αὕτη νὰ ἀντιπαοκριθῇ πληρέστερον εἰς τὸν προορισμόν της.

Κατὰ τὰς ληφθείσας ἀποφάσεις θὰ ἐνισχυθῇ τὸ συμβούλιον τοῦ ὀργανισμοῦ διὰ νέων προσώπων ἱκανῶν νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἀναπτυξιν τῆς πλουτοπαραγωγικῆς αὐτῆς πηγῆς. Πρόεδρος τοῦ συμβουλίου θὰ εἶνε ὁ κ. Πρωθυπουργός

Κατ' ἄλλας πληροφορίας ἡ γενικὴ διεύθυνσις τοῦ Ὀργανισμοῦ πρόκειται ν' ἀνατεθῇ εἰς τὸν κ. Θάνον Πετραλιᾶν.

ΠΡΩΙΑ

Η ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Συνεκροτήθη τὸ ἀπόγευμα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ σύσκεψις τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν καὶ εἰδικῶς καταρτισθείσης ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ τουρισμοῦ.

Καθ' ὑπαρχούσας πληροφορίας ἡ Κυβέρνησις πρόκειται ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν διευθυντὴν τοῦ τουρισμοῦ κ. Κ. Μελᾶν διὰ τοῦ κ. Θάνου Πετραλιᾶ.

ΠΩΣ ΕΝΝΟΟΥΝ ΝΑ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΟΥΝ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΝ

ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΙΣ «ΗΜΕΤΕΡΩΝ»

Συνεκροτήθη τὸ ἀπόγευμα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ σύσκεψις, τῆς ὁποίας μετέσχον οἱ ὑφυπουργοὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, καθὼς καὶ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῆς καταρτισθείσης ὑπὸ τῆς πρώτης κυβερνήσεως πρὸς μελέτην τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ἡ κυβέρνησις πρόκειται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν γενικὸν διευθυντὴ τοῦ Ο.Τ. κ. Κ. Μελᾶν διὰ τοῦ φίλου μας κ. Θ. Πετραλιᾶ.

ΑΦΙΚΕΤΟ Ο ΠΡΟΥΠΟΕΥΤ

ΠΑΤΡΙΣ

ΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΑΡΙΣΤΙΝΔΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΑΙ

τῶν κ. κ. Παπαναστασίου καὶ Στρέϊτ τοὺς κ. κ. Κ. Δεμερτζῆν καὶ Ν. Μπακόπουλον.

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Συνεκροτήθη τὸ ἀπόγευμα, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, σύσκεψις εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον οἱ ὑφυπουργοὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, καθὼς καὶ τὰ μέλη τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς καταρτισθείσης ὑπὸ τῆς πρώτης κυβερνήσεως, πρὸς μελέτην τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ τουρισμοῦ.

Καθ' ὑπαρχούσας πληροφορίας, ἡ κυβέρνησις πρόκειται ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν διευθυντὴν τοῦ τουρισμοῦ κ. Κ. Μελᾶν διὰ τοῦ κ. Θ. Πετραλιᾶ.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΜΙΛΕΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΙΝ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΠΩΣ ΘΑ ΠΡΟΣΕΛΚΥΣΩΜΕΝ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ

Ἡ Ἑλλάς, ἀπὸ τουριστικῆς ἀπόψεως — καὶ ἐννοοῦμεν τὴν ἐπίσημον Ἑλλάδα — δὲν κατώρθωσε

Αὐτὸ δὲν ἔχει κομμίαν ἀξίαν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐτόνισεν ὅτι δὲν λείπουν τόσον τὰ προγράμματα,

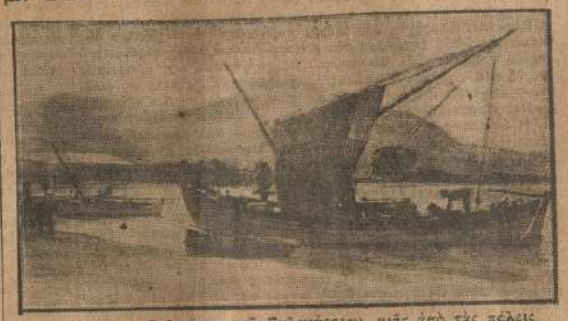

Μία ἄποψις τοῦ λιμένος τοῦ Ξυλοκαστρου, μιᾶς ἀπὸ τὰς πέλας τῆς Ἑλλάδος, ποὺ θὰ ἠμποροῦσαν νὰ γίνουν κέντρα τουρισμοῦ.

παρὰ ἐλάχιστα πράγματα, ἐντελῶς μηδαμινά, ἐναντι τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἐτῶν ἐξοδεύονται ἀφειδῶς. Τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον ἐγένετο, ἦτο νὰ ἀκούσωμεν τομπώδεις φράσεις καὶ ὡραῖα προγράμματα, τὴν ὠφελιμότητα τῶν ὁποίων ἐγνώρισαν μόνον θελκτικαὶ κυρίαι, πλουσίως ἀμειβόμεναι καὶ διαμένουσαι εἰς τὰ καλύτερα ξενοδοχεῖα τῶν Ἀθηνῶν ἢ μερικαὶ ξέναι κυρίαι, τῶν ὁποίων ἡ ἀμοιβή, διὰ μὴ προσφερθεῖσαν ὑπηρεσίαν εἰς τὰς πέραν τοῦ ὠκεανοῦ χώρας, καταντοῦσε ἐξωφρενική.

Τὸ «Ἑλληνικὸν Μέλλον» ἠσχολήθη πρὸ καιροῦ σχετικῶς καὶ ἀπεκάλυψε τὴν σκανδαλώδη καὶ πολυδάπανον δράσιν τῆς νῦν διοικήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ.

Εἶνε ὅλα τόσον γνωστά! Ὅ,τι ἔγινε ὀφείλεται περισσότερον εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, ἡ ὁποία δὲν ἦτο ποτὲ δυνατὸν νὰ ἀναπτύξῃ ὅσον ἔπρεπε τὸν πλουτοπαραγωγικὸν αὐτὸν κλάδον τῆς χώρας μας, ποὺ λέγεται βιομηχανία τῶν Ξένων.

Σήμερον ὅμως δὲν πρόκειται νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ αὐτή, ἡ τόσον μελανή, πλευρὰ τοῦ κεφαλαιώδους διὰ τὴν χώραν μας ζητήματος τοῦ τουρισμοῦ, ἀλλὰ κάτι ἄλλο πολὺ σοβαρώτερον.

Τί σκέπτεται ἡ Κυβέρνησις νὰ πράξῃ ἐπ' αὐτοῦ καὶ ποίαν σημασίαν δίδει εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Τουρισμοῦ;

ΟΜΙΛΕΙ Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Τσαλδάρης εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς ἐκθέσῃ ὡς ἑξῆς τὰς γνώμας του διὰ τὸν Τουρισμόν:

«Εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτό, δυστυχῶς, καθυστεροῦμεν πολύ. Ἡ Ἰταλία εἰσπράττει ἐτησίως ἀπὸ τὴν βιομηχανίαν τῶν ξένων 40 δισεκατομμύρια δραχμῶν. Ἂν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ τὴν συναγωνισθῶμεν, εἶνε εὔκολον νὰ προσαγάγωμεν τὸν Τουρισμόν μας εἰς περίβλεπτον θέσιν. Ἀπὸ ἀπόψεως κλίματος, δὲν διαφέρομεν τῆς Ἰταλίας, ἐνῷ πλεονεκτοῦμεν εἰς ἀρχαιότητας.

»Ἐκτὸς δὲ αὐτῶν, ἐτόνισεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμῶμεν ἕνα ἄλλον σοβαρώτατον παράγοντα, τὴν φθήνειαν τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς, λόγῳ τῆς συναλλαγματικῆς διαφορᾶς.»

Ἐν συνεχείᾳ μᾶς ἐκθέτει ὅτι εἶνε λίαν αἰσιόδοξος διὰ τὸ μέλλον τοῦ Τουρισμοῦ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον θὰ τονωθῇ αἰσθητῶς ἡ ἐθνικὴ ἰδιωτικὴ οἰκονομία καὶ θὰ βελτιωθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ κράτους.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν ἠθέλησε νὰ προχωρήσῃ περισσότερον καὶ νὰ μᾶς δώσῃ λεπτομερείας τοῦ προγράμματος, τὸ ὁποῖον θὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν συντόμως. Προσέθεσε μόνον ὅτι δὲν θὰ λείψουν εἰς μίαν ἐργασίαν τόσον σοβαρὰν καὶ τὰ κεφάλαια, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

— Ἀρκεῖ νὰ ἐμπνεύσωμεν τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς πάντα, κατέληξεν ὁ κ. Τσαλδάρης, ὅτι τίποτε δὲν πρόκειται νὰ διαταράξῃ τὴν ὁμαλὴν ἐξέλιξιν τῆς χώρας μας.»

Θὰ ἦτο ἄνευ σημασίας νὰ ἐκθέσῃ κανεὶς τὸ τί πρόκειται νὰ γίνῃ, ὅσον ἡ θέλησις καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐφαρμογῆς των.

Τὴν αὐτὴν ἐπιφύλαξιν ἐτήρησε καὶ ὁ κ. Θάνος Πετραλιᾶς, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐξέθεσεν ὅτι ἡ βιομηχανία τῶν ξένων τῆς Ἑλλάδος εὑρίσκεται σήμερον εἰς πλεονεκτικὴν θέσιν, διότι, ἐκτὸς τῶν ἐθνικῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν ποὺ παρέχει ἡ χώρα μας εἰς τοὺς ξένους, ἡ μεγάλη μάζα ἐξ αὐτῶν ἐκουράσθη νὰ ταξειδεύῃ εἰς τὴν Εὐρώπην, τὴν ὁποίαν ἐγνώρισαν ἐπὶ ἔτη ἤδη πολὺ καλὰ καὶ ζητεῖ νέους τόπους καὶ στρέφεται πρὸς τὴν Ἀνατολήν.

Μᾶς ἀπεκάλυψεν ὅμως κάτι σοβαρόν, ποὺ πρέπει νὰ ἀναγραφῇ. Ὅτι δηλαδὴ δὲν θὰ ὑπάρξῃ Τουρισμὸς στὴν Ἑλλάδα, ἐὰν δὲν διδάξωμεν τὸν χωρικὸν τί εἶνε τουρισμὸς καὶ νὰ ἐνδιαφερθῇ ὁ ἴδιος γι' αὐτόν. Νὰ δημιουργήσωμεν τουριστικὴν συνείδησιν, νὰ ὀργανώσωμεν ἐκ τῶν κάτω τὸν τουρισμόν, νὰ ὀργανώσουν οἱ ἴδιοι οἱ χωρικοὶ ὅ,τι πρέπει, στὸν τόπο τους, καθοδηγούμενοι ἀπὸ τοὺς εἰδικούς. Τοῦτο δὲ διότι τουρισμὸς δὲν ἐννοεῖται μὲ ταξειδεύοντας λόρδους καὶ πλουσίους, ἀλλὰ περισσότερον μὲ τὸν λαὸν τῶν ξένων κρατῶν, ὁ ὁποῖος φορτώνεται ἕνα βισάκι καὶ τρέχει στὴν φύσι καὶ στοὺς ἀρχαιολογικοὺς καὶ ἄλλους ἐνδιαφερόντας τόπους.

ΕΛΛ. ΜΕΛΛΟΝ
ΘΕΣΣΑΛΙΩΝ
23 Ἀπριλίου 1933

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1934 2 Μαρτίου

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ο ΝΕΟΣ ΓΕΝ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ κ. Θ. ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν ἀκριβῶς προσῆλθεν εἰς τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Φιλελλήνων μέγαρον τοῦ Τουρισμοῦ καὶ ἐνέλαβεν ὑπηρεσίαν ὁ νέος Γεν. Ἐπιθεωρητὴς κ. Θάνος Πετραλιᾶς πρώην βουλευτὴς Ἀχαΐας.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ε. Ο. Τ. κ. Σπ. Ἀγαπητός, παρουσιασθεὶς εἰς τὸν κ. Πετραλιᾶν τοῦ ἐνεχείρισε τὸν διευθυντὴ κ. κ. Ζαΐδονα καὶ Σιλιαβάνη, καθὼς καὶ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους.

Ὁ κ. Πετραλιᾶς ἐξέφρασε δι' ὀλίγων τὰς εὐχαριστίας του εἰς τὸν κ. Πρόεδρον καὶ παρεκάλεσε τοὺς παρισταμένους ὅπως τὸν βοηθήσουν εἰς τὸ μέγα καὶ δύσκολον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε καὶ διὰ τὸ ὁποῖον θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως δοθῇ ζωὴ εἰς τὸν μέγαν ἀθλητὴν πλοῦτον, ὅπως εἶνε ἡ βιομηχανία τῶν ξένων ἐν Ἑλλάδι. Ἐτόνισεν ὅτι ὁ Τουρισμὸς πρέπει νὰ εἶνε μακρὰν τῶν πολιτικῶν κομμάτων, διότι τότε μόνον δύναται νὰ προκόψῃ οὗτος. Ἀδιημέριστα, εἶπε καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις ἀποδίδει μεγίστην σημασίαν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἀνεκμεταλλεύτου τούτου ἐθνικοῦ πλούτου.

Ὁ κ. Θάνος Πετραλιᾶς εἰς τὸ γραφεῖόν του.

Ὁ κ. Πετραλιᾶς ἔκαμε μακρὰν συνομιλίαν μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ε. Ο. Τ. κ. Ἀγαπητοῦ, ἀνεχώρησε δὲ κρίνων Δελφῶν διὰ Θήβων Μόλυνον καὶ Σύρον πρὸς μελέτην ἐπιτόπιον τουριστικῶν ζητημάτων, ἐπανερχόμενος δὲ θέλει μεταβῇ εἰς Λουτράκιον καὶ Ὀλυμπίαν ὅπου θέλει ἐκτελεσθῇ λίαν σπουδαῖον ἔργον τῆς Κυβερνήσεως τουριστικὸν ἔργον, ἅτινα εἰδοποιοῦνται νὰ ἴδῃ μελέτην.

Ο ΝΕΟΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ Κ. ΘΑΝΟΣ ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

Τὴν 1ην τρέχοντος μηνὸς προσῆλθεν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Μέγαρον Τουρισμοῦ καὶ ἀνέλαβεν ὑπηρεσίαν ὁ νέος Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς κ. ΘΑΝΟΣ ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ, πρώην βουλευτὴς Ἀχαϊοήλιδος καὶ ἰδιαίτερος ἔμπιστος φίλος τοῦ ἀειμνήστου ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἡ Ἐφημερίς μας ἐκφράζει τὰ πλέον θερμὰ συγχαρητήριά της πρὸς τὸν ἀντάξιον Τοῦτον ἔμπιστον φίλον τοῦ λατρευτοῦ μας ἀλησμονήτου Βασιλέως, ΟΥΤΙΝΟΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ μᾶς ὑπενθυμίζῃ τὴν ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΚΕΙΝΗΝ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΝ, καὶ ἡ φαντασία μας παραχρῆμα προστρέχει μὲ ἀλιγγιώδη καὶ ἀφάνταστον ταχύτητα εἰς τὴν Ρωσσικὸν Ἐκεῖνον Ναΐσκον τῆς Φλωρεντίας, ἔνθα νεκρὸς κατάκειται ἤδη ἐπὶ δεκαετίαν ὁλόκληρον, ἡ ΤΟ ΙΝΔΑΛΜΑ τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς, χωρὶς ἡ Πατρίς Του νὰ διαθέσῃ ἔτι καὶ δύο μόνον μέτρα γῆς, πρὸς ταφὴν τοῦ ἐνδόξου ΤΟΥΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ, ΟΣΤΙΣ ἐτριπλασίασε ταύτην.

Ο ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ κ. ΠΕΤΡΑΛΙΑ

Ὁ βενιζελικὸς τύπος ἐξεγείρθη μαθὼν τὸν διορισμὸν εἰς τὴν θέσιν τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ εἰς τὸν Τουρισμὸν τοῦ κ. Θάνου Πετραλιᾶ. Ἤδη ἐπόμενον διότι ὁ κ. Πετραλιᾶς ὑπῆξεν ἐν μαχητικῶν στοιχείων εἰς τὴν παράταξιν τοῦ Λαΐκοῦ κόμματος καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν ὁ βενιζελικὸς Τύπος τὰ αἰσθανθῇ χαρὰν διὰ τὸν τοιοῦτον διορισμόν. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἔχομεν νὰ κανίσωμεν, χωρὶς νὰ μᾶς παρασύρῃ περισσοτέρα συμπάθεια, εἶναι ὅτι ὁ κ. Πετραλιᾶς εἶναι ὁ ἐνδεδειγμένος διὰ τὴν ἀνωτέρω θέσιν. Διότι καὶ ἀρτίας ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως εἶναι, διότι μετέμπνευσε διὰ τὴν πολυγλωσσίαν του καὶ μεγάλης πείρας διὰ τὸν Τουρισμόν, δεδομένου ὅτι περιῆλθον τὰ μεγαλύτερα κέντρα τῆς Εὐρώπης, εἰς τὰ ὁποῖα ἔζησε ἐπὶ μακρὸν χρόνον καὶ εἶδε πῶς ζῇ καὶ ἐκεῖ ὁ κόσμος καὶ πῶς προάγεται ὁ Τουρισμὸς αὐτῶν. Ἡμεῖς συγχαιρόμεν ἀπὸ καρδίας τοῦ κ. Πετραλιᾶν, ὡς καὶ τὴν Κυβέρνησιν διότι ἡ σημαίνουσα αὐτὴ ὑπηρεσία διὰ τὸν Τουρισμὸν ἀνεκίθη εἰς χεῖρας ἱκανὰς καὶ ἐπιτυχ...

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
4 Μαρτίου 1933

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ · 24 Φεβ 1934

ΙΒΟΛΑΙΩΝ

ΥΠΟΔ. 124. 1.

Α

ΠΙΜΟΛΟΓΙΟ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΚΑΤΟΠΙΝ ΑΞΙΩΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΑΙ ΠΟΛΥΔΑΠΑΝΟΣ ΘΕΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΝ ΠΡΟΣ ΔΙΟΡΙΣΜΟΝ „ΦΙΛΟΥ"

Κατά την γνθεινήν συνεδρίασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ ὀργανισμοῦ τουρισμοῦ, εἰς ἣν ἔλαβε μέρος καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τσαλδάρης, ἀπεφασίσθη νὰ δημιουργηθῇ θέσις ἐκτάκτου γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ μὲ μισθὸν δέκα χιλιάδων δραχμῶν μηνιαίως. Τὴν θέσιν ταύτην θὰ καταλάβῃ ὁ κ. Θ. Πετραλιᾶς, ὅστις ἕως τώρα ἦτο μέλος τῆς τοπικῆς τουριστικῆς ἐπιτροπῆς τῶν Πατρῶν.

Τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Πετραλιᾶ ἠξίωσεν αὐτὸς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τσαλδάρης καὶ μὲ μισθὸν μάλιστα δεκαπέντε χιλιάδων δραχμῶν μηνιαίως, ἀλλὰ τοῦ ἐδηλώθη ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἐδέχετο τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ τουρισμοῦ νὰ δημιουργήσῃ θέσιν τόσον πολυδάπανον διὰ πρόσωπον ἐντελῶς ἀκατάλληλον.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπέμενεν εἰς τὴν ἀξίωσίν του, ἐδέχθη ὁ πρόεδρος τοῦ ὀργανισμοῦ κ. Σ. Ἀγαπητὸς νὰ δηλώσῃ εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ὅτι ἔχει ἀνάγκην ἑνὸς βοηθοῦ καὶ ἐζήτησε νὰ δημιουργηθῇ ἡ θέσις τοῦ ἐκτάκτου γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ.

Τὸ συμβούλιον πρὸ τῆς πρωθυπουργικῆς πιέσεως κατέψυνεν εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς νέας αὐτῆς θέσεως μὲ μισθὸν δέκα χιλιάδων δραχμῶν μηνιαίως, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἀποφασίσῃ αὐτὸ περὶ τοῦ προσώπου τὸ ὁποῖον θὰ διορισθῇ, ἀφῆσαν οὕτω τὴν εὐθύνην τῆς ἐκλογῆς τοῦ προσώπου εἰς τὸν πρόεδρον κ. Σπ. Ἀγαπητόν.

ΤΟ ΑΡΧΕΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΘΑΝΟΥ ΠΕΤΡΑΛΙΑ

Τὸ πολύτιμον ἀρχεῖον τοῦ κ. Πετραλιᾶ ἔχει, ὡς γνωστόν, ἐκχωρηθῆ εἰς τὸ «Ἑλληνικὸν Μέλλον», ἐξ οὗ καὶ θὰ παραλήφθῃ καὶ τὸ χθὲς θεμελιωθὲν ἰσόγειον κτίριον.

Ὁ κ. Θάνος Πετραλιᾶς

πρώην βουλευτὴς Πατρῶν καὶ διευθυντὴς τοῦ ὑγρείου τῶν Τύπου τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐν Ἐλβετίᾳ.

μὰ τοῦ ἀειμνήστου Γοῦνερ πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον.

Ἡ σημερινὴ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν της τὴν τεραστίαν ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν τοῦ κ. Πετραλιᾶ, τὰς μεγάλας ὑγιοῦς τοῦ μετ' ἐξοχῶν προσωπικοτήτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ τὰς εἰδικὰς γνώσεις του διὰ τὰ μεγάλα τουριστικὰ ζητήματα, ἐζήτησε τὴν συνδρομήν του πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τουρισμοῦ. Ὁ ἐνλεκτὸς ἀμιδεστὴς καὶ πολυτιμος ἐνισχυτὴς τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν παραδόσεων τῆς παραταξέως μας ἀπεδέχθη τὴν πρὸς ἀρρεθίσαν τιμητικὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Τουρισμοῦ, παρέχει ἤδη ἀπὸ μηνὸς τὰ πολύτιμα αὐτοῦ ὑφίτα εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τούτου, ἐπ τοῦ ὁποίου ἡ Κυβέρνησις, προσδοκῷ μεγάλα καὶ ἀσφαρὰ ὑπὲρ τῆς χώρας ὠφελήματα.

ΕΛΛ. ΜΕΛΛΟΝ. 25 Φεβ 1934

ΑΝΕΚΔΟΤΙΚΗ ΦΡ. Α. ΖΑΪΜΗΣ
ΟΔΟΣ ΚΑΡΑΓΙΟΛΟΥ ΤΕΡΗΟΥΤΗ

24 Απρ 1934 ΒΡΑΔΥΝΗ

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ 20-3-34

Ο κ. ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΙΑΝ

Σημερον με την τακσιαν των Πατρων ἀναχωρεῖ ἐκ Πατρῶν καὶ ὁ Ὀλυμπιακὸς ὁ γνωστὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ τουρισμοῦ κ. Πετραλιᾶς, ὅπως παρασταθῇ εἰς τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ διεσημου ἀρχαιολόγου Δαιρπφελδ, τοῦ ὁποίου προ τριῶν ἑβδομάδων ἀπεκαλύφθη ἡ προτομή του εἰς τὴν Ὀλυμπίαν.

Ὡμίλησε πρῶτος ὁ ἀρχαιολόγος κ. Κυπαρίσσης, ὁ ὁποῖος διὰ μακρῶν ἐξέθεσε τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ ἀρχαιολόγου ὡς καὶ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ νεωτέρου γερμανικοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ φορέως τῆς κλασικῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος.

Ἀκολούθως ὡμίλησεν ὁ Διευθυντὴς τῆς Γερμανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς κ. Κάρρο ἐξάρας τὴν συμβολὴν τοῦ πλασικοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἐπὶ τῆς Γερμανικῆς διανοήσεως.

Μετὰ ταῦτα ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰς ἐνθουσιώδεις ἐκφωνήσεις τοῦ ἀκροατηρίου ἔλαβε τὸν λόγον, κατόπιν προτάσεως τοῦ Προέδρου τῆς δημογέρας κ. Κοζαντζῆ, ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ κ. Θάνος Πετραλιᾶς, ὁ ὁποῖος ἐν ὀλίγοις ἀνεφέρθη εἰς τὴν δρᾶσιν τοῦ κ. Δαιρπφελδ, ὅστις ὡς νεαρὸς μηχανικὸς πρὸ 54 ἐτῶν κατῆλθεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν τότε ἀπὸ ἀρχαιολογικὴς ἀπόψεως Ὀλυμπίαν καὶ κατώρθωσε διὰ τῆς ἐπιμονῆς του καὶ τοῦ ζήλου του νὰ δημιουργήσῃ ἐκ τοῦ ἀρχαίου ἐραγματικότητος. Ἀφηγήθη ἔκστατα τὰ τῆς σεμνῆς ἑορτῆς τῆς Ὀλυμπίας καὶ τῆς συμθορυπτοῦ συμμετοχῆς τῶν κατοίκων, ἤτις βαθυτάτῃ συνεκίνησε τοὺς παρευρεθέντας Γερμανοὺς ἀρχαιολόγους καὶ τελειτὸν ἀνέφερε τοὺς λόγους, ἃς εἶπεν ὁ ἀπόμαχος Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος διὰ τὸν ἐπίσκοπον σοφόν:

— Ὁ Δαιρπφελδ δὲν εἶνε τλέον Γερμανός, δὲν εἶνε φιλέλλην ἀλλὰ μέγας Ἕλλην.

Μετὰ τὸν κ. Πετραλιᾶν ὡμίλησαν δι' ὀλίγων οἱ κ.κ. Κουτσόφερ καὶ Κοζαντζῆς

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΔΑΙΡΠΦΕΛΔ

Εἰς τὴν Γερμανικὴν Λέσχην φιλαρέσκειας ἐν μέσῳ πυκνοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου ἐτελέσθη σεμνὴ ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου φιλέλληνος ἀρχαιολόγου Δαιρπφελδ, τοῦ ὁποίου προ τριῶν ἑβδομάδων ἀπεκαλύφθη ἡ προτομή του εἰς τὴν Ὀλυμπίαν.

Ὡμίλησε πρῶτος ὁ ἀρχαιολόγος κ. Κυπαρίσσης, ὁ ὁποῖος διὰ μακρῶν ἐξέθεσε τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ ἀρχαιολόγου ὡς καὶ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ νεωτέρου γερμανικοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ φορέως τῆς κλασικῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος.

Ἀκολούθως ὡμίλησεν ὁ Διευθυντὴς τῆς Γερμανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς κ. Κάρρο ἐξάρας τὴν συμβολὴν τοῦ κλασικοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἐπὶ τῆς Γερμανικῆς διανοήσεως.

Μετὰ ταῦτα ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰς ἐνθουσιώδεις ἐκφωνήσεις τοῦ ἀκροατηρίου ἔλαβε τὸν λόγον, κατόπιν προτάσεως τοῦ Προέδρου τῆς δημογέρας κ. Κοζαντζῆ, ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ κ. Θάνος Πετραλιᾶς, ὁ ὁποῖος ἐν ὀλίγοις ἀνεφέρθη εἰς τὴν δρᾶσιν τοῦ κ. Δαιρπφελδ, ὅστις ὡς νεαρὸς μηχανικὸς πρὸ 54 ἐτῶν κατῆλθεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν τότε ἀπὸ ἀρχαιολογικὴς ἀπόψεως Ὀλυμπίαν καὶ κατώρθωσε διὰ τῆς ἐπιμονῆς του καὶ τοῦ ζήλου του νὰ δημιουργήσῃ ἐκ τοῦ ἀρχαίου ἐραγματικότητος. Ἀφηγήθη ἔκστατα τὰ τῆς σεμνῆς ἑορτῆς τῆς Ὀλυμπίας καὶ τῆς συμθορυπτοῦ συμμετοχῆς τῶν κατοίκων, ἤτις βαθυτάτῃ συνεκίνησε τοὺς παρευρεθέντας Γερμανοὺς ἀρχαιολόγους καὶ τελειτὸν ἀνέφερε τοὺς λόγους, ἃς εἶπεν ὁ ἀπόμαχος Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος διὰ τὸν ἐπίσκοπον σοφόν:

— Ὁ Δαιρπφελδ δὲν εἶνε τλέον Γερμανός, δὲν εἶνε φιλέλλην ἀλλὰ μέγας Ἕλλην.

Μετὰ τὸν κ. Πετραλιᾶν ὡμίλησαν δι' ὀλίγων οἱ κ.κ. Κουτσόφερ καὶ Κοζαντζῆς

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΩΝ ΠΡΟΤΟΜΗΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΔΑΙΡΠΦΕΛΔ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ ΟΛΥΜΠΙΑΝ

ΠΥΡΓΟΣ. Τὴν 12ην μεσημβρινὴν ἐγένετο εἰς τὸ Μουσεῖον τῶν ἀρχαίων Ὀλυμπίων ἡ τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τῆς προτομῆς τοῦ Γερμανοῦ καθηγητοῦ Δαιρπφελδ.

Ἡ τελετὴ κατὰ ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν τοῦ Δαιρπφελδ ἐγένετο ἀντελῶς ἀνεπισήμως. Παρέστησαν πληθάντες προσωπικῶς ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Ἀιτζελορ καὶ ἡ κ. πρέσβυρα, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Δαιρπφελδ κ. Πάολα Φλέντιγ, ὁ κ. Γ. Κάρρο, διευθυντὴς τῆς Γερμανικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς, ὁ ἀρχιτέκτων κ. Μπαλάνος, ὁ διευθύνων γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ κ. Θάνος Πετραλιᾶς, οἱ ἔφοροι ἀρχαιοτήτων κ.κ. Φιλαδελφεύς, Κουρουνιώτης, Κυπαρίσσης καὶ Μηλιάδης, οἱ Γερμανοὶ ἀρχαιολόγοι κ.κ. Κρούκωβ καὶ Πάλατ, ὁ κ. Κούρτ—Ρόρμερ, μόνιμος ἀντιπρόσωπος τῆς τηλεγραφικῆς ἐταιρείας τοῦ Βερολίνου ἐν Ἀθήναις καὶ ὁ κ. Γάκης Βασιλόπουλος, ἀντιπρόσωπος τῆς Νομαρχίας Ἠλείας, καὶ ὁ Δήμαρχος Πύργου.

Ἡ προτομὴ τοῦ Δαιρπφελδ ἐστήθη εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ μουσείου καὶ ἔναντι τῆς προτομῆς τοῦ Ἑρτέστου Κευρτίου.

Παρέστη ἡ φιλαρμονικὴ τοῦ Πύργου, οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων καὶ οἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Δήμου Ὀλυμπίων.

Πρῶτος ὡμίλησεν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Ἀιτζελόρ, ὅστις ἐξῆρε τὴν ἀρχαιολογικὴν δρᾶσιν τοῦ καθηγητοῦ καὶ ἀτόνισεν ὅτι εἶνε εὐτυχὴς διότι ἔλαχεν εἰς αὐτὸν ἡ τιμὴ τοῦ νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν προτομήν του.

Ἀκολούθως ἔσυρε τὸ κάλυμμα ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰς ἐκφωνήσεις τῶν παρισταμένων ἐπισήμων καὶ πλήθους κόσμου.

Μετὰ τοῦτον ὡμίλησαν διαδοχικῶς τονίσαντες τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἔργου τοῦ Δαιρπφελδ ὁ κ. Κάρρο οἱ ἀρχαιολόγοι Κυπαρίσσης, Μηλιάδης καὶ Φιλαδελφεύς, καὶ ἀκολούθως ἀπήντησε κατευγνωκεκιμένος ὁ τιμώμενος καθηγητής, εὐχαριστήσας τοὺς παρισταμένους ἐπισήμους καὶ τὸν λαὸν τῆς Ὀλυμπίας καὶ ἀνεφώνησε μεταξὺ τῶν ἄλλων ὅτι ἡ ζωὴ τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπίας χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 2000 π. χ. καὶ ὄχι ἀπὸ τοῦ 1100ῶς ἰσχυρίζονται μερικοὶ νέοι ἀρχαιολόγοι.

Κατόπιν παρετέθη γεῦμα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ ΣΠΑΠ καθ' ὃ ἠγέρθησαν διάφοροι προπόσεις.

Εἰς τὸν Δαιρπφελδ ἀπεστάλησαν συγχαρητήρια τηλεγραφήματα παρὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Στεφανοπούλου.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας μετὰ τοῦ κ. Πετραλιᾶ κατέρχονται εἰς Πύργον, ὁπόθεν μεθαύριον θ' ἀναχωρήσουν δι' Ἀθήνας.

ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΟΜΗΣ ΤΟΥ κ. ΔΑΙΡΠΦΕΛΔ ΕΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

ΟΛΥΜΠΙΑ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Μέσῳ μεγάλης συμμετοχῆς τῶν κατοίκων τῶν πέριξ χωρίων καὶ τῶν ἀρχῶν Πύργου ἐγένοντο σήμερον τὴν μεσημβρίαν τὰ ἀποκαλυπτήρια ἐντὸς τοῦ Μουσείου τῆς προτομῆς τοῦ Γερμανοῦ ἀρχαιολόγου κ. Δαιρπφελδ. Κατ' αὐτὰ ὡμίλησαν ὁ πρέσβυς τῆς Γερμανίας, ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν κ. Κωρρῶ, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ὑπουργείου Παιδείας κ. Μπαλάνος καὶ οἱ ἀρχαιολόγοι κ.κ. Κυπαρίσσης καὶ Μηλιάδης.

Ὁ κ. Δαιρπφελδ, ὅστις ἀνεκηρύχθη ἐπίτιμος πολίτης Ὀλυμπίας, ἀπήντησε διὰ μακρῶν γερμανιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ, λίαν συγκεκινημένος, ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰς ζητωκραυγὰς τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐπισήμων.

Ἀκολούθως ἐπηκολούθησε γεῦμα, κατὰ τὸ ὁποῖον ἠγέρθησαν προπόσεις ὑπὸ τοῦ νομαρχεύοντος κ. Μπατσικώκου καὶ τῶν κ.κ. Μπαλάνου, Πετραλιᾶ καὶ Κυπαρίσση.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν εἰς τὸν κ. Δαιρπφελδ τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Φοίνικος.

Ὁ κ. Τσαλδάρης καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Μακρόπουλος ἐτηλεγράφησαν συγχαίροντες τὸν κ. Δαιρπφελδ.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΝ
Η ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ
ΠΛΗΡΕΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ ΥΠΟ ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ

Λαός 21-9-19

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΛΑΟΝ,, Κ. Θ. ΠΕΤΡΑΛΙΑ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Διά τῆς ἐσπερινῆς ἀμαξοστοιχίας ἔφθασε χθὲς εἰς τὴν πόλιν μας προ ὀλίγου ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἔγκριτος συμπολίτης μας κ. Θάνος Πετραλιᾶς Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ.

Μετὰ τοῦ κ. Πετραλιᾶ ἦλθεν ἀσμένως εἰς τὰς Πάτρας καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις Προξενητὴς τῆς Γερμανίας μετὰ τῆς συζύγου του Ἀΐζενλορ μεταβαίνοντες εἰς Ὀλυμπίαν ὅπως παρατηρῶσιν εἰς τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς ἀποτομῆς τοῦ σοφοῦ ἀρχαιολόγου κ. Δαίρπφελδ.

Ὁ παλαιὸς καὶ ἀκάματος ἀγωνιστὴς τῆς λαϊκῆς ἰδεολογίας κληθεὶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Τσαλδάρη εἰς τὴν ἀνωτάτην ταύτην θέσιν, ἀνέλαβε τὸ ἔργον του μετὰ τῆς ζέσεως ἐκείνης ἥτις δι' κρίνει τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὰ γερὰ νεῦρα καὶ τὴν χαλύβδινον θέλησιν.

Εἰς ἐρώτησίν μας περὶ τῆς ἀντελουμένης σήμερον ἐν τῷ Τουρισμῷ προσπαθείας ὁ κ. Πετραλιᾶς ἐπηρεστήθη νὰ προβῇ εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις:

«Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Λαοῦ κόμματος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πάρῃ τὴν μοναδικὴν ἴσως μὴ θνησιγενῆ βιομηχανίαν, ἥτις εἶνε ἡ βιομηχανία τῶν ξένων καὶ πρὸς τοῦτο ἔχει ἕτοιμον νομοσχέδιον πλήρους ἀναδιοργανώσεως τοῦ Τουρισμοῦ τὸ ὁποῖον προσεχῶς θὰ ψηφισθῇ καὶ διὰ τοῦ ὁποίου θέσται αἱ βάσεις μιᾶς σταθερᾶς ἐπὶ εὐρυτάτων βλέψεων Τουριστικῆς πολιτικῆς.

»Δὲν ἦτο δυνατὸν εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς λατρείας τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ἀέρος ἡ Ἑλλὰς ἥτις ἔχει τάς τόσον θαυμασίας καὶ ὡραίας ἀκτὰς νὰ ἀφήσῃ τὸν μεγάλον τοῦτον Ἐθνικὸν πλοῦτον ἀνεκμετάλλευτον.

»Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὄχι μόνον ἡ Σικελία καὶ ἡ Τύνις ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ Μαρόκον ἔχουν δημιουργήσει ἀξιόλογον Τουρισμὸν ὅστις ἀποδίδει πολὺ χρῆμα, εἰς σημεῖον καθ' ὃν ἡ Ρόδος χάρις εἰς τὰς προσπαθείας τοῦ Ἰταλικοῦ Ε.Ν.Ι.Τ., κατέστη τὸ κέντρον τῆς Τουριστικῆς κινήσεως τῆς Μεσογείου, δὲν ἦτο δυνατὸν, λέγω, ἡ ἐπίσημος Ἑλλὰς νὰ μείνῃ ἀδιάφορος.

»Εὐθὺς ὡς κληθεὶς ἐπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ παλαιοῦ Λαοκρατικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τουρισμοῦ ἀνέλαβον τὰ καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ μὲ εὐρυτάτην δικαιοδοσίαν μελέτης, τοῦ τί δέον γενέσθαι καὶ ἐκτελέσεως προγράμματος ἀποβληθέντος εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀπὸ τοῦ συμπολίτου μας Προέδρου τοῦ Τουρισμοῦ κ. Σπ. Ἀγαπητοῦ δύο πράγματα προσείλκυσαν τὴν προσοχήν μου ἀπνα χρήσιμα ταχύτατα ἀπλύσεως ὅπως προσελκύσωμεν τοὺς ξένους.

»Πρῶτον, τὸ πρόβλημα τῆς δημιουργίας ξενώνων εἰς τὰς παραλίας καὶ τὰς νήσους τῆς Ἑλλάδος, εἶτα διὰ τῆς δημιουργίας μικρῶν οἰκογενειακῶν ξενοδοχείων μὲ ἀνχονα λουμπῶ, εἴτε ἐγκαταστάσεις ξενώνων εἰς οἰκίας εὐπρεπεῖς (Haustremden—Industrie) ἢ δημοσίων plages, διότι τὸ κύριον ζήτημα τῶν Τουριστικῶν ὁδῶν ἀνήκει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἥτις καὶ διαπραγματεύεται ἤδη ἐπαυξῶς τὴν λύσιν αὐτοῦ.

Τὴν ἀναρξιν τῆς δημιουργίας οἰκογενειακῶν ξενοδοχείων, ἐπαίμαν ἤδη ἀπὸ τὴν νῆσον Σαντορίνην εἰς τὴν ὁποίαν μετὰ τρίμηνον θέλει λειτουργήσει χέρς εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ Τουρισμοῦ πρότυπον οἰκογενειακὸν ξενοδοχεῖον ὅπερ θέλει προσελκύσει πλῆθος ξένων.

Τὴν ἐνέργειαν μας ταύτην θέλομεν ἐπεκτείνει μίαν προσεχῶς καὶ εἰς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὰς μαγευτικὰς παραλίας τοῦ Κορινθιακοῦ, τὸν ὁποῖον ἡ δι' αὐτοκινήτου διαδρομὴ, τοῦτο ὡς περιστοῦ ἡ ὁδὸς Πατρῶν—Ἀθηνῶν ἔσται μία τῶν ὡραιοτέρων τοῦ κόσμου καὶ ἥτις διὰ ταξειδίων γενομένων à forfait θέλει κατιστῇ προσιτὴ εἰς τὴν σπουδάζουσαν νεότητα τῆς Εὐρώπης.

»Εὑρισκόμεθα ἤδη εἰς διαπραγματεύσεις ὅπως ἔλθουν τὸ μέχρι τοῦ τοῦ περιήγησιν τῆς Πελοποννήσου 250 Κανόνοι ἀποδοθοῦσι ἀφιερώσεων τῶν φύλων οἵτινες θέλουσι παραμείνῃ ἐπὶ 30ήμερον εἰς τὴν Ἑλλάδα.

»Ἡ Ναύπακτος, ὁ Ψαθόπυργος τὸ Λεχαῖνον, τὸ Ξυλόκαστρον, ἡ Σνιαιν, τὸ Κιάτο καὶ τὰ πλησίον τῶν Πατρῶν μαγευτικὰ τοπία νομίζομεν ὅτι προϊόντος τοῦ χρόνου θὰ δύνανται νὰ προσελκύσωσι πλείστους ξένους, διὰ θέρειν διαμονὴν. Μὲ μικρὰν σχετικῶς δαπάνην ὁ Εὐρωπαῖος καὶ ἴδια ἡ μεσαία ἀστικὴ τάξις τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης θὰ προσέρχεται εἰς αὐτὰς δι' εὐθήνην καὶ ἄνετον διαμονὴν χωρὶς τὰ διάφορα Palas Hotels καὶ τὰς λοιπὰς διασκεδάσεις καὶ πειρασμοὺς τῶν Βουλεβάρτων.

Διὰ τοῦτο εὑρισκόμεθα εἰς συνεννοήσεις μὲ Εὐρωπαϊκοὺς ὄλκους καὶ ἔχομεν ἤδη μελετήν τὴν ἐγκατάστασιν κοιμῶν περιστέρων (Pavillons), κινητῶν διαλασσίων λουτρῶν μετ' ἀναψυκτηρίων κατὰ τὸ δίπλωμα τῶν Δαλματικῶν ἀκτῶν, ἅτινα δύνανται νὰ στηθοῦν ἐντὸς 10 ἡμερῶν καὶ νὰ δίδουν ἄνεσιν καὶ καταφύγιον εἰς τοὺς ἡλιοκαυτοθεραπευομένους.

»Ἐλπίζομεν πάντως μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν συμμόρφωσιν τῶν Δήμων, νὰ ἐγκαταστήσωμεν εἰς διάφορα μέρη περὶ τὰ 10 τοιαῦτα περίπτερα.

»Μελετῶμεν τὰ ταξείδια ἀφορμὴ ἐπὶ Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων μὲ ἀφιξιν καὶ ἔξοδο ἐν εἴδει «Navette» Βρινδήσιον—Πάτρας—Πειραιὰ καὶ Θεσσαλονίκην.

»Τὸν Μάϊον θὰ ἀρχίσωμεν διαφόρους croisieres ἀνὰ τὰς Ἑλληνικὰς νήσους τοῦ ἀρχιπελάγους, αἵτινες εἶνε τόσον φημισμέναι.

»Ἀλλ' ἐκτὸς αὐτὰ καὶ πλείστα ἄλλα ὅπως ἡ διαφήμισις τῶν Ἑλληνικῶν καλλονῶν εἰς τὴν Εὐρώπην εἶναι μέτρα ἂν δὲν φροντίσωμεν νὰ προσδώσωμεν εἰς τὸν πολὺν λαὸν Τουριστικὴν ἀνατροφὴν καὶ τὴν ὁποίαν θὰ φροντίσωμεν νὰ τὸν δώσωμεν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἀπὸ τὸ Σχολεῖον.

Ὁ κ. Πετραλιᾶς ἀναχωρεῖ σήμερον διὰ τῆς πρωϊνῆς ἀμαξοστοιχίας εἰς Ὀλυμπίαν.

ΤΗΛ 24 21-Μαΐ

Ὁ ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ Κ. ΘΑΝΟΣ ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ ΑΦΙΚΕΤΟ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Ἀφίκετο χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν πόλιν μας μετοβαίνων εἰς Ἀρχ. Ὀλυμπίαν μετὰ τοῦ πρόξενου τῆς Γερμανίας κ. Ἀΐζενλὸρ καὶ τῆς κυρίας του, ὁ διακριμένος συμπολίτης κ. Θάνος Πετραλιᾶς διευθύνων Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Τουρισμοῦ.

Τὸν κ. Πετραλιᾶ συνηντήσαμεν χθὲς ἀργὰ εἰς τὴν εἰκίαν του καὶ τὸν ἠρωτήσαμεν ἐπὶ τοῦ τουριστικοῦ προγράμματος τῆς κυβερνήσεως.

Ὁ κ Πετραλιᾶς μᾶς εἶπε τὰ ἑξῆς:

Δὲν ἦτο δυνατὸν ἡ Ἐθνικὴ κυβέρνησις ἡ κατορθόσασα θαύματα εἰς τὸ διάστημα ἐνὸς μόνον ἔτους καίτοι ἐπάλαιεν πρὸς τὴν λυσσώδη ἀντίδρασιν τόσων τῆς ἀντικοδεκτικόσεως ὅσων καὶ τῶν ἐξ ἀπαγγελμάτος ἀπαισιοδόξων, νὰ ἀνιπαρέλθῃ τὸν σπουδαιότερον κλάδον τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας, τὴν βιομηχανίαν τῶν ξένων, τὸν Τουρισμόν.

Κατηρτίσθη ἤδη τὸ νέον τουριστικὸν νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον ἐντὸς ὀλίγου ἔσεται νόμος τοῦ κράτους καὶ διὰ τοῦ ὁποίου δίδοντοι τὰ μέσα εἰς τὸν ἑλληνικὸν ὀργανισμὸν τουρισμοῦ νὰ φανῇ οὗτος ἀντάξιος τῆς ἐθνικῆς ἀποστολῆς του.

Τὸ πρόβλημα τοῦ τουρισμοῦ εἰς τὸν τόπον μας δὲν εἶναι ἁπλοῦν, εἶνε πολυσύθετον. Ἐλπίζομεν ὅμως νὰ κατορθώσωμεν νὰ τὸ ἀπλοποιήσωμεν ἢ ἐπιδιώκοντες τὰ ἀκατόρθωτα ἐκ τοῦ ἐντὸς προσεχοῦς μέλλοντος, ἐντὸς τῆς ἀπὸ θέρους σαιζόν, ἐφαρμοσθῇ τοῦτο καὶ ἀρχίσῃ νὰ εἰσρέῃ χρῆμα εἰς τὸν τόπον.

Δὲν ἐπαπαίνομαι τὸν εἰς ἐκτομεκείας ἐν μόνον σᾶς λέγω ὅτι θὰ ἐκμεταλλευθῶμεν κατὰ τὸ ἐφικτὸν τὰ ὑφαίστ μας κλίμα, τὸν ἥλιον καὶ τὰς μαγευτικὰς ἀκτὰς μας ἐξ ὧν αἱ νῆσοι καὶ αἱ ἀκταὶ τοῦ Κορινθ.ακοῦ κόλπου θέλουσι καίξει τὸν πρωτεύοντα ρόλον.

Ἰδιαιτέρως διὰ τὰς Πάτρας λόγῳ τῆς προνομοιόχου γεωγραφικῆς της θέσεως καὶ τῆς γειτνιάσεώς της μὲ τὴν κοιτίδα τοῦ κλασικοῦ ἀθλητισμοῦ, τὴν Ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν, θέλομεν δώσῃ ἰδιαιτέραν προσοχὴν ἵνα οὕτω κατιστῇ αὕτη ἐν τουρισμοῦ κέντρον πρώτης τάξεως. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι θέλομεν ἔχει πρὸς τοῦτο ἀρωγὸν καὶ τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν διότι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ τουρισμοῦ δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ δι' ἄλλα ἀκόμη τὰ ὁποῖα ἔχω κατὰ νοῦν διὰ τὴν πόλιν μας.

Ἐλπίζω ἐν τῷ προσεχῆ μέλλοντι νὰ ἔλθω εἰς Πάτρας ἵνα ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς ἐντεῦθα τοπικῆς ἐπιτροπῆς τουρισμοῦ θέσωμεν ἐν ἐφαρμοστέον πρόγραμμα τῶν ὅσων δέον γενέσθαι ἐνταῦθα.

Τοῦτο εἶναι ἐπιθυμία τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὅστις μετὰ σπουδῆς ἀποβλέπει πρὸς τὴν γενέτειραν τοῦ ἀειμνήστου Ἰδρυτοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ τοῦ ὁ φωτοφόρου κ. Σαγιᾶ τοῦ ἀντάξιου ἀνιψιοῦ ἀνδόξου θείου.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ

ΕΛΛ ΝΕΑ 24-5-19

Η ΠΡΟΤΟΜΗ ΤΟΥ ΔΑΙΡΠΦΕΛΔ

ΠΥΡΓΟΣ 27.—Σήμερον τὸν μεσημέριον ἐγένετο τὸ ἀποκαλυπτήριον τῆς προτομῆς τοῦ Γερμανοῦ ἀρχιτέκτονος καὶ ἀρχαιολόγου κ. Ἀνδρέου Δαίρπφελδ. Κατὰ ἀσκὴ παρεστῶσαι ἀπὸ πρωΐας μετοχὲς εἰς Ὀλυμπίαν πρόεδροι τῆς Γερμανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας κ. Ἀΐζενλορ μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ κ. Κάρο, διευθυντὴς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Γερμανικῆς Σχολῆς, ἡ κυρία σύζυγος τοῦ κ. Δαίρπφελδ καὶ ἀνεψιὰ αὐτοῦ κ. Μαρία Δαίρπφελδ, ὁ Γερμανὸς πρόξενος τῆς Συμμαχίας κ. Κρόκοφ, ὁ Γενικὸς Διεύθυντὴς Τουρισμοῦ κ. Θάνος Πετραλιᾶς, οἱ κ.κ. Μπαλάδες, Κυριαζόπουλος, Μπαλάδης καὶ ἄλλοι κ.κ. Φιλελλήνες. Ἐκεῖσε παρεστήσαν ἐπίσης ἡ ἀρχὴ τῆς πόλεως Πύργου καὶ ἡ φιλαρμονικὴ μουσική. Ἡ προτομὴ ἔστησε εἰς τὴν κίονοστοιχίαν τοῦ Μουσείου καὶ κατέστησε τὴν πρόσοψιν τοῦ συνοικήσου καὶ Ἐρείπιον Κυρίου.

Τὴν 12 ½ π.μ. ὁ Γερμανὸς πρόξενος ἔφερε τὴν λοιπὴν σύνοδον τὴν καλοκαιρινὴν τὴν πρωϊνὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν ὑπὸ μουσικὴ, εἰς ἣ μουσικὴ ἀκόμπασε τὸν Ὑμνον Ἑλλήνων καὶ Γερμανικὸν Ὕμνον. Μετὰ ἀπὸ κ. Ἀΐζενλορ ἐμίλησε ὁ κ. Κάρο καὶ ὁ κ. Μπαλάδης, ὡς μέλος τοῦ ἀποφασίσαν τὴν Πρόεδρος καὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἄλλοι. Ἐπαγκαλεσμένος ὁ κ. Δαίρπφελδ, ἀπόκρισε διὰ μακρῶν γερμανικοῦ καὶ ἑλληνικοῦ ἐπὶ τῆς ζήτησεως τοῦ κ. Κάρο.

Μετὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια, ἐπακολούθησε γεῦμα εἰς τὸ μέγα Ξενοδοχεῖον «Σπλένδιδ» κατὰ τὸ ὁποῖον ἐφώνησαν οἱ κ.κ. Μπαλάδες καὶ ὁ Πρόξενος Ἑλλὰς, ὁ κ. Πετραλιᾶς, γραμματεὺς τοῦ Τουρισμοῦ καὶ τοῦ ἀφιερωτοῦ κ. Σταυρακόπουλος καὶ ἄλλοι, τὸ κ. Δαίρπφελδ ἀνταφωνήσας ἐπὶ πέντε δημόσιον Ὀλυμπίαν. Ἡ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν εἰς αὐτὴν τὸν Μεγαλεπιτρόπον Φιλίππον.

Ἡ τελετὴ διετάχθη ἐν πρωϊνοφανεῖ τάξει.

ΕΛΛ. ΜΕΛΛΟΝ 30 Μαρτίου 1934

ΟΙ ΞΕΝΗΤΕΥΜΕΝΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΣ

******ΕΦΘΑΣΑΝ ΧΘΕΣ ΟΙ "ΑΧΕΠΑΝΣ,, ΑΙ ΑΡΧΑΙ ΚΑΙ Ο ΛΑΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΑΜΑΝ ΘΕΡΜΟΤΑΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΤΟ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ «ΒΥΡΩΝ». — Ο ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. — Η ΥΠΟΔΟΧΗ. — ΑΙ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΕΙΣ. — ΟΛΑ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΦΙΧΘΕΝΤΩΝ ΑΧΕΠΑΝΣ.

Οἱ ἐκδρομεῖς τῆς «Ἀχέπας», οἱ ὁποῖοι ἀναχώρησαν ἀπό ἡμερῶν, ἔφθασαν χθές τό ἀπόγευμα εἰς Πειραιᾶ, ἐπιβιβασθέντες τοῦ ἑλληνικοῦ ὑπερωκεανείου «Βύρων» γενόμενοι θερμότατα δεκτοί ἀπό τό πλῆθος ποῦ εἶχε κατακλύσει τήν προκυμαίαν τῆς γειτονιᾶς καὶ ἀπό τούς φιλοῦντας. Ἐκ τῶν τελευταίων κατῆλθον εἰς Πειραιᾶ, ὅπως ἀποχαιρετήσουν τούς ξενητευμένους ἀδελφούς μας, ὁ ὑφυπουργός τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Σαγιᾶς, ὁ διευθυντής τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Ρεβύγας, ὁ Κοντρ. Λιμενάρχης κ. Μπαστρούλας, ὁ διευθυντής τοῦ Πελοπονήσου κ. Δενδρινός, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ο.Λ.Π. κ. Γιαννιματᾶς, ὁ Γεν. Διευθυντής τοῦ Ὑφυπουργείου Τουρισμοῦ κ. Θέμις Πετραλιᾶς, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πειραιῶς κ. Ἀναγνωστόπουλος, οἱ Γεν. Γραμματεῖς τοῦ Δήμου Ἀθηναίων κ. Ἀναστασόπουλος, τά μέλη τῆς μεγάλης ἐπιτροπῆς τῶν ἐκδρομέων τῆς «Ἀχέπας», οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου, καὶ πλῆθος κόσμου.

Οἱ ἐξωτερικοί τοῦ Ἀκτοναυπορείου κ.κ. Παπαδάκης, Θεωφάνης, Λιγνός, Κοζῆς καὶ Μαρκάτης μέ ὁδηγόν ναυτόν, οἱ ὁποῖοι ἔφερον ὁρατάς στολάς καὶ παρείχον ἀρίστην ἐντύπωσιν, ἐπέβλεπον τήν τάξιν τῆς τάξεως.

Μετά τό πλεόνασμα τοῦ σκάφους ἀνῆλθαν πρῶτος ὁ κ. Λιμενάρχης, εἶτα οἱ λοιποί ἐπίσημοι, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων ὀργανισμῶν, οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Τύπου καὶ ἀγέρωτο δεκτοί ἀπό τόν Γ. κ. Ἀρχηγό τῆς Ἀχέπας κ. Μπούρα, καὶ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς μεγάλης ταύτης ὀργανώσεως εἰς τήν μεγάλην ἀθροίσιν δεξιώσεων τοῦ «Βύρων».

Ὁ κυβερνήτης τοῦ «Βύρων», ὁ ὑπαρχος πρόεδρος τῆς «Ἀχέπας» κ. Μπούρας, ὁ ὑφυπουργός τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Σαγιᾶς καὶ ὁ Γεν. Διευθυντής τοῦ Τουρισμοῦ κ. Θ. Πετραλιᾶς κατά τήν χθεσινήν ἀποχωρησιν τῶν «Ἀχέπανς».

ΑΙ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ

Ὁ ὑφυπουργός τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Σαγιᾶς προσφώνησε περίπου τούς Ἀχεπανς, ὁ ὁποῖος κατέλιξεν εἰς ἑξῆς :

«Πρός τήν πατρικήν Ἑστίαν ἤρθον ποσπαλιόμενοι αἱ σκέψεις σας καὶ οἱ λογισμοί σας, πρός τήν γενετείραν δέ ἐπιστρέφετε τούς κόπους τῶν μόχθων σας. Τό αὐτό αἴσθημα σᾶς φέρει σήμερον ἐδῶ λαοθεῖς προσκυνητάς πρός τήν πατρίδα σας, ἡ ὁποία παρακολουθεῖ μαζί μέ τήν μεγάλην ἱστορίαν τῆς φυλῆς μας τά πατρικά σπίτια, σας μέ τάς ἱεράς παλαιάς ἀναμνήσεις τούς τάφους τῶν ἀγαπητῶν σας καὶ τούς ζῶντας ἐξ αὐτῶν, οἵτινες σᾶς ἀναμένουν νά σᾶς ἀναπαλιστοῦν μετά τόσον μακρόνων χρόνων. Μαζί μέ τούς τελευταίους σωστούς σᾶς ἀπαλλάσσεται καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς πατρίδος σας καὶ σᾶς εὐχεται τά καλά, ἄριστα.»

Ὁ Γεν. Διευθυντής τοῦ Τουρισμοῦ κ. Πετραλιᾶς, λαμβάνων ἀκολούθως τόν λόγον ἐπῆρε τό μέρος Ἑθνικοῦ ἔργου τῆς ὑφάσεως τῶν «Ἀχέπανς» ἐν Ἀμερικῇ, εἴπεν μέ τήν τελείαν ὀργάνωσιν τῶν συγκεντρωθέντων τό αἴσθημα τῆς θρησκείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τούς ἐνταγμένους διπαλαιόνους τόν σκληρόν ἀγῶνα τῆς ζωῆς καὶ οἵτινες τά κατωκατά ἔτη μέ τήν ἐτοιμίαν ἐνθαρρίς τῶν ἀντελόν εἰς τήν ἄνοιξιν τῶν 30ν Ἑλληνισμόν. Τελευτῶν συγχαίρει τούς Ἑλλάνας τῶν «Ἀχέπανς» καὶ τούς εὐχεται τό καλόν ὅρισον.

Ἀκολούθως ἐπῆλθον ὁ κ. Μπούκας, ὁστις ἐπίσης ἀβάρασε τάς εὐχαριστίας τῶν ἐκδρομέων διά τήν θερμήν ὑποδοχήν ἡς ἐτυχον.

Ἐπεί ἀφοῦ ἀκουσθεῖσαν ὁ Ὑμνος τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου, μέσα σε μιά ἀφιερωσάμεν ἐξαιρετικῆς συγκινήσεως προσφώνησιν τούς ἔκαστος μείς πρῶτος ὁ κ. Μουτσοῦλας ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἐκφράσας τήν χαρά τῆς Ἑλληνικῆς Παροῦσας ἐπί τῇ ἀφίξει τοῦ, εἶτα ὁ κ. Σαγιᾶς καὶ Πετραλιᾶς, Γιαννιματᾶς, Ἀναστασόπουλος, Ἀκρωκαστόπουλος, Φιλακόρος κ.ἄ.

Ἐπί τοῦ ἐν Πειραιεῖ κ. Ἀναγνωστόπουλος, Γεν. Γραμματεύς τοῦ Δήμου Ἀθηναίων κ. Ἀναστασόπουλος, τά μέλη τῆς μεγάλης ἐπιτροπῆς τῶν ἐκδρομέων τῆς «Ἀχέπανς», οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου, καὶ πλῆθος κόσμου.

4

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ - Πύργος 24 Μαρτ. 1937

******ΤΟ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΝ ΖΕΥΓΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ κ. ΠΕΤΡΑΛΙΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Προερχόμενοι ἐξ Ἀργολίας Ὀλυμπίας διῆλθον χθές ἐκ τῆς πόλεώς μας ὁ πρεσβευτής τῆς Γερμανίας μετά τῆς κυρίας του συνοδευόμενοι ἀπό τόν διευθυντήν γενικόν ἐπιθεωρητήν τοῦ Τουρισμοῦ κ. Φάνον Πετραλιᾶν καὶ τόν ἐπιφανῆ συμπολίτην κ. Τάκην Βλαχλόπουλον.

Οἱ διακεκριμένοι ξένοι ἐπεσκέφθησαν τά ἀξιοθέατα μέρη τῆς πόλεως ἐκπρεπῶς θέντες ἐνθουσιωδῶς δεκτοί ὑπό τοῦ ἐντάκτου φυτικοῦ τῆς περιβάλλον καὶ ἀνεχώρησαν τήν 10.30' σιδηροδρομικῶς διά Τρίπολιν.

Ὁ κ. Πετραλιᾶς παρέμεινε φιλοξενηθείς τήν μεσημβρίαν παρά τῇ ἀξιοτίμῳ κυρίᾳ Στεφανοπούλου, ἀναχωρήσας τό ἀπόγευμα διά Πάτρας καὶ ἐκεῖθεν δι' Ἀθήνας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ κ. ΠΕΤΡΑΛΙΑ

Ὁ κ. Πετραλιᾶς ὁμιλῶν ἐπί τῶν ζητημάτων τοῦ Τουρισμοῦ μας ἀνεκοίνωσε τά ἑξῆς :

Δέν ἦτο δυνατόν ἡ Ἀκμή Κυβέρνησις, ἤτις εἰς τό δεύτερον ἔτος κατώρθωσε νά θέσῃ τάς βάσεις τῆς μελλούσης εὐημερίας τοῦ τόπου, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκκόνισε τό δυσχερέστατον ζήτημα τῆς πληρωμῆς τῶν ὀφειλῶν καὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν δανειστῶν μας ἐνῷ ταυτοχρόνως ἠδύνατο τό κάλυμμα τοῦ νομισματικοῦ μας παρά τῇ Ἐκδοτικῇ Τραπέζῃ εἰς 4 καὶ πλέον δισεκατομμύρια δραχμάς, πρᾶγμα τό ὁποῖον δύναται νά θεωρηθῇ ὡς ὁ νεώτερος ἄθλος τοῦ Ἡρακλέους, διότι εἶνε γνωστόν ὅτι πρό ἑνός ἀκριβῶς ἔτους ἦτο ἀμφίβολον ἂν θά εἴχομεν ἐξασφαλίσει καὶ αὐτό τό συνάλλαγμα «γιά τό ψωμί μας», δέν ἦτο δυνατόν, λέγω, μία Ἐθνική Κυβέρνησις νά ἀντιπαρέλθῃ τό ζήτημα τῆς ἐνισχύσεως τῆς «βιομηχανίας τῶν ξένων ἐν Ἑλλάδι δηλαδή τοῦ Τουρισμοῦ.

Κράτος ἀπέναντι τῶν πολλαπλῶν ἠθικῶν ἡμῶν ὑποχρεώσεων ἄς εἴχομεν δεῖ τούς ἐπισκεπτομένους τήν Ἑλλάδα ξένους, δίοτι δίδοντας τά μέσα εἰς τόν Τουρισμόν νά ἠνηθῇ μεᾶς ἐθνικῆς προσπαθείας, ὅπως διευκολύνωντας τήν ἄνετον διαμονήν τῶν ξένων εἰς τήν Ἑλλάδα, κατατήσωμεν τά ἀθάνατα ἡμῶν μνημεῖα καὶ τάς ὑπαρχούσας φυσικάς καλλονάς τῆς χώρας πρωτεύοντα εἰς τό ταξιδεῦον πολύ κοινόν τῆς κατωτέρας ἰδίᾳ τάξεως Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς.

Δέν ἔχω τόν καιρόν τώρα νά ὑπεισέλθω εἰς λεπτομερείας, ζητῶ μόνον παρ' ὑμῶν μόνον πίστωσιν χρόνου καὶ θά ἴδητε ὅτι ἡ μέριμνα ἡμῶν διά τόν ἱστορικόν Νομόν Ἠλείας, ὑπέρ οὗ τό ἐνδιαφέρον τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας σᾶς εἶνε γνωστόν, θά εἶναι ἐσαεί ταχεῖα καὶ ἀποτελεσματική. Δέν ἀμφιβάλλω ὅτι εἰς τάς προσπαθείας τοῦ τάς ἡμῶν ὑελόμεν ἔχει ἀρωγούς ὄχι μόνον τούς ἀνθρώπους, τάς κοινότητας καὶ τά σωματεῖα τῆς πόλεως ἀλλά καὶ τό πολύ κοινόν τοῦ τόπου, τό ὁποῖον, ὡς γνωρίζω, ἔχει συναισθανθῆ τῆς καταγωγῆς του καὶ τῶν εὐκλεῶν προγόνων του.

Μία Τουριστικόν κέντρον τήν Ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν, τήν κοιτίδα τοῦ κλασσικοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἀρχαιότητος, δέν ἀμφιβάλλω ὅτι πολύ συντόμως ἡ Ἠλεία καὶ ἡ πρωτεύουσα αὐτῆς Πύργος θά λάβει καταλάβει ἐπίλεκτον Τουριστικήν θέσιν μεταξύ τῶν Ἑλληνικῶν Τουριστικῶν Κέντρων. Θά κατελθω δέ λίαν συντόμως εἰς Πύργον, ἐπανερχόμενος ἐξ Ἀθηνῶν, μέ τόν εἰδικόν σκοπόν ὅπως μελετήσω καὶ ἱκανοποιήσω τάς ἐπιτρόπας Τουριστικάς ἀνάγκας τοῦ τόπου.

Διά τοῦ κατατεθέντος ὑπό τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐπιφανοῦς τέκνου τῆς Ἠλείας κ. Σπ. Στεφανοπούλου καὶ μελλόντος νά ψηφισθῇ ὑπό τῆς Βουλῆς νομοσχεδίου περί Τουρισμοῦ λαμβάνεται πρόνοια ὅπως δυνηθῶμεν καὶ ἀντικρυσθῶμεν ὡς

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Πρωΐας ἐ Γεν. Ἐπιθεωρητής κ. Παγκάλος συνοδευόμενος ἀπό τοῦ κ. Πετσιμόνιας, ἐκπρ. τῆς Ἕνωσις Ἀτμοπλοΐας, ἐπισκέφθη καὶ ἐπιθεώρησε τὰ θαλασσινὰ Ἱδρύματα τῆς Θήρας. Ἐπί τῆς ὁδοῦ παρεκάμψαν τὸ Τουρκικὸ, κάτωθεν Φήρας, ἀλλοῦ γύρω τῆς πόλεως Θήρας καὶ τὴν ἀποκαθ. Ἐπιστ. Σχολὴν τῆς Θήρας.

Τὸ θαλασσινὸν ἀναψυκτήριον «Κάστρο» τὸ ὁποῖον ἐπεσκεύασε ἀφοῦ ἐπαθε ἀπὸ τὸν σεισμὸν τοῦ 1928 τὸν κ. Ἀνδρέας Φωκᾶς. Ἐπρόκειτο νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὴν Ἀκρωτήρι ἀλλὰ ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὴν Ἀκρωτήρι μέχρι τῆς Μύλου καὶ Κριστίνης ἦτο ἀφόρητος λόγῳ τῆς ἀποκαταστάσεως κατεστραμμένης τὸ 17 μιλίων.

Ἀκριβῶς αἱ ἐκδρομαὶ αὗται ἐπιφέρουν τὸν ἐπιθυμητὸν ἀποτέλεσμα. Πλὴν τῶν διαφόρων ἐπιτομῶν ἔδωκε Μύλος 1.000 μόνον αὐτὸς ὁ ἐφοπλιστὴς τῆς Τήνου κ. Τριανταφύλλου μετὰ τῆς κυρίας του, ἡ ὁποία ἐπιμελεῖται τοῦ ἐφοπλισμοῦ τοῦ κ. Φ. Ἀλλοῦ ἐπεσκέφθη τὸ Ἀκρωτήρι καὶ ἀναχωρεῖ τὴν Τρίτην ἡ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ἀναχωρεῖ ἀλλοῦ.

Τὰ νέον ξενοδοχεῖον τῆς Σαντορίνης, τὸ ὁποῖον ἱδρύσεν καὶ ὁ Τουρισμός. Τὸ κτίριον εἶναι ὁ ἀρχαῖος ναὸς τοῦ Ἡλιοπόλου Σαφρίνου, ὁ ὁποῖος διεφθάρη ὑπὸ τὴν ἄπειρον ἐπιβλαβῆ τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ κ. Φάνου Πετσιμόνιας.

ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΘΗΝΑ ΚΑΙ ΑΝΕΤΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΜΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΒΗΜΑ: ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΝ.-ΕΝΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ, ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ.-ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΟΥ ΠΟΡΟΥ.-ΜΙΑ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΘΑΚΗ.-Η ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΡΥΘΜΟΥ

Ὁ Ἑλληνικὸς Τουρισμὸς, κινούμενος πολυποίκιλος ἐφαπτομένος πρὸς πάσαν κατεύθυνσιν ἄλλου ἀναχρεῖται ἔδαφος ἐνεργὸς καὶ ἐνεργὸς ἀπὸ τὴν ἀναστάσεις κτίσεως, κατὶ ἀθῶν, μὲ μίαν φροντίδα κρατεῖται ἐνεργεῖν, νὰ ἀναλαμβάνῃ ἀπολύτως τὴν ἀποῦν τοῦ. Τὸ τελευταῖον δὲν ἀποτελεῖ ἀγῶνα λόγου, ἀλλ' ἀντιπροφέρεται πλήρεις πρὸς τὴν ἀπόφασιν καὶ ἐνεργεῖν ἀπὸ τὴν ἀναστάσεις κτίσεως, κατὶ ἀθῶν, μὲ μίαν φροντίδα κρατεῖται ἐνεργεῖν, νὰ ἀναλαμβάνῃ ἀπολύτως τὴν ἀποῦν τοῦ. Τὸ τελευταῖον δὲν ἀποτελεῖ ἀγῶνα λόγου, ἀλλ' ἀντιπροφέρεται πλήρεις πρὸς τὴν ἀπόφασιν τὴν ἀναστάσεις κτίσεως, κατὶ ἀθῶν, μὲ μίαν φροντίδα κρατεῖται ἐνεργεῖν, νὰ ἀναλαμβάνῃ ἀπολύτως τὴν ἀποῦν τοῦ. Τὸ τελευταῖον δὲν ἀποτελεῖ ἀγῶνα λόγου, ἀλλ' ἀντιπροφέρεται πλήρεις πρὸς τὴν ἀπόφασιν

Ἡ ἐκφάντα τοῦ ξενοδοχείου «Βουλκάνο» (τοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ) εἰς τὴν Σαντορίνην. ἐλκυστικὸ ἀκόμα κομψότητες, πολιτισμοῦ, ἀνέσεως καὶ ἑλληνικότητες.

Ἀριστερά: μία ἄποψις τοῦ δημοσίου ξενοδοχείου τοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ εἰς τὴν Σαντορίνην. Δεξιά: ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸ σαλόνι τοῦ ξενοδοχείου, ἐπιπλωμένο μὲ ἑλληνικὰ ρυθμόν.

ἀτομικὴ πρωτοβουλία. Ὁ Τουρισμὸς Ξένων ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ἐκδηλώσεώς του ἐν ἀναστάσει πρὸς τὸν κόσμον ἐκάλεσε τὴν τουρκικὴν ἀποθήκην, τὴν στενὰ συνεφαπτομένη μὲ τὴν ἀδιάσπαστον ζωὴν τοῦ τόπου, κάθωρε τὸ ἐξῆς πρόγραμμα ἐνεργείας: Ἐπιδιώξε μέσα εἰς τὸν τρόπον τοῦ τὴν ἐπιδίωξιν τῆς ἐπιδιώξεώς του, τὴν δημιουργίαν τουριστικῶν ἐγκαταστάσεων Ξενοδοχεῖα στὰ τουριστικὰ καὶ ἱστορικὰ κέντρα τῆς Ἑλλάδος γὰς καὶ κομψὰ ἐπιπλωμένα ἐνδιαφέρον καὶ ἐλκυστικὰ νὰ παρεδόσα τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐπιτηρεῖν. Τὰ ξενοδοχεῖα αὐτὰ, ἀκριβῶ, καθαρὰ, κομψὰ. Ἐπιπλωμένα ἀρτίως, ἀπὸ ἀκριβεῖς ἀνέσεις καὶ, ὡς κατωτέρω, εἰδικὴν διαμονὴν, εἰδικὴν νὰ ἔλθῃ τὴν ἀγωνίαν τῆς ἐξέσης. Ἐλθόντες ἀπὸ τὰ ἀλλῆ τὴν ἀλλοῦ μιᾶς ἐκδηλωσεῖς καὶ ἀν ἀναλαμβάνῃ ἀκριβεῖς, τὰ ὁποῖα θὰ ἔχουν μιᾶς ἐκατόν 30 ἑκατ. καὶ ἀρκεῖν εἰς τὰ δεδόντα τὴν ἔτους ἐκκαστοῦ, ἡ ὁποία ἐπίσης θὰ ἔχῃ, ἀνάμεσα ἀπὸ τὴν ἀναστάσεν διαφορῶν καὶ ἀνάλογοις ἐκτάσεις.

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ

Τὰ πρῶτον βῆμα ἔγινε ἤδη. Ἐκτελέσθη ἡ ἀνέγερσις τοῦ πρώτου ἀναγνωστοῦ ξενοδοχείου εἰς τὴν Σαντορίνη, εἰς τὴν ἐγκαρσίαν θέσιν, ἡ ὁποία κυριαρχεῖ ἐπὶ τῆς ἀνοικτῆς ἐπιφάνειας τῆς ἐκείνης ἐξ ἰδιοτέρων ἐνδιαφέρων καὶ ἀνεκτίμων θέλγητρων. Ἕνα ἐπιμελέστατο ἀρχιτεκτ. ἐπιστήμονα ἐκ τῆς ἀναστάσεως τ

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄποψις Πόρου ἀπὸ Γαλατᾶν. Vue de Poros par Galata.

Μία ἄποψις τῆς Μονῆς τοῦ Πόρου.

ζης, ὅστις ἐπὶ πλέον εἶχε τὴν εὐγένειαν νὰ μοῦ ἀνακοινώσῃ ὅτι παραχωρεῖ τὸν πατρικὸν αὐτοῦ οἶκον, κείμενον ὡς γνωστὸν εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς ἀρχαιολογικὸν καὶ ἐθνολογικὸν Μουσεῖον τῆς τόσας ἱστορικὰς ἀναμνήσεις ἐχούσης περικαλλοῦς καὶ περικλεοῦς νήσου. Ἡ γεννοῖα καὶ πατριωτικὴ αὕτη χειρονομία τοῦ κ. Κοριζῆ καὶ τὸ γενικώτερον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος αὐτοῦ, εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι μεγάλως θὰ συντελέσουν εἰς τὴν πλήρη καὶ ταχείαν πραγματοποίησιν τῶν σκέψεών μου, αἵτινες ἐν ὀλίγοις συνίστανται ὅπως ὁ Ε.Ο.Τ. χρησιμοποιήσῃ τὸν Πόρον ὡς τουριστικὸν κέντρον τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐρχομένων ξένων κατὰ τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον καὶ Μάϊον. Κατὰ δὲ τοὺς μῆνας Ἰούλιον, Αὔγουστον καὶ Σεπτέμβριον αἱ αὐταὶ ἐγκαταστάσεις θὰ διατίθενται πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ μας καὶ ἰδίως τῆς μεσαίας τάξεως, ἥτις ἐλλείψει ἐπαρκῶν μέσων ψήνεται κυριολεκτικῶς εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐπὶ παραδείγματι ἡ ἱστορικὴ μονὴ τῆς Παναγίας τοῦ Πόρου εἶναι εἰς τουριστικὸς θησαυρὸς ἀνεκτίμητος. Βουτημένη καθὼς εἶναι στὰ πανύψηλα πυκνὰ πεῦκα δεσπόζει τῆς θαλάσσης καὶ παρέχει εἰς τὸν ἐπισκέπτην θέαμα μοναδικόν. Στὸ γραφικὸ προαύλιόν της ἀναπαύονται τὰ ὀστᾶ τοῦ Ψαριανοῦ πυροπλητοῦ Ν. Ἀποστόλη ποὺ ἀπέθανε στὸν Πόρο, τοῦ Μανώλη Τομπάζη καὶ ἄλλων ἡρωϊκῶν τέκνων τῆς νήσου ποὺ ἠγωνίσθησαν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς χώρας μας. Δι' ὅσους πηγαίνουν ἐκεῖ διὰ πρώτην φορὰν εἶναι μία ἀποκάλυψις. Ἡ ἄνοδος γίνεται σήμερον δι' αὐτοκινήτων συγκοινωνίας ἅτινα διέρχονται διὰ καλῆς ἐλικοειδοῦς ὁδοῦ.

Ἡ μονὴ αὕτη, ἥτις πλὴν τῶν κατὰ καιροὺς ἐπισκέψεων ἐκ μέρους διαφόρων ἐξ Ἀθηνῶν ἐκδρομέων, οὐδένα ἄλλον σκοπὸν ἐκπληροῖ, δύναται, καταλλήλως διαρρυθμιζομένη μὲ μικρὰν σχετικῶς δαπάνην, νὰ μεταβληθῇ εἰς πρώτης τάξεως οἰκογενειακὸν ξενοδοχεῖον εἰς τὸ ὁποῖον νὰ εὑρίσκουν κατὰ τοὺς θερινοὺς ἰδίως μῆνας πᾶσαν ἄνεσιν καὶ εὐμάριαν εἰς τιμὰς λαϊκὰς αἱ βιοπυλαίουσαι τάξεις τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος.

Παραλλήλως καὶ μὲ μικρὰν ἐπίσης δαπάνην δύνανται νὰ μετατραποῦν μερικαὶ ὄψαιπι οἰκοδομαὶ καὶ ἐπαύλεις τοῦ Πόρου, εὑρισκόμεναι εἰς μαγευτικὰς παραθαλασσίους τοποθεσίας περὶξ τῆς πόλεως, εἰς οἰκογενειακὰ ἐνδιαιτήματα τοῦ γνωστοῦ μοντέρνου τύπου ποὺ ξετρελλαίνει τοὺς Εὐρωπαίους.

Δὲν πρόκειται ἀγαπητὴ «Τουριστικὴ Ἑλλάς», —μᾶς ἐπιλέγει ὁ κ. Πετραλιᾶς— περὶ φανταστικῶν πύργων ἐν Ἱσπανίᾳ ἀλλὰ περὶ σκοπῶν οἵτινες μὲ ἐλάχιστα χρήματα δύνανται συντόμως νὰ λάβωσι σάρκα καὶ ὀστᾶ καὶ νὰ ἀνακουφίσουν πραγματικῶς καὶ σοβαρῶς τὴν χρήζουσαν ἀναψυχῆς κατὰ τὸ θέρος βιοπαλαίουσαν ἀστικὴν τάξιν. Δυστυχῶς τὸ νομοσχέδιον τῆς ἀναδιοργανώσεως ἐπὶ ὑγειῶν βάσεων τοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ, δὲν ἐψηφίσθη εἰσέτι παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ συνεπῶς ὁ Ἕλλην. Τουρισμὸς δὲν διαθέτει ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ μέσα διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐφαρμόσῃ ἀμέσως αὐτὰς τὰς ὀλίγας ἁπλᾶς καὶ ἀπολύτως πρακτικὰς σκέψεις του. Ἐλπίζω ὅμως ὅτι εἰς λίαν προσεχὲς μέλλον, τακτοποιουμένων διὰ τοῦ νέου νομοσχεδίου τῶν ζητημάτων τοῦ Τουρισμοῦ μας, θὰ δυνηθῇ οὗτος νὰ φανῇ ἄνταξιος τοῦ προορισμοῦ του καὶ τῶν προσδοκιῶν τοῦ λαοῦ».

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΝΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑΝ ΜΑΣ

Αἱ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ προσπάθειαι πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ Τουρισμοῦ.

Συνετέθη χθὲς ὑπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Παναγῆ Τσαλδάρη, ἐλθόντα ἐκ τῆς Λουτρακείου τῆς παραλίας Ἀγίας Ἀναργύρων, ἡ Ἐνωσις Ἀναπτύξεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ Κρήνης Βυζαντίς Πετρίδη, κ. Θέκλη Πετρίδη, γυναῖκα διὰ τὴν ἀξιότητα τῆς ἀναλήψεων εἰς ἔργα περὶ Τουρισμοῦ, καὶ ἑπτὰ μελῶν ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Ἀθήνας τοῦ κ. Ἀναστ. Ἀλεξάνδρου, Ἀθηναίου Κωνσταντίνου, ἐκ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλλήνων ἐπὶ μακρὸν ἐν Τεχνῇ, Γερμανίᾳ καὶ Κίδστιν, φοιτησάντων τὴν τεχνικὴν τῶν Πλεκτροτεχνικῶν.

Τὸν κ. Πετραλιᾶν, ἀναγνώσαντα ἐπὶ τοῦ ἐπιτεθέντος «Πίνακος», ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς κ. Ἀμβρόσιος Ἀναστασίου, ὅστις ἔλαβε τὸν λόγον τῆς ἀκρόασεως καὶ τῆς πρωτοβουλίας τοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ, κατόπιν τῆς τοῦ Κέρνιθος, ἔδειξε καὶ τὴν τῶν Ἀλκυρῶν. Ὁ κ. Πετραλιᾶς ἀνεφώνησε νὰ κατέστρεφε ἐκ τῶν Ἀγ. Συστάσεις μας ἡ, εἶπε:

—Δὲν ἤτο δυνατόν, ἀγαπητοί μου, ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις, ἡ ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν τοῦ μεγάλου πατριώτου Κρητικοῦ, Κυβερνήσεις Ἑλληνικῆς Ἀναδημιουργίας, νὰ κωφεύῃ τὸν ζωτικώτερον κλάδον τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας τῆς ἐπιστρεφόντων τῶν ξένων τὸν Τουρισμόν, ὅστις μὲ ὅλην ἀναζωογόνησιν, μὲ πολλὴν κίνησιν θέλομεν καὶ περισσότερον ἐργασίαν, δύναται νὰ λύσῃ τὸ μέγα πρόβλημα τῆς αὐτοκρατείας τῆς χώρας.

Διὸ τοῦ κατατεθέντος ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν νέου Νομοσχεδίου περὶ Τουρισμοῦ, τοῦ ὁποίου θὰ ἀναφέρεται ἐν τῷ μέλλοντι αὐτὸς οὗτος ὁ κ. Πρωθυπουργός, δίδονται εἰς αὐτὸν πόροι ἀρκετοί, ὥστε καὶ διεθνῶς πραγματικὴ νὰ γίνῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ πολλὰ κακὰ κείμενα ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἄτινα ἀποκλείουν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐρχομένων ξένων νὰ διορθωθοῦν. Ὅταν συμβοῦν τὰ τοιαῦτα, εἶναι βεβαιοῦνες, ὅτι οἱ εἰς Ἑλλάδα ἐρχόμενοι ξένοι θὰ δίδουσιν ἀναχωροῦντες νὰ γίνουν οἱ διαφόροι κήρυκες τῶν Ἑλληνικῶν φυσικῶν κάλλους τῆς ὑπεροχῆς εὐλογίας τῆς Χώρας καὶ τῆς εὐγενίας καὶ τοῦ ἐνστίνκτου τῶν τέκνων τῆς ἀθανάτου Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Εἶμαι ὑπερήφανος νὰ σᾶς εἰπῶ πιστεύω, ὅτι ὑπερέχομεν ὅλων τῶν Λαῶν τῆς Μεσογείου Θαλάσσης (Πορτογαλλίαν, Ἰταλίαν, Ἱσπανίαν κλπ.). Ὑπολειπόμεθα μόνον ὅταν ἀφορᾷ τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, πολὺ συντόμως ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις νὰ διορθώσωμεν. Δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα ἀμφιβολοι καὶ νὰ ἀπογοητευόμεθα ὅταν θέλομεν νὰ παραβληθῶμεν μὲ τὸ μεγάλο Τουριστικὸ κέντρο τῆς Εὐρώπης. Μὲ ἐργατικότητα καὶ ἐνεργητικότητα ἀκόμη, ἐκ τοῦτου μὲ τὴν Κορινθίαν καὶ τοῦ Λουτρακείου, καθιστοῦν τὰ τέκνα μας λίαν ἐπιθυμητὰ εἰς τοὺς ἔνους ἐκεῖ τοὺς ἐτίνες θέλει εἶναι διὰ πρώτην φορὰν τὸ Ἔθνικὸς διὰ τὴν Κόρινθον καὶ τὸ Λουτράκι, ὁ Τουρισμὸς ἀκολουθῶν τὸ πρόγραμμα καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν σύστασιν καὶ ὀνομασθεῖς τοῦ Σεβ. Βασιλιᾶ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἀναστοῦν νὰ κάμῃ πολλὰ καὶ θαυμάσια τὴν Κόρινθον, ἄνω, αὕτη ἀναγνωρίζεται ἐκ τῆς τάξεως τῆς, τὸ τουριστικὸν κέντρον τῆς Πελοποννήσου, ὁλίγος μετὰ τὴν ἀπόστασιν τῆς ἤδη πρὸς κατασκευὴν ὁδοῦ Κορίνθου—Πατρῶν—Ὀλυμπίας καὶ Ὀλυμπίας—Τριπόλεως.

Πλὴν ὅμως τῆς Κορίνθου καὶ τοῦ Λουτρακίου, θὰ καταλάβῃ πρωτοβάθεια, ἄνωθ δημιουργηθῇ ἐθνικὴ βιομηχανία τῶν ξένων ἤτοι ὅλα τὰ παραθαλάσσια μέρη τοῦ Κοιλαδικοῦ, ὡς π. χ. τὸ Κιλλίνι, τὸ Ξιλόκαστρον κλπ. κατὰ τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον ἐφηρμόσθη καὶ τὸ τῆλε τοῦ παραλιόντος πλόνος ἐν Ἐλβετίᾳ, Αὐστρίᾳ καὶ Νότῳ Γερμανίᾳ καὶ ἐγένετο ἡ φωτεινὰ τῆς. ἐκαστοτε ἐκεῖ δημιουργήσεις μεγάλης τουριστικῆς κινήσεως.

Τὸ σύστημα τῆς εἰκοσικῆς θεραπείας τῶν ἔνων, ἀποτελεστὰ εἰς τὸ κὸ ἐκεῖ ἡ Τουρισμὸς εἰς γραφὴ καὶ ἀγροικίας κοσμικὰ δωμάτια, ὑποβοηθῶν τοὺς ἰδιοκτήτας αὐτῶν εἰς τὴν ἐπίλυσιν καὶ φροντίζων κατόπιν διὰ καταλληλου διοικήσεως, μέσῳ τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν, νὰ ἐνισχύῃ τοῦτο εἰς παρεθέματος καὶ περιγράφας.

Ὁλοκλῆρος ἡ Τουρισμὸς ἔχει ἤδη ἐπιλεφθεῖ τοῦ ζητήματος τῆς ὀργάνωσις. Ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχουν, μικρὰν ἐπιφανειακὰν ἐμπόδιστον, μὲ 15—20 κλίνας, μὲ ἐκτίλας, ἀνοιγκτικὰν CACHET εἰς τὸ ἀποῖον νὰ κυριαρχῇ τὸ COULEUR LOCAL.

Ἔχει ἤδη τοῦ παράδοξος γίνει ἀρχὴ εἰς τὴν μονεγκτικὴν νῆσον Σπιντζόνγκα, ὅπου ἔλπιζω περὶ τὸ μέσα τοῦ προσεχοῦς μηνὸς νὰ αὐξηθῇ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, αὐτοπροσώπως νὰ ἐνεκινήσῃ τοῦτο.

Μεγάλην προσοχὴν θέλει δώσει ὁ τουρισμὸς εἰς τὸ Λουτρακιόν, ὅπως ἡ ἔλευσις ἀνεῖζεν τορεσιοῦ μὲ ὀλιγωτέρας ἐλλείψεις τῆς πρωτοεῖ. Εἰδικῶς δὲ διὰ τὴν Κόρινθον, ἐπιλέξομεν εἰς τρεσεγέστα τὸν μέλλον, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἀνεκεῖ. Ἐρόρχου τῆς κ. Δαμασκηνοῦ, νὰ ἐγκαταστήσωμεν ἐνεσιόνος μεγαλοπρεπεῖς ἑστιάς, θρησκευτικοῦ θεματος, εἰπεῖν ἀρ. λοῦν προσόδοιν μεγάλην αἰγάκην καὶ ἀνῶν ἔνων εἰς τὴν ἀντικὸ Ὀμπιτέραν πόλιν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, διὰ νὰ ἐκκλησιάσῃ καὶ ὁ δίκαιος πόθος τοῦ Σεβασμιοτάτου κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

ΣΗΜΑΙΑ
Κορίνθου 3 Μαΐου 1934

ΗΙΔΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ — ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΕΤΡΑΛΙΑ — 26 ΜΑΪΟΥ 1934

Τὸν γενικὸν διευθυντὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τουρισμοῦ κ. Θάνον Πετραλιᾶν ἐπισκέφθημεν χθὲς εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ εἰς σχετικὴν ἐρώτησίν μας περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τουρισμοῦ εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς εἴπῃ τὰ κάτωθι:

Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἀποδίδει μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ καθ' ὅτι εἶναι ἡμῖν θησαυρὸς τῆς Ἑθνικῆς βιομηχανίας μὲ τὴν σημαντικὴν νοστιμίαν ξένων οἱ ὁποῖοι ἐπιδιώκουν τὴν θάλασσαν τὸ φῶς καὶ τὸν ἥλιον. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ὁ μόνος τόπος τῆς νοτίου Εὐρώπης ὁ ὁποῖος δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν δυτικῆς νοτίου Εὐρώπης ἀπισκεπτομένων ξένων.

Εἰδικῶς ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἔλαβεν ὑπὸ σοβαρὸν ἀπόψιν τὸν τουριστικὸν ἀνάγκας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔχει ἤδη ὑποβάλει εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν ἓν εἶδεν νομοσχεδίου πλῆρες τουριστικὸν πρόγραμμα τὸ ὁποῖον ἐφαρμοζόμενον δύνατοι νὰ ἐπιφέρῃ μεγάλην ὤθησιν εἰς τὴν τουριστικὴν κίνησιν τῆς χώρας.

Ἐπαρακινθεῖς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἀνέλαβον μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ τὴν διεύθυνσιν καὶ θὰ προσπαθήσω ἐκ τῶν ἐνόντων νὰ τονώσω τὴν τουριστικὴν κίνησιν τῆς χώρας. Ἡ προσοχή μου ἔχει στραφῆ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἠρωϊκὴν μεγαλόνησον ἥτις διὰ τῶν ἀθανάτων μνημείων τοῦ ποιοτικοῦ μινωϊκοῦ ρυθμοῦ της ἔχει ἀπεσύρει τὴν προσοχὴν ὁλοκλήρου τοῦ πολιτισμένου κόσμου καὶ ἔχει διατρέξει τὴν περιέργειαν τῶν ξένων περιηγητῶν ὅπως ἐπισκεφθοῦν τὴν ὡραίαν σας νῆσον.

Τὸ Ἡράκλειον λόγῳ τῆς ἐπικείρου αὐτοῦ θέσεως πρέπει νὰ γίνῃ καὶ θὰ γίνῃ ἓν ἐκ τῶν μεγαλυτέρων τουριστικῶν κέντρων τῆς Ἑλλάδος. Μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ τουριστικοῦ νομοσχεδίου τὸ ὁποῖον θέλει εἰς τὸν ὀργανισμὸν χρηματικὴν ἄνεσιν σκοπεύομεν ὅπως ἐνισχύσωμεν διὰ σημαντικῆς χρηματικῆς ἐπιχορηγήσεως τὴν ἐδάφιον τουρισμοῦ ὅπως αὕτη δυνηθῇ καθεστικοποιήσῃ τὰς σημερινὰς στοιχειώδεις ἐλλείψεις αἱ τινες εἶναι ἐμφανέστατοι. Ἐκ τῆς θεωρῶ ἀπόλυτον ἀνάγκην τὰ εἰσηγηθῶ ἐν καιρῷ εἰς τὸ Ἐπιτελικὸν συμβούλιον τουρισμοῦ τὴν κατασκευὴν εἰδικοῦ τουριστικοῦ παριτεῖρου κατὰ τὸν πρότυπον τῶν ἐν Μονοῦδνι Ἰουνίῳ Ἠλιακῶν, Κορίνθῳ Ξιλοκάστρου καὶ Κιαρκόβρ λειτουργούντων τὸ ὁποῖον θέλει συμπληρώσει μίαν στοιχειωδεστάτην ἔλλειψιν. Ἐπιπλέον ὁ τουρισμὸς θέλει ἐνεσχύσῃ τὰς ἐνεργείας τοῦ εἰκοσιπλέθρου Νομάρχου κ. Σγουροῦ ὅπως ἡ ὁδὸς μέχρι Κνωσσοῦ ἀσφαλτοστρωθῇ καὶ δενδροφυτευθῇ.

Εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν τοῦ συντάκτου μας περὶ τῶν ἐντυπώσεών του διὰ τὴν πόλιν μας ὁ κ. Πετραλιᾶς μᾶς εἶπε τὸ ἑξῆς:

Δι' ἐμὲ ἡ ἐπίσκεψις εἰς τὸ Ἡράκλειον ἦτο μία εὐχάριστος ἔκπλῆξις, διότι τὸ Ἡράκλειον δὲν ἔχει τὴν μονοτονίαν τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν ἐπαρχιακῶν πολεων, ἐδῶ ἐθαύμασα τὴν ἀπειρίαν τῶν εἰς τὴν πόλιν σας μεσαιωνικῶν κτιρίων, ἡ θαυμασία ἀνατολικὴ λόγγα συνοδῶς ἐπισκευαζομένη δύνατοι ν' ἀπο-

ΟΥ
ΕΥΡΟΥ ΝΕΣΤΑΕ
ΕΥ ΦΡΟΥΡΟΥ ΚΙΛΙΤΛΙΟΥ
Η ΦΡΟΥΡΟΥ ΚΙΛΙΤΛΙΟΥ
ΑΦΑ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝΟΥ ΠΕΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝΟΥ

ΔΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΘΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΝΩΣΣΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗΝ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΘΑΥΜΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΜΙΑ ΩΡΑΙΟΤΑΤΗ ΕΚΔΡΟΜΗ. — ΜΕ ΤΟΝ «ΚΙΜΩΝΑ». — ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙ. — ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ. — ΣΤΗΝ ΚΝΩΣΟ. — ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΖΩΗ. — ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΜΝΗΜΕΙΑ. — Η ΖΩΗ ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, Μάϊος (Τοῦ ἀφρκαλ. Δημοσιογράφου συνεργάτου μας).—Ὅταν τὸν παρελθόντα Ἰούνιον τὸ ἐπόμενον ἀνοιχθῆναι τὸ κοινὸν ἀτμόπλοιον εἰς Ἀμερικὴν τοῦ κ. Ποταμιάνου, τοῦ κοινοῦ δεύτερος ἐκπτώτης ἀπὸ τὸν Ὀργανισμὸν τοῦ Τουρισμοῦ, διὰ μιᾶς διελαμπε διαφορετικὴ φυλὴ εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν, δὲν ἐκίνησα αὐτὴ ἀπὸ ἀρχὴ δυνατὸν νὰ ἀλλάξω κοινὴ ἐξωτερικὴν ἔξω καὶ νὰ δῶ τὸ ἀληθέστερον θεωρώντας μόνη ἀγωνία εἰς τοὺς πλοιάρχους Ἕλληνας.

Ἡ πρώτη ἐπιβεβαίωσις ἦτο ἡ τάξις καὶ ἡ καθαριότης τοῦ πλοίου καὶ τὸ κοινὸν τὸν συνιλλιτῶν. Ὅλοι, ἀλλ' ἐκλεκτοί. Ἔξω, ὅπου τὸ ἄλφα 55 ἀτμόπλοια πρόσωπα, οἱ πλεῖστα τῶν Ἕλλήνων ἀπὸ γνωστοὺς, ἀλλὰ καὶ ἀγνωστὰ ἔθνη, κατὰ τὸ τῶν ἀπόψεων ποικίλλει ἡ γνώμη στὴν πολὺ φιλοτιμία τοῦ τρόπου πρόσβασις τῆς Τουρκίας ἢ Ἀθήνας ἐκφύνων τὸν Κόρυτσα. Ἀρκετὰ Γάλλοι, μερικοὶ Ὀλλανδοί, Ἀμερικανοὶ καὶ Ἄγγλοι.

Ἤτο ἡ ὥρα 4 μ.μ. καὶ τὸ κατὰ ἔτοιμα πρὸς ἀναχώρησιν.

—Διατί δὲν φεύγουν; ἐρωτῶ τὸν πλοίαρχον κ. Ἀσαδουριάν;

—Ἀναμένουν τὸν κ. ἐφοπλιστὴ τῆς Ὑγιείας, μοῦ ἀπαντᾷ ὁ ἀγαπητὸς μας κύριος Κεφαλίνος νοσοκόμος.

Κάτωθεν μὲ καθυστέρησιν κάνων ἄλλον ἀκόμη ἀπαιτῶν ὁ ἀναμενόμενος ἀφιπαγωμένος μετὰ τῆς κυρίας Τσαμπούλου, γνώστου βεστὲ ἔχει κὰν τὸν πλοῖον μὲ ἐρωτήσεις καὶ χειρονομίαι, ἐπεὶ ἀλλοῦ ἐπὶ τοῦ Τουρισμοῦ ἐπιθεωρητὴ τοῦ Τουρισμοῦ κ. Πέτρου Δεῦ, ἔστις μετὰ τοῦ κ. Ἀγαπηνοῦ, ἀρχιέρεως τοῦ Ε. Ο. Τ. ἔκαμε τὴν ὁριστικὴ ἐπιθεώρησιν τῆς ἐκδρομῆς.

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ

Πεταγόμεθα τοῦ ὑμένος. Ὁ κυρὸς ἀρίστερα καὶ ὁ κύριος μακριστοκεφαλὴ κάθεις, ἡ ἀνάμεσα δρ. καὶ ἄκρον ἔνα τὴν ἀλλὰ τὸ πλοῖον κατεπλέον καὶ αὐτοῦθεν ἀπαντᾶν.

Ἤ; τὸ πλοῖον μας εἶναι πλοῖον ἐγκαταλείψεται γρήγορα. Κορυφὴ ἀλ Ἴλλα τὴς γραμμὴ σὲ ἔρωτα. Μὰ μετὰ ἀλ Ἀτλαντικὴ συνταφρὰ μὲ τοιαῦτα καὶ ὅς ἐν ἀποκαρφῶν καὶ ἀς φόβο. Ἤτο ἐ κρόμ καὶ ἐπιφωνεῖ καὶ τοῦ κ. Πετρουλάκ. Μαῖ ἀμαῖς κυρίες καὶ ἀμαῖς δεσποινίδες. Ἡ θεία τοῦ ἐπιφωνεῖ κ. Σταυρουλάκου κ. Φαμπίκη, μετὰ τῆς κόρης της Δεσποινίδος Ἀλεξανδρουλάκου, ἡ κ. Ρεντουλάκου, ὁ γένος Φιλιππέρου, ἡ κ. Γκαρ. Νάζος, καὶ τέλος ἡ κ. Τσιπουλάκου. Ἑλληνικὰ κάποιες κρανταστικὴς ἀγωνιστὴς ἀναφορὰς.

Ἤτοιμοι ἐκεῖ ἐστ, ἄλλη πορία μὲ τὸν κ. Ἀγαπηνὸν ἐπὶ κεφαλῆς, τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἀρεθέντος τοῦ Ε. Ο. Τ. μὲ τὴν Πρωτὸν κυβέρνησιν, τὸν Ἐρεθίζοντος τὸν δ. ἀπεκόβη Ἄλλαν Κωνσταντινοῦλα τὴν κ. Κωνσταντέρα καὶ ἄλλες.

Μία νύκτωρ Ἀστρονὴς κοντὶ τὴν ἀφαρμόνων διὰ τὸ σκοτάδι, ἀλλὰ καὶ κατεστὸν τοῦ δρόμου της.

Διαβίβεται ὅτι ἔχει, ἐκατομμύρια ἀπλὰ.

Τὴς τὰ ἀφῆκαν καὶ τὴν ἀρκτοῦν ἔρωγον, ἀναβίνοντες τὴν ἀτμόπλοιον τοῦ ἠλεκτρισμένος εἰς νεῦρα Ὀλύγον σκαλωσιάς.

Ὁ ἥλιος δὲν ἐν τὴ μέσῳ ἀγκῶν. Κι κὸν σκιάν. Ὁ ἀλκαμᾶς μὲς ἀμάλγα ἔρωγε. Δυστυχῆς δὲν εἶνε ἀστεγοκαλὸν τὸ σκάφανο τὸ ἀνάθεμα.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ

Βραδάκι. Ἀκούεται γλυκὺς ἦχος ἀγ νιλιοῦ γεφόνα. Ἤτοι τὸ σκοῦν τοῦ γιὰ μπάρ.

Βοήθεται εἰς τὴν αἴθουσαν τὴ φωνὴ ὁ τελεγράφος. Ὅλοι οἱ σκρίνεφ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν σκοτεινοῦν κόμμα ἀκαμπάδιστον κατεφόδιον Γνήσιον τὸν Πειραιῶν φορεμένοι, κάπα φτιαγμένοι μὲ πολὺ καὶ μὲ ἀπὸ γοντε. Μὰ φωῦζει Δεῦ τὸν γέντζιδ ἔκαμαν, κὸν ἄλλα ἐκ Ἕλληνες ἐνδιαφέρονταν στὴν Κόρδιν τὸ κάλοκαίρι. Τὸ

Ὁ «Φωτοτικὸς Δεῖπνος» τοῦ Μιχαὴλ τοῦ Δόμαρκηνοῦ, ἔργον ἀτοῦ τοῦ ἐ περιφήμου πίνακος τῆς Μητροπόλεως Ἡρακλείου.

ἀκόμη ἀπαιτῶν μὲ χρωμάτιν κάθεται ἔτσι.

—Δείξαμε τὴν Ἑλληνικὴν κοῦζινα, οὐ τὶ ἄφρ νεῦρ γεγλιστρικὸ. Πλὴν καλὰ καὶ δὲν μᾶς ἔφερον οἱ ἐξ ἐμπρόσθεν συνιδιωτικοὶ περιγγιγμὸ.

Μὲ κάλλιν ἐκφραστικότητα ἀναπτύσσεις εἰς τὴν σκέψεις τῶν.

—Πρῶτον φαγὸν τὰ ἐπιθέτετε στὴν Ἑλλάδα; τοὺς ἐρωτῶ ἀγγλιστί.

—Μάλιστα, κὸν ἀπαντοῦν, ἀλλὰ καὶ πρώτα φαγὸ ἀπόγευμα τὸ Ἑλληνικὸ δὲ κάλεσμα. Μὲς ἄγον κερασοτέρι τὰ δ. ἄφωνα ἀλληλοκαταφρόνια τῆς Ἐφόβης ὅτι τὰ πλοῖα σας ἔτσι ἄγκυρα. Μετὰ καὶ ἀπόβαρα. Τόσον πλοῖα κυκλοφόρησα, ἔστε κοὶ ἀθεόπαμαν τὰ κάνοντα τὴν ἀνάγκην αὐτῶν.

Νὰ, πλοῖον, σπάλιον ἀρέστος διὰ τὸν Ἑλληνικὸν Τουρισμόν.

Ἀκούσματα ἀνέμη διὰ τὰ εἶναι κρυφὰ διὰ τὴν ἄβρον. Ρίγος κὰ κοκ. ἀπὸ κὰ κεφαλῆς. Μία κυρία κυρία μὲ Πλεκτοκάτεν φορεμένη κάνει αἱ κρατικοκατεστάσεις τὸν δι Πε κρὸν κεφαλοκόκκινον κ. Γκόρ. Ζοκαρᾶς κοὶ...ἄρκα ἀκμὴ κοῦρον ἀπὸ τὴς κεφαλῆς ἀνακαινιστέος κ.κ. Πεφαλάν κὰ Τσιπουλάν.

Ἡ ἀκμὴν κρυφὰ τὴς Παρασκευῆς ἦτο μία ἀναγκήτρισις γιὰ μᾶς ὅλους. Ὁ σφιγκὸς μαλλιδόκνα καὶ ἔτοιμος διὰ ἔρωτα! Πάντες ἄκρος κὰν ἄρκετὰ συγκαταβατικοὶ, ἀστε τὰ μᾶς ἀπόκρυφα ἀναπτύσσουν τὸ πανόραμα τοῦ Ἡρακλείου μὲ τὰ γραφικὰ περιγράφα του, τὰ ἔνα κοὶ κὰν κὰν κὰ κάλλιστα κοκκίνα κὰν κὰ τὸν ἀγγλοκρεμὴ τὴν κεφαλὴν τὸν Μ. μένα.

Ὁ κουλάχτης κ. Γρηγόρης, ὁ δήμαρχος κ. Γεωργιάδης, ὁ δικαστὴς τὴς γυρεύλιας κυρκαστέρης κ. Ἐπιμενίδης, τὸν Κόρδιν ἀντιπρόσωπος, καὶ ὁ κύριος τὴς γαμήτρος κ. Λογιάδης, ἐνδιαφέρονταν ἀτμόπλοιον, ἀνεχόμενοι εἰς τὸ ἀπὸ κλοιοῦς, ἔστις χαιρετίσουν τὸν κ. ἀκόμη γόν.

ΕΙΣ ΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ

Πάν κεφαλῶν εἰς τὴν ἀγκλικὴν Κοκκινόν, φόρεμ μὲ κρυφὰ στὴ ρόλι.

Ἡ κλοῦτς μεσοκοκκινὸν κτρίσιν κὰ τὶ γυναικόνα! Ἡ ἀρχὴ ἐκτοῦ Δ.κ τ.ε.κ κὰ τὴν ἀρκετὴν τὴ κὰ τὸν κακὸν κοκκινοτάτ ἀρκετοκαλὸ κὰ κὰ κὰ

ΑΘΗΝΑ Ι'ΚΑ ΔΕΙΛΙΝΑ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ ...ΜΑΣΣΗΜΑ

Στό χρονογράφημά σου — μοῦ γράφει ἕνας φίλος — γιά τίς ἐκδρομές τῶν συλλόγων στά νησιά καί τήν ὑπαιθρον Ἑλλάδα, φαίνεται ν' ἀπορῆς πῶς οἱ ἀρχές κι' οἱ πολῖτες τῶν περιφερειῶν, πού δέχονται ἐκδρομεῖς, δέν καταβάλλουν καμμιά προσπάθεια γιά νά κάμουν περισσότερο εὐχάριστη ἤ, τούλάχιστον, λιγώτερο δυσάρεστη τή διαμονή τῶν ἐκδρομέων στα μέρη τους. Ἡ ἀπορία σου ἔχει τήν ἀπάντησί της στόν ἄκρατον ἀτομικισμό τοῦ Ἕλληνος, ἀλλά καί στήν ἐγκληματική ἐγκατάλειψι τοῦ τουρισμοῦ ἀπό τή σημερινή κυβέρνησι. Θέλετε δυό λόγια γι' αὐτό τόν ἀτομικισμό; Στίς ὀρεινές κοινότητες τῆς Ἑλλάδος ἄνθρωποι καί ζῶα τσακίζονται κάθε μέρα στά κατσάβραχα. Καί ὅμως καμμιά ἀπ' αὐτές τίς κοινότητες δέ μπορεῖ νά φτιάσῃ οὔτε τόν προχειρότερο δρομάκο μέ προσωπική ἐργασία τῶν κατοίκων της. Στήν Ἐλβετία, στή Γαλλία καί στήν Ἰταλία, οἱ κοινότητες πού προσελκύουν περιηγητάς, ντόπιους ἤ ξένους, ἔχουν εἰδική, τοπική ὀργάνωσι γιά τόν ἐξωραϊσμό τῆς περιφερείας τους καί τήν ὑποδοχή καί τήν καθοδήγησι τῶν περιηγητῶν. Καί στήν Ἑλλάδα ὁ τουρισμός μόλις συγκροτήθηκε ὡς ὀργανισμός, προσπάθησε νά καταρτίσῃ τοπικές, εἰδικές ἐπιτροπές, πού τίς προβλέπει, μάλιστα, ὁ ὀργανικός νόμος. Οἱ ἐπιτροπές ὅμως αὐτές θέλουν κι' ἕνα μικρό προϋπολογισμό. Κι' ἐδῶ εἶνε πού πτυήκαμε σέ μιά τσουταλιά νερό. Ἡ κυβέρνησις τοῦ ἠθικοῦ ρυθμοῦ κατέβασε τούς πόρους τοῦ τουρισμοῦ, ἀπό τέσσερα ἑκατομμύρια πού ὥριζεν ὁ ὀργανικός νόμος, σέ πενταπόσσες, νομίζω, ἤ τετρακόσες πενῆντα χιλιάδες — δηλαδή σέ δεκατρεῖς χιλιάδες ἐλβετικά φράγκα τό χρόνο! Τί θέλετε νά πρωτοκάμῃ μ' αὐτές ὁ τουρισμός; Ἡ μόνη φροντίδα τῆς κυβερνήσεως γιά τήν ἀνάπτυξι τοῦ τουρισμοῦ, ἦταν αὐτά τά δύο πράγματα, πού θά ἰδῆτε ἀμέσως: Α' Νά διορίσῃ ἐπιθεωρητή τοῦ τουρισμοῦ τόν κ. Θάνο Πετραλιᾶ, ἀρχιεφόλακα τοῦ Κωνσταντίνου καί ἀνταποκριτή τοῦ πρίγκηπος Νικολάου, μέ μισθό — ἄν ἀγαπᾶς — δέκα χιλιάδων δραχμῶν μηνιαίως. Καί πρέπει νά σημειωθῆ, ὅτι ἡ θέσις αὐτή εἶνε καί τυπικά καί οὐσιαστικά ἀνύπαρκτη. Τυπικά γιατί δέν ὑπάρχει στόν ὀργανισμό καί οὐσιαστικά, γιατί τί θά ἐπιθεωρήσῃ αὐτός ὁ ἐπιθεωρητής τοῦ τουρισμοῦ, ἀφοῦ ὑπηρεσία τουρισμοῦ δέν ὑπάρχει στήν πραγματικότητα, μετά τόν ἀκρωτηριασμό τοῦ προϋπολογισμοῦ της; Ἐδῶ θ' ἀνοίξω μιά παρένθεσι: Ὁ ἐπιστολογράφος μου πλανᾶται. Ὁ ἐπιθεωρητής πού διώρισε ἡ κυβέρνησις τοῦ ἠθικοῦ ρυθμοῦ ἔχει μιά πολύ σπουδαία δουλειά νά κάμῃ: Νά γυρίζῃ τά διάφορα περίκτερα τοῦ τουρισμοῦ, σ' ὅλη τήν Ἑλλάδα, κι' ὅπου βρίσκει κανένα βενιζελικό νά προτείνῃ τή παῦσι του, ὅπως ἔγινε μ' αὐτό τό δυστυχή στό περίπτερο τοῦ Ξυλοκάστρου, στόν Πευκιά, πού ἀφοῦ τόν ἄφησαν καί ξόδεψε ὅ,τι εἶχε καί δέν εἶχε γιά νά τό συμμορφώσῃ, τώρα θέλουν νά τόν πετάξουν γιατί δέν πιστεύει — καί μέ τό δίκιο του, ὁ ἄνθρωπος, στόν ἠθικό ρυθμό. Κλείνω τήν παρένθεσι. Ἡ ἄλλη φροντίδα τῆς κυβερνήσεως γιά τόν τουρισμό ἦταν νά διορίσῃ γενικό διευθυντή, δέν ξέρω μέ τί μισθό, πάντοτε ἀνώτερον ἀπό τοῦ κ. ἐπιθεωρητοῦ, ἕναν συμπολίτη τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, καθηγητή, πού μπορεῖ νά εἶνε πρώτης τάξεως ἄνθρωπος, ὁ χριστιανός ὅμως, σπουδάσας οἰκονομικά, δέν ἔχει καμμιά ἁρμοδιότητα γιά τέτοια θέσι. Μά θά μοῦ πῆς τί χρειάζεται καί ἡ ἁρμοδιότης, ἀφοῦ ὁ τουρισμός μέ τά τιποτένια μέσα πού τοῦ ἄφησαν σήμερα, δέν ἔχει καμμιά δουλειά νά κάνῃ; Ἔτσι φρόντισε ὁ κ. πρωθυπουργός νά διαθέσῃ, γιά τούς φίλους τοῦ κόμματος, τά ψιχουλα πού ἄφησε ὁ προϋπολογισμός στόν τουρισμό. Ἐννοεῖται ὅτι ἀπό τίς πρῶτες μέρες πού ἦρε τήν ἀρχή ὁ κ. πρωθυπουργός ἔκαμε δηλώσεις, φοβερές καί τρομερές, ὅτι τό μέλλον τῆς Ἑλλάδος βρίσκεται στόν τουρισμό κι' ἔκαμεν ἐπιτροπές καί κατήρτισε νομοσχέδια περισπούδαστα. Στήν πράξι ὅμως ἡ κυβερνητική ἐνέργεια περιωρίσθη στό νά μασσήσουν οἱ νεοδιορισθέντες τιτλοῦχοι τοῦ γλίσχρου προϋπολογισμοῦ τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἡ μάσσησις, κύριοι! Αὐτή εἶνε ἡ εὐγενεστέρα ἀσχολία κι' ἡ κυριωτέρα δημοσία μέριμνα στήν Ἑλλάδα. Ἀπ' αὐτήν ἀρχίζουν καί σ' αὐτήν καταλήγουν ὅλα. Εἶνε ἄδικος ὅμως ὁ ἐπιστολογράφος μου ἄν νομίζῃ, ὅτι δέν ἔγινε τίποτα γιά τήν τουριστικήν ἰδέα. Ἔγινεν ἡ περιεργοτάτη καί διά πολλῶν ἑκατομμυρίων νεκρανάστασις τοῦ.. δελφικοῦ πνεύματος, ἡ ὁποία θά φέρῃ ἀσφαλῶς καί τήν ἀναβίωσιν τῆς λατρείας τοῦ Ἀπόλλωνος, ὡς καί τήν ἀνατίμησιν ὅλων τῶν προαγορασθέντων οἰκοπέδων τῶν Δελφῶν. Πρώτης τάξεως κλασική ἐμπνευσις καί θαυμασία ἰαυτοχρόνως ἐπιχείρησις, πού θά τονώσῃ τό ἐθνικόν φρόνημα, θά ἐνισχύσῃ ἀρκετά πορτοφόλια καί θά κάμῃ πολλούς ξένους νά ἐθιμήσουν μέ τά μεγαλεπήβολα σχέδιά μας νά ξαναφέρουμε τόν καιρό τῆς Πυθίας καί τῶν Ἀμφικτυονιῶν.

ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΛΑΣ

Ἀθηναϊκά Νέα
11 Ἰουλίου
1937

ΕΝΑΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝ

Ο ΜΠΟΥΑΣΣΙΕ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Προχθές τὸ ἀπόγευμα ὁ ἐντοπθὰ παρεπιδημῶν Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Διεθνοῦς Κοινοβουλευτικῆς Ἑνώσεως κ. Μπουασσιέ, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Θόνου Πετραλιᾶ, ἐπεσκέφθη τὸν Ὑφυπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας κ. Μτίνον Τσαλδάρην, παρὰ τῷ ὁποίῳ καὶ παρέμεινε συνδιαλεγόμενος ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ὥραν.

Ὁ κ. Μπουασσιὲ ἀνεχώρησε τὸ ἑσπέρας μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῆς ἀδελφῆς του διὰ τοῦ Σιμπλόν—Ὀριὰν ἐπιστρεψόμενος εἰς Γενεύην.

Τὸν ἐπιφανῆ Ἕλληνα φιλέλληνα συνῆντησεν ἡμέτερος συντάκτης, ὀλίγον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του.

—Εἶμαι κατοχυρωμένος ἐκ τῆς ὁρᾶσίας σας χώρας, λέγει ὁ κ. Μπουασσιέ, τῆς ὁποίας εἶμαι παλαιὸς γνώριμος καὶ θαυμαστής. Λυποῦμαι ὅμως, ὅτι αἱ ἀσχολίαι μου δὲν μοῦ ἐπιτρέπουν νὰ παραμείνω περισσότερον καὶ ἐπισκεφθῶ τὰς νήσους, τὴν ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν καὶ τοὺς Δελφούς.

«Ἔλεγξα, δμως, εἰς τὰ προσεχῆ ταξείδιόν μου νὰ δυνηθῶ νὰ ἐκπληρώσω τὴν διακαῆ ταύτην ἐπιθυμίαν μου.

«Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν Ἑλλάδα εἶνε κληρονομικὴ δι' ἡμᾶς τοὺς ἐκ Γενεύης κατοικοῦντας. Χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ὁπότε ἡ Γενεύη μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν μέγα φιλέλληνα Ἐδνάρδον τολυιδῶν καὶ πολυτρόπως ἐβοήθησε τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνα.

«Ἐπισκεφθὴν σήμερον τὸ ἀπόγευμα τὸν κ. Ντ. Τσαλδάρην, τοῦ ὁποίου ἡ γνωριμία μὲ κατεχόντεσσε.

«Εἶμαι εἰδήσεων διὰ τὰς περιποιήσεις τῶν πολιτευομένων σας τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Βοζίκη, τοῦ κ. Τρικούπη, τοῦ κ. Παπανεστασίου καὶ τῶν ἄλλων.

«Ἤμην προσωπικὸς φίλος τοῦ ἀειμνήστου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Μπαλατσῆ, τοῦ ὁποίου ἐβρήνησε τὴν πρόωρον ἀπώλειαν καὶ διὰ τὸν ὁποῖον εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Γενεύης», τῆς ὁποίας ἤμην τότε μέτοχος, ἔγραψα μακρὰν νεκρολογίαν.»

«Ὁ Ἀνγίδας—Σάμ...

Ο κ. ΜΠΟΥΑΣΙΕ ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΕΥΗΝ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Διεθνοῦς Κοινοβουλευτικῆς Ἑνώσεως κ. Μπουασιὲ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Πετραλιᾶ ἐπεσκέφθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα τὸν Ὑφυπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας κ. Τσαλδάρην παρ' ᾧ καὶ παρέμειναν ἐπὶ ὥραν.

Συντάκτης τῆς «Βραδυνῆς» συνήντησε κατόπιν εἰς τὴ ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας τὸν συμπατριώτη Ἕλλετὸν ἐπιστρίβην ὅστις καίτοι ἐπείγετο ν' ἀναχωρήσῃ τὸ ἑσπέρας εὑρεσιτέχνη νὰ τὸν δεχθῇ καὶ νὰ συνδιαλεχθῇ διὰ μακρῶν μετὰ τοῦ συντάκτου μας.

«Δὲν φαντάζεσθε τὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν ἐμποιεῖ ἡ ὡραία σας χώρα μὲ τὰ ἀθάνατα μνημεῖα της πλαισιωμένα ἀπὸ τοιαύτην φύσιν. Κατάγομαι ἀπὸ τόπον ὅστις φημίζεται διὰ τὰς φυσικὰς του καλλονάς, ἀλλ' ἡ δύσις τοῦ ἡλίου τὴν ὁποίαν παρηκολούθησα ἀπὸ τὸ Σούνιον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ εἰς οὐδὲν μέρος τοῦ κόσμου.

«Ἐξόχρωστον ἐκλεξιν μοῦ ἐνεποίησεν ἡ πρόοδος τοῦ Τουρισμοῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἡ δράσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ. Τὸ περίπτερον τοῦ Σουνίου σᾶς βεβαιῶ ὅτι εἶνε τέλειον καὶ δὲν ὑπάρχει ὡδὸ εἰς αὐτὴν τὴν Ἑλβετίαν. Εἶδον καὶ τὰς φωτογραφίας τοῦ νέου Ξενοδοχείου τοῦ Τουρισμοῦ τῆς Σπετσρίας τὰς ὁποίας εἴθε νὰ μοῦ δοθῇ ὁ πολύτιμος παράγων τοῦ Τουρισμοῦ τῆς χώρας κ. Πετραλιᾶς. Εἰ νὲ θαυμάσιον καὶ λυποῦμαι ὅτι ἀναχωρῶ ἀπόψε καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν φαντασταστικὴν αὐτὴν νῆσον.

«Μόλις Ἕλλεσον καιρὸν νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν κ. Κ. Τσαλδάρην τὸν κοσμοπολίτην τοῦτον Ὑπουργὸν τοῦ ὁποίου ἡ φήμη ἔχει τρὸ τὸλ ἐλθεῖ τὸν Ἑλληνικὸν ὅριον, καὶ νὰ τὸν παρακαλέσω νὰ ὑποβάλῃ τὰ σέβη μου εἰς τὴν συγγενῆ τοῦ κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως.

«Μὲ τὴν Ἑλλάδα μὲ συνδέει πατροπαράδοτος φιλία. Ἡ Γενεύη ὑπάρχει ἀνέκαθεν ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἐδνάρδου ἡ πρωτεπόρος τῆς φιλελληνικῆς ἰδέας. Ὑπῆρξα φανερὸς φίλος τοῦ ἀειμνήστου Μπαλατσῆ διὰ τὸν ὁποῖον ἔγραψα καὶ νεκρολογίαν κατὰ τὸν ἀδικον θάνατόν του εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Γενεύης τῆς ὁποίας ἤμην τότε εἷς τῶν μετόχων.

«Τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μου διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Τόπου ἐν Ἑλλάδι ὅστις ἔρχεται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐμφάνισιν ἡ ὁποία ἀποδεικνύει τὴν πρόοδον καὶ τὴν ζωτικότητα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς».

Ὁ κ. Μπουασιὲ μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῆς ἀδελφῆς του ἀνεχώρησε χθὲς τὸ ἑσπέρας μὲ τὸν Ὀριὰν Ἐξπρὲς.

Η ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΘΑ ΕΟΡΤΑΣΘΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΩΣ Η 100ΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ. — Η ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΟΤΣΙΑ. — ΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ.—Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ. — Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ.

Εἰς τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον, συνεκροτήθη χθὲς τὴν ἑσπέραν ἡ προσκαγγελθεῖσα, σύσκεψις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων ὑφυπουργείων, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Κ. Κοτζιᾶ, διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν λεπτομερειῶν τοῦ προγράμματος τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Δήμου Ἀθηναίων. Διακρίνονται ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ οἱ κ.κ. Φιλαδελφεύς, Ρούφος, Καλαμάρας, ὁ Δήμαρχος κ. Κοτζιᾶς, Δενδρινὸς, Χαρίλαος, Μπακόπουλος, φρούραρχος Ἀθηνῶν, Θάνος Πετρελιᾶς, Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ, καὶ ἄλλοι δημοτικοὶ Σύμβουλοι.

ξένοι νὰ ἀντιληφθοῦν τὰς ἐπιτελεσθείσας προόδους.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Τελευταῖος, ἐκ τῶν παρισταμένων, ὁ Νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας κ. Καλαμάρας, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ παρέσχῃ πᾶσαν τὴν συνεργασίαν καὶ βοήθειαν τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν καλλιτέραν ὀργάνωσιν τῶν ἑορτῶν, συνέστησε δὲ ὅπως τὴν δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ κ. Χαρίλαου περὶ κυκλοφορίας ἀναμνηστικῶν γραμματοσήμων κατὰ τὰς ἑορτὰς, καὶ διατυπωθῇ αὕτη ὡς εἰσήγησις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Τέλος, καὶ κατόπιν προτάσεως τοῦ Δημάρχου, ἀνετέθη ὑπὸ τῶν συγκεντρωθέντων εἰς αὐτὸν, ὅπως προβῇ εἰς τὴν σύστασιν τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἑορτασμοῦ, καὶ τῶν ὑποεπιτροπῶν, αἱ ὁποῖαι νὰ ἀρχίσουν ἤδη τὸ δυνατὸν συνεργαζόμενοι καθορίζουσα τὰς λεπτομερείας τοῦ ἑορτασμοῦ.

τηρίδος τοῦ Δήμου. Ὁ κ. Κοτζιᾶς προσφωνῶν τοὺς παριστάμενους εἶπεν:

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ

«Ὁ Δῆμος Ἀθηναίων, σᾶς εὐχαριστεῖ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας. Ἡ πρωτεύουσα συμπληρώνει τὸν προσεχῆ Μάϊον ἑκατὸν χρόνια ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεώς της εἰς Δῆμον, καὶ τὸ αὐτυχὲς αὐτὸ γεγονὸς, δὲν ἠδύνατο νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητον ἀπὸ τὸν μεγαλείτερον Δῆμον τοῦ Κράτους. Μετὰ μελέτην ἐλίων τῶν ζητημάτων, καὶ διὰ νὰ ἐπιτύχομεν τοῦ σκοποῦ μας, παρακαλέσαμεν τὸν Πρόεδρον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὅπως προσκαλέσῃ εἰς τὰς ἑορτὰς τοὺς Δημάρχους τῶν ξένων πόλεων. Ἡ πρόσκλησις αὕτη διεβιβάσθη, πράγματι, καὶ ἐγένετο ἀμέσως ἀποδεκτὴ ὑπ' αὐτῶν. Ἐγὼ ἤδη ἔχω νὰ σᾶς ἀναλύσω καὶ κάτι ἄλλο: Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπισκεψίν μου εἰς Ἰταλίαν, παρακαλέσαμ τοὺς Δημάρχους τῶν Ἰταλικῶν πόλεων, τὰς ὁποίας ἐπεσκέφθην, νὰ μᾶς τιμήσουν, αὐτοὶ δὲ θὰ ἔλθουν μὲ τὰ ὀλοκληρωμένα ἀντιπροσωπεία των. Ἐκτὸς, ὅμως, ἐλίων αὐτῶν, θὰ κληθοῦν ἀντιπροσωπεῖαι ἐλίων τῶν παροικιῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῶν Ἀγγλίων. Ὁ Τουρισμὸς, δεῖξας ἐνδιαφέρον, θὰ φροντίσῃ, ἐν τῇ μέτρῳ τῶν δυνάμεών του, νὰ σταθῇ εἰς τὴν λαμπρότερον ἐπιτυχίαν τῆς ἑκατονταετηρίδος. Ἀλλὰ, ἵνα νὰ γίνωσι ὅλα αὐτὰ, χρειάζονται χρήματα, καὶ αὐτὰ θὰ ζητηθοῦν ἀπὸ τὰς τουριστικὰς ὀργανώσεις, δηλαδὴ ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι πρόκειται νὰ ὠφεληθοῦν ἐξ αὐτῶν, διότι ὁ Δῆμος Ἀθηναίων, δυστυχῶς δὲν δύναται σήμερον νὰ διαθέσῃ ἐξ ἰδίων του, ὁλόκληρον τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσόν. Ἐπ' αὐτὰς τὰς προϋποθέσεις, κύριοι, καὶ μὲ τὴν βοήθειαν ὅλων σας, ἐλπίζω ὅτι θὰ παρουσιάσωμεν εἰς τοὺς ἔνους τὴν Ἀθήνα μας ὅπως πρέπει. (Χειροκροτήματα).

ΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΘΥΜΙΑ

Ἐν συνεχείᾳ, ἀμέλησα ὅτ' ὀλίγων οἱ κ. κ. Ρόφορς, πρόεδρος τῆς ἑταιρείας προστασίας ἀγχοφίων προϊόντων, Πετρίδης, Χαείλιας πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, Ρινόπουλος, Παλαιολόγου Γεν. Γραμματεὺς ὑπουργείου Παιδείας, Βέλλος ἀντιπρόεδρος Δημοτικοῦ Συμβουλίου, Ἐξαρχόπουλος πρώτος, Κιτσίνος πρόεδρος Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, Μακέλλας, Δημητρίου κ. Ἀ., δηλώσαντες ὅτι εἶναι πρόθυμοι τὰ συντρέξουν εἰς τὴν καλυτέραν ὀργάνωσιν τῶν ἑορτῶν τῆς ἑκατονταετηρίδος.

Ὁ κ. Πετρελιᾶς, Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ, ἐπρότεινεν ὅπως ἀγορασθῇ καὶ λεπτομερὴς, τὸ ὁποῖον νὰ περιλαμβάνῃ εἰκόνας τῆς παλαιᾶς Ἀθήνας καὶ τῆς σημερινῆς, ὥστε νὰ κατασταθῇ δυνατὸν ὁ κάθε δυνατὴν βοήθειαν καὶ ἐνίσχυσιν διὰ τὴν καλλιτέραν ὀργάνωσιν τῶν ἑορτῶν, συνέστησε δὲ ὅπως τὴν δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ κ. Χαρίλαου περὶ κυκλοφορίας ἀναμνηστικῶν γραμματοσήμων κατὰ τὰς ἑορτὰς, καὶ διατυπωθῇ αὕτη ὡς εἰσήγησις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Τέλος, καὶ κατόπιν προτάσεως τοῦ Δημάρχου, ἀνετέθη ὑπὸ τῶν συγκεντρωθέντων εἰς αὐτὸν, ὅπως προβῇ εἰς τὴν σύστασιν τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἑορτασμοῦ, καὶ τῶν ὑποεπιτροπῶν, αἱ ὁποῖαι νὰ ἀρχίσουν ἤδη τὸ δυνατὸν συνεργαζόμενοι καθορίζουσα τὰς λεπτομερείας τοῦ ἑορτασμοῦ.

9 Νοεμβρίου 1934.

ΜΙΑ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Ο κ. ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΤΖΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ

Μὲ τὸ ὑδροπλάνον τῆς γραμμῆς ἀνεχώρησε χθὲς τὴν πρωΐαν διὰ Μπρίντεζι καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ρώμην ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Κ. Κοτζιάς, προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ πρωθυπουργοῦ πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν διαφόρων πόλεων τῆς χώρας του. Τὸν κ. δήμαρχον, προπεμψαν, συνοδεύσαντες ἀπὸ τῆς οἰκίας του μέχρι τοῦ ἀερολιμένος, ὁ πρέσβευτὴς τῆς Ἰταλίας, ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κ. Μάτσας, ὁ δημαρχῶν κ. Μιάχας, ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κ. Βάλδης, οἱ σύμβουλοι κ.κ. Ν. Π. Εὐστρατίου, Ζαρούλιας, Οἰκονόμου, Δενδρινός, ὁ διευθυντὴς τοῦ Πολ. Νοσοκομείου κ. Χιώτης, ὁ γεν. ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ κ. Θ. Πετραλιάς, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ Δήμου καὶ πλῆθος φίλων του.

ΕΛΛΑΣ — ΙΤΑΛΙΑ

Ὀλίγον πρὸ τῆς ἐπιβιβάσεώς των ἐπὶ τοῦ ἀεροσκάφους, ὁ κ. Θ. Πετραλιάς, ὡς μέλος τοῦ συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Ρώμης—Ἑλλάδος, προσεφώνησε τὸν κ. δήμαρχον, παρακαλέσας αὐτὸν ὅπως δι' ἀδιβάσεῃ τὸν χαιρετισμὸν τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸν Ντοῦτσε, εὐχηθεὶς συνάμα καλὸν ταξείδιον. Ὁ κ. Κοτζιὰς ἀπήντησε δι' ὀλίγων εὐχαριστήσας αὐτόν, ἐδήλωσε δὲ ὅτι μεταφέρει καὶ τοὺς χαιρετισμοὺς τοῦ πρωθυπουργοῦ εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ φίλου Ἔθνους. Τὰς τελευταίας λέξεις τοῦ κ. δημάρχου ἐκάλυψαν παρατεταμένα χειροκροτήματα τῶν συγκεντρωθέντων.

Τὸν κ. Κοτζιὰν συνοδεύουν ἡ σύζυγός του, ὁ διευθυντὴς τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου κ. Η. Κριμπᾶς μετὰ τῆς συζύγου του καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς συντάξεως τοῦ «Ἑλληνικοῦ Μέλλοντος» κ. Σ. Τραυλός.

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ

Ἡ παραμονὴ τοῦ κ. Κοτζιᾶ εἰς Ἰταλίαν θὰ παραταθῇ ἐπὶ δωδεκαήμερον· χρονικὸν διάστημα ἀρκετὸν διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν διαφόρων πόλεων τῆς Ἰταλίας καὶ τὴν ἀναχώρησιν εἰς τὸ Λονδῖνον.

Ὁ ἀναχωρήσας χθὲς εἰς Ρώμην Δήμαρχος Ἀθηνῶν κ. Κ. Κοτζιάς ἔξω ἀπὸ τὰ γραφεῖα τοῦ Ἀερολιμένος Φαλήρου, ὀλίγον πρὸ τῆς ἀποβιβάσεώς του ἐπὶ τοῦ ἀεροπλάνου, ἐν τῷ μέσῳ τῶν φίλων του, οἱ ὁποῖοι τὸν κατεφίλησαν. Διακρίνονται: εἰς τὴν πρώτην σειράν, ὁ συνοδεύων τὸν κ. Κοτζιὰν εἰς Ἰταλίαν διευθυντὴς τῆς Συντάξεως τοῦ «Ἑλληνικοῦ Μέλλοντος» κ. Σ. Τραυλός, ὁ ἀερολιμενάρχης Φαλήρου, ὁ πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Βάλδης, ὁ διευθυντὴς τοῦ «Ἑλληνικοῦ Μέλλοντος» καὶ δημοτικὸς Σύμβουλος κ. Ν. Π. Εὐστρατίου καὶ ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ κ. Θάνος Πετραλιάς.

Τελευταῖος ὅλων ἀπεχαιρέτησε τὸν κ. Κοτζιὰν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας, εὐχηθεὶς εἰς αὐτὸν καλὸν ταξείδιον. Τὸ ὑδροπλάνον τῆς ἑταιρείας Ἀεροεσπρέσσο ἀπεγειώθη ἐκ Φαλήρου τὴν 10.30' πρωϊνὴν ἀκριβῶς, ἀφοῦ δὲ ἐξετέλεσε χαιρετιστήριον πτῆσιν ὑπὲρ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸ Φάληρον, ἠκολούθησε γραμμὴν πρὸς τὸ Μπρίντεζι.

Η ΛΙΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

Ἐπανῆλθε χθὲς ἐκ Πατρῶν ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ κ. Πετραλιάς, ὅστις μετέβη ἐκεῖ ἵνα συναντηθῇ μετὰ τῶν ἐκεῖ Ἀρχῶν σχετικῶς μὲ τὴν μεγαλοπρεπεστέραν τέλεσιν τῆς Ἱστορικῆς Λιτανείας τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου ὁ Γεν. ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ κ. Θάνος Πετραλιάς.

Κατὰ ταύτην θέλουσι παρασταθῇ πλεῖστα μέλη τῆς Κυβερνήσεως καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα καὶ ὁ κ. πρωθυπουργός.

Ἐλήφθησαν ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Τουρισμοῦ πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα ὅπως τὰ ἐν Πάτραις ξενοδοχεῖα ἄπινα εἶνε ἐφάμιλλα τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐπαρκέσουν διὰ τοὺς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῆς πρωτευούσης μέλλοντας νὰ συρρεύσουν ξένους.

Αἱ ἀτμοπλοϊκαὶ ἑταιρίαι καὶ τὸ ΣΠΑΠ θέλουσι κάμει ἐκπτώσεις εἰς τοὺς ναύλους καὶ τὰ εἰσιτήρια.

Ὁ κ. Πετραλιὰς ἔσχε χθὲς τὴν μεσημβρίαν μακρὰν συνεργασίαν μετὰ τοῦ ἐνταῦθα ἀποσπασθέντος Δημάρχου Πατρέων κ. Β. Ρούφου σχετικὴν μὲ τὴν ἑορτήν.

□□□

Η ἑορτὴ τῶν Πατρῶν

Ἐπανῆλθε χθὲς ἐκ Πατρῶν ὅπου εἶχε μεταβῇ πρὸς διακανονισμὸν τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἐκεῖ κατὰ τὴν 30ὴν Νοεμβρίου τελεσθησομένης Ἱστορικῆς Λιτανείας τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου ὁ Γεν. ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ κ. Θάνος Πετραλιάς.

Κατὰ ταύτην θέλουσι παρασταθῇ πλεῖστα μέλη τῆς Κυβερνήσεως καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα καὶ ὁ κ. πρωθυπουργός.

Ἐλήφθησαν ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Τουρισμοῦ πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα ὅπως τὰ ἐν Πάτραις ξενοδοχεῖα ἄπινα εἶνε ἐφάμιλλα τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐπαρκέσουν διὰ τοὺς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῆς πρωτευούσης μέλλοντας νὰ συρρεύσουν ξένους.

Αἱ ἀτμοπλοϊκαὶ ἑταιρίαι καὶ τὸ ΣΠΑΠ θέλουσι κάμει ἐκπτώσεις εἰς τοὺς ναύλους καὶ τὰ εἰσιτήρια.

Ὁ κ. Πετραλιὰς ἔσχε χθὲς τὴν μεσημβρίαν μακρὰν συνεργασίαν μετὰ τοῦ ἐνταῦθα ἀποσπασθέντος Δημάρχου Πατρέων κ. Β. Ρούφου σχετικὴν μὲ τὴν ἑορτήν.

□□□

Η ...

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

368 = ΑΘΗΝΩΝ 3275-16-4/12-1930

ΘΑΝΟΝ ΠΕΤΡΑΛΙΑ ΠΑΤΡΑΣ =

Ἀποφοιτίζεται εἰς ... 7/XII

ΑΡΙΘΜΟΣ	ΛΕΞΕΙΣ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΩΡΑ

ΘΕΡΜΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΔΙ ΟΡΓΑΝΩΣΙΝ ΕΟΡΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΕΝΟΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ :

ΜΙΑ ΗΜΙΕΠΙΣΗΜΟΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ «ΒΟΛΦ» ΠΡΟΣ ΤΟ «ΕΛΛ. ΜΕΛΛΟΝ»

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ

Τὸ «Ἑλληνικὸν Μέλλον» ἐδεξιώθη χθὲς εἰς τὰ γραφεῖα του τὸν εὑρισκόμενον εἰς Ἀθήνας, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ Διεθνοῦς συνεδρίου τῶν Τηλεγραφικῶν Πρακτορείων, διευθυντὴν τοῦ ἡμιεπίσημου γερμανικοῦ «Πρακτορείου Βόλφ», δρα Κόχ, μετὰ τῆς κυρίας του. Ὁ δρ. Κόχ, μία ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων φυσιογνωμιῶν τῆς σημερινῆς Γερμανίας, εἶχε τὴν κολακεύουσαν νὰ προβῇ εἰς τὰς κατωτέρω δηλώσεις ἀποκλειστικῶς διὰ τὸ «Ἑλληνικὸν Μέλλον»:

«Ὁ ἡγέτης τῆς νέας Γερμανίας, Ἀδόλφος Χίτλερ, εἶνε εἰς μέγας θαυμαστὴς τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ κλασσικοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ τῶν ἐκδηλώσεών του εἰς τὴν τέχνην, τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν φιλολογίαν. Τὰ ἠθικὰ ἀξιώματα τῆς ἐθνικοσοσιαλιστικῆς κινήσεως τῆς ὁ ἀρχαῖος πολιτισμὸς εἶχε κοιτίδα τὴν Ἑλλάδα καὶ εἴμεθα εὐτυχεῖς βλέποντες ὅτι εἰς τὴν χώραν σας ὑπάρχει ἡ κολακεύουσα ἡμᾶς γνώμη, ὅτι ὁ ἀρχαῖος ἑλληνικὸς πολιτισμὸς εὗρεν ἀπήχησιν εἰς τὴν νέαν Γερμανίαν, χωρὶς βεβαίως νὰ θέλωμεν νὰ παραγνωρίσωμεν τὴν

Ὁ διευθυντὴς τοῦ «Πρακτορείου Β[illegible] ἐπισκεφθεὶς αὐτοὺς εἰς τὰ γραφεῖα [illegible]νος Πετραλιᾶς, εἰς τὰ γραφεῖα τῆς χθεσινῆς φω[illegible]

Peter Theodor Koch
Chefredakteur

Wolffs Telegr. Büro

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΟΧ

Προχθὲς ὁ Γεν. Διευθυντὴς τοῦ Τηλεγρ. Πρακτορείου Βόλφ, τοῦ ἐπισήμου Τηλεγραφικοῦ Πρακτορείου τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, κ. Π. Κόχ, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς κυρίας Κόχ, τοῦ ἀντιπροσώπου ἐν Ἑλλάδι τοῦ Χίτλερ κ. Κουντόφερ καὶ τοῦ καθηγητοῦ κ. Καζανζῆ, ἐπεσκέφθη κατ' οἶκον τὸν κ. Θόνον Πετραλιᾶν, διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ αὐτὸν διὰ τὰς περιποιήσεις, ἃς οὗτος προσωπικῶς ἐπὶ δύο ἡμέρας τοῦ ἐπεδείκνυεν αὐτῷ, κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις διαμονήν του.

Ὁ κ. Κόχ ἔμεινε κατενθουσιασμένος ἐκ τῶν ἐνθέρμων ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως, ἃς ἔτυχε παρὰ τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας καὶ ἀπεμακρύνθη ἐπανελθὼν εἰς Ἀθήνας.

Μετὰ τοῦ κ. Πετραλιᾶ συνεζήτησαν διὰ μακρὰν καὶ πυκνὴν ἀπόστασιν τουριστικῆς ἑπτάνης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γερμανίας καὶ τὸ ἐρώτημα τῆς ἐντονωτέρας προπαγανδῶς κατὰ τὴν γερμανικὴ κοινῆ.

—Εἶμαι κατενθουσιασμένος ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπέλεγεν ὁ κ. Κόχ, πρέπει ὅμως, τὰ κλασσικὰ σας ἀδένατα μνημεῖα, τὸ ὡραῖόν σας κλίμα καὶ αἱ σοβαραὶ φυσικαὶ κάλλοναι τοῦ τόπου σας, νὰ γίνωσι προσιταί, ὄχι μόνοις εἰς ἀριστίνδην κύκλον διανοουμένων καὶ θαυμαστῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ἀλλ' εἰς ὅλας τοὺς Γερμανοὺς».

Χθὲς ὁ κ. Κόχ ἀξιώθη μετὰ τοῦ κ. Κουντόφερ εἰς Κόρινθον καὶ σήμερον ἀναχωρεῖ σιδηροδρομικῶς διὰ τὸ Βερολῖνον.

Φωτογραφία τῆς κυρίας Κόχ, τὴν ὁποίαν ἐδώρησεν εἰς τὸν κ. Πετραλιᾶν

ΑΠΗΛΠΙΣΜΕΝΑΙ ΤΗΣ ΖΟΗΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Κύριε Διευθυντά.

Ὅταν εἴμεθα τόσον δικαίως μεμψίμοιροι διὰ τὰς πολλὰς ἐλλείψεις, τὰ τόσα ἀνάποδα καὶ τὰ ἀναρίθμητα φαυλοκρατικὰ πράγματα ποὺ εἰς κάθε βῆμα συναντᾶμεν εἰς τὸν τόπον μας, εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐξαίρωμεν καὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς χώρας μας ὅσα μάλιστα ἐξ αὐτῶν ἀποτελοῦν ἐγγύησιν διὰ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος.

Πράγματι ὁ σημερινὸς ἑορτασμὸς τοῦ Πολιούχου τῶν Πατρῶν ὑπῆρξεν ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις ἐκείνας αἱ ὁποῖαι ἐγκαρδιώνουν τοὺς λαοὺς καὶ χαλυβδώνουν τὰς ψυχάς των.

Ἀληθῶς ἡ σημερινὴ ἑορτὴ δὲν ἦτο μόνον εὐλαβὲς μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ μεγάλου μάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ ἀλλ' ὑπῆρξε συγχρόνως καὶ μία σπανία ἐλθήλωσις πατριωτισμοῦ, ἀρρήκτως συνδεδεμένη μὲ τὴν θρησκευτικὴν τελετὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἔθεσαν τὴν σφραγῖδα τῆς ἐπισημότητος οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Κράτους, οἱ πολιτευταὶ Πατρῶν καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ ἐνεφύσησε τὴν πνοὴν τοῦ ἀνεξαντλήτου ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς ἀκαμάτου αὐτοῦ δραστηριότητος ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ κ. Θ. Πετραλιᾶς.

Ἐκεῖνο ποὺ ἰδιαιτέρως προσείλκυσε τὴν προσοχὴν τῶν ξένων εἰς τὴν σημερινὴν λιτανείαν ἦτο ἡ παράστασις τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν Πατραϊκῶν σχολείων. Ἡ πειθαρχία των, ὁ ἐνθουσιασμός των, τὸ κανονικὸν καὶ προσεκτικώτατον βάδισμα αὐτῶν. Αἱ μαθήτριαι τῶν Πατρῶν μὲ ὡραῖα ἀναστήματα, μὲ κανονικὰ σώματα, ἄρτιαι, ἀποκαλοῦσαι ἐγγύησιν διὰ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς καὶ τῆς πατρίδος, ἐκπροσωποῦσαι ἴσως εἰς αὐτὰ τὰ χαρίσματα, τὰς μαθητρίας τῆς Ἑλλάδος ὅλης. Καὶ πάντες καὶ πᾶσαι μὲ τὸ συναίσθημα ὅτι ἐπετέλουν κάτι ἱερὸν καὶ κάτι ἀνώτερον.

Αἱ Πάτραι ἑόρτασαν σήμερον τὴν μνήμην τοῦ πολιούχου των Ἁγίου μὲ ἑαθὺν ἀληθῶς πολιτισμόν. Μὲ πολιτισμὸν εἰς τὸν ὁποῖον συνέβαλεν ἡ τόσον ἀνεπτυγμένη κοινωνία τῆς πόλεως ταύτης, ἡ ἀπολύτως ἐξευρωπαϊσμένη, ἡ ἐστερημένη πάσης ἀηδίας ἀνατολίτικης. Καὶ αἱ γραμμαὶ αὗται δὲν εἶναι σύνθες φιλοφρόνημα ξένου, παρεπιδημοῦντος ἐν Πάτραις, ἀλλ' ἀποτελοῦν τὴν πραγματικήν, τὴν ἀναμφισβήτητον ἐντύπωσιν Ἀθηναίου, παρευρεθέντος εἰς πλῆθος μεγάλων παρελάσεων καὶ τελετῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ δυναμένου νὰ κρίνῃ, δικαιουμένου δὲ νὰ ἐκφράσῃ ὅλον αὐτοῦ τὸν θαυμασμὸν διὰ τὴν λαμπρὰν σημερινὴν τῶν Πατρῶν λιτανείαν καὶ στρατιωτικὴν καὶ μαθητικὴν παρέλασιν.

Μετὰ τιμῆς
Λουκᾶς Πύρρος

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ κ. ΠΕΤΡΑΛΙΑ

Ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ τουρισμοῦ κ. Θόνος Πετραλιᾶς, εἰς χθεσινὴν συνομιλίαν σχετικὴν μὲ τὴν λιτανείαν τοῦ Πολιούχου, ἐξέφρασε τὴν γνώμην ὅτι ἡ λιτανεία δὲν πρέπει νὰ παραμείνῃ ὡς μέχρι σήμερον ἀλλὰ νὰ ὀργανοῦται ἐφεξῆς ἐπὶ νέων βάσεων.

—Βεβαίως, εἶπεν ὁ κ. Πετραλιᾶς, ἐφέτος, χάρις εἰς τὰς καταβληθείσας ἐνεργείας, θὰ δοθῇ εἰς τὴν λιτανείαν περισσότερα ἐπισημότης καὶ μεγαλοπρέπεια. Ἐν τούτοις τὸ συμφέρον τῆς πόλεως δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξυπηρετηθῇ ὅσον πρέπει καθ' ἣν στιγμὴν μόλις πρό τινων ἡμερῶν ἀρχίζουν αἱ ἐνέργειαι τόσον διὰ τὸν καλλωπισμὸν τοῦ ναοῦ καὶ τῆς πόλεως ὅσον καὶ διὰ τὴν προμελέτησιν ξένων μὲ σχετικὴν προπαγάνδαν καὶ δημοσιεύματα εἰς τὸν τύπον.

Αἱ Πάτραι ἔχουν τὸ μοναδικὸν εἰς τὸν κόσμον προνόμιον ὅτι τὸ μαρτύριον καὶ ὁ θάνατος τοῦ Πρωτοκλήτου εἶνε ἱστορικῶς βεβαιωμένα καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προνομίου τούτου δύνανται νὰ ὀργανώσουν μίαν ἐτησίαν ἑορτήν, ἡ ὁποία νάμας ἐξασφαλίζῃ ἱκανοποιητικὴν κίνησιν. Πρὸς τοῦτο δέον νὰ ἱδρυθῇ μικρὸς αὐτόνομος ὀργανισμός, τοῦ ὁποίου τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον νὰ ἀποτελεσθῇ ἀπὸ τοὺς ἐγκριτοτέρους καὶ δραστηριωτέρους συμπολίτας μας καὶ ὁ ὁποῖος ἐνισχυόμενος οἰκονομικῶς ἐφάπαξ ὑπὸ τοῦ Δήμου, τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ τουρισμοῦ καὶ τῶν γενναιοδώρων συμπολιτῶν μας, ὧν βρίθει εὐτυχῶς ἡ πόλις θὰ φροντίζῃ ἐντατικῶς καθ' ὅλον τὸ ἔτος διὰ τὴν τακτοποίησιν τῆς ἱστορικῆς λιτανείας, τὴν συμπλήρωσιν τῶν διαφόρων ἀναγκῶν διὰ τῆς ἀγορᾶς διαφόρων ἱερῶν συμβόλων ἅτινα συνεθίζοντο εἰς τὸ Βυζάντιον, τὴν ὀργάνωσιν χορῳδιῶν, ὁμάδων ἐρασιτεχνῶν αἵτινες νὰ ἀναπαραστήσουν τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου εἴτε μὲ ζωντανὰς εἰκόνας (ταμπλὼ βιβὰν) εἴτε διὰ τῆς παραστάσεως τῆς ἱστορικῆς λιτανείας ὅπως ἐγίνετο κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Βυζαντίου, εἴτε διὰ διαφόρων θεατρικῶν παραστάσεων καὶ ἐκκλησιαστικῶν κονσερτῶν, ἅτινα θὰ διαρκοῦν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.

Οὕτως οἱ ἐρχόμενοι ξένοι, οἵτινες θὰ ἀνέρχονται εἰς χιλιάδας θὰ ἔχουν νὰ παρακολουθήσουν μίαν σειρὰν ἑορτῶν.

»Μὴ σᾶς φανοῦν ἀκατόρθωτα ὅλα αὐτά, παρετήρησεν ὁ κ. Πετραλιᾶς. Εἰς τὸ Ὀμπεραμπεργκάου τῆς Βαυάρθας τίποτε δὲν ὑπάρχει ὑπὸ ἔποψιν χριστιανικῆς ἱστορικῆς καὶ ὅμως γίνονται αἱ γνωσταὶ μεγάλαι τελεταὶ τῆς ἀναπαραστάσεως τοῦ μαρτυρίου τοῦ Θεανθρώπου, ποὺ συγκεντρώνουν χιλιάδας ξένων ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον.

Ὁμοίως εἰς τὸ Παλέρμον καὶ τὴν Κατάνιαν τῆς Σικελίας, ὅπου γίνονται μεγάλαι θρησκευτικαὶ τελεταὶ πρὸς τιμὴν τῆς ὁσίας Ροζαλίας καὶ τῆς ὁσίας Ἀνάθης.

»Προσθέτως, εἶπεν ὁ κ. Πετραλιᾶς, ὁ ἱδρυθησόμενος ὀργανισμὸς θὰ δύναται νὰ καλῇ καὶ τὸν ἀγγλικὸν στόλον ἵνα ἀντιπροσωπεύεται διὰ μοίρας σκαφῶν ἐν Πάτραις καθόσον ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας εἶνε ὁ προστάτης τοῦ Ἀγγλικοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ.

Χθὲς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν παρετηρήθη ἐξαιρετικὴ συρροὴ ξένων ἐκ τῶν γειτονικῶν μερῶν εἰς τὰς Πάτρας. Ἡ ἐκ Πύργου μεσημβρινὴ ἀμαξοστοιχία ἔφερεν εἰς Πάτρας, περὶ τοὺς 750 ἐπιβάτας καὶ ἑτέρους 600 ἡ ἑσπερινὴ τῶν Κα-

ΕΙΔΙ... ΝΗΣΕΙΣ

ΥΠΟΔ. 124. 1. 24

ΑΡΙΘΜΟΣ

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΓΕΝ...

ΥΠΟΔ.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Η ΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΓΡΑΜΜΗΝ ΤΗΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΘΑΝΟΥ ΠΕΤΡΑΛΙΑ

Ὁ ἔγκριτος συμπολίτης μας κ. Θάνος Πετραλιάς, γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ, μετασχὼν προχθὲς ἐν τῇ Νομαρχίᾳ τῆς συνεδριάσεως τῆς τοπικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Τουρισμοῦ, καθ' ἣν ἐκανονίσθησαν αἱ λεπτομέρειαι τῆς ὀργανώσεως τῆς λιτανείας τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, εἰς συνομιλίαν μετὰ συνεργάτου μας, προέβη εἰς τὰς κατωτέρω ἀνακοινώσεις:

—Μεγίστην σημασίαν ἀποδίδει ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Τουρισμοῦ, τὸ ὁποῖον θεωρεῖ ὡς ἕνα ἐκ τῶν ζωτικωτέρων καὶ τῶν πλέον ἐπιδεκτικῶν ἀναπτύξεως πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῆς Χώρας.

»Τὸ πραγματικὸν τοῦτο ἐνδιαφέρον της ἀπέδειξεν ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ἐσχάτως ψηφισθέντος ὑπὸ τῆς Βουλῆς σοβαρωτάτου νομοσχεδίου περὶ ὀργανώσεως τοῦ Τουρισμοῦ, νομοσχεδίου καταρτισθέντος καὶ ὑποβληθέντος εἰς αὐτὴν μετὰ ἐνδελεχῆ μελέτην καὶ ἐπεξεργασίαν, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου οὗτος παύει πλέον νὰ ἀποτελῇ σκιώδη τύπον καὶ ἀποκτᾷ τὰ μέσα καὶ τοὺς πόρους, ὅπως προσφέρῃ μεγίστας ὑπηρεσίας εἰς τὸν τόπον. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εὑρίσκεται ἤδη πρὸς ψήφισιν εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ ἐλπίζεται ὅτι συντόμως θὰ καταστῇ νόμος τοῦ Κράτους.

»Δι' αὐτοῦ καταρτίζεται τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Τουρισμοῦ, τὸ Α.Σ.Τ., τὸ ὁποῖον θὰ προεδρεύεται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων ὀργανώσεων, θὰ μετέχουν καὶ δι' ἕκαστον ζήτημα ἁρμόδιοι ὑπουργοί. Σκοπὸς τοῦ Α.Σ.Τ. ἔσεται ἡ χάραξις τῆς τουριστικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας, τὰς λεπτομερείας καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὁποίας θὰ ρυθμίζῃ τὸ πενταμελὲς διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ τουρισμοῦ ἐκλεγόμενον ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Α.Σ.Τ. Ἤδη ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ τουρισμοῦ κ. Τουρνάκη, τοῦ γνωστοῦ τέως πρυτάνεως τῆς ἀνωτάτης σχολῆς οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν, τοῦ ἐπὶ μακρὸν διατρίψαντος ἐν Γερμανίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ, ἐθέσαμεν τὰς βάσεις, ἐπὶ τοῦ δεδομένου τῶν νέων πόρων, ἐντατικῆς τουριστικῆς δράσεως καὶ ἀναδιοργανώσεως τοῦ τουρισμοῦ ἐν Ἑλλάδι. Εἰς τὴν ἀναλαμβανομένην μεγάλην ταύτην προσπάθειαν ἐκ τῆς ὁποίας τόσα ὠφέλη ἀναμένονται διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν πρόοδον τοῦ τόπου, δὲν θὰ παραραθοῦν βεβαίως αἱ Πάτραι, αἵτινες ἀποτελοῦν τὴν βιτρίνα τῆς Ἑλλάδος, δεδομένου ὅτι αὗται κεῖνται ἐπὶ τῆς μεγάλης τουριστικῆς ὁδοῦ τῆς ἐξυπηρετουμένης διὰ τῶν πλωτῶν κολοσσῶν τῆς Κόζουλιτς Λάϊν «Σατούρνια», «Βουλκάνια» κ.λ.π.

»Τὸ πρῶτον βῆμα ἐγένετο ἤδη διὰ τῆς παραχωρήσεως τοῦ φρουρίου εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ τουρισμοῦ ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, εἰς ἣν μετ' ἐξαιρετικῆς προθυμίας, προέβη ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλης. Τὰ λοιπὰ θὰ καταρτισθοῦν ἐγκαίρως καὶ ἅμα τῇ συγκλήσει τοῦ Α.Σ.Τ. καὶ τῷ καταρτισμῷ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ὅπερ μεταξὺ τῶν πρώτων θὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἀνασυστάσεως τῆς τοπικῆς Τουριστικῆς Ἐπιτροπῆς Πατρῶν ἣν καὶ θὰ προικοδοτήσ ἐπαρκῶς, ὅπως ἐκπληρώσ πραγματικῶς τὸν προορισμόν της.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου περὶ Τουρισμοῦ προβλέπεται ἡ σύστασις Τουριστικῆς Ἀστυνομίας, ἥτις θέλει καταρτισθῇ ἐκ τῶν πλέον μορφωμένων καὶ γλωσσομαθῶν στελεχῶν τῆς ἀστυνομίας πόλεων καὶ χωροφυλακῆς, ἀνάλογος δύναμις δὲ ἐκ ταύτης θὰ ἀποσπασ καὶ εἰς τὰς Πάτρας.

»Τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρ ὑπὲρ τῶν Πατρῶν, τόσον τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεω, ὅσον καὶ τοῦ διακεκριμένου συμπολίτου μας Ὑφυπουργοῦ κ. Σαγιᾶ, εἶναι ἡ καλλιτέρα ἐγγύησις ὅτι αἱ Πάτραι θὰ τύχωσι τῆς πλέον στοργικῆς μερίμνης διὰ τὴν ἀνάπτυξίν της ἀπὸ τουριστικῆς ἀπόψεως. Καὶ τρέφω τὴν ἑδραίαν πεποίθησιν ὅτι τὰ θετικὰ ὑπὲρ τῆς πόλεώς μας ἀποτελέσματα τῆς τουριστικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως δὲν θὰ βραδύνουν νὰ γίνουν αἰσθητὰ εἰς πάντας.»

Πατρεύς
σταθμός
18 VII 1934.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΠΑΤΡΩΝ 21 Οκτ. 1934

Ο ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ

ΤΟ ΥΠΕΡΟΧΟΝ ΘΕΑΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΗΣ ΠΟΜΠΗΣ ΤΗΣ ΛΙΤΑΝΕΙΑΣ.-Η ΣΥΜΜΕΤ

Ὅπως προεβλέπετο ἀπό τῶν παραμονῶν τῆς ἑορτῆς, ἡ ἐφετεινή ἐπέτειος ἑορτάσθη κατά τρόπον ἐξαιρετικῶς μεγαλοπρεπῆ καὶ πραγματικῶς ἄνευ προηγουμένου. Τὴν μεγαλειτέρον λαμπρότητα εἰς τὴν θαυμασίαν πομπὴν τῆς λιτανείας, καθ' ἣν παρά τὸ ἐξαιρετικόν μῆκος της, ἐπεκράτησε πλήρης τάξις, προσεδώσαν ἀναμφισβητήτως τά τμήματα τοῦ προτύπου τάγματος τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ μετά τῆς ἀρτίας μπάντας του, ὡς καὶ ἡ παρουσία τῶν πολεμικῶν ἀεροπλάνων ἅτινα περιήφαντο καθ' ὅλην σχεδόν τὴν διάρκειαν τῆς τελετῆς.

Ὁ διάκοσμος τῆς πόλεως, ἄν καὶ συνεπληρώθη βεβιασμένως τὴν παραμονὴν τῆς ἑορτῆς, ὑπῆρξε καλλίτερος ἀπό κάθε ἄλλην φορὰν καὶ

Χαρμόσυνοι κωδωνοκρουσίαι ἀπὸ ὄρθρου βαθέως ἐξύπνησαν τοὺς Πατρινοὺς προχθὲς ἀναγγέλλουσαι εἰς αὐτοὺς τὸ ἑορτάσιμον τῆς ἡμέρας, ἐνῷ ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου 21 κανονιοβολισμὸς ἐρρίπτοντο ἄπο τοῦ ἐν τῷ λιμένι ἀγκυροβολημένου καταδρομικοῦ «Ἕλλη» διὰ τοῦ ὁποίου ἀφίχθησαν τὴν θὴν πρωϊνὴν περίπου ἐξ Ἀθηνῶν οἱ ὑπουργοὶ καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι.

Ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς πόλεως συνέρρεεν ἄπειρον πλῆθος μὲ ἑορτάσιμον περιβολὴν καὶ ἐνῷ ἡμφότεραι αἱ πλευραὶ τοῦ ναοῦ ἐπληρώθησαν, τὸ κέντρον προστατευόμενον ὑπὸ διπλῆς σειρᾶς ἀστυφυλάκων ἐν μεγάλῃ στολῇ κρατήθη αὐστηρῶς ἐλεύθερον διὰ τοὺς ἐπισήμους, οἵτινες θὰ παρίσταντο κατὰ τὴν ἐντὸς τοῦ ναοῦ λειτουργίαν.

Ἀπὸ τῆς 9ης πρωϊνῆς ὥρας ἐπληρώθη ἡ στρατιωτικὴ παραξις καὶ ἤρχισεν ἡ ἄφιξις τῶν φόρων σχολείων προσκοπικῶν, ἀρρένων καὶ σωμάτων, ἅτινα κατέλαβον εἰς πυκνὴν φάλαγγα ὁλόκληρον τὸν χῶρον ἀπὸ τοῦ ναοῦ μέχρι τῆς διασταυρώσεως τῆς Λεωφόρου Γούναρη.

Ἰσχυραὶ ἀστυνομικαὶ δυνάμεις ὑπὸ τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας κ. Ἀγέλαστον καὶ τὸν διοικητὴν τοῦ ἱμήματος Γεν. Ἀσφαλείας κ. Κοσμᾶ ἐκάθετο τὴν τάξιν ἐνῷ οἱ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ τελετάρχαι κ. κ. Μ. Ἀθανασίου καὶ Γ. Τοπάλης καθώριζον τὰς θέσεις τῶν προσερχομένων.

Ἐντὸς τοῦ ναοῦ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Ἀντώνιος περιστοιχιζόμενος ὑπὸ πλήθους κληρικῶν ἤρξατο τῆς λειτουργίας ἀπὸ τῆς 10ης ὥρας.

Πρὸ τῆς 10ης ὥρας ἤρχοντο νὰ καταφθάνουν οἱ ἐπίσημοι ἀρέστησαν οἱ διὰ τοῦ κανοῦ «Ἕλλη» ἀφιχθέντες γοί κ. κ. Χατζηκυριάκος τικῶν, καὶ Χλωρὸς τῶν ρικῶν, ὁ πρώην Πρωθυπουργὸς κ. Ἀνδρ. Μιχαλακόπουλος, ὁ θαυμάσιος καιρὸς συνεπλήρωσε κατὰ τὸν εὐτυχέστερον τρόπον τὰς προσπαθείας τῶν ὀργανωτῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλεται δικαίως ὁ θερμότερος ἔπαινος.

Ἂν ἀναλογισθῇ κανεὶς ὅτι ἡ ἐφετεινὴ ἐπιτυχία ἦτο μᾶλλον μία γενικὴ δοκιμὴ εὑρυτέρας εἰς τὸ μέλλον ἐνεργείας, δυνάμεθα βασίμως νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ λιτανεία τοῦ Πολιούχου τῶν Πατρῶν, θὰ προσλάβῃ μελλοντικὸς ἀκόμη λαμπρότερον τόνον, καθισταμένη Πανελλήνιον προσκύνημα. Καὶ περὶ τούτου μᾶς ἐγγυᾶται ὁ ἐξαίρετος ζῆλος τῶν ἐγκρίτων συμπολιτῶν μας, οἵτινες ἀποτελοῦν τὴν ὀφανεῖς, ἀλλ' ἀκουράστους ἐργάτας τῆς θαρρεστου ταύτης προσπαθείας καὶ ἡ ἀσφαλῆς συνεχιζομένη κυβερνητικὴ μέριμνα.

ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ

ΟΧΗ ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ

χος κ. Ροῦφος, μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, οἱ ἐνταῦθα Πρόξενοι τῶν ξένων Δυνάμεων καὶ ὁ ἀκούραστος Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ κ. Θάνος Πετραλιᾶς, κατανοῶν τὰ ψυχὴ καὶ δεξιὸς θραχίων τῆς προχθεσινῆς τελετῆς.

Ὀλίγον μετὰ τὴν 10 1)2 π. μ. ἐσχηματίσθη ἡ πομπὴ τῆς λιτανείας κατὰ τὴν ἀκόλουθον σειράν:

Προηγεῖτο δύναμις ἀστυνομικῶν καὶ εἶτα ἔφιππος ὁ ταγματάρχης ἐπιτελὴς τῆς ΙΙΙ Μεραρχίας κ. Σφερλῆς περιστοιχιζόμενος ὑπὸ δύο ἐπίσης ἐφίππων διαγγελέων ἀνθυπολοχαγῶν κ. κ. Πετρίτη καὶ Βάλβη.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ 29 Οκτ. 1934

ΑΙ ΠΑΤΡΑΙ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ...

Η ΑΥΡΙΑΝΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΑΥΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Αἱ Πάτραι ἑορτάζουν αὔριον. Ἑορτάζουν τὸν πολιοῦχον των, τὸν ἅγιον προστάτην των Ἀπόστολον Ἀνδρέαν. Καὶ ὁλόκληρος ἡ πόλις θὰ συρρεύσῃ, ὅπως καὶ κάθε χρόνον, εἰς τὴν λαμπρὰν θρησκευτικὴν τελετήν, ἡ ὁποία θὰ διεξαχθῇ μὲ ἐξαιρετικὴν ὅλως λαμπρότητα ἐφέτος, μὲ παρουσίαν τῶν ἐπισήμων, οἱ ὁποῖοι μεταβαίνουν ἐκεῖ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν καὶ πιθανώτατα καὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ἐπίσης ἀποστέλλεται ἀντιτορπιλλικόν, ἄγημα ναυτῶν, στολίσκος ἀεροπλάφα τῆς τότε πόλεως τῶν Πατρῶν, τοῦ τόπου δηλαδή, ὅπου ἐμαρτύρησε ὁ Ἅγιος.

Οὕτως εἰς τὰς Πάτρας παρέμεινε μέχρι σήμερον μόνον ὁ μικρὸς δάκτυλος τοῦ Ἀποστόλου καὶ μία μεγάλη θαυματουργὸς εἰκὼν αὐτοῦ ἀρχαιοτάτη, διασωθεῖσα ἐπὶ 400 ἔτη πράγματι ὡς ἐκ θαύματος καὶ κατὰ τὰς δύο δηώσεις καὶ πυροπλήσεις τοῦ νοιοῦ τὸ 1700 καὶ τὸ 1821.

Ἡ λιτανεία τοῦ Ἁγίου ἤρξατο τελουμένη εἰς τὰς Πάτρας τὴν ἐποχὴν τῆς Διανηλίδος μετὰ τὴν

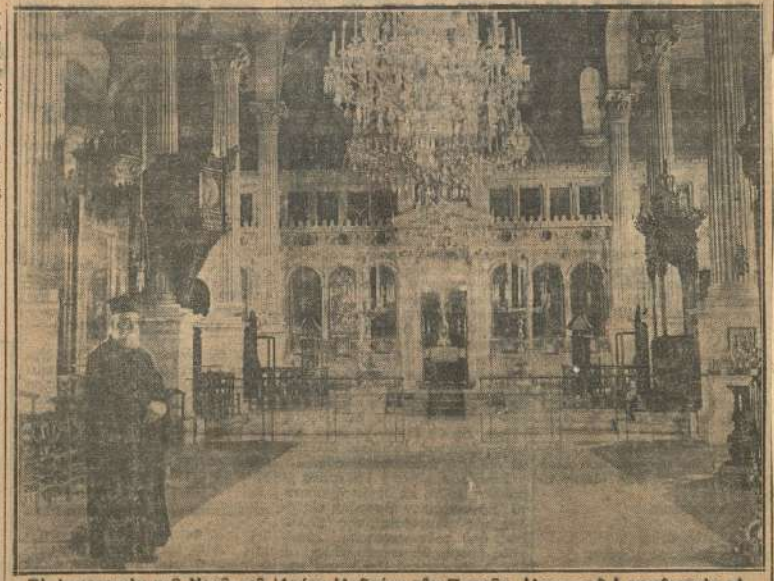

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τῶν Πατρῶν. Ἀριστερᾷ ὁ πρωθιερεὺς αἰδεσιμώτατος κ. Ἀνδρ. Λεονταρίτης.

νων, μουσικαὶ στρατιωτικαὶ καὶ τμῆμα τοῦ προτύπου τάγματος εὐζώνων.

Διὰ τοὺς Πατρινούς, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐκχυθοῦν αὔριον μὲ κατάνυξιν εἰς τὰς ὁδοὺς διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν ἀρχαίαν λιτανείαν, μίαν λιτανείαν ἱστορικήν, ἡ ὁποία ἐτελεῖτο ἐπὶ σειρὰν ἑκατον-

ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μετακομιδὴν τῆς τιμίας κάρας. Καὶ τὴν ἁγίαν ταύτην κάραν ἐσεβάσθησαν καὶ οἱ Σταυροφόροι καὶ οἱ Ἐνετοί, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ μακρὸν παρέμειναν κυρίαρχοι τῶν Πατρῶν. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀκολουθεῖ τὴν λιτανείαν καὶ

ραιοτέρων ἐκκλησιῶν τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς ὁποίας τὸ ἐσωτερικὸν βλέπουν οἱ ἀναγνῶσταί μας εἰς τὴν παρατιθεμένην εἰκόνα.

Ὁ ναὸς οὗτος ἐκτίσθη ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ ἀρχαίου ναοῦ πρὸ 100 ἐτῶν.

Εἶνε διακεκοσμημένη λαμπρό-

μον, δομοῖος δὲ κατεσκευάσθη καὶ χρυσοῦς θρόνος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τοποθετεῖται ἡ μεγάλη ἱστορικὴ εἰκὼν τοῦ Ἀποστόλου.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπαυσαν καὶ αἱ προστριβαὶ διὰ τὸ ποῖος θὰ κρατῇ τὴν εἰκόνα.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ

Πρέπει ὅμως νὰ σημειώσωμεν καὶ ὀλίγα διὰ τὴν σημερινὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἡ ὁποία θεωρεῖται ὡς μία τῶν ὡ-

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ 2 Ιουλ 1934

Η ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗΣ ΛΙΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ

ΑΙ ΠΡΟΠΟΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΠΡΟΓΕΥΜΑ

Τὴν 2αν μ. μ. ὁ Δήμαρχος κ. Ροῦφος παρέθεσεν εἰς τοὺς ξένους πρόγευμα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγγλίας, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν: Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν καὶ ἡ κ. Χατζηκυριάκου, ὁ υἱὸς Χατζηκυριάκος μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἡ κ. Χλωρός, ὁ ὑφυπουργὸς τῆς ἀεροπορίας κ. Σχινᾶς, ὁ νομάρχης Ἀχαΐας κ. Βλάσσης, ὁ διοικητὴς ΙΙΙ Μεραρχίας κ. Κοσμᾶς, ὁ ἀνώτερος Γεν. ἀρχίατρος κ. Β. Τσουνούκας, ὁ κ. Οἰκονόμου ναύαρχος, ὁ κυβερνήτης τῆς «Ἕλλης» κ. Παπαγιάννης, οἱ δουλευταὶ Πατρῶν κ. κ. Ἀντενόπουλος καὶ Γιαλανόπουλος, οἱ γερουσιασταὶ κ. κ. Μεταξᾶς (Ἀθηνῶν), Φάκης καὶ Γιανουλόπουλος (Πατρῶν), ὁ πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου κ. Βουρλούμης, ὁ πρόεδρος ἐφετῶν κ. Πετρουνάκος, ὁ πρόεδρος καὶ εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν κ. κ. Πετρόπουλος καὶ Σπηλιώτης, ὁ ἀνώτερος διοικητὴς χωροφυλακῆς κ. Πεκανικολάου, ὁ φρούραρχος κ. Σκουλᾶς, ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Ἀγέλαστος, ὁ λιμενάρχης κ. Ἀλεξανδράκης, ὁ διοικητὴς χωροφυλακῆς κ. Παπουλάκος, ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Λούβης, ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τουρισμοῦ κ. Θέανος Πετραλιᾶς ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπιτροπῆς ἑορτασμοῦ κ. Μ. Ἀθανασίου, ὁ πλωτάρχης ἐν ἀποστρατείᾳ κ. Λόντος, ὁ ταξιάρχης τοῦ δήμου κ. Βγενόπουλος, ὁ κ. Καλέργης ὑπασπιστὴς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν καὶ ὁ κ. Κουδούνης ὑπασπιστὴς τοῦ ὑφυπουργοῦ ἀεροπορίας.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια πρῶτος ὁ Δήμαρχος Πατρέων κ. Β. ΡΟΥΦΟΣ προπίνων εἰς ὑγείαν τῶν παρευρεθέντων εἰς τὸ πρόγευμα εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἐξ ὀνόματος τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν ἐκφράζω, κυρίαι καὶ κύριοι, τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας μου διὰ τὴν τιμὴν ἣν περιποιεῖ εἰς τὴν πόλιν μας ἡ παρουσία σας. Αἰσθάνομαι ἰδιαιτέραν χαρὰν ὁ ὅτι κατωρθώθη νὰ μετάσχουν τόσοι ἐκ τῶν ἐπισήμων ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν σημερινὴν μεγάλην ἑορτὴν τῆς πόλεως ἀλλὰ καὶ διότι πολλοὶ ἐξ ἄλλων πόλεων καὶ ἐξ Ἀθηνῶν συμπολίται ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των τὰς Πάτρας. Συγκεκινημένος διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν αὐτὴν τιμὴν πρὸς τὴν πόλιν ἣς ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προΐσταμαι, προπίνω ὑπὲρ τῆς ὑγείας καὶ εὐημερίας ὅλων.

Τοὺς ὡραίους λόγους τοῦ κ. Δημάρχου ἐκάλυψαν ζωηρὰ χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίαι.

Μετὰ ταῦτα, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ ἐγερθεὶς καὶ ὑψώσας τὸ κύπελον εἶπε τὰ ἑξῆς:

—Εὐχαριστῶθερμότατα τὸν κ. Δήμαρχον καὶ δι' αὐτοῦ τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν διὰ τὴν λαμπρὰν ἐκδήλωσιν τῆς φιλοξενίας, ἧς ἔτυχον εἰς τὴν ἱστορικὴν ταύτην πόλιν. Ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶνε ἀπὸ τὰς ἡμέρας τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων, τὰς ὁποίας εὐτυχῶς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς κρατεῖ πολὺ ὑψηλά, οἱ δὲ πρόκριτοι τῆς χώρας ἔχουν καθῆκον νὰ διατηροῦν εἰς τὸ ὕψος των τὰς ἡμέρας αὐτὰς καὶ νὰ ἐνισχύουν τὸ αἴσθημα τοιούτων ἰδεωδῶν.

«Καὶ τώρα ἀξιότιμοι κύριοι δὲν ἔχω παρὰ νὰ εὐχηθῶ ὅπως ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἑνωθῶμεν καὶ ἀδελφωθῶμεν, διότι ἐν τῇ ἑνώσει, ὡς γνωστόν, ἔγκειται ἡ ἰσχύς. Ἂς ἀποβλέψωμεν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς χώρας, τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος. Ἂς λησμονήσωμεν τὸ παρελθὸν καὶ ἂς ἐνδιαφερθῶμεν διὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος. Εἶνε εὐτύχημα ὅτι εἴμεθα λαὸς ἰσχυρός. Λαὸς εὐφυής, λαὸς παραδόσεων μεγάλων. Διὰ νὰ παρακάμψωμεν κάθε ἐμπόδιον καὶ νὰ βαδίσωμεν ἐλεύθεροι πρὸς τὴν ἀναδημιουργίαν μας, χρειάζεται ἡ ἕνωσις, ἡ ἀδέλφωσις ὅλων!

Προπίνω ὑπὲρ τῆς ὑγείας τοῦ κ. Δημάρχου καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγείας καὶ εὐδαιμονίας τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν.

Τοὺς λόγους τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐκάλυψαν χειροκροτήματα καὶ ζωηρότατοι ἐπευφημίαι.

Μετὰ ταῦτα ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς Τουρισμοῦ κ. Θ. Πετραλιᾶς ἐγερθεὶς λέγει τὰ ἑξῆς:

«Ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ, τοῦ ὁποίου ὁ Πρόεδρος κ. Ἰωαννίδης μὴ συνηθεῖς, λόγῳ ἀπροόπτου κωλύματος, νὰ ἔλθῃ, ἀνέθεσεν εἰς ἐμὲ νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύσω, ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς κ. κ. ὑπουργούς, οἵτινες ἐλάμπρυναν διὰ τῆς παρουσίας των τὴν λιτανείαν τοῦ Προστάτου τῶν Πατρῶν καθὼς καὶ εἰς τὰς Δημοτικὰς καὶ διακηρυκικὰς ἀρχὰς καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς κ. κ. Δήμαρχον καὶ Νομάρχην, διὰ τοὺς ἀτρύτους κόπους οἱ ὁποῖοι κατέβαλον καὶ κατώρθωσαν νὰ παρουσιάσουν πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν ἐκ πάσης γωνίας τῆς Νοτίου Ἑλλάδος συρρεουσάντων προσκυνητῶν τὸ ἐκπαγλον θέαμα τῆς σημερινῆς ἱεροτελεστίας, ἥτις διὰ τὴν τάξιν της καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ὑπόδειγμα τῶν θρησκευτικῶν ἐκδηλώσεων τῆς Χώρας.

Οἱ λόγοι τοῦ προλαλήσαντος ἀξιοτίμου κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν καὶ τὸ κήρυγμα τούτου περὶ συμπνοίας καὶ ὁμονοίας ὅλων τῶν Ἑλλήνων, εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἀπήχησεν εἰς τὰς καρδίας ἁπάντων ἡμῶν καὶ θὰ συγκινήσῃ βαθύτατα πᾶσαν Ἑλληνικὴν ψυχήν.

Διὰ νὰ ἐπανέλθω εἰς τὴν ἱστορικὴν τῆς σήμερον Λιτανείαν, λογίζομαι, κύριοι, εὐτυχὴς ὅτι ἔτυχον πρὸ τετραετίας τὴν ἐμπνευσιν τῆς ἀνακουστάσεως αὐτῆς, διότι ἐνόμιζα καὶ πιστεύω ἀκραδάντως, ὅτι μόνον διὰ τῆς προσηλώσεως εἰς τὰ πάτρια δυνάμεθα νὰ διατηρήσωμεν τὰς Ἐθνικάς μας παραδόσεις, ἄς παρὰ τὴν μακραίωνα δουλείαν καὶ τὸν ξενικὸν ζυγὸν ζηλοτύπως ἐκράτησαν οἱ ἀθάνατοι πρόγονοι ἡμῶν.

Διεξέρχεται κατόπιν ὁ κ. Πετραλιᾶς τὸ ἱστορικὸν μέρος τῆς σταυρώσεως ἐν Πάτραις τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, τὴν παρόν του, τὴν ἐντεῦθεν διακομιδήν τοῦ λειψάνου του εἰς Κων)πολιν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἰταλίαν καὶ καταλήγων λέγει:

«Εἶναι τόσα τὰ ἱστορικὰ δικαιώματα ἅ,τινα ἔχει ἐπὶ τῆς χριστιανωτάτης ἡ πόλις τῶν Πατρῶν ὥστε ὁ Ἑλληνικὸς Ὀργανισμὸς τοῦ Τουρισμοῦ θεωρεῖ ὑποχρέωσίν του ὅπως περιβάλῃ πάντοτε μετὰ στοργῆς καὶ εὐλαβείας τὴν σημερινὴν ἐπέτειον ἣν ἐλπίζω ὁ ὑπουργὸς νὰ καταστήσῃ πανελλήνιον θρησκευτικὸν καὶ ἐθνικὸν προσκύνημα ἐν Πάτραις.

Ἀκολούθως ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Χλωρὸς προπίνων εἰς ὑγείαν τῶν παρευρισκομένων λέγει τὰ κάτωθι:

—Εὐχαριστῶ καὶ ἐγὼ θερμότατα τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν διὰ τὴν ὑποδοχὴν καὶ φιλοξενίαν ὧν ἐτύχομεν. Συγχαίρω δὲ ἐγκαρδίως τοὺς ὀργανώσαντας τὴν λαμπρὰν ἀλλὰ καὶ σεμνὴν τελετὴν τῆς λιτανείας τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Λαὸς ὡς ὁ τῶν Πατρῶν προσηλωμένος εἰς τὰς παραδόσεις, δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ ὁταδιοδρομῇ. Εὔχομαι καὶ ἐγὼ ὅπως καὶ ὁ ἀξιότιμος συνάδελφος κ. Χατζηκυριάκος ὅπως ὅλοι ἡνωμένοι φροντίσωμεν διὰ τὴν ποθητὴν γαλήνην. Προπίνω εἰς ὑγείαν τοῦ ἀξιοτίμου κ. Δημάρχου ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν παρισταμένων.

Τὸ πρόγευμα ἔληξε περὶ τὴν 3 1/2 μ.μ.

ΜΕΤΑΒΑΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΓΛΑΥΚΟΝ

—Ἐξέτασις τῶν γηπέδων δι' ἀεροδρόμιον. Ἡ ἀναδάσωσις κλπ.

Μετὰ τὸ δοθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου ἐπίσημον γεῦμα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγγλίας οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Χατζηκυριάκος καὶ Χλωρός, ὁ ὑφυπουργὸς τῆς ἀεροπορίας κ. Σχινᾶς μετὰ τῶν κυριῶν των καὶ τῆς λαμπῆς συνοδείας των ἐπεσκέφθησαν ἐπιβαίνοντες αὐτοκινήτων τὸ ὑδροηλεκτρικὸν ἐργοστάσιον Γλαύκου.

Ἐκεῖ ἀνέμενον τοὺς ἐπισήμους ὁ διευθυντὴς τῆς Ἑταιρείας κ. Φραγκόπουλος, ὁ συμπολίτης μηχανικὸς κ. Ἔμμαν. Σκλαδοῦνος καὶ ὁ ὑπ)τὴς τοῦ «Γλαύκου» κ. Ν. Πετραλιᾶς.

Οἱ κ. κ. ὑπουργοὶ ἐζήτησαν πληροφορίας σχετικῶς μὲ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐργοστασίου, τὰς ὁποίας ἔδωκεν ἐν λεπτομερείᾳ ὁ κ. Φραγκόπουλος.

Ἐπίσης ὁ κ. Φραγκόπουλος ἀνέφερε τὰ λαμβανόμενα μέτρα διὰ τὴν ἀναδάσωσιν τῶν ὑπερκειμένων λόφων καὶ ἐβεβαίωσεν ὅτι ἐφυτεύθησαν μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τὰ τετρακισχίλια πεύκα.

Προσέθεσεν ὅτι ἡ ἀναδάσωσις, ἥτις εἶνε ἀναγκαιοτάτη, γίνεται ἐν μέσῳ ἀνυπερβλήτων δυσχερειῶν καὶ ὅτι ὁ μεγαλείτερος ἐχθρὸς τῶν μικρῶν δένδρων εἶνε τὰ γίδια, τὰ ὁποῖα ὁπωσδήποτε πρέπει νὰ λείψουν ἀποζημιουμένων τῶν κατόχων των.

ΕΛΛ. ΜΕΛΛΟΝ 30 Ιουλ. 1934

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Ο ΠΟΛΙΟΥΧΟΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ. — Η ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΛΙΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΣΕΠΤΟΥ ΔΑΚΤΥΛΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ. — ΑΝΕΣΥΣΤΗΣΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 1930 ΤΗ ΕΜΠΝΕΥΣΕΙ ΚΑΙ ΤΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΘΑΝΟΥ ΠΕΤΡΑΛΙΑ

ΠΑΤΡΑΙ, 29.—Ἡ πόλις μας ἑορτάζει, πυρετωδῶς, ὅπως ἑορτάσῃ αὐθίς τὴν ἐπέτειον τοῦ πολιούχου της, Ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἱστάντος ἐνταῦθα μαρτυρικὸν διὰ σταυροῦ ἐν στήθει Χ θάνατον καὶ ταφέντος εἰς τὸ παρὰ τὴν παραλίαν ἱερὸν τῆς Λιμένος, ἔνθα ὁ σημερινὸς ἀρχαῖος ναός, κτισθεὶς τοῦ ἀνεγειρομένου μεγαλοπρεποῦς νέου ναοῦ ρυθμοῦ νεοβυζαντινοῦ, ὅστις ἔσεται ὁ μέγιστος τῆς Βαλκανικῆς καὶ τοῦ ὁποίου τὴν ἀποπεράτωσιν ἤρξατο ὁ φέτος διὰ τὴν Ἑλλάδα τάξεως καὶ μεγαλοπρεπείας.

Τὸ λείψανον τοῦ Ἁγίου μετεφέρθη ἐκ Πατρῶν κατὰ τὸ 357 μ. Χ. εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐκεῖθεν τὸ 1210 ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων εἰς Ἰταλίαν, ὅπου καὶ εὑρίσκεται ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τῆς παρὰ τὴν Νεάπολιν πόλεως Ἀμάλφη, ἡ δὲ Ἁγία αὐτοῦ Κάρα ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Πέτρου τῆς Ρώμης.

Ἐν Πάτραις φυλάσσεται μόνον ὁ μικρὸς αὐτοῦ δάκτυλος ἐντὸς χρυσῆς θήκης, παρὰ τὸ κειμήλιον τοῦ Πολιούχου εἰς τὴν Παλαιὰν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἥτις διὰ τὸν κλοῦτον καὶ τὸ καλλιτεχνικὸν τῶν εἰκόνων της θεωρεῖται μία τῶν ὡραιοτέρων ἐκκλησιῶν τῆς Πελοποννήσου.

Ἀναμένεται ν' ἀφιχθῇ ὁ συμπολίτης μας ὑφυπουργὸς κ. Σαγκᾶς μετὰ τῶν βουλευτῶν τοῦ νομοῦ μας καὶ ὁ κ. Πετραλιᾶς, ὅπως παρευρεθοῦν εἰς τὴν λιτανείαν.

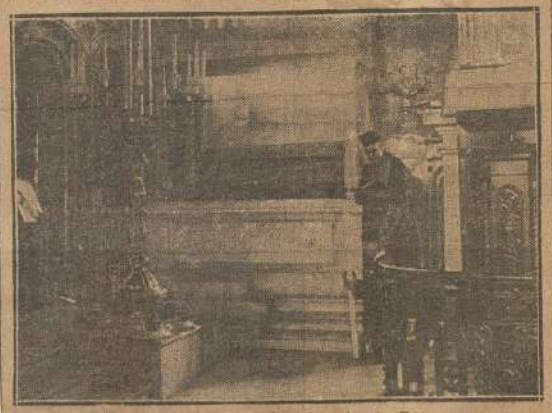

Ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου εἰς τὰς Πάτρας

κτης δήμαρχός μας κ. Βλάχος.

Ἑτοιμάζεται ἡ πόλις μας διὰ τὴν μεγαλειώδη λιτανείαν, ἥτις εἶχε καταργηθῇ τὸ 1874 καὶ ἀνεσυστήθη κατὰ τὸ 1930 τῇ ἐμπνεύσει τοῦ ἐπιφανοῦς συμπολίτου μας κ. Θάνου Πετραλιᾶ, πρώην βουλευτοῦ Ἀχαϊοήλιδος, φερομένου νῦν ὡς Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τουρισμοῦ, ὅστις αὐτοπροσώπως τότε διωργάνωσε ταύτην καὶ ἔκτοτε τελεῖται μετὰ σπουδῆς.

ΠΩΣ ΘΑ ΕΟΡΤΑΣΘΗ Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

ΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ κ. ΘΑΝΟΥ ΠΕΤΡΑΛΙΑ

ΜΑΚΡΑ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΑΡΧΙΑΝ

Προχθὲς συνῆλθεν εἰς τὸ Δημαρχιακὸν κατάστημα ἡ μεγάλη ἐπιτροπὴ, ἵνα διακανονίση τὰ τῆς τοπικῆς μας ἑορτῆς. Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης μετέσχον ὁ Δήμαρχος κ. Κουμάντος, ὁ Νομαρχῶν κ. Διδάχος, ὁ Πρόεδρος καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου κ. κ. Σαμπαντᾶς καὶ Ἀσημάκος, ὁ Φρούραρχος κ. Παναγόπουλος, ὁ ἰατρὸς καὶ Δημοτ. Σύμβουλος κ. Ἀναστασιάδης, ὁ Λιμενάρχης κ. Καλλήγερος, ὁ Δικηγόρος κ. Σ. Γεωργιάδης, ὁ Γυμνασιάρχης τοῦ Α΄. Γυμνασίου καὶ ἀναπληρωτὴς τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως κ. Στυλιανόπουλος, ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῶν Σχολείων τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως κ. Στεφανάκης, ὁ Διευθύνων τὴν Ἐνοριακὴν Ἐπιτροπείαν Ὑπαπαντῆς κ. Μαράκας Δικηγόρος, καὶ ἄλλοι συμπολῖται.

Κατὰ τὴν γενομένην σύσκεψιν παρέστη καὶ ὁ ἀφιχθεὶς Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Τουρισμοῦ κ. Θάνος Πετραλιᾶς, ὅστις κατέστη ἐνήμερος ὅλων τῶν τοπικῶν συνηθειῶν κατὰ τὴν Θρησκευτικὴν πανήγυριν.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΘΗ ΔΙΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ ΩΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συσκέψεως ἐγένετο γνωστὸν ὅτι ἡ Θρησκευτικὴ μας πανήγυρις, ἀρχικῶς δὲν εἶχε περιληφθῆ εἰς τὸ Διάταγμα τὸ ἐκδοθὲν ἐσχάτως, διὰ τοῦ ὁποίου ἀνεγνωρίζοντο ἐπισήμως ὡρισμέναι Θρησκευτικαὶ πανηγύρεις, ὡς ἡ τῆς Τήνου, Πατρῶν, Κερκύρας, Πειραιῶς, Ζακύνθου, Ἀργοστολίου κλπ. Τῆς παραλείψεως ταύτης ἔλαβε γνῶσιν ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας κ. Σχινᾶς, ὅστις ἔσπευσε νὰ συναντήσῃ τὸν ὑπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Μακρόπουλον καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτῷ γνωστὴν τὴν ἱστορίαν τῆς τοπικῆς μας ἑορτῆς. Κατόπιν τῶν παραστάσεων τούτων προεκλήθη νεώτερον Διάταγμα εἰς ὃ περιελήφθη πλέον καὶ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, ὡς ἐπίσημος Θρησκευτικὴ πανήγυρις τῶν Καλαμῶν. Ἡ τοιαύτη ἐπισημοποίησις τῆς ἑορτῆς μας ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι θὰ μετέχῃ αὐτῆς ἐπισήμως τὸ Κράτος, δι' ὑπουργῶν Στόλου, κλπ.

ΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΕΤΡΑΛΙΑ

Ὁ κ. Πετραλιᾶς εὐθὺς ὡς ἐνημερώθη περὶ τῆς ἑορτῆς μας ἀνεκοίνωσεν ὅτι κάθε ἑορτὴ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ καὶ ἐπιτελέσῃ τὸν προορισμόν της, χρειάζεται σύστημα, μέθοδον, ὀργάνωσιν, τάξιν. Καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ Θρησκευτικὴ πανήγυρις τῆς Ὑπαπαντῆς διὰ νὰ ἐπιτύχῃ, χρειάζεται πρὸ παντὸς μεθοδικὴν ὀργάνωσιν καὶ τάξιν. Περαιτέρω ὁ κ. Πετραλιᾶς ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ Θρησκευτικὴ πανήγυρις τῶν Πατρῶν ἐσημείωσεν ἐκτακτον ἐπιτυχίαν, διότι εἶχεν ὀργανωθῆ συστηματικῶς καὶ διεξήχθη μετὰ τάξεως.

ΤΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΜΠΗΣ

Συνεχίζων ὁ κ. Πετραλιᾶς τὰς ἀνακοινώσεις του παρουσίασεν εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς διαφόρους εἰκόνας ἐκ τῆς Θρησκευτικῆς πανηγύρεως τῶν Πατρῶν, ἐκ τῶν ὁποίων διεπιστώθη ὁποία θαυμαστὴ τάξις ἐπεκράτησεν ἐκεῖ. Ἀκολούθως διετύπωσε τὴν γνώμην του περὶ τοῦ διαγράμματος τῆς Θρησκευτικῆς πομπῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου θὰ συντάξῃ καὶ ὁ κ. Δήμαρχος τὸ πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ Ἐνοριακὴ Ἐπιτροπεία τὸ ἰδικόν της πρόγραμμα.

Οἱ συνελθόντες μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἔμειναν σύμφωνοι. Ἀλλὰ θὰ συνέλθουν καὶ πάλιν διὰ νὰ κανονισθοῦν τελικῶς ὅλαι αἱ λεπτομέρειαι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ο κ. ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ Υ-ΠΑΠΑΝΤΗΝ

Μετὰ τὴν σύσκεψιν παρατεθεῖσαν μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς Κυριακῆς, ὁ κ. Πετραλιᾶς μετέβη εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ περιεργασθεὶς τοῦτον ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ἔμεινεν κατάπληκτος ἐκ θαυμασμοῦ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διακόσμησιν καὶ τὴν ἐν γένει ἀρχιτεκτονικὴν τοῦ Ναοῦ. Γοητευμένος ἔμεινεν ἀπὸ τὴν ἀπαραμίλλου τελειότητος καὶ τέχνης θαυματουργὸν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, τὸν Παντοκράτορα ἔργον τοῦ κ. Θωμοπούλου, τὰς Μυροφόρους καὶ τὰς ἁγιογραφικὰς παραστάσεις τῶν ἁγιογράφων Φερεντίνου καὶ Εὐστρατιάδου.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΤΗΣ ΘΑ ΓΕΙΝΗ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑ ΖΕΝΕΡΑΛΕ

Καθ' ἃ ἀνεκοίνωσεν ἡμῖν ὁ κ. Πετραλιᾶς τὴν προσεχῆ Πέμπτην θὰ γείνῃ καὶ πρόβα ζενεράλε τῆς Θρησκευτικῆς πομπῆς σύμφωνα μὲ τὸ καταρτισθησόμενον διάγραμμα.

ΠΟΙΟΙ ΕΚ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΚΑΤΕΡΧΟΝΤΑΙ

Ὁ κ. Πετραλιᾶς ἀνεκοίνωσεν ὅτι πλὴν τῶν ἀεροπλάνων ποὺ θὰ στείλῃ ἡ Κυβέρνησις, θὰ σταλῇ τὸ ἀντιτορπιλλικὸν «Ἕλλη» μετ' ἀγήματος 80 Ναυτῶν, μὲ τὴν Μουσικὴν τοῦ Ναυτικοῦ ἐκ 40 ὀργάνων, τὸ Πρότυπον Τάγμα Εὐζώνων, καὶ ἐκ τῶν ὑπουργῶν οἱ κ. κ. Χατζηκυριάκου, Κονδύλη καὶ Σχινᾶ. Προσκληθέντος προχθὲς ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τοῦ κ. Πετραλιᾶ θὰ κατέλθῃ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Χλωρός. Περὶ τῆς καθόδου τοῦ κ. Τσαλδάρη οὐδὲν νεώτερον ἐγνώσθη.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ο ΘΑΝΟΣ ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

Ἀπὸ τριημέρου παρεπιδημεῖ εἰς τὴν πόλιν μας ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Τουρισμοῦ καὶ Πολιτευτὴς Πατρῶν κ. Θάνος Πετραλιᾶς.

Εἶναι ὁ ἀκολουθήσας εἰς τὴν ἐξοδίαν τοῦ τὸν ἀείμνηστον καὶ Μέγαν ἡμῶν Βασιλέα Κωνσταντῖνον.

Εἶναι ὁ μεγάλος πατριώτης καὶ ἰδεολόγος.

Γεμάτος ζωὴ εἶναι πλασμένος μὲ δημιουργικὸν καὶ ὀργανωτικὸν πνεῦμα.

Τὸ μάτι του κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, πόβει ἀπὸ μιὰ ὥρα δρόμο

Τὸ γοῦστο του εἶναι ἀπαράμιλλον

"Ἔχει τὴν εὐχέρειαν νὰ ἐκτιμᾷ τὸ καλὸ, τὸ ὄμορφο, τὸ ἁρμοτικὸν, τὸ ρυθμικὸ, τὸ ταιριαστὸ καὶ νὰ διακρίνῃ εὔκολα τὸ ἀκαλαίσθητο.

Μὲ μιὰ του ματιὰ ἐκτιμᾷ καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα καὶ δὲν πέφτει ποτέ του ἔξω.

Ὁ κ. Πετραλιᾶς φρονεῖ ἀδιστάκτα ὅτι ἡ Ἑλλὰς μὲ τὰ ἔνδοξα μνημεῖα τῆς Ἀρχαιότητος, μὲ τὶς φυσικές της ὀμορφιές, μὲ τὰ ἀπαράμιλλα τοπεῖα της, μὲ τὸν καταγάλανον οὐρανόν της καὶ μὲ τὸ κλίμα τη, μπορεῖ νὰ γείνῃ τὸ συ ἐχῆς καὶ ἀδιάκοπο προσκύνημα ὅλου τοῦ Κόσμου καὶ νὰ εἰσρεύσῃ ἄφθονο χρυσάφι εἰς τὸν τόπον μας. Ὅλα αὐτὰ τὰ θαύματα μπορεῖ νὰ τὰ πραγματοποιήσῃ ὁ Ἑλληνικὸς Τουρισμὸς, τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ψυχή. Ὁ τόπος μας ὅμως γιὰ νὰ γοητεύσῃ τὸν ξένον δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ τοῦ παρουσιάσῃ τὸν πολυήμερον Ἑλληνικὸν οὐρανόν. Χρειάζεται ἀκόμη καὶ ἐμφάνισιν πεπολιτισμένην. Δρόμους, Ξενοδοχεῖα, καθαριότητα, τάξιν, φιλοκαλίαν, συγκοινωνίαν, εὐγένειαν καὶ καλωσύνην. Ἀπὸ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἐμπιστεύεται ὁ Πετραλιᾶς κτίζεται καὶ ἐργάζεται μ' ἕνα ἐνθουσιασμὸν ἀξιοθαύμαστον. Ὡς ποῦ νὰ πῇς ἀείδι, σοῦ διοργανώνει τὴν ὡραιοτέραν καὶ μεγαλοπρεπεστέραν ἑορτὴν, τὴν στολίζει μὲ χίλιες δυὸ μικρολεπτομέρειες καὶ σοῦ παρουσιάζει ἕνα σύνολον μεγαλοπρεπέστατον. Ὅπου ἀνεμίχθη, μὲ ὅτι καὶ ἂν καταπιάσθηκε, ἐθαυματούργησε. Διὰ τὰ δισταγμάτα τῶν ἑορτῶν καὶ παρηγύρεων εἶναι σωστὸς καλλιέχνης καὶ λίγο Στρατηγός. Ὑψηλὸς τὸ πνεῦμα, δραστήριος ὁμιλητὴ, γοητευτικὸς, φιλόκαλος, ἔχει τὴν τέχνην νὰ μεταδίδῃ καὶ εἰς ἄλλους τὸν ἐνθουσιασμόν του καὶ νὰ τοὺς ἐμπνέει τὴν φωτιὰ τῆς ἐνεργητικότητός του. Δὲν τοῦ διαφεύγει τίποτε, κτμμία λεπτομέρεια Γιὰ ὅλα σκέπτεται καὶ γιὰ ὅλα προβλέπει.

Αὐτὸς εἶναι ἐν ὀχοστάτῃ σκιαγραφία ὁ Πετραλιᾶ, ὁ ὁποῖος ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νὰ διοργανώσῃ τὴν Θρησκευτικὴν πανήγυριν τῆς Ὑπαπαντῆς. Μὲ τέτοιον ἐμπνευσμένον ὀργανωτὴν εἶμεθα βέβαι ὅτι ἡ τοπική μας ἑορτὴ θὰ σημειώσῃ περίλαμπρον ἐπιτυχίαν.

Τὸ σημειωμένο
ΦΑΡΟΣ τῶν ΚΑΛΑΜΩΝ
τῆς 3ης Φεβρουαρίου 1935

Η ΤΑΞΙΣ

Χάρις εἰς τὰς προσπαθείας τοῦ γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τουρισμοῦ κ. Πετραλιᾶ καὶ τῶν κ. κ. Ἐπιτρόπων τῆς Ὑπαπαντῆς ἡ τάξις τόσον ἐντὸς τοῦ ναοῦ ὅσον καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ ἐτηρήθη παραδειγματικῶς παρὰ τὴν προσφανῆ συρροὴν κόσμου ἡ ὁποία ἐσημειώθη ἐφέτος. Ἀστυνομικοὶ φέροντες τὰς ἐπισήμους στολὰς των εἶχον καταλάβει ἐπικαίρους θέσεις καὶ ἐτήρουν τὴν τάξιν. Ἔξωθι τοῦ ναοῦ εἶχον παρατοχθῆ εἰς δύο σειρὰς δυνάμεις στρατοῦ τοῦ ἐνταῦθα Πεζικοῦ Συντάγματος ἄνωθεν τοῦ καταπλεύσαντος τὴν πρωΐαν εἰς τὸν λιμένα μας πρὸς ἀπόδοσιν τῶν κεκανονισμένων τιμῶν ἀντιτορπιλλικοῦ «Ἕλλη», τμῆμα τοῦ πρωτοτύπου τάγματος εὐζώνων φερόντων τὰς γραφικὰς Ἐθνικὰς στολάς των, τμῆμα τῆς ἐφίππου Χωροφυλακῆς καὶ εἰ πρόσκοποι.

Ο ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΑΛΑΜΑΣ

Ἀνεχώρησε σήμερον σιδηροδρομικῶς διὰ Καλάμας ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Ε.Ο.Τ. κ. Πετραλιᾶς, ἅμα συνεννοούμενος μετὰ τῶν ἐκεῖ τοπικῶν ἀρχῶν, κανονίσει ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον τὰ τῆς μεγάλης θρησκευτικῆς ἑορτῆς τῆς Μεσσηνίας, τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας κ. Σχινᾶς, ἐπαθεμιῶν ὅπως ἡ ἐφετινὴ λιτυρεία ἔσται μεγαλειώδης, συνεργάσθη διὰ μακρῶν χρόνων μετὰ τοῦ κ. Πετραλιᾶ καὶ τοῦ Νομάρχου Καλαμῶν

Κατὰ πληροφορίας μας, εἰς Καλάμας θέλουν μεταβῇ τλὴν τοῦ κ Σχινᾶ, καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Χατζηκυριάκος, ὅστις ἤδη ἐπέταξε τὴν «Ἕλλην» μετὰ τῶν μαλωτικῶν τοῦ ναυτικοῦ γ' ἀποβιβάσῃ διὰ Καλάμας τὴν πρεσβυτὴ Παρασκευὴν ἐν τρέχοντι Φεβρουαρίου.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, εἰς Καλάμας θέλει μεταβῇ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλης, ὅστις ἐπέταξε ἤδη λόγον τοῦ Πρότυπου Τάγματος Εὐζώνων νὰ μεταβῇ εἰς Καλάμας, διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν τιμῶν εἰς τὴν ἱστορικὴν διαφυτοφόρον εἰκόνα τῆς Ὑπαπαντῆς, πολιούχου τῶν Καλαμῶν.

ΕΛΛ-ΜΕΛΛΟΝ
26 Ιαν. 1935

ΣΗΜΑΙΑ ΚΑΛΑΜΩΝ 30 Ιανουαρ 1935

ΑΙ ΚΑΛΑΜΑΙ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΝ

ΜΑΚΡΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ κ. ΠΕΤΡΑΛΙΑ

ΤΙ ΕΙΠΕ ΔΙΑ ΤΗΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΝ ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἡ ἔλευσις τοῦ κ. Θάνου Πετραλιᾶ ὅστις θεωρεῖται ἡ ψυχὴ τῆς Τουριστικῆς κινήσεως μᾶς ἐνέπνευσε τὴν σκέψιν νὰ ζητήσωμεν παρ' αὐτοῦ ὡρισμένας πληροφορίας σχετιζομένας μὲ τὴν θρησκευτικὴν μας πανήγυριν καὶ μὲ τὸν Τουρισμόν. Ὁ κ. Πετραλιᾶς ἀνταποκρινόμενος προθύμως εἰς τὴν παράκλησίν μας, εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς ἀνακοινώσῃ τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἐνταῦθα ἄφιξίς μου τῇ ἐπιμόνῳ παρακλήσει τοῦ ἐκλεκτοῦ ὑμῶν συμπολίτου καὶ ὑπουργοῦ κ. Σχινᾶ ἔχει δύο σκοπούς.

Πρῶτον τὴν διοργάνωσιν καὶ ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον διεξαγωγὴν τῆς Μεγάλης Παμμεσσηνιακῆς Θρησκευτικῆς Πανηγύρεως τῆς τελουμένης ἐνταῦθα καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ τὴν ἐμπρέπουσαν αἴγλην καὶ μεγαλοπρέπειαν. Διότι νομίζει ὅτι εἶναι πλέον καιρὸς νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ἡ Θρησκεία ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιον τῆς εὐημερίας τῶν Λαῶν, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν εἶναι ἀνάγκη νὰ τονωθῇ τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα, τὸ ὁποῖον διὰ πολλοὺς καὶ ποικίλλους λόγους παρουσιάζει ποιάν τινα χαλάρωσιν. Ὁ ἔμμεσος σκοπὸς τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς μου εἶναι ἡ μελέτη τοῦ κατὰ πόσον αἱ Καλάμαι αἱτινες ἔχουν τόσῳ προνομιοῦχον Γεωγραφικὴν θέσιν δύνανται νὰ χρησιμεύσουν ὡς Τουριστικὸν Κέντρον τῆς Νοτίου Ἑλλάδος. Κατόπιν μάλιστα τῆς μελλούσης νὰ συντελεσθῇ συμπληρώσεως τοῦ ὁδικοῦ δικτύου τῆς Πελοποννήσου καὶ εἰδικώτερον τῶν ὁδῶν Καλαμῶν—Σπάρτης καὶ Καλαμῶν—Πύλου.

Ὀφείλω νὰ σᾶς ὁμολογήσω ὅτι εἶμαι κατάπληκτος πρὸ τῆς ἀλματώδους προόδου τῆς ὡραίας σας πόλεως, τῆς εὐγενείας τῶν κατοίκων, ὧν ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσιπενταετίαν ἐθαυματούργησε· ἀπορῶ δὲ πῶς οἱ κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν κυβερνήσαντες τὴν Ἑλλάδα ἐγκατέλειπον κατὰ τοιοῦτον ἄστοργον καὶ ἀσπλαχνον τρόπον τὴν κοιτίδα τοῦ πολιτισμοῦ τῆς χώρας μας, τὴν ὑπερήφανον Μεσσηνίαν. Τὴν Μεσσηνίαν τὴν ὁποίαν συγκρίνω ὡς πρὸς τὸ κλίμα καὶ τὰς ἰδιότητας μὲ τὴν Σικελίαν τῆς Ἰταλίας, ἥτις τελευταίως κατέστη ὑπὸ τὸν Μουσολίνι ἀγνώριστος καὶ εἰς τὴν ὁποίαν συρρέουν κατ' ἔτος καὶ ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν ἄνοιξιν μυριάδες περιηγητῶν, ἀποβαίνοντες πηγὴ ἀνεξαντλήτου πλούτου. Ἐντρέπομαι καὶ ὡς Ἕλλην καὶ ὡς Γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ βλέπων τὴν ἐγκατάλειψιν τὴν μέχρι σήμερον προσγενομένην εἰς τὴν παγκοσμίως γνωστὴν Πύλον, τὴν ἱστορικὴν Πατρίδα τοῦ Νέστορος, τὸν ἔνδοξον λιμένα τοῦ Ναυαρίνου καὶ εἰς τὴν περίφημον καὶ ἔνδοξον Ἰθώμην, εἰς τὴν ὁποίαν μεταβαίνοντες οἱ περιηγηταὶ δὲν εὑρίσκουν οὔτε ἕνα ποτῆρι νερὸ νὰ πίνουν.

Ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. Σχινᾶ θέλω εἰσηγηθῇ εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τοῦ Τουρισμοῦ καὶ τὸ ἀρτισύστατον Ἀνώτατον Τουριστικὸν Συμβούλιον τὸ προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅπως αἱ Καλάμαι χαρακτηρισθοῦν ὡς Τουριστικὸν Κέντρον, προικισθῇ δὲ τοῦτο διὰ μιᾶς σχετικῆς ἐπιχορηγήσεως μὲ ἀκτίνα καὶ δράσιν τὴν Ἰθώμην, τὴν Πύλον, τὰ ἱστορικὰ κάστρα τοῦ Νομοῦ σας Μεθώνης, Κορώνης κλπ., τὸ ἱστορικὸν Στενυκλάριον Πεδίον, τὴν Ἀνδανίαν, τὸν περίφημον καὶ πολυθρύλητον Ναὸν τοῦ Ἐπικουρείου Ἀπόλλωνος καὶ τόσα ἄλλα μέρη. Ἰδιαιτέρως δὲ περὶ τῆς πόλεως τῶν Καλαμῶν δύναται μία ἐπιτυχῶς καταρτιζομένη τοπικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ πράξῃ πολλὰ καὶ νὰ καταστήσῃ τὰς Καλάμας γνωστὰς ὄχι μόνον εἰς τοὺς ξένους, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας οἵτινες δυστυχῶς τὴν ἀγνοοῦν. Ἕνα ἀνοιξιάτικον ταξεῖδι τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν ὡραίαν σας πόλιν μὲ τοὺς θαυμασίους πορτοκαλεῶνας της καὶ τὴν θαυμασίαν παραλίαν της εἶναι ἀνώτερον καὶ αὐτοῦ τοῦ ταξειδίου εἰς Παλέρμον καὶ τὰς Συρακούσας καὶ τὴν Τσορμίναν τῆς Σικελίας.

Πρὸς τοῦτο πολὺ θέλει συντείνει ἡ ἀνανέωσις τοῦ ὁλικοῦ τοῦ ΣΠΑΠ, ὅστις θέλει διὰ τῶν Ὀτομοτρὶς καταστήσῃ τὸ ἀπὸ Ἀθήνας εἰς Καλάμας ἀκούραστον ταξείδιον λίαν εὐχάριστον καὶ ταχύ. Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον ὅλων εἶναι ἡ ἐν τῇ ἀόκνῳ φροντίδι τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ τῆς ἀεροπορίας ταχίστης ἐγκαθιδρύσεως ἀεροδρομείου εἰς τὴν πόλιν σας. Ἔχω τὴν ἐλπίδα ὅτι κατόπιν ὅλων αὐτῶν ἡ Καλαμάτα σας ὡς τουριστικὸν κέντρον θὰ κινήσῃ τὸν φθόνον ὄχι τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν πόλεων, ἀλλὰ καὶ πολλῶν πεφημισμένων Εὐρωπαϊκῶν κέντρων. Διότι πλὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ τουρισμοῦ θὰ δημιουργηθῇ καὶ μέγας ἐσωτερικὸς τουρισμός, ὅστις τελευταίως ἔχει ἄλμα **τωδῶς ἀναπτυχθῇ.**

ΩΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΩΝ

Σ

ΙΣΕΙΣ

Η ΚΑΛΑΜΑΤΑ ΚΑΙ Ο κ. ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

Ὁ κ. Θάνος Πετραλιᾶς, ἀναχωρῶν ἐκ τῆς Μεσσηνιακῆς Πρωτευούσης ἀποκομίζει τὰς καλυτέρας ἐντυπώσεις, καὶ δὲν παύῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκδηλοῖ τὸν ἀπροκάλυπτον θαυμασμόν του διὰτὰς Βιομηχανικὰς καὶ ἐμπορικὰς μας προόδους, διὰ τὰς φυσικὰς της καλλονάς.

Τὰ γεγονὸς αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ δὲν θὰ εἶχε καμμίαν ἀξίαν, ἂν μὴ ὁ κ. Πετραλιᾶς δὲν ἔφερε τὴν ἰδιότητα τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Τουρισμοῦ. Διότι καὶ ἄλλοι ἀφικνούμενοι εἰς τὴν Μεσσηνιακὴν Πρωτεύουσαν εὑρίσκουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλοῦν τὸν θαυμασμόν των διὰ τὴν πόλιν μας.

Ἀλλ' ὁ κ. Πετραλιᾶς δὲν εἶναι μονάς. Εἶναι ἐκλεκτὸς Ἕλλην, ἐκλεκτὸς Πολίτευτής, μέγας Πατριώτης, καὶ μαζί μ' ὅλα αὐτὰ ἔχει καὶ τὴν ἰδιότητα τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τουρισμοῦ. Ἦλθε στὸν τόπον μας, ὠργάνωσε τὴν ἑορτήν μας, τὴν ἐτακτοποίησε καὶ μᾶς ἀπέδειξε τί μπορεῖ νὰ κάμῃ ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ξέρει τὴ δουλειά του.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνο τοῦτο. Ὁ κ. Πετραλιᾶς διέκρινε καὶ κάτι ἄλλο εἰς τὴν πόλιν μας. Διέκρινεν ὅτι αὕτη δύναται νὰ καταστῇ περίοπτον τουριστικὸν κέντρον. Τὸ ζήτημα ἔχει ἄπειρον σπουδαιότητα καὶ καταλλήλως χειριζόμενον ἀπὸ τοὺς Μεσσηνίους ἐκπροσώπους δύναται ν' ἀποβῇ διὰ τὴν Μεσσηνιακὴν Πρωτεύουσαν πηγὴ πλούτου.

Ὁπωσδήποτε ἡ Μεσσηνιακὴ Πρωτεύουσα αἰσθάνεται ἀληθῆ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν κ. Πετραλιᾶν, ὄχι μόνον διότι χάρις εἰς αὐτὸν ἡ τοπική μας θρησκευτικὴ ἑορτὴ παρουσίασε ὑπέρλαμπρον αἴγλην καὶ μεγαλοπρέπειαν ἀλλὰ διότι θὰ ἐξασκήσῃ ὅλην του τὴν ἐπιρροήν, ὥστε ἡ Καλαμάτα ν' ἀποβῇ Τουριστικὸν κέντρον.

ΑΡ ΠΡΩΤ 1668 ΘΑΝΟΝ ΠΕΤΡΑΛΙΑΝ
ΓΕΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΑΘΗΝΑΣ ,=

ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΒΑΡΕΖΟΣ

291Ω ΑΙΓΙΟΥ 877 25 25/4 18,=

ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΚΑΤΑΣΤΗΣΑΤΕ ΜΕ ΕΝΗΜΕΡΟΝ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ ΣΑΣ ΔΙ ΕΟΡΤΗΝ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗ
3 ΜΑΙΟΥ ,= ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΙΓΙΟΥ

Ελ. Κόσμος 3 Μαΐου

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Ὁ Ναὸς τῆς Παναγίας τῆς Τρυπητῆς τοῦ Αἰγίου-λεῖται σήμερον ἡ μεγάλη πανήγυρις.

Ακρόπολις 2 Μαΐου

Η ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ

Η ΑΥΡΙΑΝΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΟΡΤΗ

ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΤΡΥΠΗΤΗΣ ΕΙΣ ΑΙΓΙΟΝ

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Αὔριον Παρασκευήν, ἑορτὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, πανηγυρίζει ἐν Αἰγίῳ ἡ ἱστορικὴ ἐκκλησία τῆς Παναγίας τῆς «Τρυπητῆς», ἡ ὁποία εἶνε, ὡς γνωστόν, λελαξευμένη ἐντὸς βράχου, παρὰ τὸ δυτικὸν ἄκρον τῆς πόλεως τοῦ Αἰγίου.

Κατ' ἔτος συρρέουν εἰς τὴν ἑορτὴν χιλιάδες προσκυνητῶν ἐξ ὅλης τῆς ἐπαρχίας τῆς Αἰγιαλείας, καθὼς καὶ τῶν ἐναντι μερῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Ἐφέτος ὅμως ὁ ἑορτασμὸς χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ δημάρχου Αἰγίου κ. Σταυρουλοπούλου καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Τουρισμοῦ θὰ γίνῃ μεγαλοπρεπέστερος τῇ συμμετοχῇ τοῦ ἐπισήμου Κράτους δι' ἀποστολῆς τμήματος στρατοῦ μετὰ σαλπιγκτῶν ἐκ Πατρῶν, ὅπου θὰ παρακολουθήσῃ τὴν λιτανείαν καὶ ἀεροπλάνων ἐξ Ἀθηνῶν. Ἴσως δὲ καὶ ὁ ὁπουργὸς κ. Σχινᾶς μετὰ τοῦ στρατηγοῦ κ. Ἀποστολοπούλου.

Κατὰ τὴν λιτανείαν θὰ χροστατήσῃ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ κλήρου τῆς ἐπαρχίας καὶ τῶν ἡγουμενοσυμβουλίων τῶν περὶ τοῦ Αἰγίου ἱστορικῶν Μονῶν.

Πρὸς τοῦτο ἀνηγόρευσε χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς Αἰγιον ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ κ. Θάνος Πετραλιᾶς, ὅπως μετὰ τῆς ἐκεῖ δημοτικῆς Ἀρχῆς καγονίσῃ τὰς λοιπὰς λεπτομερείας τῆς ἑορτῆς.

Ὁ ἱστορικὸς ναὸς τῆς Παναγίας τῆς Τρυπητῆς τοῦ Αἰγίου, ὅπου θὰ γίνῃ αὔριον ὁ πανηγυρικὸς ἑορτασμὸς

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ "ΖΟΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ,, ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΓΙΟΝ

ΑΙΓΙΟΝ (τοῦ ἀνταποκριτοῦμας). Σύντονοι καταβάλλονται προσπάθειαι ἀπὸ τὸν Δήμαρχόν μας κ. Σωτ. Σ. Σταυρουλόπουλον τὴν ἐνεργειακὴν ἐπιτροπείαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς «Ζωοδόχου Πηγῆς» καὶ ἀπὸ τὸν Γεν. Διευθυντὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τουρισμοῦ κ. Θ. Πετραλιᾶν διὰ τὴν καλλιτέραν διοργάνωσιν τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῆς τοπικῆς ἑορτῆς χαρακτηρισθείσης τοιαύτης τῆς «Ζωοδόχου Πηγῆς» ἡ ὁποία ἐφέτος θὰ προσλάβῃ μεγαλοπρεπῆ χαρακτῆρα.

Εἰς ταύτην ἐκλήθησαν ὅπως συμμετάσχουν οἱ πλεῖστοι τῶν ὑπουργῶν, ὁ Μέραρχος Διοικητὴς ΙΙΙ Μεραρχίας στρατηγὸς κ. Κόσμας, ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Κ. Κοτζιᾶς, ὁ Δήμαρχος Πατρέων κ. Β. Ρεῦφος, οἱ τέως βουλευταὶ Πατρῶν κ. κ. Β. Σαγιᾶς, Δ. Στεφανόπουλος, Α. Ἀντωνόπουλος Ι. Γαλανόπουλος, Γ. Ἀργυρόπουλος, ὁ Γεν. Διευθυντὴς Τουρισμοῦ κ. Πετραλιᾶς, ὁ τέως Δήμαρχος Πατρέων κ. Βλάχος, ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀνωτέρας Διοικήσεως Χωρ)κῆς Πελοποννήσου, ὁ Διοικητὴς Χωρ)κῆς Ἀχαΐας, ὁ Λιμενάρχης Πατρῶν καὶ πλεῖσται ἄλλαι ἀρχαὶ τῆς πρωτευούσης τοῦ Νομοῦ μας.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας εἰς τὴν ἑορτὴν θὰ συμμετάσχῃ τμῆμα στρατοῦ ἐκ Πατρῶν, μετὰ τῆς μπάντας τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς Πατρῶν καὶ σμῆνος ἀεροπλάνων.

Αἱ ὁδοὶ ἀπὸ τὰς ὁποίας θὰ διέλθῃ ἡ πομπὴ θὰ ἔχουν στολισθῆ κατὰ τὸν φανταισμαγορικώτερον τρόπον.

Ὁ τοιοῦτος πρωτοφανὴς μεγαλοπρεπὴς ἑορτασμὸς τῆς τοπικῆς ἑορτῆς ὀφειλόμενος ἀποκλειστικὰ εἰς τὸν Δήμαρχόν μας καὶ εἰς τὴν ἐνοριακὴν ἐπιτροπείαν τμᾶ τούτους ἐξκιρετικὰ καθ' ὅσον ἡ πόλις μας ὑστέρει εἰς τοιαύτας ἐκδηλώσεις μέχρι σήμερον.

Τ

Ο ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ ΑΙΓΙΟΥ

ΑΙΓΙΟΝ 4 Μαΐου. (Τοῦ συνεργάτου μας). Ὅπως εἴχομεν προαναγγείλει, ἐφέτος ὁ ἑορτασμὸς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς θὰ ἐγίνετο μετὰ πάσης ἐπισημότητος. Ἀπὸ τὸ ἑσπέρας τῆς προχθὲς ἤρχισεν ὁ στολισμὸς τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως, καὶ πρὸ παντὸς τῶν ὁδῶν ἐκείνων ἐξ ὧν θὰ διήρχετο ἡ Λιτανεία. Τὸ ἑσπέρας τῆς χθές, πλῆθος κόσμου παρέμεινεν ὅπως κάθε χρόνο ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας, ὅπου καὶ ἐβαπτίσθησαν κατὰ τὸ ἔθιμο περὶ τὰ 10 παιδάκια μωρά. Τὴν πρωΐαν μὲ τὴν ἐκ Πατρῶν ἀμαξοστοιχίαν ἀφιχθὴ ὁ γεν. ἐπιθεωρητὴς τουρισμοῦ κ. Θάνος Πετραλιᾶς ὡς καὶ ἕνα τμῆμα στρατοῦ τῆς ΙΙΙ Μεραρχίας καὶ τέσσαρες ναῦται τοῦ Λιμεναρχείου μὲ τοὺς ἀξιωματικοὺς τους. Ἐπίσης ἀφίχθη δι' αὐτοκινήτου ὁ κ. Λιμενάρχης Πατρῶν μετὰ τῆς κυρίας του, τοὺς ὁποίους καὶ ὑπεδέχθη ὁ κ. Δήμαρχος εἰς τὴν Δημαρχίαν, μετὰ τῶν Δημοτ. Συμβούλων.

Τὴν 10 π.μ. ἀκριβῶς εἶχον συγκεντρωθῆ ἅλα τὰ Σωματεῖα, Ἀρχαὶ καὶ Σχολεῖα τῆς πόλεώς μας τὰ ὁποῖα καὶ παρετάχθησαν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ὁριοθέντων ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου κ. κ. Νικ. Βάβλη καὶ Καίσαρος Σταυρουλοπούλου τελεταρχῶν, ἐχόντων ὡς βοηθοὺς τοὺς κ. κ. Πάνον Σουφλῆν, Νικήταν Δαμπρόπουλον καὶ Δημήτριον Τρουπῆν.

Μετ' ὀλίγον ἤρχισεν ἡ ἐκκίνησις τῆς πομπῆς. Προεπορεύοντο ποδηλάται, ναυτοπρόσκοποι καὶ πρόσκοποι, ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν των κ. Ἀνδρέαν Παρασταστόπουλον, ἡ κολοῦθουν σαλπιγκταὶ τῆς ΙΙΙ Μεραρχίας Πατρῶν, μαθηταὶ καὶ καθηγηταὶ ἀμφοτέρων τῶν Γυμνασίων, μαθήτριαι μετὰ τῆς καθηγητρίας των Δ)ος Σ. Περιστέρη, ἡ Φιλαρμονικὴ Αἰγίου, τὰ ἐξκπέρυγα μεθ' ὅλων τῶν ἱεροψαλτῶν, τμῆμα στρατοῦ καὶ ὁλόκληρος ὁ κλῆρος μὲ τὸν Μητροπολίτην κ. Θεοκλήτον.

Εἰς τὸ μέσον τῆς πομπῆς εὑρίσκετο ἡ ΟΥΡΑΝΙΑ τὴν ὁποίαν ὑπεβάσταζον 4 ναυτοπρόσκοποι, κάτωθεν τῆς ὁποίας ἦτο ἡ ἁγία εἰκὼν τῆς Παναγίας Τρυπητῆς τὴν ὁποίαν ἐκράτουν τέσσαρες ναῦται τοῦ Λιμεναρχείου Πατρῶν, πέριξ τῶν ὁποίων ἦσαν 12 μαθήτριαι ἐνδεδυμέναι λευκά, παριστῶσαι τὰς δώδεκα παρθένους.

Κατόπιν ἠκολοῦθουν οἱ ἐπίσημοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίναμεν τὸν κ. Θ. Πετραλιᾶν, τὸν κ. Λιμενάρχην Πατρῶν, κ. Δήμαρχον μετὰ τῆς συζύγου του, κ. κ. Τέλην Κανελλόπουλον, Ἀνδρέαν Κουνινιώτην, Διον. Κορβούλην, Καρπέταν, τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Χαρτοποιΐας Αἰγίου, Δημοτικοὺς Συμβούλους καὶ λοιποὺς ἄλλους.

Ἡ πομπὴ ἐξεκίνησε τὴν 10 1/4 ὁπότε καὶ ἐνεφανίσθησαν ἀμέσως τὰ ἀεροπλάνα τῶν ἐφημερίδων «Ἑλληνικὸν Μέλλον» καὶ «Ἀκρόπολις» χαιρετίσαντα τοὺς προσκυνητὰς μὲ διαφόρους ἐλιγμοὺς, ῥίψαντα δὲ συνάμα καὶ φέϊγ—βολλὰν μὲ χαιρετισμόν.

Ἐπίσης τρία στρατιωτικὰ ἀεροπλάνα περιεπέτοντο ἄνωθεν τῆς πόλεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Λιτανείας εἰς μικρὸν ὕψος χαιρετῶντα καὶ αὐτὰ τοὺς προσκυνητάς.

Εἰς τὴν Πλατείαν τῆς Ἁγ. Λαύρας μετὰ τὸ πέρας τῆς Λιταν εἰας ὡμίλησεν ὁ κ. Θ. Πετραλιᾶς καθὼς καὶ ὁ Μητροπολίτης Αἰγιαλείας καὶ Καλαβρύτων κ. Θεόκλητος. Ὁ τελευταῖος ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Ἡ πομπὴ διελθοῦσα ἀφοῦ κατέληξεν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς πόλεώς μας τὴν 11 1/2 π. μ. ὅπου καὶ ἐψάλη δέησις.

Ὁ κ. Δήμαρχος παρέθεσε πρόγευμα πρὸς τιμὴν τῶν ξένων τὴν μεσημβρίαν.

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὅλης ἑορτῆς, συγχαίρομεν τὸν Δήμαρχόν μας κ. Σ. Σταυρουλόπουλον ὡς καὶ ὅλους τοὺς κ. κ. Δημοτικοὺς Συμβούλους οἱ ὁποῖοι τόσον εἰργάσθησαν διὰ τοῦτο, καθὼς καὶ τοὺς τελετάρχας κ.κ. Βάβλην καὶ Σταυρουλόπουλον καὶ τοὺς βοηθοὺς αὐτῶν τόσον συμβαλόντας εἰς τὴν ἐπιτυχίαν. Ἐκ τοῦ γεύματος ἐπίσης παρεκάθησεν ὁ τέως βουλευτὴς Αἰγιαλείας κ. Θ. Γκόφας.

«Σπύκαν»

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΙΓΙΟΥ

Ἐν Αἰγίῳ τῇ 4η Μαΐου 1935

Φίλε κ. Πετραλιᾶ

Ἔχω τήν τιμήν νά ἐκφράσω Ὑμῖν καί ἐξ ὀνόματος τῶν συμπολιτῶν μου τάς θερμοτάτας μας εὐχαριστίας διά τούς κόπους οὓς κατεβάλετε διά τόν μεγαλοπρεπέστερον ἑορτασμόν τῆς Τοπικῆς μας ἑορτῆς καί διά τήν συμμετοχήν Ὑμῶν εἰς ταύτην ἡ ὁποία τόσον ἐλάμπρυνε αὐτήν.

Μετά τιμῆς

Σ. Ξ. Σταυρουλόπουλος

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ Ἐθν. Μέλλον 8 Μαΐου 35

Ο κ. ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

Ἐπανῆλθε χθές μέσω Πατρῶν, ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητής τοῦ Τουρισμοῦ κ. Θάνος Πετραλιᾶς, ὅστις ἀπό κοινοῦ μετά τοῦ Δημάρχου Αἰγίου κ. Σταυρουλοπούλου, διωργάνωσε τήν τόσον ἐπιτυχοῦσαν καί διά πρώτην φοράν ἐπισήμως ἑορταζομένην τοπικήν ἑορτήν τῆς Πολιούχου τοῦ Αἰγίου Ζωοδόχου Πηγῆς (Παναγίας τῆς Τρυπητῆς), καθ' ἣν ἐλαβον μέρος πλέον τῶν 20.000 προσκυνητῶν ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας — Καλαβρύτων καί τῆς ἀπέναντι Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Ὁμοίως ὁ κ. Πετραλιᾶς ἐπεσκέφθη τήν Ἰθάκην, ὅπου μετά τοῦ Προέδρου τῆς κοινότητος κ. Πεταλᾶ ἐμελέτησε τό ζήτημα τῆς ἱδρύσεως μικροῦ προτύπου τουριστικοῦ ξενοδοχείου ἐκεῖ, ὁμοίου τοῦ ἐν Σαντορίνῃ λειτουργοῦντος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ

Ἐν Αἰγίῳ τῇ 6 Μαΐου 1935

Ἀριθ. Πρωτ. 718
Διεκπ.

Πρός

τόν ἀξιότιμον Κύριον Θάνον Πετραλιᾶν, Διευθυντήν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ.

Διά τοῦ παρόντος προαγόμεθα, ὅπως ἐκφράσωμεν ὑμῖν τά θερμά συγχαρητήρια ἡμῶν διά τήν πολύτιμον συμβολήν σας εἰς τήν λαμπράν ἐπιτυχίαν τῆς Τοπικῆς Πανηγύρεως "Ζωοδόχου Πηγῆς" (Τρυπητῆς), ὡς καί τάς εὐχαριστίας μας διά τό ἐξαιρετικόν ἐνδιαφέρον καί τόν ζῆλόν σας, ὅν ἐπεδείξατε διά τήν καλλιτέραν διοργάνωσιν αὐτῆς.

Εὐχόμεθα δέ ὅπως ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, πρεσβείαις τῆς Παναγίας Μητρός Αὐτοῦ, σκέπῃ πάντοτε ὑμᾶς καί χαρίζῃ ὑμῖν ὑγιείαν καί πᾶν ἀγαθόν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ὁ Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας Ἀθηναγόρας

Η ΠΡΩΤΑ

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Ἀριστερά: Διά τοῦ ἀτμοπλοίου «Πατρὶς ΙΙ» ἀφίχθη χθὲς ἡ κ. Πώλ Ντυπουί (εἰς τὸ μέσον), χῆρα τοῦ Γάλλου γερουσιαστοῦ, Ἀμερικανὶς τ[illegible] καταγωγήν. Ἡ κ. Ντυπουί εἶνε ἰδιοκτήτρια τῶν δύο μεγάλων παριζινῶν ἐφημερίδων «Ἐξέλσιορ» καὶ «Μικρὸς Παρισινός». Θερμὴ φίλη [illegible] Ἑλλάδος ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὁπόθεν εἶνε πιθανὸν νὰ γράψῃ τὰς ἐντυπώσεις της εἰς τὰς ἐφημερίδας της, αἱ ὁποῖαι ἐπανειλημμένως ἀφι[illegible] σαν τὰς στήλας των εἰς τὴν ἑλληνικὴν ζωήν. Τὴν κ. Ντυπουί ὑπεδέχθησαν εἰς Πειραιὰ ὁ ἐπίτετραμμένος τῆς Γαλλίας καὶ ὁ Γεν. Ἐπίθεωρ[illegible] Τουρισμοῦ κ. Θάνος Πετραλιάς. Ἡ διακεκριμένη δημοσιογράφος κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρετανίας», θὰ π[illegible] μείνῃ δὲ εἰς τὰς Ἀθήνας μέχρι τῆς αὔριον, ὁπότε καὶ θ' ἀναχωρήσῃ διὰ Κωνσταντινούπολιν. Δεξιά: Δύο βενζινάκατοι μὲ ταχύτητ[illegible] μιλίων τὴν ὥραν εἰς τὸν ὅρμον τῆς Βουλιαγμένης

ΥΠΟΔ. 124. 1. 34

ΑΡΙΘ[illegible]

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΥ

14 Ἰουνίου 1935

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΟΙ ΧΘΕΣΙΝΟΙ ΜΑΣ ΞΕΝΟΙ

ΔΕΚΑ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΔΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Αἱ Ἀθῆναι φιλεξενοῦν ἀπό τῆς χθές δέκα τέσσαρας ἐπιλέκτους ἀντιπροσώπους τοῦ γερμανικοῦ τύπου, ἐλθόντας διὰ νὰ γνωρίσουν ἐκ τοῦ συνεγγύς τὰς προόδους καὶ τὰς ἀρχαιότητας τῆς χώρας μας.

Εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Τατοΐου ὅπου προσγειώθη τὸ ἀεροπλάνον τῆς γραμμῆς, οὗ ἐπεβίβαινον, τοὺς ὑπεδέχθησαν ὁ ἐνταῦθα γερμανὸς πρεσβευτής, οἱ κ. κ. Νοσκόπουλος καὶ Μπέτος ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν καὶ ὁ κ. Λογοθετόπουλος καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Τουρισμοῦ, εὐχηθέντες εἰς αὐτοὺς τὸ ἧκον εὐ παρέστησαν.

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ

Ἐκ Τατοΐου οἱ νεοαφιχθέντες, ἐπιβάντες αὐτοκινήτου, κατῆλθον εἰς Ἀθήνας καὶ διηυθύνθησαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρετανίας» ὅπου καὶ κατέλυσαν.

Εἰς συντάκτην τοῦ «Ἑλληνικοῦ Μέλλοντος», ὁ ὁποῖος τοὺς ἐπεσκέφθη εὐθὺς μετὰ τὴν ἄφιξίν των, οἱ γερμανοὶ συνοδοιπόροι εἶπον ὅτι ἔρχονται διὰ νὰ γνωρίσουν τὴν χώραν μας, νὰ θαυμάσουν τὰς ἀρχαιότητας, νὰ γνωρίσουν τὴν σύγχρονον Ἑλλάδα καὶ νὰ μελετήσουν τὰς διοικητικὰς καὶ ἐμπορικὰς μας προόδους. Πρὸς τούτο θὰ περιελθοῦν ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα, παρατείνοντες τὴν διαμονήν των καὶ πέραν τῆς ἑβδομάδος.

Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς μεγάλης αὐτῆς δημοσιογραφικῆς ἀποστολῆς τὴν ὁποίαν συνοδεύει καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφείου τύπου τῆς ἐν Βερολίνῳ ἑλληνικῆς Πρεσβείας κ. Κριεκούκης, εἶνε ὁ κ. Μπάνιε, Διευθυντὴς τοῦ ἐξωτερικοῦ τύπου τοῦ ὑπουργείου Προπαγάνδας καὶ Διαπαιδαγωγίας τοῦ Λαοῦ.

Οἱ συνοδεύοντες αὐτὸν ἄλλοι συνάδελφοι εἶνε :

1) Ὁ βαρῶνος φὸν Βάϊσενχοφ, εἰσηγητὴς ἐπὶ τῶν βαλκανικῶν ὑποθέσεων τοῦ ὑπουργείου Προπαγάνδας, 2) ὁ δόκτωρ Μπαμερ, φοιτητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Βερολίνου καὶ διευθυντὴς τύπου τοῦ πολιτικοῦ γραφείου ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος, 4) ὁ κ. Μέτγκερ, ἀντιπρόσωπος τοῦ γερμανικοῦ προκτορείου εἰδήσεων, 5) ὁ κύριος Ράϊσαας, ἀντιπρόσωπος τοῦ προκτορείου Ράϊσαας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ τύπου, 6) ὁ κ. Ντ' Ἄλκβεϊ, ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερίδος «Λαϊκὸς Παρατηρητὴς» τοῦ Βερολίνου, 7) ὁ κ. Λούκε, ἀρχισυντάκτης καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ μεγάλου ἐκδοτικοῦ οἴκου Σέρλ, ὅστις ἐκδίδει τὰς ἐφημερίδας «Λοκάλ Ἀνσάιγερ», «Νάχτ Λουγκάμπε» καὶ τὸ περιοδικὸν «Βόχε», 8) ὁ φὸν Ντέκεν, ἀρχισυντάκτης τοῦ οἴκου Οὐλλστάϊν τοῦ ἐκδίδοντος τὰς ἐφημερίδας «Μόργκενποστ», «Μόνταγκποστ» καὶ τὸ περιοδικὸν «Μπερλίνερ Ἰλλουστρίρτε», 9) ὁ κ. Χάλφελντ, ἀρχισυντάκτης καὶ ἀντιπρόσωπος τῶν ἐφημερίδων «Χάμπουγκερ Φρέμντενμπλατ» [illegible] Νόϊστε Ναχρίντεν», καὶ «Μόγκενερ Νόϊστε Ναχρίντεν» 10) ὁ κ. Ζεγκλίτς, ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερίδος «Ἡμαίοζεν Τοάϊτουγκι», 11) ὁ δὶς Μπόθερι, ἀνταποκριτρια τῆς «Μπερλίνερ Τάγκεμπλατ», 12) ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς «Φρανκεφούρτερ Τοάϊτουγκι» κ. Πάρτογκεν, 13) ὁ κ. Χένκελ ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερίδος «Ντεταλλίζιε Τοαϊτουγκ» καὶ 14) ὁ κύριος Ντούγκλας, ἀντιπρόσωπος τῆς ἐφημερίδος «Ντάϊτσε Ἀλλγκεμάϊνε Τοάϊτουνγ».

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΕΤΡΑΛΙΑ

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρετανίας» ἐπαρέτησεν αὐτοὺς ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ κ. Θάνος Πετραλιὰς ἐκφράσας εἰς αὐτοὺς τὴν χαρὰν τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν ἀλματώδη ἀναγέννησιν τῆς Γερμανίας τὴν ὁποίαν μετὰ συμπαθείας παρακολουθεῖ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ὅστις συνδέεται δι' ἀρρήκτων φιλικῶν δεσμῶν μετὰ τῆς μεγάλης φυλῆς τοῦ Βορρᾶ.

Τὸν κ. Πετραλιὰν, ὁμιλοῦντα γερμανιστὶ, προσεφώνησεν ὁ βαρόνος Βάϊσενχοφ, εἰπὼν ὅτι τόσον ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς ὅσον καὶ ἡ νεωτέρα ἀποτελοῦν ἀντικείμενον συμπαθείας διὰ τὸν Γερμανικὸν Λαόν, ζητωκραυγάσας ἐν τέλει ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Σήμερον οἱ συγγενεῖς μας ξένοι, συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν κ. κ. Κριεκούκη καὶ Μπέτου Στ. Θεοτόκη (ἐξουλεύτοῦ Κερκύρας) καὶ τοῦ κ. Θάνου Πετραλιά, θὰ ἐπισκεφθοῦν τὰ ἀξιοθέατα τῆς πρωτευούσης, τὸ ἀπόγευμα δὲ, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ δημάρχου κ. Κοτζιᾶ, θὰ παρακολουθήσουν εἰς τὸ ὑπαιθρον τὴν Λαϊκὴν Συμβουλικὴν Συνουλίαν Ὁ κ. Κοτζιᾶς κατόπιν θὰ παραθέσῃ μικρὸν φιλικὸν γεῦμα πρὸς τιμὴν των εἰς τὸ Τροκαντέρο τοῦ Φαλήρου.

Αὔριον ὁ κ. Λογοθετόπουλος, Πρόεδρος τοῦ Τουρισμοῦ θὰ παραθέσῃ τζίον πρὸς τιμὴν των εἰς τὸ περίπτερον τοῦ Μαραθῶνος.

Ὡς πληροφορούμεθα, οἱ ξένοι μας θὰ ἐπισκεφθοῦν καὶ τὰς νήσους Δῆλον, Μύκονον, Σαντορίνην ἐπιβαίνοντες μικροῦ κοττέρου.

FRANZ BARON VON WEYSSENHOFF
Referent der Landesstelle Hamburg - Schleswig-Holstein
des Reichsministeriums für Volksaufklärung u. Propaganda

Hamburg 1
Burchardstr. 11 VI

Berlin

Fernsprecher: 32 40 07

ΒΡΑΔΥΝΗ 22 Ιουνίου 1935

ΘΕΡΜΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΙ ΕΤΟΝΙΣΕΝ Ο κ. ΒΑΪΣΕΚΧΟΦ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΒΡΑΔΥΝΗΝ,,

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΓΕΥΜΑ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Οἱ ἀφιχθέντες Γερμανοί δημοσιογράφοι εἶνε κατενθουσιασμένοι μὲ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ τοῦ ἔγινεν εἰς τὰς Ἀθήνας, καθὼς καὶ μὲ τὰς προόδους τοῦ τόπου μας. Ὁ τμηματάρχης τοῦ γραφείου προπαγάνδας βαρὼν Βάϊσενχόφ, ὁμιλῶν πρὸς συντάκτην τῆς «Βραδυνῆς» ἐξέφρασεν ἐπὶ τούτοις τὸν ἐνθουσιασμὸν αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων συναδέλφων του. Ὁ κ. Βαϊσενχόφ ὁμιλεῖ ὡραιότατα ἑλληνικά. Ἔχει ὑπηρετήσει εἰς τὴν γερμανικὴν σχολὴν τῶν Ἀθηνῶν πρὸ τριακονταετίας. Ἐκτοτε δὲ δὲν ἐπανῆλθε τὴν πόλιν μας.

«Εἶμαι, μᾶς ἐτόνισεν, ἐκπλαγεὶς διὰ τὰς προόδους τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ διαφορὰ ἀπὸ τοῦ 1900, ποὺ τὰς ἀφῆκα, εἶνε κολοσσιαία. Σήμερον αἱ Ἀθῆναι ἔχουν ἀναπτυχθῆ καὶ μεταμορφωθῆ εἰς μίαν τῶν ὡραιοτέρων πόλεων τῆς Εὐρώπης».

Περαιτέρω, ὁμιλῶν περὶ τῶν νέων δημοσίων ἰδρυμάτων, ἐξῆρε τὴν ἐντύπωσιν ποὺ τοῦ ἔκαμαν τὰ Μουσεῖα Λοβέρδου καὶ Μπενάκη.

Εἰς ἐρώτησιν διατί δὲν ἦλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ τροφοδοτοῦντας τὴν Πρωσσίας κ. Γκαίρινγκ, ὁ κ. Βαϊσενχόφ ἀπήντησεν ὅτι οὗτος ἀνέβαλε τὸ ταξείδιόν του λόγῳ τῶν ἑλληνικῶν ἐκλογῶν. Πάντως θὰ ἔλθῃ ἀργότερα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἀγγλογερμανικοῦ ναυτικοῦ συμφώνου, ἐτόνισεν, ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ μέγα βῆμα διὰ τὴν εἰρήνην.

Μετὰ τὸν κ. Βαϊσενχόφ, ὁ δημοσιογράφος κ. Γκοῦντερ ντ' Ἀλκουέν, ἐδήλωσε ποῖος τὸν συντάσσει τὴν «Βραδυνῆν» τὰ ἑξῆς:

«Πρέπει νὰ ἔλθῃ κανεὶς εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ ἐννοήσῃ τὴν νοοτροπίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἐξήγησιν τὴν ἀνατρισμόν του εἰς τὴν πολιτικήν. Εἶνε τὸ κλῖμα, εἶνε ὁ οὐρανός, ποὺ δημιουργοῦν τὸν ἀτομικισμόν. Ἐγώ, ὁ πλέον μετρημένος καὶ συντηρητικὸς Γερμανός, ἦλθα ἐδῶ καὶ ἔγινα ἀνάρχης καὶ ἤθελα νὰ κοιμηθῶ εἰς τὸ πεζοδρόμιον».

Οἱ Γερμανοὶ συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι ἤλθαν ἔχοντες σπουδάσει τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν καὶ εἶνε φιλέλληνες, ἦλθον δὲ ἐδῶ διὰ νὰ ἴδουν ἐκ τοῦ ἐγγὺς κίνα κλασικὴν χώραν, θὰ ἐπισκεφθοῦν τὰς Σπέτσας, τὴν Ὕδραν, τὴν Δῆλον, τὴν Σαντορίνην καὶ τοὺς Δελφούς.

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΓΕΥΜΑ

Ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου τύπου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ν. Μοσχοτοῦλου παρεστέφθη χθὲς πρόγευμα εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρεττανίας» πρὸς τιμὴν τῶν παρευρισκομένων Γερμανῶν δημοσιογράφων καὶ διανοουμένων.

Εἰς αὐτὸ παρεκάθησαν ἐπίσης οἱ κ.κ. Ι. Τσουδερός, Θ. Πετραλιᾶς, Φιλαδελφεύς, Μπότσης, Λοΐζος, Λογοθετόπουλος, Κεφάλας καὶ Βρυνιοῦ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ἤγειρε θέρμην πρόποσιν ὁ κ. Μοσχόπουλος, χαιρετήσας τοὺς φιλοξενουμένους. Εἰς αὐτὴν ἀπήντησεν ὁ κ. Μπάντε, τοῦ ἐπιφυγεῖν τῆς Προπαγάνδας, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Γερμανία συνδέονται ἀπὸ αἰῶνος στενότατα καὶ τὰ φιλικά μας αἰσθήματα ἀπόδειξαν οἱ φιλέλληνες τοῦ 21 ποὺ ἔκεισαν μαζί σας εἰς ἕνα κοινὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας.

»Οἱ Γερμανοὶ πλὴν τούτου ἀγαποῦν καὶ θαυμάζουν τὸν ἀρχαῖον πολιτισμὸν καὶ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα καὶ πλεῖστοι ὅσοι ὁμιλοῦν τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν ὡς καὶ τὴν καθαρεύουσαν.

»Ἐλπίζω ἐπίσης ἀφιλοτιμοῦμαι μὲ τὴν ὁμορφιὰ τῆς χώρας σας, καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὰ Μουσεῖα της. Ἐκτιμῶμεν δὲ θαυμαστικὰ τὸν πατριωτισμὸν τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων ποὺ ἐξοδεύουν περισσεύας διὰ νὰ συλλέξουν ἀριστουργήματα, μὲ τὴν εὐχαρίστησιν ὄχι νὰ τὰ κρατήσουν διὰ τὸν ἑαυτόν τον, ἀλλὰ νὰ τὰ δωρήσουν εἰς τὴν πατρίδα τον.

»Οἱ Ἕλληνες ἀγαποῦν τὸν τόπον τον. Ἀπὸ ἡμεῖς οἱ ἐθνικοσοσιαλισταὶ ἀγαποῦμε τὸν ἰδικόν μας. Παρατηρῶ ὅτι εἴμεθα εὐτυχεῖς διότι εὑρίσκομεν τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν πνεῦμα εἰς τοὺς συγχρόνους κατοίκους τῆς θαυμαστῆς αὐτῆς χώρας.

»Τελειώνων προσθέτω ὅτι καὶ ἡμεῖς ὡς καὶ ὁ ἀρχηγός μας Ἀδόλφος Χίτλερ δὲν διακρίνομεν μεγάλα ἢ μικρὰ ἔθνη, γνωρίζομεν μόνον μικρὸν ἢ μεγάλον λαόν. Καὶ ὁ ἑλληνικὸς εἶνε μεταξὺ τῶν μεγάλων. Εὐχόμεθα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἕνα ἐπουδαῖον μέλλον. Ζήτω ἡ Ἑλλάς».

Ἐπηκολούθησαν ζωηρὰ χειροκροτήματα ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἦσαν ὅλα ὑπὲρ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Ἔθνους.

Ὁ κ. Βαϊσενχόφ ὡμίλησεν εἰς ἄπταιστον ἑλληνικὴν, ἐμπνευσμένος ἀπὸ ἕνα τόσον ἀφάτου φιλελληνισμόν, ὥστε ὁ χαιρετισμός του Ἕλληνες συνενοήθησαν βαθύτατα.

«Ὅταν, εἶπε, μοῦ διεβίβασαν τὴν πρόσκλησιν τῶν Ἑλλήνων νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ πάλιν τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν χώραν, ὁ ἐνθουσιασμός μου ὑπῆρξεν ἀπεριγράπτος.

»Ἐχάρηκα σὰν ἕνα μικρὸ παιδὶ ποὺ πηγαίνει διὰ πρώτην φορὰν εἰς ἕνα δένδρο τῶν Χριστουγέννων. Καὶ ἐχάρηκα διπλὰ διότι παρετήρησα ὅτι τὸ δενδράκι ποὺ εἶχα γνωρίσει ἄλλοτε μεγάλωσε καὶ διεπιόδη μὲ πολλαπλᾶς προόδους καὶ μὲ μιὰ ἐξαιρετικὰ βελτιωμένη ἐξέλιξη, μὲ τὴν ὁποίαν ἐμφανίζεται σήμερον ἡ Ἑλλάς.

Ἀκολούθως ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ καὶ πρώην βουλευτὴς κ. Θ. Πετραλιᾶς εἶπε τὰ κάτωθι γεωμανιστί:

«Ὦ; πρώην βουλευτὴς Ἕλλην σᾶς χαιρετῶ ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ σᾶς εὐχαριστῶ τὸ ἐν παρεστῶτι εἰς τὸν τόπον μας. Ἡ ἄφιξις τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν Γερμανίαν δὲν εἶνε σημερινή, εἶνε πατροπαράδοτος. Οἱ Ἕλληνες δὲν ἐλησμόνουν ὅ,τι πρὸ 100 ἐτῶν ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ Δυναστεία, οἱ Βιττελσβάχοι, ἔκαμεν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς προόδου τῆς χώρας. Οἱ Ἕλληνες δὲν λησμονοῦν τὴν τελευταίαν τροφοῦν Βασίλισσάν των Σοφίαν Χοντζόλτον, εἰς ἣν ὀφείλεται ὅ,τι πρόσωπον βλέπετε ἐντὸς καὶ πέριξ τῶν Ἀθηνῶν.

»Κύριοι, προσίτω εἰς ὑγείαν τῆς ὡραίας σας χώρας καὶ τοῦ Προέδρου ὑμῶν, τοῦ Χίτλερ. Ἔζη οἱ δύο μεγάλοι ἄνδρες, Χίτλερ καὶ Παναγῆς Τσαλδάρης, ὁ χαλύβδινος, εὐγενὴς, τουνγχὴς Κυβερνήτης τῆς χώρας ποὺ σᾶς φιλοξενεῖ, νὰ ζήσουν χίλια χρόνια ἐπ' ἀγαθῷ τῶν Πατρίδων των».

ΤΥΠΟΣ 22 Ιουν

ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ

Εἰς τοὺς ἐπισκέπτας Γερμανοὺς ὑπαλλήλους καὶ δημοσιογράφους παρετέθη χθὲς πρόγευμα ὑπὸ τοῦ Γραφείου τοῦ Τύπου εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγ. Βρεττανίας», ὅπου ὁ διευθυντὴς του κ. Μοσχόπουλος τοὺς προσεφώνησε καταλλήλως καὶ ἀπήντησαν οἱ Γερμανοὶ τονίζοντες τὰς φιλικὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα σχέσεις καὶ ἄλλα κολακευτικὰ ὑπὲρ τῆς χώρας μας.

Ἄλλας προπόσεις ἤγειραν ὑπὲρ αὐτῶν ὁ καθηγητὴς κ. Λούβαρις καὶ ὁ κ. Θ. Πετραλιᾶς ἐνθουσιάτες μετὰ χειροκροτημάτων τοὺς λόγους των.

Τὴν ἑσπέραν παρέθηκε γεῦμα προς τιμήν των εἰς τὸ «Τροκαντερό» ὁ δήμαρχος κ. Κοτζιᾶς, ἐγείρας ὑπὲρ αὐτῶν πρόποσιν καὶ τονίσας τὰ εὐεργετήματα ὧν ἐτύχεν ἡ Ἑλλὰς ἐκ τῶν φιλικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Γερμανίας. Ἀπήντησεν ὁ κ. Βάντε καὶ τὸ γεῦμα ἐλήξεν ἐν μέσῳ φιλικοτάτων ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐκδηλώσεων τῶν Γερμανῶν.

Herr Böhmer N.S.D.A.P. Die Deutschen Journalisten nach Griechenland. Juli 1935.

Petralias

Baron von Weissenhof

Εὐχαριστήρια τῶν Γερμανῶν δημοσιογράφων

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς τῶν Γερμανῶν δημοσιογράφων καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ Γερμανικοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος παρὰ τῷ ὑπουργείῳ Ἐξωτερικῶν τῆς Γερμανίας κ. Μπέμερ ἀπέστειλεν ἐκ Βερολίνου πρὸς τὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τουρισμοῦ κ. Θάνον Πετραλιᾶν τὴν κατωθὶ ἐπιστολήν:

«Ἀγαπητὲ κ. Πετραλιᾶ,

Δεχθῆτε διὰ ταύτης τῆς ὁδοῦ καὶ πάλιν τὰς προσωπικάς μου εὐχαριστίας δι' ὅλας τὰς εὐγενεῖς περιποιήσεις, ἃς ἰδιαιτέρως παρ' ὑμῶν ἐτύχομεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδρομῆς μας εἰς τὴν ὡραίαν Ἑλλάδα.

Ὁ τόσον ὡραῖος σας λόγος ἐν Ἰτέᾳ, ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ φονευθέντος κατὰ τὸν πόλεμον Γερμανοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ Ναυτικοῦ Μπὸκ θὰ ἀνήκῃ εἰς τὰς πλέον ἀληθομονήτους στιγμὰς τῆς ζωῆς μου. Συμβάλλετε οὕτω ὑμεῖς εἰς τὸ νὰ ἐνισχύσετε ἀκόμη περισσότερον τὰ βαθύτατα φιλικὰ αἰσθήματα ἅτινα ἡμεῖς οἱ Γερμανοὶ ἐκ φύσεως τρέφομεν διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Εὐχόμενος ὑμῖν καὶ εἰς τὴν χώραν ὑμῶν διὰ τὸ μέλλον πᾶν ὅ,τι ἀποτελεῖ τὸν μύχιον ὑμῶν πόθον, σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τοὺς φιλικωτάτους μου χαιρετισμούς.

Ὁ λίαν ἀφοσιωμένος ὑμῖν
Μπέμερ»

ΠΡΩΙΑ 18 Ιουν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΞΕΝΩΝ

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. Θ. ΠΕΤΡΑΛΙΑΝ

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς τῶν Γερμανῶν δημοσιογράφων καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ γερμανικοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ Κόμματος παρὰ τῷ ὑπουργείῳ Ἐξωτερικῶν τῆς Γερμανίας κ. Μπέμερ ἀπέστειλεν ἐκ Βερολίνου πρὸς τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τουρισμοῦ κ. Θάνον Πετραλιᾶν τὴν κατωθὶ ἐπιστολήν:

«Ἀγαπητὲ Κύριε Πετραλιᾶ,

Δεχθῆτε διὰ ταύτης τῆς ὁδοῦ, καὶ πάλιν τὰς προσωπικάς μου εὐχαριστίας δι' ὅλας τὰς εὐγενεῖς περιποιήσεις, ἃς ἰδιαιτέρως παρ' Ὑμῶν ἐτύχομεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδρομῆς μας εἰς τὴν ὡραίαν Ἑλλάδα.

Ὁ τόσον ὡραῖος Σας λόγος ἐν Ἰτέᾳ, ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ φονευθέντος κατὰ τὸν πόλεμον Γερμανοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ Ναυτικοῦ Μπὸκ θὰ ἀνήκῃ εἰς τὰς πλέον ἀληθομονήτους στιγμὰς τῆς ζωῆς μου. Συμβάλλετε οὕτω Ὑμεῖς εἰς τὸ νὰ ἐνισχύσετε ἀκόμη περισσότερον τὰ βαθύτατα φιλικὰ αἰσθήματα ἅτινα ἡμεῖς οἱ Γερμανοὶ ἐκ φύσεως τρέφομεν διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Εὐχόμενος Ὑμῖν καὶ εἰς τὴν χώραν Ὑμῶν διὰ τὸ μέλλον πᾶν ὅτι ἀποτελεῖ τὸν μύχιον Ὑμῶν πόθον, Σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τοὺς φιλικωτάτους μου χαιρετισμούς.

Ὁ λίαν ἀφοσιωμένος Ὑμῖν
(ὑπογρ.) ΜΠΕΜΕΡ

(σφραγὶς) Ἐθνικοσοσιαλιστικὸν Κόμμα τῆς Γερμανίας.
Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν
Ἡ Κεντρικὴ Διεύθυνσις.

ΕΛΛ ΜΕΛΛΟΝ 18 Ιουνίου 1935

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. Θ. ΠΕΤΡΑΛΙΑΝ

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐκδρομῆς τῶν Γερμανῶν δημοσιογράφων καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ Γερμανικοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος παρὰ τῷ ὑπουργείῳ Ἐξωτερικῶν τῆς Γερμανίας κ. Μπέμερ, ἀπέστειλεν ἐκ Βερολίνου πρὸς τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τουρισμοῦ κ. Θάνον Πετραλιᾶν τὴν κατωθὶ ἐπιστολήν:

Ἀγαπητὲ κ. Πετραλιᾶ,

Δεχθῆτε διὰ ταύτης τῆς ὁδοῦ, καὶ πάλιν τὰς προσωπικάς μου εὐχαριστίας δι' ὅλας τὰς εὐγενεῖς περιποιήσεις, ἃς ἰδιαιτέρως παρ' ὑμῶν ἐτύχομεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδρομῆς μας εἰς τὴν ὡραίαν Ἑλλάδα.

Ὁ τόσον ὡραῖος σας λόγος ἐν Ἰτέᾳ, ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ φονευθέντος κατὰ τὸν πόλεμον Γερμανοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ ναυτικοῦ Μπὸκ θὰ ἀνήκῃ εἰς τὰς πλέον ἀληθομονήτους στιγμὰς τῆς ζωῆς μου. Συμβάλλετε οὕτω ὑμεῖς εἰς τὸ νὰ ἐνισχύσετε ἀκόμη περισσότερον τὰ βαθύτατα φιλικὰ αἰσθήματα, ἅτινα ἡμεῖς οἱ Γερμανοὶ ἐκ φύσεως τρέφομεν διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Εὐχόμενος ὑμῖν καὶ εἰς τὴν χώραν ὑμῶν διὰ τὸ μέλλον πᾶν ὅ,τι ἀποτελεῖ τὸν μύχιον ὑμῶν πόθον σας, παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τοὺς φιλικωτάτους μου χαιρετισμούς.

Ὁ λίαν ἀφοσιωμένος ὑμῖν
ΜΠΕΜΕΡ

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ο ΧΘΕΣΙΝΟΣ ΞΕΝΟΣ ΜΑΣ

ΚΑΘΗΜ 19

Ο κ. ΚΑΡ. ΜΑΡΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΤΙ ΕΙΠΕ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

Χθές την πρωΐαν ἀφίχθη ἐνταῦθα μὲ τὸ Ἰταλικὸν ἀτμόπλοιον «Καλλιθέα» πραεγράμενος ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ κ. Κάρολος Μάρς μετὰ τῆς κυρίας του. Ὁ κ. Μάρς, εἶνε Διοικητής καὶ διευθυντὴς τριάκοντα τῶν ἐξ ἡμερίδων ἐκδιδομένων εἰς τὰς μεσοδυτικὰς πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, ταξιδεύει δὲ χάριν ἀναψυχῆς. Εἰς τὴν Ἑλλάδα προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνοαμερικανοῦ κ. Σμέλη, τοῦ γνωστοτάτου ἐκ Κύπρου ὁμογενοῦς ὁ ὁποῖος κατὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τοῦ 1932 τοὺς τελεσθέντας εἰς τὸ Λός Ἀντζελες ἐφιλοξένησε τοὺς ἐκεῖ μετοδάντας Ἕλληνας ἀθλητὰς καὶ γενικῶς δὲν ἀφίνει εὐκαιρίαν, ποὺ τοῦ παρουσιάζεται ὅπως ἐκδηλώσῃ τὰ πατριωτικὰ του αἰσθήματα. Ὁ κ. Μάρς ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν μεσημβρίαν τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν κ. Χατζηκυριάκον, τὸ ἀπόγευμα συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Σμέλη μετέβη καὶ κατέθεσε στέφανον εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, ἔπειτα δὲ μετὰ τῶν κ.κ. Φιλαδελφέως καὶ Θέου Πετραλιᾶ ἀνῆλθεν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν παραπέρας ἐπὶ πολλὴν ὥραν καὶ ἀκούων μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τὸν κ. Φιλαδελφέα ἐξηγοῦντα εἰς αὐτὸν τὰ σχετικὰ μὲ τὰ ἑλληνικὰ μνημεῖα.

Τὸν κ. Μάρς ἐπεσκέφθην χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ὅπου μένει μετὰ τῆς κυρίας του, φιλοξενούμενος ὑπὸ τοῦ κ. Σμέλη. Εἶνε ψηλός, ἐυριεμένος, γεμάτος ὑγείᾳ καὶ σφρίγος, τύπος Ἀμερικανοῦ ἀγωνιστοῦ, αὐτοδημιουργήτου ἀνθρώπου — δὲν νὰ σημειωθῇ, ὅτι τὰς ἐφημερίδας δὲν ἐκληρονόμησεν ἀπὸ τὸν πατέρα του, δικηγόρον, ἀλλὰ τὰς ἵδρυσε μόνος του διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῶν ἀγώνων του. Εἶνε προσηνέστατος, ἀδόλατος τοῦ τρόπου, ἀπλούστατος, γεμάτος ἀπὸ τὴν αὐτοπεποίθησιν, τὴν αἰσιοδοξίαν ποὺ χαρακτηρίζει ἰδίως τοὺς Ἀγγλοσάξωνας.

— Ἤμουν καὶ ἄλλοτε εἰς τὰς Ἀθήνας πρὸ τεσσάρων ἐτῶν. Δὲν τὰς ἐλησμόνησα. Ἔμεινα τρεῖς ὥρας μόνον τότε. Δοκετὲς νὰ μοῦ γεννήσουν τὸν πόθον ὅπως τὰς ξαναδῶ. Τὰς ξαναβλέπω σήμερα. Θὰ μείνω μέχρι τῆς Παρασκευῆς, ἀλλὰ ὑπολογίζω τὴν προσεχῆ φοράν, διότι θὰ ξαναέλθω, νὰ παραμείνω ἀκόμη περισσότερον. Σᾶς βεβαιῶ, ὅτι ἡ μεταβολὴ ἐπὶ τὰ βελτίω ποὺ βλέπω σήμερον εἰς τὴν ὡραίαν πρωτεύουσάν σας μοῦ ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν.

Μοῦ ὡμίλησε διὰ τὸ προσφυγικὸν πρόβλημα, τὸ ὁποῖον μοῦ εἶπε, ὅτι χάρις εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν μεγάλην ψυχικὴν δύναμιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐλύθη, ἐνῷ εἰς ἄλλην χώραν τοιοῦτον πρόβλημα θὰ ἔθεωρεῖτο ἄλυτον καὶ κατέληξεν ἐκφράσας τὸν θαυμασμόν του δι' ὅ,τι εἶδεν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὴν καλωσύνην καὶ τὴν προθυμίαν τοῦ κ. Φιλαδελφέως, ὁ ὁποῖος τὸν συνώδευσε καὶ τοῦ ἐξήγησε κάθε τι σχετικὸν μὲ τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα καθ. καὶ τὰς περιπαιήσεις τοῦ κ. Πετραλιᾶ.

Διὰ τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς ἐξεφράσθη ἐπαινετικώτατα.

— Εἶνε φιλόπονοι, νοικοκυραῖοι, πολὺ καλὰ στοιχεῖα, μοῦ εἶπε.

Εἰς ἐρώτησίν μου ποὺ πρόκειται νὰ κατευθυνθῇ ἀναχωρῶν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, μοῦ ἀπήντησε πιθανῶς εἰς τὴν Ρωσσίαν, ἴσως εἰς τὰς Ἰνδίας. Διότι κάπουμον μὲ τὴν Καν Μάος ταξίδι ἀναψυχῆς.

Σήμερον ὁ κ. Μάρς θὰ ἐπισκεφθῇ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, τὸν ὑφυπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας κ. Ντίνον Τσαλδάρην, τὸν ὑφυπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Τριαντάφυλλον καὶ ἄλλους ἐπισήμους.

Δ.—

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
19 Φεβ. 1935

Ο κ. ΜΑΡΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΝΩΣΤΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΝ

Ὁ χθὲς ἀφιχθεὶς Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος καὶ ἰδιοκτήτης ὑπερτριάκοντα ἐφημερίδων ἐν τῇ Ἡνωμένῃ Πολιτείᾳ κ. Μάρς ἔμε τὴ ἀφίξεί του μετέβη εἰς τὸν Ἄγνωστον Στρατιώτην καὶ κατέθεσε θαρρῶμον στέφανον.

Σήμερον τὴν μεσημβρίαν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Πετραλιᾶ, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τουρισμοῦ, ἐπεσκέφθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν κ. Πρωθυπουργόν.

Ἀφίκετο ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Χατζηκυριάκος εἶδε κάθε πρὸς τιμήν του. Ὁ κ. Μάρς θέλει ἐπισκεφθῇ τὴν Παρασκευήν.

ΕΡΑΔΥΝΗ
19 Φεβ. 1935

Ἀφίξεις Ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου

Ἀφίκετο χθὲς ἐξ Αἰγύπτου προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐδῶ παρεπιδημοῦντος Ἑλληνοαμερικανοῦ κ. Σμέ-

νη, τοῦ γνωστοῦ χορηγοῦ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων τοῦ Λός Ἀντζελες, ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος καὶ ἰδιοκτήτης 30 ἐφημερίδων κ. Κάρολος Μάρς μετὰ τῆς συζύγου του.

Ὁ κ. Μάρς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Πετραλιᾶ, Γεν. Ἐπιθ. τοῦ Τουρισμοῦ καὶ πρώην ἀθωλευτοῦ Πατρῶν, ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν μεσημβρίαν τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν κ. Χατζηκυριάκον μεθ' οὗ συνδέεται διὰ φιλίας.

Τὸ ἀπόγευμα μετὰ τοῦ κ. Φιλαδελφέως ἐπεσκέφθη τὴν Ἀκρόπολιν ὅπου παρέμεινεν ἐπὶ μακρὸν θαυμάσας τὸ ἀριστούργημα τῶν αἰώνων, ὡς ἀπεκάλεσε τὸν Παρθενῶνα.

Σήμερον ὁ κ. Μάρς θὰ ἐπισκεφθῇ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὴν εἰκόνα ὁ κ. Μάρς μετὰ τοῦ κ. Πετραλιᾶ, ἄνω, καὶ τοῦ κ. Σμίνη, κάτω, ἐξερχόμενος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

ΠΡΩΙΑ.
19 Φεβ. 1935

ΕΛΛ. ΜΕΛΛΟΝ 19 Φεβ.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΜΑΣ

Ο κ. ΜΑΡΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ἀφίκετο χθὲς διὰ τοῦ Ἰταλικοῦ τῆς γραμμῆς ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ γνωστὸς Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος καὶ ἰδιοκτήτης 85 ἐφημερίδων εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας κ. Κάρολος Μάρς μετὰ τῆς συζύγου του, φιλοξενούμενος ὑπὸ τοῦ ἐδῶ παρεπιδημοῦντος ἑλληνοαμερικανοῦ

Ὁ κ. Μάρς (εἰς τὸ μέσον) μετὰ τοῦ κ.Θ.Πετραλιᾶ (ἄνω)

κ. Σμέλη, τοῦ γνωστοῦ χορηγοῦ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων τοῦ Λός Ἀντζελες τοῦ 1932.

Ὁ κ. Μάρς ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν μεσημβρίαν τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν κ. Χατζηκυριάκον, τὸ ἀπόγευμα δὲ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Φιλαδελφέως καὶ τοῦ κ. Πετραλιᾶ ἐπεσκέφθη τὴν Ἀκρόπολιν καὶ τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον.

Ὁ κ. Μάρς εἰς συνέντευξιν μας δοθεῖσαν ἐπεσκέφθη εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ὅπου κατέλυσε ἐξαιρετικὴν λίαν ἐκτίμησιν διὰ τὴν Ἑλλάδα τῆς ὁποίας θαυμάζει τὸ μέγα ἀναπτυξιακὸν ἔργον ἐν Ἀνατολῇ παρ' ὅλας τὰς μεγάλας οἰκονομικὰς δυσχερείας ἐξ ἀντιθέτου τῆς λοιπῆς ἀναπτυσσομένης 1 ½ ἑκατομ. προσφύγων, ἡν ἡ ἀποκατάστασις θεωρεῖται μέγα κατόρθωμα.

Σήμερον ὁ κ. Μάρς θέλει ἐπισκεφθῇ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ τὸν κ. Νίνον Τσαλδάρην.

ΕΛΛ. ΜΕΛΛΟΝ 20 Φεβ.

Ο κ. ΜΑΡΣ ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΩ

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν γνωστὸς Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος καὶ ἰδιοκτήτης ὑπερτριάκοντα ἐφημερίδων ἐν Ἀμερικῇ ἐπεσκέφθη τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Πετραλιᾶ.

Εἰς συντάκτης μας ὁ κ. Μάρς ἐξερχόμενος τοῦ Ὑπουργείου ἐξεφράσθη λίαν ἐνθουσιωδῶς διὰ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, εἰπὼν ὅτι, εἶνε πεπεισμένος ὅτι ὑπὸ τὴν σοφρὸν καὶ σταθερὰν διοίκησιν τοῦ κ. Τσαλδάρη ἡ Ἑλλὰς ἦν ἀγαπᾷ καὶ θαυμάζει ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν σχολιῶν του χρόνων θὰ εὐτυχήσῃ.

Μ.Μ. ὁ κ.Μάρς ἐπεσκέφθη κατ' οἶκον τὸν κ. καὶ τὴν κ. Νίνον Τσαλδάρη καὶ τὸν κ. Σ.π. Τριαντάφυλλον, ὑφυπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Γεύματα

Ἀποχαιρετιστήριον γεῦμα χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγ. Βρεττανίας» ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει τοῦ Ἀμερικανοῦ κ. Μάρς δοθὲν ἐγκωμιαστὴ τῆς μορφὴ διὰ Βενιάτζη.

Παρεκάθησαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Α. Χατζηκυριάκος, ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας καὶ ἡ κ. Ντίνα Τσαλδάρη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Νικ. Χατζηκυριάκου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Θ. Ρακκοπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μ. Μιχαλακοπούλου, ὁ ναύαρχος κ. Οἰκονόμου, ὁ κ. Ἀλέξ. Φιλαδελφεύς, ὁ κ. Θέμις Πετραλιᾶς, ὁ κ. Σμέλης καὶ ἄλλοι.

ΕΝΑΣ ΔΙΑΠΡΕΠΤΗΣ ΞΕΝΟΣ

Ο κ. ΜΑΡΣ ΕΙΣ ΠΟΡΟΝ

Χθὲς τὴν πρωΐαν μὲ τὸ ἀντιτορπιλλικὸν «Θύελλα» μετέβη εἰς τὸ Πρυτανεῖον τοῦ Πόρου ὁ ὑπουργὸς τῶν Χαρτιῶν κ. Χατζηκυριάκος, γενόμενος δεκτὸς ἐπισήμως ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Α. Ε. Μ. κ. Ὀικονόμου τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Προμηθευτικοῦ πλοιάρχου κ. Κωστοπούλου, ἀναπλήρου ἀξιωματικοῦ καὶ τῶν ναυτῶν τοῦ Πρυτανείου.

Κατ' ἀκολουθίαν τούτου, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ, μετέβησαν καὶ ἐπεσκέφθησαν τὴν Χαστίκην Ἠθικὴν τοῦ Πόρου, ὁ Διοικητὴς ἀμερικανικῶν Ἐφημερίδων κ. Μάρς μετὰ τῆς κυρίας του, τὴ φιλικῇ συνοδείᾳ τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ κοῦ Τουρισμοῦ κ. Θέου Πετραλιᾶ, τοῦ κ. Φωκόπουλου καὶ τῆς κυρίας του, τοῦ ἀρχιλοχίου κ. Φιλαδελφέως κ. ἄ.

Τὴν μεσημβρίαν παρέθεσε ἐπίσημον γεῦμα εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν καὶ τοὺς ἐπιφανεῖς ἀκολούθους ἡ διὰ μεγαλοπρεποῦς ἐξέδρομον εἰς τὸ Μοναστήρι τοῦ Πόρου.

Τὸ ζεύγος Μάρς, ἀπολύτως ἐκπληρωτικὸν ἐκ τῆς πρόσληψεως φιλοξενίας καὶ τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ Ναυτικοῦ μας, ἐπέστρεψε πρὸς τὸν ὑπουργὸν καὶ τοὺς παρευρισκομένους τὴν ἀπεριόριστον θαυμασμόν του καὶ τὰς εὐχαριστίας του.

Ὁ κ. Μάρς παρέθεσε χθὲς τὴ βράδυ γεῦμα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρεταννίας» πρὸς τιμὴν τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν φιλοξενητῶν του. Σήμερον δὲ ἀναχωρεῖ διὰ Θεσσαλίας.

HOTEL
DE LA GRANDE - BRETAGNE
"LE PETIT PALAIS"

ATHENES

TELEGRAMS: HOTBRITAN

To Thanos Petralias

In memory of the cigars we left in the anterooms of statecraft and in appreciation of your personal offices and courtesies

C S M

Charles E. Marsh
1410 ~~Guthrie~~
Norwood Bldg.
Austin Texas
U.S.A.

Ὁ κ. Μάρς παρὰ τῷ κ. Τσαλδάρῃ

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος καὶ διοικητὴς πολλῶν ἐφημερίδων κ. Μάρς, ξεναγούμενος ὑπὸ τοῦ κ. Πετραλιᾶ, ἐπεσκέφθη μετὰ τοῦ κ. Σμίθ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, παραμείνας παρ' αὐτῷ ὀλίγην τὴν ἡμισειαν ὥραν.

Ὁ κ. Μάρς ἀναχωρεῖ ἐξ Ἀθηνῶν τὴν Παρασκευήν.

ΥΠΟΔ. 124.

ΤΙΜΟΛΟΓ

ΕΕΙΣ

Ἀύγουστος 1935

"Η ΘΕΣΣΑΛΙΑ"

ΠΛΗΡ

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ ΚΑΙ ΤΟ ΠΗΛΙΟΝ

Ἀφίκετο προχθὲς εἰς τὴν πόλιν μας ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ κ. Θ. Πετραλιᾶς προερχόμενος ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Θεσσαλίας ὅπου μετέβη καὶ ἐπεσκέφθη τὰς κυριωτέρας πόλεις δι' ὑπηρεσιακοὺς λόγους.

Ὁ κ. Πετραλιᾶς ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἐκ τῆς περιοδείας του ταύτης ἀπεκόμισε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὑπάρχει σημαντικὸν ἔδαφος τουριστικῆς δράσεως ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς τὰ Τέμπη καὶ τὴν ἀκτὴν τοῦ Τσάγεζι ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν Καλαμπάκαν. Εἰς τὴν Καλαμπάκαν θὰ ἱδρυθῇ πλησίον τοῦ σταθμοῦ, τῇ συνεννοήσει τῆς ἑταιρίας τῶν Θεσσαλικῶν σιδηροδρόμων καὶ τοῦ Τουρισμοῦ ἕνα ξενοδοχεῖον διὰ τοὺς ξένους οἱ ὁποῖοι ἐπισκέπτονται τὰ Μετέωρα. Ἐπίσης εἰς τὰ Τέμπη θὰ ἠδύνατο νὰ ἀνεγερθῇ ἕνα περίπτερον τοῦ Τουρισμοῦ ὅμοιον ἐκείνων ποὺ ἀνηγέρθησαν ὑπ' αὐτοῦ ἐν Κερκύρᾳ, Σουνίῳ καὶ Κρήτῃ.

Ἐπίσης ὁ ὀργανισμὸς Τουρισμοῦ θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἐντελεστέραν διεξαγωγὴν τῆς κατ' ἔτος τελουμένης ἐν Καρδίτσῃ λιτανείας τοῦ Ἁγίου Σεραφείμ, ἥτις τοῦ λοιποῦ θὰ τελῆται καθ' ὃν τρόπον τελοῦνται ἐν Πάτραις καὶ ἐν Τριπόλει παρόμοιοι ἑορταί.

ΔΙΑ ΤΟ ΠΗΛΙΟΝ

Ὁ κ. Πετραλιᾶς καίτοι δὲν εἶχε καιρὸν νὰ περιοδεύσῃ αὐτὴν τὴν φορὰν τὸ Πήλιον, εἶνε ἐν τούτοις τῆς γνώμης, ὅτι τοῦτο ἐν τῷ μέλλοντι θὰ καταστῇ λόγῳ τῆς ἐξαιρετικῆς του θέσεως καὶ τῶν ποικίλων φυσικῶν του καλλονῶν τὸ κέντρον τῆς θερινῆς τουριστικῆς κινήσεως ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀκόμη δὲ καὶ μέρους τῆς Βαλκανικῆς.

Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ
ΚΑΛΑΜΠΑΚΑΣ - ΒΕΡΡΟΙΑΣ

— **Ἀνακοινώσεις τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Τουρισμοῦ**

Καθ' ἃ ἀνεκοίνωσεν ἡμῖν ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ κ. Θάνος Πετραλιᾶς, ὅστις μετέβη ἐπιτοπίως πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ἐργασιῶν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Καλαμπάκας-Βερροίας, τὰ μέχρι τοῦδε κατασκευασθέντα ἔργα ἔχουν στρωθῇ εἰς μῆκος 18 χιλιομέτρων καὶ εἰς πλάτος διεθνοῦς γραμμῆς. Ὁ κ. Πετραλιᾶς μᾶς ἐτόνισεν ὅτι ἡ γραμμὴ αὕτη δέον ν' ἀποπερατωθῇ, πλὴν διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ διεθνὲς πλάτος, ἀλλὰ μόνον τὸ πλάτος τῶν Θεσσαλικῶν Σιδηροδρόμων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ ὑπολειπόμενα ἔργα θὰ στοιχίσουν κατὰ 50 τοῖς ο/ο ὀλιγώτερα. Αἱ μέχρι τοῦδε στρωθεῖσαι ράβδοι, πρέπει φυσικὰ νὰ τοποθετηθοῦν ἐκ νέου εἰς μικρὸν πλάτος, τοῦτο δὲ δὲν θὰ ἀπαιτήσῃ μεγάλας δαπάνας. Ἐπίσης ὁ κ. Πετραλιᾶς μᾶς εἶπεν ὅτι ἡ γραμμὴ φθάνει νὰ γίνῃ τώρα μέχρι Κοζάνης, ἀργότερον δὲ δύναται νὰ ἐπεκταθῇ μέχρι Σόρροβιτς ἀντὶ μέχρι Βερροίας ὡς ἦτο τὸ ἀρχικὸν σχέδιον. Ἐὰν ἡ γραμμὴ γίνῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος μέχρι Κοζάνης, θὰ ἐξυπηρετηθῇ ἕνα μεγάλο καὶ πλουσιώτατον τμῆμα τῆς νοτίου Μακεδονίας, τὸ ὁποῖον, διὰ τῆς συγκοινωνίας ταύτης θὰ ἔλθῃ εἰς στενωτέραν ἐπαφὴν μὲ τὴν Θεσσαλίαν καὶ μὲ τὸν Βόλον.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΑΝΑ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ

ΚΑΡΔΙΤΣΑ, 21. — Προερχόμενος ἐκ Λαρίσης, ἀφίκετο χθὲς εἰς τὴν πόλιν μας ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τουρισμοῦ κ. Θάνος Πετραλιᾶς πρώην βουλευτὴς Πατρῶν, περιοδεύων πρὸς ὀργάνωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Τουρισμοῦ. Ὁ κ. Πετραλιᾶς ἀπὸ ἐτῶν συνδεόμενος διὰ φιλίας μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Ἰωαννίνων ἐπεσκέφθη τὸν Σεβ. Μητροπολίτην καὶ κληθέντος καὶ τοῦ κ. Δημάρχου συνεζήτησαν τὴν ὀργάνωσιν τῆς Λιτανείας τοῦ ἁγίου Σεραφείμ τῆς ἐκθέσεως καὶ γενικῶς ἵνα κατορθωθῇ καὶ ἡ πόλις μας γίνῃ κέντρον ἐπισκέψεων ἡμετέρων καὶ ξένων ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰ λουτρὰ Σμοκόβου καὶ Νεραϊδοῦς, ἀπεφασίσθη δὲ ἡ καταρτισμὸς Ἐπιτροπῆς Τουρισμοῦ μὲ πρόεδρον τὸν κ. Δήμαρχον. Κατόπιν ὁ κ. Πετραλιᾶς μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τοῦ ἐπιγραφέως κ. Α. Δόντα ἐπεσκέφθησαν τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν, τὸ Πανεπίστημον, τὴν Εὐαγγελίστριαν καὶ τὸ Νοσοκομεῖον, ἔλαβε δὲ διάφορους φωτογραφίας, αἵτινες θὰ δημοσιευθοῦν εἰς καταρτιζόμενον Λεύκωμα. Ὁ κ. Πετραλιᾶς ἐξεφράσθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ δι' ἀμφοτέρους τοὺς Ναοὺς, συγχαρεὶς τὸν κ. Δόντα διὰ τὴν τοιχογραφίαν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ θαυμάσας τὴν μεγαλεδωρίαν τῆς κ. Μετάξη διὰ τὴν Εὐαγγελίστριαν. Γενικῶς δὲ ἡ ἐμφάνισις τῆς πόλεώς μας προεκάλεσε ἄριστην ἐντύπωσιν.

Ὁ κ. Πετραλιᾶς ἀνεχώρησε τὸ ἀπόγευμα διὰ Καλαμπάκαν, ὅπου, ὡς πληροφορούμεθα, θ' ἀνεγερθῇ Ξενοδοχεῖον Τουρισμοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ 19 Ἀπρ. 1935

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΠΗΛΙΟΥ

Η ΛΑΜΠΡΑ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΚΑΙ Η ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΠΩΣ ΕΠΕΡΑΣΕ ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΝΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ. — ΑΙ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΞΗ Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ.

ΒΟΛΟΣ, Σίβρος. (Ἐκτάκτου συνεργάτου μας) — Κάτω τοῦ ἡλίου τῆς πόλεως μας, ἡ ὁποία ἐπὶ μακρὰν ἐποχὴν ἀπολαμβάνει ἐν τῷ Τουρισμῷ, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐπεδείχθη ἀπὸ τὸν ἀρχαιότερον ἐν τῷ Τουρισμῷ καὶ ἀνωτέρω τὰ πανελλήνιον γνωστόν δὲ κ. Ἀθ. Τσιτσάνη, τὸν ἀγωνα Τουρισμοῦ, ὁ ὁποῖος εἶδε τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πόλεως μας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ἀνέλαβε τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Τουρισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐκ νέου ἐπιδεικνύει τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἀγωνίαν του ὑπὲρ τῆς χώρας μας δὲν ἔχει ἐπιδείξει λιμένας κατ' ἐπανάληψιν, τὰ ἐπίπεδα τῆς ἀναπτύξεως, περιστατικὸν καὶ τὴν ἀγνὴ ἐκδιδόμενη πόλεις τῆλεκτρικὸν ἐν ἀναλόγῳ τῶν μεγάλων βιβλιοθηκῶν ἔπειτα ἡ κλίμακα κατὰ τὴν ὁποῖα τὴν κρυφθεῖσα μὲ 60 κλίνες καὶ ὁ ἐκατὸν ἰδιωτικὸς τοῦ πέντε ἐθνικοῦ φιλοξενεῖται κ. Κανουρ-

ΒΟΛΟΣ—Ὁ νεόδμητος ναὸς τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου

κὰς Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ κ. Θέμις Πετρακάκης ἐν ταυτῷ ὁ Ὀργανισμὸς τοῦ Τουρισμοῦ δὲν ἔδειξεν ἀκόμη κανὲν ἀπολύτως ἔργον. Τοῦτο ἐφέλλει ἐρώτας εἰς κάθε ἐνδιαφερόμενον.

Φιλοξενεῖται μόνος καὶ πολὺ ἐγκαταλελειμμένος ὁ τόπος μας καὶ ἡ Ἑλλὰς τὸ Πήλιον ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν πρατικὴν ἐν τῷ Τουρισμῷ. Δυστυχῶς κάποιος πολὺ ἐλίγος ἐφέτος μεγάλη πόλις ἔρχων καὶ ἄλλα τὰ τὰ ἐπιλεγόμενα ἀργοκίνησιν ἄσον ἀοβέστατε ἄλλοτε.

Περὶ κάποιε ἄλλως τε ἐπιλογὴ καὶ ὁ Ἕλλος ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς κ. Πετρακάκης, ἔστις κάποιε λίαν ἐπιφυλακτικὸς εἰς τὸν ἀνάλυσιν τοῦ, ἀς ἐδημοσιεύσαν ὁ ἀγγλικὸς τοῦ τοῦ ἐν τῷ ἀνάλυσιν τοῦ μαζὶ ἐξῆγε παρεκεῖνε γνῶμε ὁ διεύθυντὴς τοῦ ἐπιπέδου Δημοσιογράφου τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης κ. Χαλδρεμόπουλος ἀμέλεια λίαν ἐπιφυλακτικὸς διὰ τὸ Πήλιον, ἐπιφυλάκτε εἰς ἡμᾶς ἄλλους ἀπόψεις μετὰ ἐφαρμοστέας ἀντίμετρα τοῦ Πηλίου καὶ τὴν σημασίαν τοῦ δλοκαίνου τὸ ἔχον αὐτὸ ἐπὶ τῆς Τουρισμοῦ ἀμέσου τῆς χώρας, ἀλλὰ κατὰ ἀπόφασιν, ὁ κ. κρακόρος τοῦ ἀντιστοιχοῦ ἀνωτέρου καὶ γενικὸς διευθυντὴς σήμερον κ. Κων. Ἀγγελόπουλος ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς ΕΑΠΑ κὰς τὸ Λιμένος καὶ τὰ Διεκπεραιωτὴς Σιββόλιον κ. Φιλίππος Ἰωαννίδης καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ ἐμπορικοῦ συλλόγου κ. Λ. Κοφινόπουλος, ἄκουσε ἀκόμη τὸ τοῦ Τουρισμοῦ καὶ αὐτὸς ὁ Τ. Δ.

Ἀπὸ τὸν κ. Ἀγγελόπουλον ἄκουσε ἀπόμενα ἐλπιδόφορα νὰ Πήλιος πολύ.

Ὁ κ. Ἀγγελόπουλος ἀπόμενον ἀστεγοῦ, ὡς γνωστόν, κάθε καὶ ἀπὸ τὸν Τουρισμὸν ἀνωτέρω τοῦ ἐπιφυλάξεις τοῦ, κάθε θὰ ἄγω νὰ ἀνάβῃ τοῦ κάτερος καὶ κατὰ μὲν ἐλπὶ ἀπὸ ἀνὰ 2-3 ἡμέρας τὸν ἀκόμη πολὺ τοῦ τὴν ἀλλόκοτος τῶν γνωσιῶν μας.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΘΑΥΜΑΤΑ

Καὶ πρῶτα ὁ Βόλος σήμερα μόνος τὸν ὁλίγον ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη καὶ ἐπὶ ἀλλοτε ἀθωμάζεται καὶ ἀθωμάζεται ἀπὸ τοὺς ἀλλοδαπούς τουρίστας. Ἐκεῖ Κορωνίδη καὶ Σκιάθος, ἔχει κατοικεῖ μὲ τὸν κοσμοπολίτων καὶ ἀριστοκρατικὸν κόσμον, ἀλλὰ τὴν Ἑλλάδος ἀπόνοι, ἀλλὰ τὴν Μαγνησίαν.

Πλουσία τὰ ἀποπλεκόμενα τῶν τῶν ἀνωτέρω ἀκόμη καὶ τοῦ εἰδικοῦ ἀνήκοντα τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν Κατωκίνητος.

Ἀμφότεροι οἱ ἀκόμη ἀκόμη ἐκτὸς ἐκ τῶν πρωτοβουλιῶν τοῦ Βόλου, ἀδιαφόρων πολλὰ ἔνεκα τουρισμοῦ, ἀρ' ὅσον διὰ κάθε ἀνωμάλου, ἄσον διὰ νὰ ἀνάβῃ ἄσον τὴν ἀλκόνων τῶν κατοίκων.

Ἀλλὰ κάτω τὸν δύο μεγάλων αὐτῶν ἀναβάσεων, τὰ ἀπόλα ἀκόμη μόνοι τοὺς διπτυχιοῦνας τοὺς τῶν ἀναβάσεων εἰς τὸ ἀρκοβλόκοτον Πήλιον, ἀνάρχων καὶ ἀκόμη ἄσον ἀρχὴν πρώτης τάξεως καὶ ὁς τοιοῦτος ἀνάκρα πρόκα τὰ γνωστὰ ἀθωμάζονται τῆς Πορτοκάλης τὸ ἀπόλα καὶ διὰ τὴν ἀπόλειαν τῶν τὴν μαγνατικὴν καὶ ἀκόμη τὴν τρόπον τῆς διπλῶνεις τοῦ ἐκ ἀκόμη ἐν τῶν καλλιτέρων ἀρκοῦν ἀρχαιῶν ἀναβάσεων τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ἀρκοῦν τὴν ἀναγκαστικὸν τὴν Πόρτο καὶ τὴν Κερκεζὲ τὸ βόρειον ἀκόμη τὸ γνῶμα ἄτι ἐλλείπουν ἔχει νὰ ἀκόμη ἀκόμη ὁ Βόλος. Αἱ ἀρκοῦν ἀοῦλαι ἐκβάσεων ἀξιοθεωρίων Μιλιὰν Κυφωνίς τοῦ κάλλοῦ πολὺ ἀκόμη ἄσον ἀφοῦ τὸ κάνῃ τοῦ κάνῃ.

Πλὴν ἄκοῦ τοῦτου ἀκόμη καὶ ἄλλα πολλὰ ἐν ἀκόμη μὲ κρατικὰ ξενοδοχεῖα μὲ 15, 10 ἢ ἀλλοῦς τρόπο καὶ ἄκόμη πολὺ καὶ ἄκόμη ἀρκετὰ καὶ ἐστιατόρια καὶ μπυραρίες.

ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΠΗΛΙΟΝ

Ἀλλὰ ἐκεῖ ἔπεσε ὁ Τουρισμὸς ἔλαβεν ἀρκετὰ τεραστίαν ἀνάπτυξιν. Ὁ κ. ἔλα τὸ κατάφερεν ἀπὸ τὴν ἀλλόκοτον Πήλιον, τὸ ἀπόλον μέχρι τοῦδε ἢ τὸ σχεδὸν ἀπρόσιτον. Λόγῳ ἐξ. λόμενος συγκοινωνίας καὶ τοῦτο, ἐκείθε χάρις εἰς τὴν ἀρκετὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀπαντεχόντων τὴν ἀκόμη τοῦ ἐπαρχιακοῦ ταχυδρομικοῦ Πήλιον καὶ τὸ παρελθὸν ἀρθρῶν Ἀνάλυσιν ἄσον ἀκόμη Πήλιον. Ἀλλοκόλοβη ἀρθῶν τὸ πρώτον μέρος τοῦ πρόκειται τὸν ἀγωνιστὴ καὶ ἀπόκοντος μὲ τὸν πρόβλεψιν τὴ Ἑλληνικὴν ἄσον τὴν μεγάλης ἐπόχης κωμοπόλεις Βλαστίνας πατρίδας τῶν Κυριαλλῆδων, Ἐπιπλέον Ἀγάλλεσθολλὼν καὶ τῶν ἄλλων ἀκόμη ἀφανῶν ἀκόμη.

Ἡ ἀπόφασις τοιαύτη ἀκόμη τὴν εἰς τὴν ἀκόμη ἀρκετὰ κυρωτικὴν ἀκόμη ἀνάπτυξιν ἀκόμη εἰς τὸ ἄσον τῶν κατοίκων, μὲ τὸν ἀκόμη ἀρκετὰ ἀκόμη τὴν ἀρκετὴν τὴν πρὸς τὸ ἀκόμη τὴν μαθητῶν ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη καὶ ἀγωνιστῶν.

ΠΡΩΤΗΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΝ

ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΕΙΝΕ Η ΠΛΕΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΗ ΜΟΔΑ.—Με τὴν ἐφετεινὴν φθινοπωρινὴν μόδαν τῶν ἐπιδόρκιλλον ἐπανέρχονται καὶ τὴν ἀμπρίσιαν δυνάζεν τὰ «βιαρὰ γουνοφόρα», τὰ ὁποῖα εἶχον ἀπαστρατευθῆ πρὸ δεκαετίας περίπου

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΠΗΛΙΟΥ

Η ΛΑΜΠΡΑ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΚΑΙ Η ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΠΩΣ ΕΠΕΡΑΣΕ ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΝΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ. — ΑΙ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΞΗ Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ.

ΒΟΛΟΣ, Σίβρος. (Ἐκτάκτου συνεργάτου μας) — Κάτω τοῦ ἡλίου τῆς πόλεως μας, ἡ ὁποία ἐπὶ μακρὰν ἐποχὴν ἀπολαμβάνει ἐν τῷ Τουρισμῷ, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐπεδείχθη ἀπὸ τὸν ἀρχαιότερον ἐν τῷ Τουρισμῷ καὶ ἀνωτέρω τὰ πανελλήνιον γνωστόν δὲ κ. Ἀθ. Τσιτσάνη, τὸν ἀγωνα Τουρισμοῦ, ὁ ὁποῖος εἶδε τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πόλεως μας, ἡ ὁποία

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ ΤΗΣ "ΒΡΑΔΥΝΗΣ,,

ΠΩΣ ΟΡΓΑΝΟΥΤΑΙ Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΔΗΜ. ΚΑΛΛΟΝΑ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Διὰ τὸν κ. Λογοθετόπουλον μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς ὅτι εἶνε ὁ «καταλληλότερος ἄνθρωπος εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν».

Ἀκούραστος ἐργάτης, ἄνθρωπος συνηθισμένος νὰ ζῇ ὑπὸ τὸν μόγθον τῆς συνεχοῦς προσπαθείας, πρακτικὸς εἰς τὴν σκέψιν καὶ ὑπολογιστικὸς εἰς τὴν ἐφαρμογήν, ὁ κ. Λογοθετόπουλος, εἶνε ὁ ἄνθρωπος ποὺ δίδει ζωήν, ποὺ περισυλλέγει, ποὺ ἐπιβάλλεται, ποὺ δίδει κατευθύνσεις ὀρθὰς καὶ ποὺ ξέρει νὰ ἐφαρμόζῃ τὰς κατευθύνσεις αὐτὰς μὲ ἐπιτυχίαν.

Αὐτὸ ἐπέτυχε ὡς πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ ὁ κ. Λογοθετόπουλος. Ἐνέπνευσεν τὸν ζῆλον πρὸς τὴν δρᾶσιν διὰ τοῦ γαλβανισμοῦ τῶν συνειδήσεων, ἐπέβαλλε ἕνα νέον ρυθμὸν εἰς τὴν κίνησιν τῆς μηχανῆς τοῦ Ὀργανισμοῦ διὰ τοῦ παραδείγματος τῆς συνεχοῦς ἐργασίας.

Σήμερον εἰς τὸν Ὀργανισμὸν Τουρισμοῦ δὲν ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ κάθονται, δὲν ὑπάρχουν ὑπάλληλοι ποὺ φλυαροῦν, δὲν ὑπάρχουν ἀργόσχολοι. Ὑπάρχουν μόνον ὑπάλληλοι εὐσυνείδητοι, ποὺ ἔχουν πρὸ παντὸς ὅτι· δίδουν τὸ καθήκον τους, ποὺ ἀπελλάσσονται εἰς ἐπίδειξιν ἐργατικότητος, ποὺ θεωροῦν τιμὴν τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλειτέραν ἀπόδοσιν ἐργασίας.

Ὑπὸ τὴν σκέψιν τοῦ κ. Λογοθετοπούλου ὁ Ἑλληνικὸς Ὀργανισμὸς Τουρισμοῦ, ἀπέκτησε τὸν ρυθμὸν, ποὺ πρέπει νὰ ἔχῃ μία ὑπηρεσία μὲ τόσον μεγάλην προοπτικὴν δράσεως, ἕνας ὀργανισμός, εἰς τὸν ὁποῖον τόσας ἐλπίδας στηρίζει ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία μιᾶς χώρας.

Πολύτιμος βοηθὸς τοῦ κ. Λογοθετοπούλου εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ ἔργον εἶνε ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ. Ὁ κ. Θάνος Πετραλιάς.

Πηγὴ ἀκένωτος ἐνθουσιασμοῦ ὁ κ. Πετραλιὰς ἔχει πάρει τὴν μεγάλην αὐτὴν ποσσπάθειαν ὡς ὑπόθεσιν ἰδικήν του, ὡς προσωπικὴν ὑπόθεσιν. Τρέχει παντοῦ, ἐνδιαφέρεται γιὰ ὅλα, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων, διὰ τὴν καλὴν ἐμφάνισιν, διὰ τὴν διαφήμισιν, διὰ τὴν εἰδικὴν κατάρτισιν τῆς τουριστικῆς ἀστυνομίας. Τίποτε δὲν τὸν ἀφίνει ἀδιάφορον, τίποτε δὲν ὑπάρχει σχετικὸν μὲ τὴν τουριστικὴν κίνησιν καὶ τὴν δράσιν τοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ ποὺ νὰ μὴ τὸν ἀπασχολῇ.

Εἰς τοὺς δύο αὐτοὺς μοχλοὺς τοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ προσετέθη τώρα τελευταῖος καὶ ἕνας τρίτος πολύτιμος παράγων. Ὁ διευθυντὴς τῆς νεοσυσταθείσης τουριστικῆς ἀστυνομίας κ. Νέρος.

Ὁ καιρὸς ἀδτὸς ἀξιωματικὸς τῆς ἀστυνομίας ἀπέδειξεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὅτι εἶνε ὁ ἐνδεδειγμένος ἀρχηγὸς μιᾶς τόσον λεπτῆς ὑπηρεσίας. Ὠργάνωσε ἕνα εἰδικὸν ἀστυνομικὸν σῶμα μὲ ταχύτητα ἀξιοσημείωτον καὶ μὲ τὴν ἀρμοῦσαν προσοχήν, μὲ μέσα σχετικῶς ἐλάχιστα καὶ ἔθεσε τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν εἰς λειτουργίαν μὲ ἄριστα ἀποτελέσματα.

Τόσον ὁ κ. Λογοθετόπουλος ὅσον καὶ ὁ κ. Πετραλιὰς ἐκφράζονται μὲ τὴν μεγαλειτέραν ἐκτίμησιν διὰ τὸν λαμπρὸν αὐτὸν ἀστυνομικόν, εἰς τὴν εὐρεῖαν μόρφωσιν καὶ τὴν διοικητικὴν ἱκανότητα καὶ τὴν δραστηριότητα τοῦ ὁποίου ὀφείλεται ἡ ἐντὸς μικροῦ σχετικῶς χρονικοῦ διαστήματος λειτουργία τοῦ εἰδικοῦ σώματος τῆς τουριστικῆς ἀστυνομίας. Διὰ τὰς ὑπηρεσίας ποὺ προσφέρει τὸ νεοσυσταθὲν σῶμα εἰς τὸν Τουρισμὸν θὰ ἀναλύσωμεν κατωτέρω.

ΔΑΝΕΙΟΝ 30 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ

Ὁ Ὀργανισμὸς Τουρισμοῦ ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ μεγάλους πόρους διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μεγάλου προγράμματος, διὰ τὴν ἀνεμιουργίαν τουριστικῆς συνειδήσεως παρὰ τῷ λαῷ, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὅλων ἐκείνων τῶν ἔργων τὰ ὁποῖα θὰ τοποθετήσουν τὴν χώραν μας μεταξὺ τῶν πραγματικὰ πολιτισμένων κρατῶν τοῦ κόσμου.

Εἶνε φυσικὸν τὸ κράτος νὰ μὴ δύναται πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον νὰ ἐποδιάσῃ τὸν Ὀργανισμὸν Τουρισμοῦ μὲ ὅλα τὰ οἰκονομικὰ μέσα τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἑνὸς μεγάλου τουριστικοῦ προγράμματος.

Διὰ τοῦτο ὁ Ὀργανισμὸς Τουρισμοῦ ἀπεφάσισε τὴν σύναψιν δανείου ἐκ 30.000.000 δραχμῶν, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξυπηρετηθῇ μὲ ποσὸν 2.000.000 δραχμῶν προερχομένων ἐξ οἰκονομιῶν, ἀπὸ τὴν περικοπὴν διαφόρων κονδυλίων.

Μὲ τὸ ποσὸν αὐτὸ ὁ Αὐτόνομος Ὀργανισμὸς Τουρισμοῦ θὰ προβῇ ἐκτὸς τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν ἐξωραϊσμὸν τῆς Κηφισιᾶς.

Θὰ κτισθῇ εἰς τὸ Στροφύλι ἕνα κομψότατο περίπτερο τρίβου καὶ θὰ γίνῃ ἀθλητικὸν τερραίν μὲ ὑπόστεγα διὰ ὅλας τὰς ἀθλητικὰς παιδιάς.

Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ περιπτέρου καὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ τερραίν ἔχει προϋπολογισθῇ εἰς 400 χιλιάδας δραχμῶν.

Ἐκ παραλλήλου θὰ γίνῃ εἰς τὸ Κεφαλάρι, εἰς ἕνα κοινόχρηστον χῶρον ἐκτάσεως 15.000 τετραγωνικῶν μέτρων, μία Πισίνα, πιστὴ ἀντιγραφὴ ἐκείνων τῆς Ριβιέρας καὶ ἰδία τῆς πισίνας τοῦ Μόντε Κάρλο, εἰς τὴν ὁποίαν, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς παραθερίζοντας θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ λουτροῦ καὶ οἱ ἐντόπιοι. Τὴν πισίνα αὐτὴν ἡ ὁποία θὰ στοιχίσῃ περὶ τὰ 2.000.000 δραχμῶν, θὰ ἐκμεταλλευθῇ ὁ Ἑλληνικὸς Ὀργανισμὸς Τουρισμοῦ, ἐκ τῶν περισσευμάτων τῆς ἐκμεταλλεύσεως δὲ θὰ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τουρισμοῦ κ. Λογοθετόπουλος

Ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ κ. Θάνος Πετραλιὰς εἰς τὸ γραφεῖον του.

Τὸ θαυμάσιον ξενοδοχεῖον τοῦ Τουρισμοῦ «Βουλιάνη» τῆς Σαντορίνης, τὸ ὁποῖον ὠργάνωσεν ὁ κ. Θ. Πετραλιὰς καὶ τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ ἀπὸ ὀκταμήνου.

Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΘΟΡΥΒΟΥ

Ἕνα ἄλλο κεφαλαιῶδες ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀπασχόλησε κατὰ καιροὺς τοὺς ἀρμοδίους, χωρὶς ἀποτέλεσμα, φυσικά, εἶνε τὸ ζήτημα τοῦ θορύβου ἢ καλλίτερα τῶν θορύβων τῆς πρωτευούσης.

Εἶνε ζήτημα ἂν ὑπάρχῃ εἰς τὸν κόσμον θορυβωδεστέρα πόλις ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Αὐτὴ ἡ συναυλία τῶν δαιμόνων τῶν ἀθηναϊκῶν δρόμων εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς γειρότερους ἐχθροὺς τοῦ Τουρισμοῦ ἐφόσον εἶνε καὶ ὁ γειρότερος ἐχθρὸς τῶν νεόφτων. Εἰς μίαν ἐποχὴν ὅπως ἡ σημερινή, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ πᾶν κινεῖται διὰ τῶν νεόφτων ὁ ἰδεωδέστερος τόπος διαμονῆς εἶνε ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον μπορεῖ κανεὶς νὰ ξεκουράστῃ κάπως τὸ νευρικό του σύστημα. Καὶ ὁ κυριώτερος παράγων κατὰ τῆς ἠρεμίας τῶν νεόφτων εἶνε ὁ θόρυβος. Κάτι δηλαδὴ ποὺ ἀποτελεῖ δυστυχῶς χαρακτηριστικὸν γνώρισμα διὰ τὰς Ἀθήνας. Τὰ τράμ, ἡ φοβερὴ αὐτὴ μάστιξ, τὰ κλάξον τῶν αὐτοκινήτων, τὰ ἐργοστάσια ποὺ λειτουρ-

ποῖον ἀπεφάσισε νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἀποτελεσματικὰ ὁ Αὐτόνομος Ὀργανισμὸς τοῦ Τουρισμοῦ.

Διὰ τὸν κ. Λογοθετόπουλον τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε μεγίστης σημασίας. Θὰ ἔπρεπε δὲ νὰ ἔχῃ λυθῇ ἐκ τῶν πρώτων, εὐθὺς ὡς τὸ κράτος ἀπεφάσισε νὰ ἀντιμετωπίσῃ μεθοδικῶς τὴν ὅλην ὑπόθεσιν τοῦ Τουρισμοῦ.

ΒΡΑΔΥΝΗ 12 Ιουλ.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Η ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς ἄνω τὴν Θεσσαλίαν καὶ Πελοπόννησον περιοδείαν του ὅπου εἶχε μεταβῆ κατ' ἐντολὴν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου καὶ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ κ. Λογοθετοπούλου ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ κ. Θάνος Πετραλιάς.

Ὁ κ. Πετραλιὰς θέλει ὁποδάλει ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος εἰς τὸν κ. Λογοθετόπουλον λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῶν τουριστικῶν ἀνγκῶν τῶν πόλεων ἃς ἐπεσκέφθη, καθὼς ὁ Τουρισμὸς σκόπευται νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δράσιν του καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, τρὸς ρυθμίσιν κατὰ τὸ ἐφικτὸν τῆς ἐκεῖ τουριστικῆς κινήσεως, ἥτις τελευταῖως ἰδίως εἰς τὸ Πήλιον ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ εἰς τὴν Τρίπολιν καὶ Κορινθίαν ἐν Πελοποννήσῳ ἔχει λάβει λίαν ἱκανοποιητικὴν ἀνάπτυξιν, ἐλπίζεται δὲ μὲ τὴν προσοχὴ σαιζὴν νὰ ἔχουν ληφθῇ ὅλα τὰ ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἐνδεικνυόμενα μέτρα.

Ἐπίσης γίνεται σκέψις ὅπως ἐπεκταθῇ ἡ δράσις τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἰδιοφάνων ἐκεῖ ἀστυνομικὸν τουριστικὸν σταθμὸν ἀφοῦ προηγουμένως προαληφθῇ τὸ κατάλληλον προσωπικὸν ἐκ τῆς χωροφυλακῆς πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τάξεως ἐπιτυχούσης ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας.

1935.

ΠΡΩΙΑ 12 Ἰουλ.

Ὁ Τουρισμὸς καὶ ἡ Πελοπόννησος

Ἐπανῆλθε χθὲς ἐκ τῆς ἄνω τὴν Πελοπόννησον περιοδείας του ὅπου εἶχε μεταβῆ κατ' ἐντολὴν τοῦ προέδρου τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου κ. Λογοθετοπούλου, ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ Τουρισμοῦ κ. Θάνος Πετραλιάς.

Ὁ κ. Πετραλιὰς θέλει ὁποδάλει εἰς τὸν κ. Λογοθετόπουλον μακροσκελῆ ἔκθεσιν περὶ τῶν τουριστικῶν ἀναγκῶν τῶν πόλεων Ναυπλίου, Ἄργους, Τριπόλεως, Σπάρτης, Καλαμῶν καὶ Πατρῶν μονον, ἃς ἐπεσκέφθη, καθότι εἰς τὴν Ὀλυμπίαν καὶ Κορινθίαν εἶχε μεταβῆ αὐτοπροσώπως ὁ πρόεδρος τοῦ Ὀργανισμοῦ κ. Λογοθετόπουλος.

Ὁ Τουρισμὸς σκοπεύει νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δράσιν τῆς τουριστικῆς Ἀστυνομίας καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ νὰ ρυθμίσῃ κατὰ τὸ ἐφικτὸν τὰ τῆς ἐκεῖ τουριστικῆς κινήσεως.

Η ΕΠΑΡΧΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΑΚΩΝΙΑΝ

Η ΕΠΑΡΧΙΑ ΣΠΑΡΤΗΣ ΖΗΤΕΙ ΤΗΝ ΑΡΟΓΗΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΣΠΑΡΤΗΣ—ΚΑΛΑΜΩΝ.— ΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΟΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ. — ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΟΥ ΜΥΣΤΡΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ. — ΚΡΑΤΙΚΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΙΚΗ ΠΡΟΤΟΒΟΥΛΙΑ.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΗ

ΣΠΑΡΤΗ, 27 Σεπτεμβρίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Γιὰ νὰ γνωρίσῃ κανεὶς τὴν ἐπαρχία, πρέπει νὰ τὴν ζήσῃ ἀπὸ κοντά. "Ὅσο κ' ἂν τὴν φαντάζεται ἀπὸ τοὺς τοίχους τῶν γραφείων, δὲν μπορεῖ νὰ συλλάβῃ τὴν ἀσύγκριτη ὁμορφιά της ποὺ θ' ἀντικρύσῃ ταξιδεύοντας γιὰ νὰ τὴν ζήσῃ. Εἶνε ὁ τροφοδότης τῆς πρωτευούσης μας παρ' ὀλον τοῦ ὅτι πολλὲς φορὲς ἀναγκάζεται ἡ Ἀθήνα ν' ἀνωμοιῇ πρὸς αὐτὴν καὶ νὰ τὴν παραγνωρίζῃ. Καὶ μὴ προσέχοντας καθόλου σ' αὐτὴν τὴν ἀφήνει νὰ πνίγεται σὲ τόσα καὶ τόσα ἄλυτα προβλήματα ἱσοῦ τῆς δημιουργοῦν οἱ καθημερινές της ἀνάγκες.

Μία ἀπὸ τὶς πολλὲς παραγνωριζομένες ἐπαρχίες μας εἶνε καὶ ἡ ἐπαρχία τῆς Σπάρτης. Ἂν δὲν ὑπῆρχε καὶ ὁ σχετικὰ ἐπιμελημένος δρόμος τῆς ποὺ τὴν συνδέει μὲ τὴν Τρίπολι καὶ ἀπὸ κεῖ μὲ τὴν Ἀθήνα, θὰ ἦταν ἀναγκασμένη νὰ ζῇ ἀπομονωμένη ἀπὸ τὴν ζωὴ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν καὶ ποτὲ δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἔλθῃ σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴν Ἀθήνα. Ἡ θέσι της εἶνε ἀλήθεια πῶς δυσκεραίνει κάπως τὴν ἐπέκτασι τοῦ ὁδικοῦ δικτύου της, ὅπως π.χ. μᾶς ἀποδεικνύει ἡ ἐγκατάλειψις τῆς κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ Καλαμῶν—Σπάρτης. Ἂν ὅμως ἀναλογισθοῦμε πῶς καὶ ἄλλες ἐπαρχίες πλέον ἀπομεμακρυσμένες, μὲ πλέον γεωγραφικὲς θέσεις δύσκολες ἀπὸ τὴν θέσιν τῆς Σπάρτης, ἔχουν πληρέστατον ἐδικόν δίκτυον καὶ ποικίλην συγκοινωνίαν, τότε καταλαβαίνομεν ἀμέσως τὴν μειονεκτικὴ θέσι τῆς Σπάρτης ἀπέναντι τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς συγκοινωνίας. Καὶ ὅμως! Ἡ Σπάρτη ἔχει ἀξιόλογο τουρισμὸ ἀπὸ τ' ἀρχαία της μνημεῖα. Χιλιάδες ξένοι ἀπὸ τὸ Γοῦιελο ἢ ἀπὸ τὴν Τρίπολι συρρέουν κατ' ἔτος γιὰ νὰ θαυμάσουν τὰ μεγαλεῖα τοῦ Μυστρᾶ καὶ τὸ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας Σπάρτης. Καὶ ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ ζήτημα αὐτὸ ἡ Σπάρτη ἔπρεπε νὰ ἐμέχρι σήμερα τὸ κρατικὸν ἐνδιαφέρον τὸ ἔχει ἀντικαταστήσει ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία. Ἔτσι, χάρις σ' αὐτὴν ἡ Σπάρτη γιὰ τὴν ἀναπτυξῇ τοῦ τουρισμοῦ της ἔχει ἀποκτήσει πολυτελέστατα ξενοδοχεῖα, ἐφάμιλλα τῶν εὐρωπαϊκῶν. Ἕνα μάλιστα ἀπὸ αὐτά, τὸ «Μενελάϊον», τοῦ ὁποίου δημοσιεύομεν καὶ τὴν φωτογραφίαν, συγκεντρώνει τὸ ἀπαντον ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἕνα ξενοδοχεῖον γιὰ νὰ εὐχαριστῇ καὶ τὸν πλέον δύστροπον περιηγητήν. Τάξις καὶ καθαριότης, ἄνεσις καὶ πολυτέλεια, εἶνε τὰ κυριώτερα γνωρίσματά του. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον κάπως δὲν ἔχει ρυθμισθῆ, εἶνε τὸ ζήτημα τῆς συγκοινωνίας μὲ τοὺς τουριστικοὺς τόπους. Οἱ ἐπισκέπται τῶν μερῶν αὐτῶν ὑψίστανται ἀγρίαν ἐκμετάλλευσιν ἀπὸ τοὺς σωφὲρ παρ' ὅλον ὅτι αἱ ἀποστάσεις δὲν εἶνε καὶ τόσον μεγάλαι. Καὶ ἄλλα, πολλὰ ἄλλα, κακὰ συναντᾶ κανεὶς ἐὰν καλοπροσέξῃ. Νομίζουμε ὅμως πῶς ἡ σημερινὴ κυβέρνησις δὲν θ' ἀρνηθῇ ἔτσι ἀπροστάτευτον τὴν Σπάρτην εἰς τὸ ζήτημα τῆς συγκοινωνίας. Ἡ Σπάρτη πάντοτε τὴν ἀγάπησε καὶ πάντοτε κάτι ἐλπίζει ἀπὸ τὸν κύριον Τσαλδάρην. Καὶ εἴμαστε βέβαιοι πῶς κατόπιν τῶν ἐκθέσεων, τὰς ὁποίας θὰ ὑποδάλῃ ὁ κ. Πετραλιάς, ἡ Σπάρτη θὰ κατέχῃ τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἐπιλύουσα τὸ τόσον αὐτὸ ἐπίμαχον ζήτημά της, θὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν καὶ σὲ ἄλλους πολλοὺς νὰ τὴν ἐπισκεφθοῦν καὶ νὰ γνωρίσουν τὴν ἱστορικὴν καὶ ἐνδόξον Σπάρτην.

Σ—Λ.

ΣΠΑΡΤΗ. Τὸ πολυτελέστατον ξενοδοχεῖον «Μενελάϊον», τὸ ὁποῖον ἵδρυσε, ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, χάριν τῆς καλλιτέρας ἐξυπηρετήσεως τῆς τουριστικῆς κινήσεως τῆς Σπάρτης.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΜΑΣ

ΑΓΓΛΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓ. ΟΡΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ

Μία ἀκμάρα ἐκδρομή. — Οἱ ἐπίσημοι περιηγηταί. — Ὁ ἐνθουσιασμός των. — Εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Βατοπεδίου. — Ἡ γενομένη εἰς αὐτοὺς ὑποδοχή.

Τὸ προπαρελθὸν Σάββατον ὁ κ. Μακιντὸς, γαμβρὸς τοῦ Δουκὸς τοῦ Ἀμίλτον, μετὰ πολλῶν ἄλλων ἐπιφανῶν Ἀγγλων, μελῶν τοῦ «Ἑλλενικ Τραβέλλερς Κλοὺμπ» τοῦ Λονδίνου, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Τουρισμοῦ κ. Θάνου Πετραλιᾶ, ἐπεσκέφθη τὸ Ἅγιον Ὄρος.

Τὸ ὑπερωκεάνειον θαλαμηγὸν «Βασίλισσα Μαρία» κατέπλευσε τὴν ὄψη πρωϊνὴν εἰς τὸν ὅρμον τῆς Δάφνης, ὅπου ἀμέσως ἀπεβιβάσθη μέρος τῶν ἐκδρομέων, οἵτινες, ἐπιβάντες ἡμιόνων, διεσχισαν ὁλόκληρον τὸ Ἅγιον Ὄρος, καὶ διελθόντες τῶν Καρυῶν ἐπεσκέφθησαν διάφορα Μοναστήρια, μετὰ θωρον δὲ πορείαν ἔφθασαν εἰς τὸ τέρμα τῆς ἐκδρομῆς των, τὴν Μονὴν τοῦ Βατοπεδίου, ὅπου ἀνέμενον τὸν κατάπλουν τοῦ ἀτμοπλοίου των.

Ὁ κ. Μακιντὸς ἐξῆλθε μετὰ τοῦ κ. Πετραλιᾶ τὴν ὄψη πρωϊνὴν γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τοῦ τελώνου καὶ λιμενάρχου τοῦ Ἁγίου Ὄρους κ. Μιλτιάδου Λαδελοπούλου καὶ τοῦ ἐκεῖ ἀστυνομικοῦ σταθμάρχου,

Ἡ ἱερὰ μονὴ τοῦ Βατοπεδίου, εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος

πεζῇ δὲ ἀνῆλθον εἰς τὴν περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν ἀπέχουσαν Μονὴν τοῦ Ξηροποτάμου, κειμένην εἰς μαγευτικὴν θέσιν ὑπεράνω τῆς Δάφνης, ὅπου ἐγένοντο ἐνθουσιωδῶς δεκτοὶ ὑπὸ τῶν μοναχῶν, οἵτινες προσέφερον εἰς αὐτοὺς διάφορα ἀναψυκτικὰ καὶ κατόπιν τοὺς ὡδήγησαν εἰς τὸν ὡραῖον ναὸν τῆς Μονῆς, ὅπου, μεταξὺ τῶν ἄλλων, φυλάσσεται καὶ μέγα τεμάχιον Τιμίου Ξύλου, καθὼς καὶ μανδύας αὐτοκρατορικὸς, δωρηθεὶς τῇ Μονῇ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου.

ΟΙ ΠΕΡΙΗΓΗΤΑΙ

Κατελθὼν τῆς Μονῆς, ἐπέβη τοῦ ἀτμοπλοίου, τὸ ὁποῖον περιέπλευσε τὸν Ἄθω καὶ ἔφθασε τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ ἀθόρυβον μέρος τῆς χερσονήσου, ὅπου ἡ μεγάλη ἱστορικὴ Μονὴ τοῦ Βατοπεδίου. Βοηθοῦντος καὶ τοῦ καιροῦ, ὁ περίπλους ἦτο μαγευτικός.

Ἐπὶ τετράωρον ὁ κ. Μακιντὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὑπερδιακόσιοι Ἄγγλοι συμπλοιῶτῆρες του, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ πρώην ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας Σὲρ Ἔρμπερτ Σάμουελ καὶ ἡ λαίδη Σάμουελ, ἀπεθαύμαζον τὰς φυσικὰς καλλονὰς τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Καὶ πράγματι τὸ θέαμα ἦτο ἐκπαγλον καὶ μοναδικὸν εἰς τὸν κόσμον μὲ τὴν εὐκρινῶς διακρινομένην ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας, τῆς «Κυρίας τοῦ Ὄρους», μὲ τὰς ἀφθόνους σκήτας, τὰ πάμπολλα ἐκκλησίδια καὶ ἐρημητήρια, τοὺς μεσαιωνικοὺς πύργους, φύλακας τῶν ἀκτῶν, καὶ τὰ μεγαλοπρεπῆ βυζαντινὰ Μοναστήρια, μὲ τὰς θολωτὰς ἐκκλησίας καὶ παρεκκλήσια. Διόλου παραδόξον τὸ ὅτι τὸ θέαμα τοῦτο ἐκράτει ἐν θρησκευτικῇ εὐλαβείᾳ σιωπηλοὺς θεατὰς τοὺς εὐγενεῖς μας ξένους.

Οὕτω τὸ ἀτμόπλοιον πλησιέστατα τῆς ἀκτῆς πλέων, ἀφοῦ διῆλθε τῆς Μεγάλης Λαύρας Καρακάλου καὶ τοῦ Παντοκράτορος, ἔφθασε καὶ ἠγκυροβόλησεν εἰς τὸν ὅρμον τῆς μεγάλης ἱστορικῆς Μονῆς τοῦ Βατοπεδίου.

ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΤΟΠΕΔΙΟΝ

Ἐκεῖ οἱ Ἄγγλοι, πλὴν τῶν κυριῶν, αἵτινες δὲν ἐξῆλθον τοῦ ἀτμοπλοίου, ἀνῆλθον πεζῇ τὴν μικρὰν ἀπόστασιν ἐκ τῆς παραλίας μέχρι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ἐπεσκέφθησαν πρῶτον τὴν ἐκκλησίαν, ὅπου κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἐτελεῖτο ὁ Μέγας Ἑσπερινός, καθότι ἦτο ἡμέρα ἑορτῆς, τὸν ὁποῖον παρηκολούθησαν εὐλαβέστατα μέχρι τέλους. Μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν, ὁ κ. Μακιντός, ὁ Σὲρ Ἔρμπερτ Σάμουελ καὶ οἱ λοιποὶ, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ κ. Πετραλιᾶ καὶ τῶν Μοναχῶν, ἀνῆλθον εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν ὑποδοχῶν, ὅπου τοῖς προσεφέρθησαν ἀναψυκτικὰ καὶ ὅπου ὁ Ἡγούμενος προσεφώνησε τοὺς ξένους καὶ ἰδιαιτέρως εὐχαριστήσας τὸν Σὲρ Ἔρμπερτ Σάμουελ διὰ τὰ ὅσα ἔπραξεν ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων. Εἰς τοὺς ξένους ὑπεδείχθη εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐπισήμων ἐπισκεπτῶν ἡ ὑπογραφὴ τοῦ νῦν Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Γεωργίου τοῦ Ε' ὅτε πρὸ πεντηκονταετίας, κατὰ τὸ 1886, ἐπεσκέφθη τὴν Μονὴν ὡς νεαρὸς ἀνθυποπλοίαρχος, καθὼς καὶ ἡ ὑπογραφὴ τοῦ νῦν Βασιλέως τῆς Ἰταλίας, τότε πρίγκηπος τῆς Νεαπόλεως, ὅστις ἐπίσης εἶχεν ἐπισκεφθῆ πρὸ πολλῶν ἐτῶν τὴν Μονήν.

Ἦτο πλέον νύκτα, ὅτε οἱ ξένοι μετὰ τοῦ κ. Πετραλιᾶ κατευοδοθέντες ὑπὸ τῶν Μοναχῶν καὶ τοῦ δραστηρίου ἀστυνόμου Βατοπεδίου ἐνωμοτάρχου κ. Ζωάκου, ἐπέβησαν τοῦ πολυτελεστάτου ἀτμοπλοίου τῶν «Βασίλισσα Μαρία» μὲ τὰς πλέον ἀγαθὰς ἐντυπώσεις διὰ τὸ προπύργιον τοῦτο τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας, τὸ Ἱερὸν Ὄρος τοῦ Ἄθω.

ΑΦΙΞΙΣ ΧΙΛΙΩΝ ΠΕΡΙΗΓΗΤΩΝ ΕΙΣ ΦΑΛΗΡΟΝ

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Κατέπλευσαν σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς Φάληρον τρία ὑπερωκεάνεια μὲ ὑπερχίλιους περίπου τουρίστας. Τὸ «Ὀρκάνια» τοῦ Ἰταλικοῦ τουρισμοῦ, τὸ «Βεστάλια» τοῦ Κοὺκ καὶ ἡ «Πάλλας τοῦ Λονδίνου».

Καὶ σήμερον ἔτον ληφθῆ ὑπὸ τοῦ Τουρισμοῦ τὰ αὐτὰ μέτρα ἅτινα πρὸ ἑβδομάδος καὶ ἄλλον ἐφαρμοσθέντα ἐπέτυχον τόσον ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, ἐπιφορτισθέντα γενικῶς ὑπὸ τὴν προσωπικὴν ἐπίβλεψιν τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Ε.Ο.Τ. κ. Πετραλιᾶ καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς τουριστικῆς ἀστυνομίας κ. Νέση, βοηθουμένων ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὸ τμῆμα τῆς τουριστικῆς ἀστυνομίας Πεφαιῶς κ. Πολίτη καὶ τοῦ τμηματάρχου τοῦ Τουρισμοῦ κ. Μπαλάνου.

Τὰ αὐτὰ μέτρα διόλου ἐλλιφθησαν καὶ ἐφαρμοσθῆσαν καὶ διὰ τὴν Ἀκρόπολιν καὶ τοὺς λοιποὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους, ὅπου οἱ ἀκρατοκλῆται σὺν τοῖς ἄλλοις ἐπιχειρήσουν νὰ φέρουν λευκὴν καθαρὸς μεταξάς.

ΒΡΑΔΥΝΗ 14 Αὐγούστ 1935

ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟΙ ΞΕΝΟΙ

ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΦΙΚΕΤΟ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ο ΓΑΜΒΡΟΣ ΤΟΥ ΔΟΥΚΟΣ ΤΟΥ ΑΜΙΛΤΟΝ

Ἀφίκετο χθὲς ἐντεῦθα μὲ τὸ ἀτμόπλοιον «Βασίλισσα Μαρίτσα» τοῦ ὁποίου ἐπιβαίνουν καὶ ἄλλοι διακόσιοι Ἄγγλοι περιηγηταὶ τῆς ἀνωτέρας κοινωνίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ πρώην Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Σὲρ Ἔδβερτ Σάμουελ, ὁ ἐπιφανὴς Ἄγγλος φιλαθλος καὶ πρωταθλητὴς τῶν χειμερινῶν σπόρ κ. Χριστοφόρ Μακιντός, γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ Δουκὸς τοῦ Ἀμιλτὼν καὶ πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Παγκοσμίου Ἑταιρίας Ταξιδίων Σὲρ Ἄνρυ Λῶν Λίμιτετ τοῦ Λονδίνου.

Μετὰ τοῦ κ. Μακιντὸς ταξιδεύει καὶ ὁ υἱὸς Λῶν, διευθυντὴς τῆς ἑταιρίας, μετὰ τῆς λαίδης Λῶν.

Τὸν κ. Μακιντὸς συνηντήσαμεν εἰς τὸ χῶλ τοῦ Ξενοδοχείου τῆς «Μεγάλης Βρετανίας», καθήμενον μετὰ τοῦ κ. Πετραλιᾶ καὶ τὸν ρωτήσαμεν τὰς ἐντυπώσεις του περὶ Ἑλλάδος.

«Ἀγαπῶ τὴν Ἑλλάδα καὶ ὡς κύριον καὶ ὡς ἱστορίαν, ἀλλ' ἀγαπῶ καὶ τὸν Βασιλέα σας, ποὺ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζω προσωπικῶς καὶ νὰ τὸν ἐκτιμῶ βαθύτατα, ὅπως ὁλόκληρη ἡ ἀγγλικὴ κοινωνία.

»Ἀγαπῶ πολὺ τὰ σπόρ καὶ ὡς νέος μετέβην μετὰ τῶν ὁμάδων τῆς Ὀξφόρδης καὶ τοῦ Καίμπριτζ, ὡς ἀθλητὴς εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς. Ἐκεῖθεν φαίνεται μοῦ ἐγεννήθη ἡ ἀγάπη πρὸς τὰ ταξίδια καὶ ἡ ἀγάπη, ἣν ἔχω πρὸς εὐόδωσιν τοῦ Τουρισμοῦ εἰς χώρας οἷα ἡ ἰδική σας, ὅπως ἔχει τόσας φυσικὰς καλλονάς.

»Εἶμαι Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας Σὲρ Ἄνρυ Λῶν Λίμιτετ τοῦ Λονδίνου, ὁ ἱδρυτὴς τῆς ὁποίας ἀποστέλλει κατ' ἔτος χιλιάδας Ἄγγλων εἰς τὸν τόπον σας.

Ἡ ἑταιρία μας ἐδημιούργησε τὴν τεραστίαν κάθοδον τῶν Ἄγγλων εἰς τὴν Ἐλβετίαν διὰ τὰ χειμερινὰ σπόρ, ὁμοίως ἐσκάτης καὶ εἰς τὴν Βόρειον Ἰταλίαν εἰς τὸ Σέστριὰ τοῦ Πεδεμοντίου. Τὸ μυστικὸν τῆς ἐπιτυχίας μιᾶς ἐπιχειρήσεως τουριστικῆς εἶνε νὰ γίνεται αὕτη τῆς μόδας.

»Καὶ ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ τουριστικῆς ἀπόψεως θὰ γίνῃ τῆς μόδας, μᾶς λέγει ὁ εὐγενὴς καὶ συμπαθὴς Ἄγγλος μειδιῶν, ὅστις, εἶνε νεώτατος, μόλις 31 ἐτῶν, ὅταν ἔλθῃ ὁ Βασιλεύς σας».

Εἰς τὸν κ. Μακιντὸς, τὸν κ. Λῶν καὶ τὴν λαίδην Λῶν, παρέθεσε χθὲς γεῦμα εἰς τοῦ Ἀβέρωφ ὁ κ. Θάνος Πετραλιᾶς. Σήμερον θὰ γευματίσῃ μετὰ τοῦ κ. Σκλήμαν εἰς τὸ «Γκόλφ Κλοῦπ» καὶ θ' ἀνακωχεύσῃ τὸ ἑσπέρας διὰ τὸν νῆσους τοῦ Αἰγαίου καὶ τοὺς λοιποὺς ἀρχαιολογικοὺς τόπους τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Μακιντὸς ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν πρωΐαν τὸν Πρόεδρον τοῦ Τουρισμοῦ, καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Λογοθετόπουλον, μεθ' οὗ συνδιελέχθη ἐπὶ μακρόν.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ κ. ΜΑΚΕΝΤΟΣ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν διαπρεπὴς εὐγενὴς Ἄγγλος κ. Μακιντός, πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Μεγάλης Ἑταιρίας Ταξιδίων «Σὶν Ἄνρυ Λῶν Λίμιτεδ» τοῦ Λονδίνου καὶ γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ δουκὸς τοῦ Ἀμιλτὼν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Τουρισμοῦ κ. Πετραλιᾶ ἐπεσκέφθη κατ' οἶκον τὸν κ. Κοτζιάν.

Ἐπίσης ἐπεσκέφθη τὸν οἰκουμενικὸν πρόεδρον τῆς Ἐθνικῆς Πολιτικῆς Ἑταιρίας κ. Α. Φίλωνα, παραμείνας παρ' αὐτῷ ἐπὶ μακρόν.

Ὁ κ. Μακεντὸς ἀνεχώρησε χθὲς τὸ ἑσπέρας διὰ Δῆλον.

ΕΙΔΙΚΟΝ ΜΗΤΡΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΩΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ ΖΩΗΣ

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ .....

ΥΠΟΔ. 124. 1. 34

ΑΡΙΘΜΟΣ		ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ			ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ		ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΥ	ΓΕΝΙΚΟΣ	ΕΤΟΣ	ΜΗΝ	ΗΜΕΡΑ	ΔΡΑΧΜΩΝ	ΞΕΝΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ	

σιλίσσης.

γαπημένην του 'Αντωανέτταν με'

'Ο κόσμος έλεγε ότι ὁ καρδινά-

νὰ ἐκτελέση τοὺς δρόμους της, μια γραμμα της. Αὐτὴ ἀνησυχη προσ-

Η ΚΗΦΙΣΙΑ ΕΞΩΡΑΪΖΕΤΑΙ

ΜΕΓΑΛΗ „ΠΙΣΙΝΑ" ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΡΙ ΚΑΙ ΠΑΡΚΟ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΡΟΦΙΛΙ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Εἰς τὴν Κηφισιὰν πρόκειται ν' ἀρχίσουν ἐκτελούμενα κατ' αὐτὰς δύο ἀξιόλογα τουριστικὰ ἔργα. Μία μεγάλη κολυμβητικὴ δεξαμενὴ εἰς τὸ Κεφαλάρι καὶ ἕνα ὡραῖο καὶ συγχρονισμένο πάρκο εἰς τὸ Στροφύλι. Ἡ πρωτοβουλία ἀνήκει εἰς τὸν Τουρισμόν, ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὁποίου ἤρχισεν ἀπὸ ἡμερῶν ἤδη τὴν σχετικὴν προκαταρκτικὴν ἐργασίαν. Καὶ ὅσον ἀφορᾷ μὲν τὸ Κεφαλάρι, ὅπως μᾶς ἐδήλωσεν ὁ πρόεδρος τοῦ Τουρισμοῦ κ. Λογοθετόπουλος, ἐπῆλθε συμφωνία μετὰ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων, ὅπως παραχωρήση εἰς τὴν κοινότητα Κηφισιᾶς ὁλόκληρον τὴν ἐκ 14.690 τετραγωνικῶν μέτρων ἔκτασιν, ἡ ὁποία πλαισιοῦται διὰ τῶν ξενοδοχείων «Σέσιλ», «Ὄλυμπος», «Πάλας», «Θεοξένεια» καὶ «Πεντελικὸν» διὰ μίαν τριακονταετίαν καὶ ἐναντι μισθώματος ἐκ 10 χιλιάδων δραχμῶν ἐτησίως. Ἡ κοινότης Κηφισιᾶς θὰ παραχωρήση τὴν ἔκτασιν αὐτὴν εἰς τὸν Τουρισμόν, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβεν ἤδη τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προθῇ εἰς διάφορα ἐξωραϊστικὰ καὶ κοινόχρηστα ἔργα.

—Θὰ περιφράξωμεν ἐφέτος, μᾶς εἶπεν ὁ κ. Λογοθετόπουλος, τὴν ἔκτασιν αὐτὴν εἰς τὸ Κεφαλάρι μὲ μαρμάρινα κράσπεδα καὶ σιδηρᾶ κιγκλιδώματα καὶ κατόπιν θὰ προβῶμεν εἰς τὴν διαμόρφωσιν ἑνὸς ὡραίου κήπου κατὰ τὸ πρότυπον τῶν καλλιτέρων τῶν μεγάλων καὶ συγχρονισμένων εὐρωπαϊκῶν λουτροπόλεων. Τὸ σπουδαιότερον ὅμως ἔργον ποὺ θὰ ἐκτελεσθῇ εἰς τὸν κῆπον τοῦ Κεφαλαριοῦ θὰ εἶνε ἡ «πισίν», ἡ μεγάλη κολυμβητικὴ δεξαμενὴ μετὰ περιστυλίου, ὅπου θὰ λούωνται τόσον οἱ ξένοι παραθερισταί, ὅσον καὶ οἱ λοιποὶ κάτοικοι τῆς Κηφισιᾶς. Ἡ δεξαμενὴ αὐτὴ θὰ περιλαμβάνῃ ὅλα τὰ σύγχρονα κομφὸρ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν λουομένων, ὀρχήστραν, πίσταν διὰ χορὸν κλπ. Ἡ κατασκευὴ της θ' ἀρχίσῃ τώρα, ἀμέσως ὡς ἐκπονηθῇ τὸ σχέδιον ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος, τὸ ὁποῖον καταστρώνεται ἤδη ἀπὸ τὴν «Πάλμ Μπίτς», τῆς καλλιτέρας καὶ πλέον συγχρονισμένης «πισίνας» ποὺ ὑπάρχει εἰς τὴν Κυανῆν Ἀκτήν.»

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Στροφύλι, ἡ διεύθυνσις Δημοσίων Κτημάτων παρεχώρησεν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Τουρισμὸν μεγάλην πευκόφυτον ἔκτασιν διὰ μίαν 15ετίαν καὶ ἐναντι μισθώματος ἐκ 5 χιλιάδων δραχμῶν ἐτησίως. Τὴν ἔκτασιν αὐτὴν ὁ Τουρισμὸς θὰ ἐξωραΐση καὶ θὰ τὴν διαμορφώση εἰς ὡραῖον πάρκον, τὸ ὁποῖον θὰ περιλαμβάνῃ ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα καλὸ περίπτερον, ποὺ θὰ χρησιμεύῃ ὡς ἀναψυκτήριον, καὶ γήπεδον γιὰ τέννις καὶ ἄλλα σπόρ.

Μ' ἕνα λόγο δηλαδὴ ὁ Τουρισμὸς ἀποβλέπει νὰ πλουτίση τὸ μοναδικὸν καὶ δροσόλουστον προάστειον τῆς Κηφισιᾶς μὲ σύγχρονα ἔργα, ἡ δαπάνη τῶν ὁποίων θὰ ὑπερβῇ τὰ 3 ἑκατομμύρια, διὰ τὴν εὐχάριστον παραμονὴν ἀλλὰ κυρίως διὰ τὴν συγκράτησιν ἐκεῖ τῶν ξένων.

Ἡ Κηφισιὰ συγκεντρώνει, ὡς γνωστόν, πολλοὺς ξένους παραθεριστὰς κάθε καλοκαῖρι καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων τουριστικῶν καὶ ἐξωραϊστικῶν ὁ Τουρισμὸς δὲν πρόκειται νὰ φεισθῇ δαπανῶν. Ἂν καὶ ὁ κ. Λογοθετόπουλος, ὁ πρόεδρος τοῦ Τουρισμοῦ, ὅπως καὶ ὁ κ. Πετραλιᾶς, ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητής, ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι ἡ Ἑλλὰς διὰ νὰ γίνῃ προσιτὴ εἰς τοὺς ξένους πρέπει προηγουμένως νὰ γίνῃ προσιτὴ εἰς τοὺς Ἕλληνας παραθεριστάς. Διότι παρατηρεῖται καὶ αὐτὸ δυστυχῶς: Ἐνῷ καταβάλλομεν τόσας καὶ τόσας προσπαθείας διὰ τὴν προσέλκυσιν ξένων παραθεριστῶν εἰς τὸν τόπον μας, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας παραθεριστὰς δὲν μένουν ἐδῶ, ἀλλὰ μεταβαίνουν εἰς ξένα θέρετρα...

Διὰ νὰ γίνῃ ὅμως προσιτὴ ἡ χώρα μας καὶ εἰς τοὺς μὲν καὶ εἰς τοὺς δέ, εἰς τοὺς ἰδικούς μας καὶ εἰς τοὺς ξένους παραθεριστάς, παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἐκτελεσθοῦν πολλὰ ἔργα, ὅπως τὰ δύο αὐτὰ τῆς Κηφισιᾶς ποὺ προαναφέραμε. Καὶ ὄχι μόνον εἰς τὰς Ἀθήνας. Καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὅπου ἐπίσης ἡ τουριστικὴ κίνησις αὐξάνει ἀπὸ χρόνο σὲ χρόνο. Εἰς τὴν Τρίπολιν, ἐπὶ παραδείγματι, ἐφέτος μετέβησαν διὰ πρώτην φορὰν πολλοὶ Αἰγύπτιοι παραθερισταί. Ὅπως καὶ εἰς τὸ Ξυλόκαστρον καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας.

—Ὁ Τουρισμός, μᾶς ἐτόνισεν ὁ κ. Λογοθετόπουλος, ἔχει καταστρώσῃ ὁλόκληρον σχέδιον ἐκτελέσεως τῶν ἀπαραιτήτων ἔργων. Ἀλλὰ τοῦ λείπουν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ οἰκονομικὰ μέσα. Ἤδη διαπραγματευόμεθα τὴν σύναψιν ἑνὸς μεγάλου δανείου ἐκ 30 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ὡς τοκοχρεωλύσιον θὰ διαθέτωμεν κάθε χρόνο τρία ἑκατομμύρια. Ὅταν συνάψωμεν τὸ δάνειον αὐτό, θὰ ἀρχίσωμεν τὴν τμηματικὴν κατασκευὴν καὶ ἄλλων ἔργων ἐδῶ καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὥστε ν' ἀνταποκριθοῦμε εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ξένων. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν, διὰ νὰ σᾶς φέρω ἕνα παράδειγμα, μᾶς ζητοῦν ἐνίσχυσιν ἀπὸ τὸ Μποὺρτζι, τὸ γραφικὸ νησάκι ποὺ βρίσκεται κοντὰ ἄλλας λουτροπόλεις. Ἴσως διότι τὴν παραμονὴν των εἰς τὰ πολυτελῆ ξενοδοχεῖα νὰ τὴν εὑρίσκουν πολυδάπανον μὲ τὸν φόρον ποὺ τοὺς ἔχει ἐπιβληθῇ.

Εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ σπουδαίως ἔρχεται νὰ συμβάλῃ ἐφέτος καὶ ἡ νεοσύστατος τουριστικὴ ἀστυνομία μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀστυνόμον κ. Νέρην. Εἰς διάστημα ὀλιγότερον τῶν δύο μηνῶν ἐπέτυχε πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπετεύχθησαν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τώρα. Ἀπήλλαξε τὴν Ἀκρόπολιν, τὸν Κεραμεικόν, τὸ Θησεῖον, τὸ Μουσεῖον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους ἀπὸ τὰς γύρω ἀπαθαρσίας καὶ ἐτοποθέτησε μόνιμον φρουρὰν ἐκεῖ ἀπὸ γλωσσομαθεῖς ἀστυφύλακας, εἰς τρόπον ὥστε οἱ ξένοι νὰ μὴ ἀντικρύζουν τὰς ἀσχημίας ποὺ ἔβλεπαν ἄλλοτε. Ἤδη, ὅπως μᾶς ἐδήλωσεν ὁ κ. Νέρης, μελετᾶται ἡ δημιουργία ζώνης ἐμφανίσεως ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ληφθῇ σειρὰ τουριστικῶν μέτρων. Θὰ ὑποχρεωθοῦν, ἐπὶ παραδείγματι, οἱ στιλβωταὶ νὰ φέρουν καθαρὰν μπλούζαν κλπ. Μπλούζαν ἐπίσης καὶ εἰδικὸν πηλήκιον θὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ φέρουν καὶ οἱ σωφὲρ τῶν τουριστικῶν αὐτοκινήτων. Ἀνάλογα μέτρα θὰ ληφθοῦν ἐκ παραλλήλου καὶ εἰς τοὺς λιμένας, ὅπου ἀποβιβάζονται οἱ ξένοι, ἀρχῆς γενομένης ἤδη ἀπὸ τὸ Φάληρον, καθὼς καὶ εἰς τὰς διοφόρους λουτροπόλεις. Ὅλα δὲ αὐτὰ μὲ τοὺς 17 μόνον ἀστυφύλακας ποὺ διαθέτει ἡ τουριστικὴ ἀστυνομία. Ὁ κ. Νέρης ἀπέβλεψε περισσότερον εἰς τὴν ποιοτικὴν ἐπιλογὴν τῶν ἀστυφυλάκων. Καὶ μὲ τοὺς ὀλίγους αὐτοὺς καλοὺς ἀστυφύλακας κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ πολλὰ πράγματα.

Διὰ νὰ ἀναπτυνθῇ πλήρως ὁ τουρισμὸς εἰς τὸν τόπον μας χρειάζονται βέβαια νὰ γίνουν πολλὰ πράγματα ἀκόμη. Ἀλλά, ὅπως εἶνε εὐνόητον, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνουν ὅλα διὰ μιᾶς. Λείπουν κυρίως τὰ οἰκονομικὰ μέσα. Ὅ,τι γίνεται ὡστόσο ἀποτελεῖ μίαν καλὴν ἀπαρχὴν, διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ὁποίας ὀφείλομεν νὰ συντρέξωμεν ὅλοι. Ἀρκεῖ νὰ ἐννοήσωμεν καλὰ ὅτι ἡ τουριστικὴ βιομηχανία εἶνε ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν τοῦ τόπου μας.

Κ. ΣΚΑΛΤΣΑΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

„ΕΘΝΟΣ"
Αὐγουστος 1935

ΤΠΟΛ. 124. 1. 24

ΑΡΙΘ

ΠΙΜΟΛΟΓΙΟΥ

ΡΗΣΕΙΣ

Η "ΒΡΑΔΥΝΗ,,

ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΩΜΟΡΦΙΑΝ

ΜΙΑ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΑΝΑ ΤΟΝ ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΝ ΚΑΜΠΟΝ

ΤΟΥ ΓΕΝ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ κ. ΘΑΝΟΥ ΠΕΤΡΑΛΙΑ

Εἶνε λυπηρόν, ἀλλ' εἶνε ἀληθές, ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες καὶ ἰδίως οἱ ταξειδεύοντες, πολὺ ὀλίγον γνωρίζομεν τὴν Ἑλλάδα καὶ περιοριζόμεθα εἰς τὴν Ἀττικήν, τὰ πέριξ τῶν Ἀθηνῶν, μερικὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου καὶ ἰσγάτως εἰς τὰ Τρίκκαλα, καὶ τὸ Σαραντάπηχον τῆς Κορινθίας. Οἱ πλεῖστοι ἀγνοοῦν τὴν Θεσσαλίαν, ἐκ τῆς ὁποίας μόνον τὰ «Θεοξένεια» τῆς Πορταριᾶς τοῦ Πηλίου ἐξ ἀκοῆς ἴσως γνωρίζουν.

Ἀλλὰ τὴν λοιπὴν Θεσσαλίαν καὶ τὰς ὡραίας πόλεις της, τοὺς ἀπεράντους κάμπους της, τοὺς ποταμούς της, τὰ κατάφυτα βουνά της, τὰ μεσαιωνικά της μνημεῖα, τὰ δροσόλουστα τοπία της, τὸ μοναδικὸν εἰς τὸν κόσμον βουνὸν της τὸ Πήλιον, τὰ Μετέωρά της, τὰ Τέμπη της καὶ τοὺς ποικιλωνύμους κατοίκους της, βεβαίως πολὺ ὀλίγοι γνωρίζουν.

Ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας τῆς ἑκάστοτε ἀνατολιτεύσεως ἀκούομεν περιγραφὰς περὶ λευκῶν σκλάβων (!) τῆς Θεσσαλικῆς πεδιάδος, περὶ τῶν περιφήμων «Καραγκούνηδων» κατοίκων της καὶ περὶ τῶν «Αὐστριακῶν» τοῦ Βόλου, ὡς ἀποκαλοῦνται. συνήθως οἱ εὐγενεῖς, οἱ κοσμογυρισμένοι, οἱ προωδευμένοι κάτοικοι τῆς Θεσσαλικῆς Μητροπόλεως, ἥτις σήμερον δικαίως δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ ὡραιοτέρα καὶ εὐπρεπεστέρα παράλιος πόλις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐν γένει τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου.

Ἐπὸ τοιούτων ἀπαισιοδόξων σκέψεων κατειχόμην, ὅτε μίαν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἐκτελῶν ἐντολὴν τοῦ προέδρου τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Τουρισμοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κ. Λογοθετοπούλου ἐπέβην τοῦ ἀτμοπλοίου «Θράκη» τῆς ἀκτοπλοΐας, διὰ Βόλον.

Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἡ πρώτη ἐντύπωσις πᾶν ἄλλο ἦτο ἢ εὐνοϊκή. Κόσμος πολυποίκιλος, μικροπωληταὶ διάφοροι, γυροφύλακες συνοδειῶν, ναῦται ἐπ' ἀδείᾳ, στρατιῶται ἀτιμέλητοι συνωθοῦντο ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ ἀτμοπλοίου, ἐὰν δὲ προστεθῶν εἰς τὸ πλῆθος αὐτὸ διάφορα ἐπίπλα, σκεύη καὶ μπαούλα φύρδην-μίγδην ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ριγμένα, ἔχει κανεὶς ἀμυδρὰν ἰδέαν τῆς βασιλευούσης ἀκαταστασίας. Δυστυχῶς ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δύναται ὁ Ὀργανισμὸς τοῦ Τουρισμοῦ νὰ ἐπέμβῃ ἀποτελεσματικῶς καὶ θέσῃ τάξιν εἰς τὰς ἐπιβιβάσεις καὶ ἀποβιβάσεις τῶν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀτμοπλοίων, ὅπως ἔπραξεν εἰς τὰς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, εἰς τὴν Τροῦμπαν, τὸ Τελωνεῖον καὶ τὸ Νέον Φάληρον, διὰ λόγους ἀνεπαρκείας ἀνδρῶν τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας.

Εὐτυχῶς μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἀτμοπλοίου τὰ πράγματα διωρθώθησαν κατὰ τρόπον λίαν ἱκανοποιητικόν. Ἐπῆγε κάθε ἐπιβάτης εἰς τὴν θέσιν του.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Θράκη» εὐσύνωρον καὶ καλοτάξειδον, 2.800 τόννων, ἠγοράσθη πρὸ διετίας ὑπὸ τῶν Γιαννουλάτων ἐν Βενετίᾳ. διατηρεῖται δὲ ἐν ἀρίστῃ κατασκευῇ. Τόσον τὸ ἐστιατόριόν της, ὅσον καὶ αἱ κλῶουσαι τῆς πρώτης θέσεως εἶνε πολὺ ἀναπαυτικαὶ καὶ καθαραί, ἐνθυμίζουσαι εὐρωπαϊκὰς γραμμάς.

Ἰδίως κατὰ τὴν ὥραν τοῦ γεύματος, τόσον ἡ συντροφιά, ὅσον καὶ ἡ τροφή, λίαν ἱκανοποιητικά. Ἐκείνοις Εὐρώπη.

Συμπλωτῆρες πολλοὶ καὶ ἐκλεκτοί. Ἐκεῖ ἤλθα εἰς πρώτην ἐπαφὴν καὶ μὲ τὴν βολιωτικὴν κοινωνίαν. Τοὺς ἐρωτῶ διὰ τὰς προόδους τῆς Θεσσαλίας ἀπὸ τουριστικῆς ἀπόψεως.

— Μᾶς ἔγετε ἐγκαταλείψει τελείως, ἐνῷ ἀπὸ τὸ Κράτος δὲν ἔγουμε παράπονο. Ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις τοῦ κ. Τσαλδάρη μᾶς σπάγνει τοὺς δρόμους, τοὺς ὁποίους εἴγεν ἀρχίσει καὶ ἐγκατέλειπεν εἰς τὸ μέσον ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις. Μεγάλην ὤθησιν θὰ δώσῃ εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ ἡ ὑπὸ κατασκευὴν ὁδὸς Καλαμπάκας — Ἰωαννίνων διὰ τὴν ὁποίαν πρὸς τὸ μέρος ἰδίως τῆς Ἠπείρου ἐργάζονται πυρετωδῶς. Ὁ δρόμος Βόλου — Λαρίσης, κἀκεῖ δὲν ἔγει ἀκόμη ἀποπερατωθῆ, ἐν τούτοις ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν καὶ τὰ αὐτοκίνητα ἐργάζονται καλῶς. Μὲ 25 δραχμὰς φεύγετε ἀπὸ τὴν ἀγορὰν τοῦ Βόλου καὶ σὲ μιάμισι ὥρα εἰσθε στὴ Λάρισα. Ἀργαὶ ὡδίγων διὰ τὸν νοικοκυρεμένον Σιδηρόδρομον Θεσσαλίας, τοῦ ὁποίου οἱ σταθμοί, πλὴν τοῦ Βόλου, εὑρίσκονται ὅλοι γιλιομέτρα ὁλόκληρα μακρὰν τῶν πόλεων, ἀπὸ τὴ στενοκεφαλιὰ τῶν τότε πολιτευομένων, οἵτινες ἔλαβον ὑπ' ὄψιν των τὰ παράπονα καὶ τὰς διαμαρτυρίας τῶν ἀμαξηλατῶν καὶ ἀραμπατζήδων, τῶν ὁποίων παρεβλάπτοντο τὰ συμφέροντα καὶ ἠνάγκασαν τὴν ἀνάδοχον Ἑταιρίαν νὰ διέγγεται μακρὰν τῶν πόλεων. Γεγονός! Τώρα σκοπεύει ἡ Ἑταιρία, ἰδίως εἰς τὴν Λάρισαν, τῆς ὁποίας ὁ σταθμὸς ἀπέγει ὅσο γιλιόμετρα ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς πόλεως, νὰ ἀνοίξῃ γραμμὴν εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ ἐκεῖθεν μὲ μπούσια διωρίαν νὰ μεταφέρῃ τοὺς ἐπιβάτας της εἰς τὸν σταθμόν.

Αὐτὰ καὶ διάφορα ἄλλα μοῦ διηγοῦνται οἱ συνταξειδιῶται μου Θεσσαλοί, ἐνῷ τὸ ἀτμόπλοιον διασγίζει τὸν Εὐβοϊκὸν κόλπον μὲ τὰς μαγευτικὰς ἀκτάς του, διέργεται τῆς Ἀλιβήρου, ἥτις πλὴν τῶν δύο νέων ὡραίων ξενοδοχείων της δὲν ἐσγηκείωσεν οὐδεμίαν πρόοδον καὶ εὑρίσκε-

ΡΗΣΕΙΣ

ται από απόψεως κοινοτικών έργων εις πωπώγωνον κατάστασιν, αφίνει αριστερά τον γραφικόν Μαλλιανόν κόλπον με τα φηλά βουνά του και εισέρχεται μεγαλοπρεπώς και όπο πλήρη ανωμαλίαν εις τον Παγασητικόν, τον κόλπον του Βόλου.

— Ο Βόλος έκαμε την τελευταίαν δεκαετίαν καταπληκτικάς προόδους, μου λέγει ο συνταξειδιώτης μου και παλαιός φίλος της εποχής της Ελβετίας κ. Ζηράκης, μηχανικός και διευθυντής του Ηλεκτρικού Βόλου. Πρό πενταετίας μόνον οι καταναλωταί μας υπεσβάλλουν τας 6 χιλιάδας. Παράγομεν 2 1)2 εκατομ. κιλοβάτ το έτος, δίδομεν δε φώς εις την μέσην και την μικράν βιομηχανίαν, διότι αι μεγάλαι βιομηχανίαι Ματσάγγου, Μουρτζούκου, Παπαγεωργίου κλπ. έχουν ίδίας τελείας ηλεκτρικάς εγκαταστάσεις.

Τὸ ἀτμόπλοιον ὁλονέν πλησιάζει. Δεξιὰ τὸ Πήλιον μὲ τὰ δροσόλουστα γωριά του καὶ τὰ μαγευτικὰ κατάφυτα παράλιά του, ἐνῷ πρὸ ἡμῶν ἡ ὡραία πόλις τοῦ Βόλου μὲ τὰ πλάτία της, τὰς ὡραίας νέας μέν, ἀλλὰ ἀργαιοφανεῖς, μεγαλοπρεπεῖς βυζαντινὰς ἐκκλησίας της, τὴν ὡραίαν βασιλικήν, εἰς τὴν παραλίαν, τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου μὲ τὸ μοναδικὸν ἐν Ἑλλάδι εἰς καλλιτεχνίαν κοσμοστάσιόν της. Ὅλα αὐτὰ ἔργα τοῦ Ζάχου, γεφμενα ἐπὶ τῆς δημαρχίας τοῦ πολυκλαύστου δημάρχου Κώστα Καρτάλη, ὅστις λίαν ἐπιτυχῶς συνέγισε τὸ ἐκπολιτιστικὸν ἔργον τοῦ πατρός του καὶ τοῦ πάππου του, οἵτινες ἐκ τοῦ μηδενὸς ἐδημιούργησαν κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν τὸν σημερινὸν Βόλον, καταστήσαντες αὐτὸν μίαν τῶν ὡραιοτέρων παραθαλασσίων πόλεων τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου καὶ ἀσφαλῶς τὴν ὡραιοτέραν καὶ καθαροτέραν ἐπαρχιακὴν πόλιν τῆς Ἑλλάδος.

Ὀλίγον ἄνωθ τῆς γελαστῆς, κομψῆς ταύτης πόλεως, ποὺ ἐνσκαπώνει τὸ ἑλληνικὸν δαιμόνιον, ὁ παλαιὸς Βόλος, ὁ τουρκικός, ὁ νωχελής, μὲ τοὺς πύργους του μισοκουμμένους ἀπὸ τὴν πυκνὴν βλάστησιν καὶ τὰ παλιὰ δογοντικά του σπίτια.

Τὸ ὡραῖον δὲ αὐτὸ ταμπλὸ πλαισιώνουν αἱ δύο μεγάλαι πολίγναι τοῦ Πηλίου, Μακρυνίτσα καὶ Πορταριά, ἀναριθμητικῶς κτισμένα εἰς ὕψος 600 μέτρων ὑπεράνω τοῦ Βόλου ἐν τῷ μέσῳ πυκνῆς βλαστήσεως καστανιῶν, πλατάνων καὶ ἐλαιῶν.

Καθὼς ἡ θάλασσα εἶνε λάδι νομίζει κανεὶς ὅτι εὑρίσκεται πρὸ μιᾶς τῶν ὡραίων πόλεων τῶν λιμνῶν τῆς Βορείου Ἰταλίας. Ἡ αὐσπάτη εἶνε τελεία ὅταν πλησιάζομεν καὶ πλησιάζομεν εἰς τὰς πλατείας, καθαρὰς, ἀσφαλτοστρωμένας καὶ τακτοποιημένας προκυμαίας τοῦ λιμένος.

— Ὅλα αὐτὰ ποὺ βλέπετε, μοῦ λέγει πάλιν ὁ κ. Ζηράκης, εἶνε ἔργα τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς ἢ μᾶλλον τοῦ προέδρου της κ. Καρτάλη.

***

Ἐξεργόμεθα εἰς τὴν προκυμαίαν καὶ μεταπίπτομεν ἀπὸ ἐκπλήξεως εἰς ἔκπληξιν. Παγοῦ βασιλεύει τάξις καὶ καθαριότης ἀπαράμιλλος.

Λιμασιὰ πλατυτάτη, κρασπεδωμένη, ἀσφαλτοστρωμένη καὶ δενδροφυτευμένη. Λιμὴν εὐρύτατος καὶ τακτοποιημένος. Εἰς τὸ βάθος, ὅπου τὸ τελωνεῖον καὶ ἡ προβλὴς τοῦ Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας, εἶνε ὁ λιμὴν τῶν ἰστιοφόρων καὶ κατκιῶν. Ἐκεῖ τὸ τελωνεῖον καὶ αἱ γενικαὶ ἀποθῆκαι. Εἰς τὸ κέντρον τοῦ λιμένος εὐρυτάτη ἀποβάθρα, διπλασία τῆς Τρούμπας, κιγκλιωμένη, γεφυρωμένη διὰ τὸ πλεύσιμον τῶν ἀτμοπλοίων τῆς γραμμῆς καὶ τῶν ξένων φορτηγῶν καὶ μή. Ἀκριβῶς ἀπέναντι αὐτῆς τὰ δύο λαμπρὰ ξενοδοχεῖα τοῦ θπιου τοῦ Βόλου, ἐφάμιλλα τῶν πρώτων ἀθηναϊκῶν, τὸ «Ἱππόλαρ» καὶ ἡ «Αἴγλη», τὸ δεύτερον νεώτατον καὶ ἀποτρόπτον ἐκ καθαριότητος, μὲ ὡραῖα σαλόνια, ἀναπαυτικὰ δωμάτια, 30 τὸν ἀριθμὸν, μὲ 55 κρεββάτια καὶ 4 λουτρά. Ἡ θέα καὶ ἐκ τῶν δύο ξενοδοχείων πρὸς τὴν θάλασσαν μαγευτική.

Πλησίον αὐτῶν τὸ ἐστιατόριον τοῦ παλαιοῦ ξενοδοχείου ἡ «Γαλλία», ξενοδοχεῖον ποὺ εἶδε παλαιὰς δόξας κατὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους, ἀλλ' ὅμως ἐν παρακμῇ. Μόνον τὸ ρεστωράν του εἶνε εἰς τὸ ὕψος του. Πλησίον πρὸς τὰ δεξιὰ τὸ νέον μεγαλοπρεπὲς κτίριον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὸ ἄκρον τοῦ λιμένος δεξιὰ ἡ περίφημος Βασιλικὴ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ἔργον τοῦ Ζάχου, κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ μακαρίτου δημάρχου Κώστα Καρτάλη καὶ ἥτις μὲ τὸ ὑψηλὸν κωδωνοστάσιόν της προσδίδει ἐντελῶς εὐρωπαϊκὴν ὄψιν εἰς τὴν πόλιν. Ὀλίγον ὀπισθεν ἐντὸς τῆς πόλεως διαφαίνονται οἱ βυζαντινοὶ τρούλλοι τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου, θαῦμα συμμετρίας, ἔργον ἐπίσης τοῦ Ζάχου, ὁμοίως ὑπὸ τοῦ ἰδίου Καρτάλη κτισθεῖσα. Εἰς τὸ ἄκρον ἀριστερὸν τὸ μέγαρον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τὸ μέγαρον τῶν Ταχυδρομείων, τὸ Δημοτικὸν Θέατρον καὶ εἰς τὸ βάθος ὁ ὡραῖος σταθμὸς τοῦ Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας, καθάριος καὶ εὐπρεπὴς ἐν τῷ μέσῳ δάσους, μὲ τὸ ἄγαλμα τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α' εἰς τὴν πρὸ τοῦ σταθμοῦ σύσκιον πλατείαν.

Ἡ μόνη ἀνορθογραφία καὶ παρανοία εἶνε τὰ κατὰ μῆκος τῆς λιμανιοῦ, ἥτις ἄγει ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν, ζυλίνα παραπήγματα τῶν ποσσούμων, τύπου καλυβῶν ἀφρικανικῆς ζούγκλας, τελευταῖον λείψανον τῆς βενιζελικῆς εἰκοσαετίας.

Οἱ Βολιῶται περιμένουν ἀπὸ τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν τὴν διόρθωσιν τοῦ ἀτόπου αὐτοῦ διὰ τῆς ἀνεγέρσεως εἰς ἄλλο μέρος τῆς πόλεως ἀνθρωπίνων οἰκημάτων διὰ τὰ θύματα τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς.

Ἡ κίνησις εἰς τὸν λιμένα εἶνε ζωηροτάτη, διότι ὁ Βόλος ἔχει μεγάλο γίντερλαντ καὶ βιομηχανίαν ἀκμάζουσαν, ὡς λ. χ. μυλλίνων ὑφασμάτων καὶ καπνιρίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ ἐργοστάσιον τῶν κ. κ. Μουρτζούκων εἶνε τὸ τελειότερον εἰς τὸ εἶδος του, ἀπασχολῶν περὶ τοὺς 750 ἐργάτας, μὲ τελειοτάτας ἐγκαταστάσεις καὶ μὲ εὐρυτάτην κοινωνικὴν πρόνοιαν διὰ τοὺς ἐργάτας του. Ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἑτέρου ἐργοστασίου τῶν κ. κ. Ἀδελφῶν Παπαγεωργίου παράγουν τὰ 60 % τῆς ἐν Ἑλλάδι παραγωγῆς.

Ὁ πρεσβύτερος τῶν ἀδελφῶν κ. Ἀνείλιος Μουρτζούκος ἐπὶ μακρὸν διατελέσας ἐν Ἀγγλίᾳ εἶνε δημοφιλέστατος, ἐξελέγη δημοτικὸς σύμβουλος μεταξὺ τῶν πρώτων καὶ φιλοδοξεῖ νὰ καταστήσῃ τὸν Βόλον τὸ Μάντσεστερ τῆς Ἑλλάδος.

Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰς ἄλλας ἑλληνικὰς μεγαλοπόλεις, τῶν ὁποίων τὸ ἄνθος τῆς κοινωνίας των ἀπορροφᾶται ἐκ τῆς πρωτευούσης, ὁ Βόλος ἐκράτησε, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, κεφάλι, κρατῶν ζηλοτύπως εἰς τὴν γενέτειράν τὰ πλέον ἐπίλεκτα τῶν τέκνων του καὶ πρῶτα-πρῶτα τοὺς Καρτάληδες.

Δὲν ὑπάρχει γωνία τοῦ Βόλου ποὺ νὰ μὴ ἐνθυμίζῃ τὴν δράσιν των τὴν ἐκπολιτιστικήν, δὲν ὑπάρχει μέρος ποὺ νὰ μὴ συναντᾷ τις τὴν καλλίσθητον ἐπιβεβαίαν των.

Ἀπὸ τοῦ ἀειμνήστου προπάππου των Ἀντώνη Καρτάλη ἢ Χατζηαντώνη, ὅστις ἔγει ταφῆ εἰς τὴν γάστρα τοῦ ἐν Τσαγκαράδες ναοῦ τῶν Ἁγίων Ταξιαρχῶν διὰ τὰς πρὸς τὸ Πήλιον καὶ τὸ τότε ὑπόδουλον γένος ὑπηρεσίας του, μέχρι τοῦ σημερινοῦ ὑψηπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τοῦ δισεγγόνου τοῦ Γεωργίου Ἀντ. Καρτάλη ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῆς διακρίνει μία ἀφάνταστος ἀγάπη πρὸς τὴν μεγάλην των πατρίδα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν μικράν των πατρίδα τὸ Πήλιον καὶ τὸν Βόλον, τοῦ ὁποίου ὁ Γεώργιος Καρτάλης ὁ πάππος τοῦ ὑψηπουργοῦ ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος μετὰ τὴν προσαρτησιν δήμαρχος ἐκλεγείς κατὰ συνέγειαν ἐπὶ δύο περιόδους τοιούτος καὶ πλειστάκις ἀντιπροσωπεύσας τὴν ἐπαρχίαν του εἰς τὴν Βουλήν.

Ὁ Γεώργιος Καρτάλης εἶχε δύο υἱοὺς τὸν Ἀντώνιον τὸν ἐπίσης θυλαυτὴν ἐπὶ σειρὰν περιόδων καὶ ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ μακαρίτου Γούναρη, καὶ τὸν Κώσταν Καρτάλην τὸν πρὸ διετίας προώρως ἐκλειπόντα ἀλησμόνητον δήμαρχον Βόλου ὅστις ἐπεσφράγισε τὸ ἔργον τῶν προγόνων του καταστήσας τὸν Βόλον ἀγνώριστον.

Εἰς τὸν Κώσταν Καρτάλην ὀφείλονται πλὴν τῶν ἄλλων ἐργῶν ἰδρύματων καὶ οἱ τρεῖς περικαλεῖς ναοὶ τοῦ Βόλου οἱ δύο Βυζαντινοὶ ὁ Μητροπολιτικὸς καὶ τιμώμενος ἐπ' ὀνόματ. τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὁ παλαιοβυζαντινοῦ ρυθμοῦ ναὸς τῆς Μεταμορφώσεως καὶ ἡ ἐν τῇ παραλίᾳ μονοδικὴ ἐν Ἑλλάδι Βασιλικὴ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου.

Δήμαρχος ἐπίσης Βόλου πλὴν τοῦ πατρός του Γεωργίου ἐγκαμάτισε καὶ ὁ θεῖος του Ἰωάν. Καρτάλης ἐπανειλημμένως τιμηθεὶς διὰ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος πολεμήσας δὲ ἐν Κρήτῃ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1866. Νῦν διαδόθεν ἐν Βόλῳ ὁ Ἀντώνιος Κ. Καρτάλης τύπος πραγματικοῦ εὐπατρίδου, πρῶτος ἐξάδελφος τοῦ ἀποδιώξαντος ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἀντωνίου Γ. Καρτάλη, καὶ τὰ τέκνα τοῦ Ἀριστείδη Καρτάλη: ὁ Κωνσταντῖνος Καρτάλης πρόεδρος τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς Βόλου, καὶ πρόεδρος τοῦ ταμείου πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς τοῦ Πηλίου, κοινῶς Ταμείου Ἐλιᾶς καλουμένου, ὁ Θεμιστοκλῆς Καρτάλης καὶ ἡ ἀδελφή των Μαρία ἥτις εἶνε νυμφευθεῖσα τὸν ἐξάδελφόν της Κώσταν Καρτάλην τὸν τελευταῖον δήμαρχον τὸν τόσον ἐπωφελῶς δράσαντα.

Τὰ παρὰ τὸν Ἅγιον Νικόλαον ἀγκωνιτικὰ τῶν Καρταλήδων ἄτινα εἶνε ἀνοικτὰ διὰ τὸν λαὸν ἡμέρας καὶ νυκτὸς κοσμοῦσι δύο γηραιαί, ἀλλὰ θαλεραὶ δέσποιναι: αἱ μητέρες τῶν ἀνωτέρων ἐξαδέλφων αἵτινες παρ' ὅλα τὰ 80 ἔτη των ἀποπνέουν ἔλον τὸ ἄρωμα τῆς ἑλληνικῆς ἀπεριττου ἀριστοκρατίας τῆς παλαιᾶς καλῆς ἐποχῆς. Ἡ μία ἡ κυρία Φελίνη Καρτάλη τὸ γένος Τσιμπούκη εἶνε δισεγγονὴ τοῦ ἥρωος τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τὸ 1821 τοῦ Ρήγκα Χατζηρήγα.

Ἀλλ' ἐκείνου τοῦ ὁποίου ἡ δόξα καὶ ἡ ἠθικὴ θὰ παραμείνῃ ἀλησμόνητος εἶνε ἡ τοῦ λειμνήστου Ἀντωνίου Καρτάλη βουλευτοῦ τότε Βόλου καὶ πατρὸς τοῦ σημερινοῦ ὑψηπουργοῦ, τὸν ὁποῖον τὸ ἐθνοκτόνον κίνημα τοῦ Βενιζέλου τῆς Θεσσαλονίκης κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον εὗρεν ἡσύχως διαβιοῦντα μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἐν Γενεύῃ τῆς Ἐλβετίας.

Ὁ Καρτάλης τότε ἐξιλέγη παμψηφεὶ πρόεδρος τῆς ἐκεῖ «Ἑλληνικῆς Ἑνώσεως» ὑπὸ τῶν ἐν Ἐλβετίᾳ ἐκ πάσης ἑλληνικῆς γωνίας καταφυγόντων βασιλοφρόνων ἀντιβενιζελικῶν Ἑλλήνων καὶ ἐκδίδων τὴν ἱστορικὴν ἐφημερίδα «Πυρὶ τῆς Ἑλλάδος» γαλλιστὶ ἀντεπεξήλθε ὀθνεοφῶς καὶ τελεσφόρως κατὰ τῶν συκοφαντιῶν τοῦ Βενιζέλου, ἐξέδωσε δὲ τὴν περίφημον διαμαρτυρίαν κατὰ τὴν βιαίαν πρώτην ἐκθρονισιν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου κατὰ τὸ 1917 ἢν καὶ ἀπέστειλε πρὸς ὅλας τὰς κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης καὶ εἰς τὸν Οὐίλσωνα καὶ ἤτις ἐδημοσιεύθη εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας τῶν οὐδετέρων κρατῶν, ὅτε δὲ ὁ ἀείμνηστος Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἔφθασεν εἰς Ἐλβετίαν ἔδρα χάρις εἰς τὴν μεθοδικὴν ἐργασίαν τοῦ Ἀντωνίου Καρτάλη ἔδαφος οὐχὶ ἐχθρικὸν ἀλλὰ φιλικόν. ἐν τῷ προσώπῳ δὲ αὐτοῦ πολύτιμον φίλον καὶ σύμβουλον.

Ἡ ἔδρα τῆς δράσεως τοῦ Καρτάλη ἦτο ἡ Γενεύη ἥτις λόγῳ τῆς ἀμέσου γειτνιάσεως μετὰ τῆς τότε ἐχθίστα πρὸς ἡμᾶς διακειμένης Γαλλίας καθίστατο δι' αὐτὸν ἐπικίνδυνος. Κάτοι ἐπανειλημμένως τοῦ ὑπεδείχθη ἄνωθεν νὰ συλάγεται καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ μετοικήσῃ εἰς τὴν γερμανικὴν Ἐλβετίαν ὁ Καρτάλης ἀπόπτος εἰς τὸν ἀγῶνα του καὶ ἄφοβος οὐδέποτε ἐδέχθη συζήτησιν κἂν περὶ ἀλλαγῆς τόπου διαμονῆς ἐξηκολούθησε δὲ μέχρι πέρατος τοῦ ἀγῶνος νὰ μάχεται ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ ἐξοδεύων ἀφειδῶς ἐξ ἰδίων, ὑπὲρ τοῦ βασιλέως του καὶ τῆς πατρίδος του.

Εὐτυχήσας νὰ παρακολουθήσω ἐκ τοῦ σύνεγγυς τοὺς ἐθνικοὺς αὐτοῦ ἀγῶνας συμβαλὼν καὶ ἐγὼ μὲ τὰς ἀσθενεῖς δυνάμεις εἰς τὴν ἐδόθωσιν τοῦ μεγάλου ἔργου του. ἐθεώρησα καθῆκον μου ἐπιβεβλημένον νὰ κάμω τὴν μικρὰν ταύτην παρέκβασιν ἐκτὸς τοῦ θέματος διότι νομίζω ὅτι τοιοῦτοι μεγάλοι χαρακτῆρες οἷος ὁ Ἀντώνιος Καρτάλης πρέπει νὰ γίνωνται παραδείγματα μιμήσεως διὰ τὰς ἐπερχομένας γενεάς.

ΘΑΝΟΣ ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

Στὸν Ἄνω Βόλο

Ἀριστερᾷ: Τὰ παράλια τοῦ Παγασητικοῦ: Κ

ΩΝ

ΥΠΟΔ. 124, τ. 34

ΑΡΙ

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΥ

ΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ή Μηλίνα. — Δεξιᾷ: Τὸ Τρίκκερι: Πρωϊνὴ μπουνάτσα

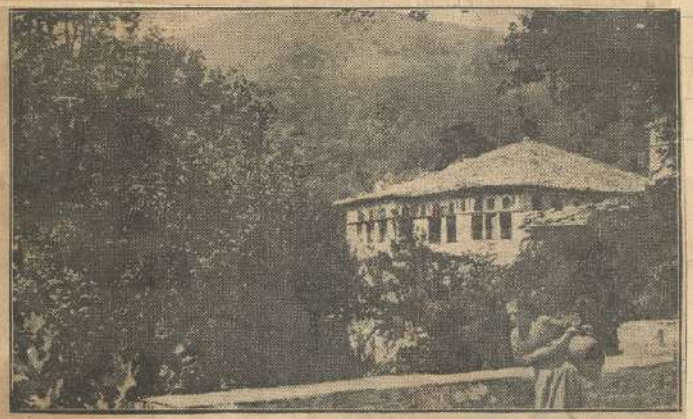

Ἀριστερᾷ: Ἡ οἰκία τοῦ Ἀχιλλοπούλου εἰς τὴν Τσαγκαράδα τοῦ

Πηλίου. — Δεξιᾷ: Ἀπὸ τὸ Πήλιον: Ἡ ἐκκλησία στὶς Στογιάτες

ΠΕΡΙΟΔΕΥΟΝΤΑΣ ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΙ Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ

ΤΟΥ Γ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ κ. ΘΑΝΟΥ ΠΕΤΡΑΛΙΑ

Πολὺ ὀλίγοι γνωρίζουν ἐν Ἑλλάδι τὴν παραστάσαν τουριστικὴν προπαγάνδαν ἣν διενεργεῖ διὰ τὴν χώραν μας, χωρὶς κομμίαν βοήθειαν, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ μάλιστα, καὶ τοῦ ἐπισήμου Κράτους καὶ τοῦ Τουρισμοῦ, ὁ παλαιμαχος ἐπιφανὴς φίλος τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἱδρυτὴς τῆς ὁμωνύμου παγκοσμίου κύρους μεγάλης ταξιδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως σὲρ Ἄνρυ Λῶνν, ὁ τόσον ἐπωφελῶς δράσας διὰ τὴν ἀξίαν τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ τῆς ἀγάπης πρὸς τὰ χαιρετισμὰ ἐν Ἑλβετίᾳ σκόρ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα αὐτὴ τελευταίως δὲ καὶ ἡ Ἰταλία, οὐκ ὀλίγα θησαυρίζουν.

Βαθύτατος γνώστης τόσον τῆς κλασικῆς Ἑλλάδος, ὅσον καὶ τῶν βυζαντινῶν μας θησαυρῶν, ἵδρυσε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐντελῶς ἀθορύβως τὸ «Ἕλληνικὸν Τράβελιερς Κλοῦμπ», δηλαδὴ τὸν «Σύνδεσμον τῶν ταξιδευόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα», ὁ ὁποῖος δι' ἐντέχνου προπαγάνδας κατελλήλων διαλέξεων τῶν κοσμοσίων τῆς ἀγγλικῆς διακοσίας πρωτάνεων πανεπιστημίων, ἐπισκόπων, βουλευτῶν, καθηγητῶν καὶ τοῦ ἰδίου σὲρ Ἄνρυ ἐφθασε σήμερον νὰ ἀριθμῇ δύο χιλιάδας μέλη, ἐκ τῶν πλέον ἐπιλέκτων Ἄγγλων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπερπεντήκοντα βουλευταί, πλείστους ἐπισκόπους καὶ καθηγητὰς πανεπιστημίων, πρώην ὑπουργούς, στρατηγούς, ναυάρχους, δικαστὰς καὶ τὸ ἄνθος τῆς ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας, ὡς λ.χ. τὸν δοῦκα τοῦ Δεβόνσιρ, τὸν δοῦκα τοῦ Μονπρέζ, τὸν δοῦκα τοῦ Ἀμίλτον, τὸν λόρδον Ἔλγιν, τὸν λόρδον Ἴντεσλι, τὸν σὲρ Ἔρκαρτ Σάμουελ πρώην ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν, τὸν στρατάρχην λόρδον Κόδαν καὶ ἄλλους.

Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου εἶναι ὁ πρύτανις τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρδης ἐντιμότατος κύριος Φίσερ, διευθύνων δὲ προεδρεῖον ὁ σὲρ Ἄνρυ Λῶνν.

Μέλη τοῦ Συνδέσμου δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγοῦν εἰμὴ διανοούμενοι πτυχιοῦχοι ἀγγλικῶν πανεπιστημίων, καθὼς καὶ πολιτικοὶ ἢ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἢ προϊστάμενοι ἰδίων ἐπιχειρήσεων, καὶ αἱ σύζυγοι, θυγατέρες καὶ ἀδελφαὶ αὐτῶν.

Ὁ Σύνδεσμος ἵδρυσεν ἐσχάτως παράρτημα ἐν Σκωτίᾳ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ δουκὸς τοῦ Μοντρός, καὶ τὴν ἀντιπροεδρίαν τοῦ λόρδου Ἔλγινου, διευθύνοντος τοῦ Ἔλγινου τοῦ Πρεθενώνος, καὶ τοῦ συνταγματάρχου σὲρ Δόνελ Κάμερον, ἐκλεῖσε δὲ καὶ ἔτος εἰκονογραφημένον τεῦχος πεπραγμένων ἐκ 200 καὶ ἐπέκεινα σελίδων. Φέτος ἔκαμε πάντε ἐκδρομὰς ἐν Ἑλλάδι. Ἡ πρώτη συνέπεσε τὰς ἡμέρας ἀκριβῶς τοῦ κινήματος ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἰδίου σὲρ Ἄνρυ Λῶνν, μὲ τὸ ἀγγλικὸν ὑπερωκεάνειον «Λατιτίσιαν», τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀκριβείας, ἐπειδὴ κατὰ τὸ δεύτερον ταξίδιόν του προσήρχετο παρὰ τὸ Κατάκολον, εὐτυχῶς ἄνευ συνεπειῶν, ἡ δὲ τελευταία εἶνε ἡ νῦν ἐν ἐκτελέσει μὲ τὸ γιουγκοσλαυϊκὸν ὑπερωκεάνειον ὀλκομηγὸν «Βασίλισσα Μαρία» μὲ πρόγραμμα πλουσιώτατον καὶ μὲ προσεγγίσεις, μεταξὺ τῶν ἄλλων, εἰς Θερμοπύλας, Θεσσαλονίκην καὶ Ἅγιον Ὄρος. Τούτῳ συμμετέχουν ὁ γαμβρὸς τοῦ δουκὸς τοῦ Ἀμίλτον γνωστὸς φιλέλλην κ. Μακιντοῦς, πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας Λῶνν καὶ ὁ υἱός του κ. Λῶνν, διευθυντὴς ταύτης κ. Ἄρνολδ Λῶνν, γνωστὸς συγγραφεὺς καὶ βυζαντινολόγος, μετὰ τῆς συζύγου του λαΐδης Λῶνν, ἀδελφῆς τοῦ λόρδου Ἴντεσλι.

Ἀπεδέχθην λίαν εὐχαρίστως εὐγενῆ πρόσκλησιν ἀμφοτέρων καὶ τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην, 29 Αὐγούστου, ἐπέβην τῆς «Βασιλίσσης Μαρίας» ἐν Σταλίδι, ἥτις περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἀπέπλευσε μὲ κατεύθυνσιν Θεσσαλονίκην καὶ Ἅγιον Ὄρος.

Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι μὲ ὅλην τὴν ἀγάπην ἣν τρέφω πρὸς τοὺς συμπαθεῖς μας γείτονας τοὺς Σέρβους, εὐθὺς ὡς ἐγκατεστάθην εἰς τὴν πολυτελῆ καμπίναν τοῦ ὑπερωκεανείου, ἠσθάνθην ἐντροπὴν ὡς Ἕλλην διὰ τὴν ταξιν καὶ τὴν καθαριότητα, ἐφαμίλιον Ἄγγλων καὶ Γερμανῶν, ἥτις ἐπικρατεῖ ἐκεῖ, καὶ διὰ τὴν πειθαρχίαν ἥτις ἐδείκνυεν εἰς τὸ ὡραῖο μεγάλο πλοῖον τῶν μεγάλων γθὲς γειτόνων καὶ μὴ ναυτικῶν γειτόνων μας. Οἱ 275 ἄνδρες τοῦ πληρώματος ἐκινοῦντο ὡς εἰς ἄνθρωπος ἀθορύβως ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἡλιοκαοῦς Κρετάου καπετανίου των, τοῦ κ. Σιμούνκοβιτς.

Ἦσαν πλέον τῶν 250 οἱ συμπλωτῆρες μου. Τὸ δόδδο κατὰ τὸ γεῦμα καὶ μετὰ ἐνομιζέ τις ὅτι εὑρίσκετο εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ναστιονάλ» τῆς Λουκέρνης ἢ στὸ «Κάρλτον» καὶ τὴν «Σουβρέττανα» τοῦ Σαὶν-Μόριτς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀγγλικῆς σαιζόν, τὸ κολοκύθι. Ἔξωθεν ἐσθῆτες μὲ λίαν τολμηρὰ ἀνοίγματα ποὺ ἔδειχναν ἀδρὰς γυναικείας σάρκας ἡλιοκαμένας, ἄφθονα τμόκιν τοῦ Ντάϊδς τοῦ Λονδίνου, ποὺ στοιχίζουν μίαν περιουσίαν, λουστρίνια τοῦ Νίκολσον καὶ ὁ πολυκαλαίσ τοῦ Μπόν Σρεάτ, τοῦ μὲ τὴν ἴδια τιμὴ ἀγορᾷ εἰς τὴν Ἑλλάδα μία ντουζίνα, ὅλα αὐτὰ ἐν τῷ μέσῳ εὐώδους καπνοῦ πούρων Ἀβάνας καὶ Ἄνρυ Κλαῦ.

— Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ὡραῖος τόπος καὶ ἡ Γιουγκόσλαβία σας ἀκόμη ὡραιότερος, μοῦ λέγει ἡ λαΐδη Μπρούν, ὁμοτραπεζός μου, μία τῶν ὡραιοτέρων νεαρῶν κυριῶν τῆς Ἀγγλίας. Διατί ὁ Τουρισμὸς δὲν στιάγνει ἕνα μεγάλο ξενοδοχεῖο ἐκεῖ; Εὐχαρίστως θὰ ἐμέναμε ὅλοι μας ἕνα μῆνα σ' αὐτό. Τί ὡραῖο καὶ τί ἄπελλο τὸ κλίμα σας καὶ αὐτός ὁ μπάτης!...»

Τί νὰ σᾶς ἀπαντήσω; Εὐτυχῶς ἐκ τῆς στενοχωρίας μου μὲ ἔσωσε ὁ συνταγματάρχης κ. Λόνς, ἀφοῦ τὸ πρῶτον Ἅγιον ἀξιωματικόν, διευθυν-

τῆς τοῦ γραφείου τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἐπιτελείου.

— Κάπου ἐδῶ ἦσαν τὰ παλαιὰ σύνορα τοῦ 1878 ; μὲ ἐρωτᾶ.

Εἶναι ἡ ὥρα δέκα. Τὸ πλοῖον μας παροπλέει τὸ Πήλιον, πλὴν τὸ σύνορον σκοπιαὶ ζηλωτύπως κρύπτει τὸ ὠραῖον κατάφυτο βουνό.

Γκρεμίσματα τώρα ἀθρόδεως τοποθετοῦν εἰς σειρὰν ἀνακπαιτικὰ καθίσματα εἰς ὑπόγειον μέρος τοῦ πλοίου. Μήπως ἔχει κινηματογράφος;

— Ὄχι ! μοῦ ἀπαντᾶ ὁ σιωπηλὸς διακοσμούμενος λάτρης τῆς μεσαιωνικῆς μας ἱστορίας κ. Ἀρνολντ Λῶνν. Ἀπόψε τοὺς ἔχω διαλέξεν περὶ τῆς μεσαιωνικῆς Θεσσαλονίκης σας ἢ μᾶλλον Θεσσαλονίκης μου, τὴν ὁποίαν ἀγαπῶ ἐξ ἴσου μὲ τὰς κλασικὰς Ἀθήνας.

Καὶ πράγματι ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν ὅλας ἐκείνας ὁ χρονογραφούμενος κόσμος ἠκροᾶτο μὲ εὐλάβειαν τοῦ μελιρρύτου ὁμιλητοῦ, καθηγητοῦ πανεπιστημίου, ὁστις μὲ σπανίαν χάριν ἐξύμνει τὰ βυζαντινὰ μνημεῖα τῆς νύμφης τοῦ Θερμαϊκοῦ. Μετὰ τὴν διάλεξιν ὅμως ἡ ἐξῶστα κι ἐπῆρε μέχρι τῆς μιᾶς. Ἔτσι εἶναι ὁ κόσμος !

Λίαν πρωΐ, τὴν ἑπομένην ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, τῆς ὁποίας τὸ μαγευτικὸν θέαμα μὲ τὸν ἀποχαιρετισμὸν τῆς Γέρας Ὄλυμπον ἀπεκρύπτε ἡ ὁρωτὴ ὁμίχλη.

Πρὸ ὅλης τὰς 17 χιλιάδας τόννους της, ἡ «Πλατίστα Μαρία» ἐπλεύρισεν εἰς τὸ «Κοῦν» τοῦ πελωνείου. Ἐδῶ μᾶς ἀνέμενεν εὐγενικὸς ἐκπρόσωπος. Τὸ Καὶ ἔλαμπεν ἐκ καθαριότητος. Εὐστάλειες νεῦται τοῦ Λιμενικαρχείου ἐκράτουν εἰς ἀπόστασιν τοὺς περιέργους, ἐγλεδὴ τοὺς ἀγθοφόρους, ἐφοῖρ καὶ λοιποὺς ἐνδιαφερομένους. Πρὸ πέρα τρεῖς ἀπαστραπτόντων αὐτοκινήτων ἀνέμενον τοὺς ξένους διὰ νὰ τοὺς μεταφέρουν ἀνὰ τὸ ἀξιοπερίεργον μέρη τῆς πόλεως. Ποῖος ἔκαμε αὐτὸ τὸ θαῦμα; Ὄχι ἡμεῖς οἱ τοῦ Κέντρου, ἀλλὰ ὁ ἀκαμπτος διευθυντὴς ὑπάλληλος τοῦ Τουρισμοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ κ. Χρυσόπουλος, ὁ θαυμάσιος αὐτὸς ἀθόρυβος ἐργάτης, ὁ ἀπὸ συστάσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ε.Ο.Τ. κοπιάζων καὶ μοχθῶν.

— Εὖγε, κ. Χρυσόπουλε, τοῦ λέγω. Μᾶς ἐγκρίνεις ἀπροπρόσωπος.

— Ὄχι ἡμπορούμε κάνομε, κύριε Γενικέ, μοῦ ἀπαντᾶ μειδιῶν, ἐνῶ οἱ ξένοι θαυμάζουν ἀπὸ τὴν γεφύρας τὰ μεγαλοπρεπῆ κτίρια τῆς παραλίας.

Μερικὰ ἐξ αὐτῶν, πρῶην ἐξωμαστικοὶ τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ τῆς κατοχῆς ἐπὶ παγκοσμίου πολέμου, μένουν ἐμβρόντητοι πρὸ τῆς μετεβολῆς. «Εἶδα μεγάλα ἐκπολιτιστικὰ στοιχεῖα σεῖς οἱ Ἕλληνες, μοῦ λέγουν.

Ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἔχουν ἄδικον.

Ἀφινω τοὺς ξένους νὰ ἐπισκεφθοῦν κατὰ τὸ πρόγραμμά των τὰ διάφορα βυζαντινὰ ἀριστουργήματα τῶν ἀρχαίων ἐκκλησιῶν τῆς, καθὼς καὶ τὰ

[illegible] ΕΚΔΟ[illegible]

[illegible] ΦΑΛΛΑΙΑ

[illegible] ΞΕΝΩΝ

[illegible] ΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

[illegible] ΕΙΣ

[illegible] ΕΤΟΣ

[illegible] ΤΙΜ[illegible]

[illegible] ΥΠΟΔ[illegible]

σημαχικὰ νεκροταφεῖα ἐκεῖ τὸ Ζειτενλίκ, καὶ ἐξέργονται μόνος ἀνὰ τὴν πόλιν.

Πραγματικῶς ἡ πρώτη ἐντύπωσις εἶναι ἀρίστη. Δρόμοι πλατεῖς καλοστρωμένοι, δενδροφυτευμένοι, μὲ εὐρύτατα πεζοδρόμια, μὲ καταστήματα ἐφάμιλλα τῶν ἀθηναϊκῶν, κόσμος καλοντυμένος ροδοκόκκινος, ἐργατικός, ξενοδοχεῖα, καὶ τὰ πρῶτα καὶ τὰ δεύτερα καθαρώτατα καὶ ἄριστα διατηρούμενα, καφενεῖα, ζαγαρεπλαστεῖα, ἀνθοπωλεῖα εὐωπαϊκώτατα, γαλακτοπωλεῖα μὲ πλῆθος γνωστῶν καὶ ἀγνώστων γλυκισμάτων καὶ γαλακτερῶν προκλητικώτατα, τὰ πλεῖστα ἀπὸ Σέρβων ἐκ τῆς Σερβικῆς Μακεδονίας διατηρούμενα.

Εἰς ὅλα τὰ σταυροδρόμια γωροφύλακες μὲ κασκᾶς διὰ τὴν τροχαίαν κίνησιν, λίαν εὐπρόσωποι, μὲ ἦθος καὶ παράστημα ἀξιωματικοῦ ὅπερ τιμᾶ τὸ σῶμα τῆς γωροφυλακῆς καὶ τοὺς ἐξῶ διευθύνοντας κόσμον. Οἱ πλεῖστοι Μανιάτες καὶ Μακεδόνες, σωστὰ ἐρείσματα τῆς τάξεως, ποὺ σοῦ δίδουν τὸν εὐχάριστον συναίσθημα τῆς ἀσφαλείας.

Φέρω τὸ βήματά μου πρὸς τὸν ὑπὸ ἀνοικοδόμησιν ναὸν τοῦ πολιούχου τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, τὴν περίφημον Βασιλικὴν τὴν ὁποίαν ἡ φοβερὰ πυρκαϊὰ τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1917, ποὺ κατέστρεψε τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς κεντρικῆς πόλεως, ἠμαυρώκαυσε καὶ δὲν ἐσεβάσθη.

Ἐδῶ γίνεται ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ ἀρχιτέκτονος Ζάγου ἐργασία ἀρτίας, ἀναλογοῦ τῆς ἱστορικῆς ἀξίας τοῦ ναοῦ, ἐργασία μαγευτικὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα. Μόνον ὅτι ἀργεῖ ὀλίγον. Ἀλλὰ ὅ,τι γίνεται, γίνεται τέλειον, οὕτως ὥστε ὅταν ὁ ναὸς ἀποπερατωθῇ καὶ βύσταται νὰ γίνῃ τοῦτο συντομώτατα, καθότι οἱ βυζαντολῶτεραι ἐργασίαι, ὡς λ. χ. ἡ ἀπεφεργασία τῶν κιονοκαστρῶν, ἐργασία δυσκολωτάτη καὶ λεπτοτάτη, καθόσον ἕνα ἕκαστον τοῦ τῶν ἀποτελεῖ ἴδιον καλλιτέχνημα ἰδίου ρυθμοῦ, ἄτινα χρήζουν μακροχρονίου κατεργασίας ἀπὸ εἰδικοὺς τεχνίτας σκαλιστάς, ἔχουν σχεδὸν ἀποπερατωθῆ, νὰ παρουσιάσῃ κατὰ τὸ ἀνάλογον πρὸς τὴν παλαιὰν του σημεῖον, ἀποκτήσῃ δὲ ἡ δευτέρα πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος ναὸν ἀντάξιον αὐτῆς καὶ τοῦ τὰ αἰσχη τῶν Ἀθηνῶν, τῶν ὁποίων ὁ καθεδρικὸς ναὸς καὶ ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου δὲν περιποιοῦν τιμὴν διὰ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀπομηχανεύουν δὲ μετὰν κακορρυθμίαν των καὶ ἰδίως μὲ τὸ ἀκαμπὲς τῶν χωδωνοστασίων τοῦ δευτέρου, τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτοὺς ξένους.

Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν καὶ ἰδιαιτέρως ὁ φίλος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Χατζίσκος, κύριος κοσμογυρισμένος καὶ συγγρονισμένος, μαζὶ μὲ τὰς τόσας ἀσχολίας του πρέπει νὰ λάβῃ ὑπὸ σοβαρὰν ἐποψιν τὴν περὶ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ὑπὸ τοῦ ἰδίου κ. Ζάγου σταλεῖσαν αὐτῷ ἀναφορὰν ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων ἀφορώντων τὴν ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν τοῦ ναοῦ, ὥστε νὰ μὴ χρονίσῃ ἡ ὑπόθεσις, κατὰ τὸ κρατοῦν ἀτυχῶς παρ' ἡμῖν σύστημα.

Εὐτυχὲς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος τοῦ ὑπουργείου προΐσταται πρόσωπον ἐμφορούμενον ἀπὸ ὅλον τὸν ζῆλον διὰ πᾶν καλὸν καὶ ὠραῖον, τὸν ὁποῖον τοῦ ἐμπνέει ἡ ὑψηλὴ αὐτοῦ θέσις. Ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ ναοῦ ἤρξατο κατὰ τὸ 1926, διατιθέντων ὡς πρῶτην δόσιν 8 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ὑπὸ τῆς κτηματικῆς ὁμάδος Θεσσαλονίκης τῆς πυρικλύστου ζωνῆς, ἐκ τῶν περισωσμάτων τῶν πωληθέντων οἰκοπέδων, τοῦ ὅλου ἔργου προϋπολογισθέντος εἰς 20 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ Γενικὸς Διοικητὴς καὶ μέλη ὁ σεβαστὸς μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, ὁ διευθυντὴς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, ὁ διευθυντὴς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Θρησκευμάτων, ὁ διευθυντὴς τοῦ τμήματος τῆς ἀναστηλώσεως ἀρχαίων, καὶ μεσαιωνικῶν μνημείων κ. Ὀρλάνδος, ὁ διευθυντὴς τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν κ. Γ. Σωτηρίου καὶ ἄλλοι.

Πλὴν τῆν ἄνω ἐπιτροπῆς τῆς ἀνοικοδομήσεως, ὑπάρχει καὶ ἡ διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Ἀριστείδου Ζάγου, τοῦ περιοήμου ἀρχιτέκτονος, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου ἀνοικοδομήσεως Θεσσαλονίκης, τοῦ ἐντυθὲ ἐφόρου βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων κ. Α. Ξυγκοπούλου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ κ. Εὐστρατίου καὶ τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἀρχαιολογίας παρὰ τῷ πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης κ. Πελεκίδου, ἥτις φιλοτίμως μέχρι σήμερον ἐργασθεῖσα, κατώρθωσε νὰ φέρῃ τὸ ἔργον εἰς τὸ σημεῖον εὐχάριστον σημεῖον τοῦ δίδει καὶ ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τὴν ἐλπίδα τῆς ἐντὸς διετοῦς τελειας ἀποπερατώσεως τοῦ καλλιτέχνημάτος τούτου τοῦ βασιλικοῦ ρυθμοῦ. Μέχρι τοῦδε ἐξωδεύθησαν περὶ τὰ 7 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ὁμοίως ὀφείλονται χάριτες εἰς τὸν ταμίαν ἐπότητη κ. Χ. Δεῖλον καὶ τὸν ἐπιστάτην τῶν ἔργων κ. Παχγάλην Ἀπηλίδην, Θράκα.

Θὰ ἦτο παράλειψις ἐὰν δὲν ἀνέφερον τὸν γλυπτὴν κ. Ρούμπον, ἀδελφὸν τοῦ ἐν Ἀθήναις, καὶ τὸν σχεδιαστὴν μηχανικὸν κ. Γεώργιον Νάτην, ὅστις ἔχει εἰς τὸ ἐνεργητικόν του τὴν ἐργασίαν τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς πόλεως τῶν Σερρῶν. Ὅλοι αὐτοὶ ἐμπνέονται ἀπὸ ἱερὸν ζῆλον τῆς ταχείας ἀποπερατώσεως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ.

Εἰσερχόμεθα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Βασιλικῆς. Τί μεγαλεῖον, τί γραμμαί, τί μεγαλοπρέπεια, ἀλλὰ καὶ τί τελεία ἀναστήλωσις ! Ἡ τοιχογραφία ἔχει ἀρκετὰ προχωρήσει. Ἤδη ἐκαλύφθη ὁ γυναικωνίτης τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τοῦ ναοῦ, ἀπεπερατώθη δὲ καὶ ἐστολίσθη τὸ δεξιὸν κλιμακοστάσιον. Ἐκτίσθη ὁ τοῖχος τῆς στοᾶς, ὁ συνδέων τὸν ναὸν μὲ τὸ ὑπὸ ἀνέγερσιν βυζαντινὸν μουσεῖον, ὅπου θὰ ἐναποτεθοῦν πάντα τὰ ὑπὸ ἀνακατασκευὴν κιονόκρανα, κίονες καὶ λοιπὰ μεγίστης ἀρχαιολογικῆς ἀξίας περισωθέντα τῆς πυρκαϊᾶς εὑρήματα τοῦ παλαιοῦ ναοῦ. Παρὰ τὸ μουσεῖον θὰ ἀνεγερθῇ τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ ναοῦ βασιλικοῦ ρυθμοῦ, ὕψους 30 μέτρων. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς σχηματισθησομένης πλήθη θέλει τοποθετηθῇ ἡ, εὐτυχῶς, ἐντελῶς περισωθεῖσα «φιάλη», εἶδος θολωτοῦ ἀγιαστηρίου, ὅπερ ἐστολίζετο εἰς τοὺς ἀρχαίους ναοὺς καὶ τὸ ὁποῖον διετηρήθη ἀνέπαφον ἐπειδὴ οἱ Τοῦρκοι εἶτινες εἶχον μετατρέψει τὸν ναὸν εἰς τζαμί, μετεγειρίζοντο τοῦτο διὰ τὰς θρησκευτικὰς αὐτῶν πλύσεις. Εὐτυχῶς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ περισωθήσεται αἱ τέσσαρες θαυμάσιαι ψηφιδωταὶ τοιχογραφίαι αἱ περιστῶσαι δεξιᾷ μὲν αἱ δύο, ἡ μία τὸν Ἅγιον Σέργιον καὶ ἡ ἄλλη τὸν Ἅγιον Δημήτριον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἐπάρχου, τοῦ θύματος τῆς Ἰλλυρίας καὶ τοῦ Ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης, ὅστις κατὰ τὴν κατωθι τοῦ ψηφιδωτοῦ ἐπιγραφὴν ἀνεκαίνισε κατὰ τὸν 7ον μετὰ Χριστὸν αἰῶνα τὸν ἱερὸν ναόν, ἀριστερὰ δὲ αἱ ἑτεραι δύο, ἡ μία τὴν Θεοτόκον μὲ τοὺς Ἁγίους Θεοδώρους, ἡ ἄλλη τὸν Ἅγιον Δημήτριον πλὴν ἐν τῷ μέσῳ δύο ἰκθύων παιδίων. Καὶ τὰ τέσσαρα ταῦτα ψηφιδωτὰ εἶναι τελείως ἀνέπαφα, ἀνευ τῆς παρακμῆς ἔλλοιης οὐδ' αὐτῆς τῆς ἐξοχῆς τῶν ὀφθαλμῶν τῶν Ἁγίων, καθότι ταῦτα εἶχον ἐπιχρισθῆ προ αἰώνων ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ ἀπεκαλύφθησαν μετὰ τὴν πυρκαϊάν, ὅτε λόγῳ τῆς μεγάλης θερμότητος διεφράγησαν αἱ ἐπιχρίσεις.

Ἀκριβὲς κάτωθι τῆς ἁγίας τραπέζης ἀπεκαλύφθη ὡσαύτως μετὰ τὴν πυρκαϊὰν καὶ ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου ἀνευ ἱερῶν λειψάνων εἰμὴ μόνον μὲ ὀργανὸν πλήρες τεμαχισμένον ὀστῶν, ἥτις ἀποτελεῖται εἰς τὸ ἐν Ἀθήνας Χημεῖον, ἀπιδείχθη ὡς αἷμα πεπηγμένον ὅπερ ἀσφαλῶς θὰ εἶναι τὸ ἐκ τῶν τραυμάτων τοῦ Ἁγίου προελθὸν αἷμα, ὡς γράφει ἡ ἱστορία. Τὸ σῶμα ὅμως δὲν εὑρέθη. Ἀλλὰ ἡ προκαλεῖ ἔκπληξιν καὶ ἄλλο μέγιστον κάλλος. Ἀφοῦ τὴν πτώσιν τῆς στέγης τοῦ ναοῦ κατὰ τὸ 1910 διεφράγη τὸ δάπεδον αὐτοῦ καὶ ἀπεκαλύφθη ἀνέπαφος σχεδὸν ἕτερος ὑπόγειος ναός, τὸ οἷδε πότε ἐνταφιασθεὶς, πάντως ὅμως μετὰ τὴν ἄλωσιν, μὲ θαυμάσιον παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου ὑπερπλήρες βυζαντινῶν τοιχογραφιῶν, καθὼς καὶ ὀπίσθεν, κατωθι ἀκριβῶς τῆς ἁγίας τραπέζης, ὡραιότατον μαρμάρινον βαπτιστήριον συνδεόμενον μὲ ὀπὴν μετὰ τοῦ τάφου τοῦ Ἁγίου, ὁπόθεν, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἔρρεε τὸ μύρον, ἐξ οὗ καὶ Μυροβλήτης.

Ἀλλὰ πλὴν τῶν σπουδαιοτάτης σημασίας χριστιανικῶν αὐτῶν εὑρημάτων ἀπεκαλύφθησαν καὶ τέσσαρες κρύπται ἐνθα ἐθάπτοντο οἱ ἀρχιεπίσκοποι Θεσσαλονίκης, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν εὑρεθέντων ἐκεῖ ὀστῶν, καθὼς καὶ ὁ παλαιὸς ναὸς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, κτίσμα τῶν πρώτων χριστιανῶν.

Πάντα ταῦτα κατάλληλος καὶ μετὰ μεγίστης προσοχῆς ἀνακατινιζόμενα καὶ εὐπρεπιζόμενα, θέλουν ἀποδῆ ὅτι μόνον πανελλήνιον θρησκευτικὸν προσκύνημα, ἀλλὰ καὶ τουριστικὸς παράγων πρώτης γραμμῆς διὰ τοὺς ξένους καὶ τοὺς βυζαντινολόγους. Διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται ἡ ταχίστη ἀποπεράτωσις τοῦ ναοῦ.

Ἐκ τοῦ ναοῦ μέχρι τῆς παραλίας, ἀπαγούσης περὶ τὰ γίλια μέτρα, ἀφέθη εὐτυχῶς ἀνοικοδόμητος χῶρος βικκοστῶν καὶ πλέον μέτρων πλάτους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου, ἀριστερὰ τῷ ἀνεργομένῳ, εὑρίσκεται ἡ ὡραιοτάτη ἀρχαία βυζαντινὴ ἐκκλησία, ἡ Ἡ Ἀναγία τῶν Χαλκαίων, ἥτις ἄλλοτε ἦτο κεκυμμένη ὑπὸ τὰ πέριξ τουρκικὰ οἰκοδομήματα καὶ ἡ ὁποία μὲ τοὺς καθαρῶς παλαιοβυζαντινοὺς τρούλους της προσβίδει ἀφάντασταν ἀρχαιοπρέπειαν καὶ ἱερότητα εἰς τὸ ὅλον τοπίον. Ἀπὸ τὸν ἑκατὸν ἐνθμόρφον Θεσσαλονίκην κ. Μάνον καὶ ἀπὸ ἐμπείρους περὶ τὰ βυζαντινὰ συνεργάτας του, ὡς καὶ τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῆς ἀναγέρσεως τοῦ ναοῦ ἐπιτροπῆς, ἐξαρτᾶται ὅπως συντόμως ὁ χῶρος οὗτος λάβῃ τὴν πρέπουσαν εἰς χριστιανικὴν ἐμφάνισιν διαρρύθμισιν.

Ὁμοίως κοινῷ ἐπιφάγχες ὅπως ἡ ἀναστήλωσις καὶ ἐγκαινίασις τοῦ ναοῦ συνδεθῇ καὶ μετὰ μεγάλης πανελληνίου λιτανεύσεως τοῦ ἱεροῦ λειψάνου, ἐγλεδὴ τοῦ αἵματος τοῦ Ἁγίου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπετείου τοῦ μαρτυρίου του, τὴν 26ην Ὀκτωβρίου, ἥτις συμπίπτει καὶ μὲ τὴν εἴσοδον ἐν τῇ πόλει τοῦ ἐλευθεροστόλου Στρατηλάτου ἀειμνήστου Βασιλέως μας Κωνσταντίνου, τοῦ Ὁ π ο ῖ ο ε ὁ ἐ ο ι π π ο ς ἀ ν δ ρ ι ὰ ς πρέπει νὰ στηθῇ διὰ πανελλήνιων ἐράνων εἰς τὴν ἀγυιὰν τῆς πλατυτάτης ταύτης λεωφόρου, ἥτις συνδέει τὸν ναὸν τοῦ Μυροβλήτου μετὰ τῆς παραλίας. Ἔστω γινῶν οἱ λοιοὶ, οἱ ὁποῖοι τοῦτον τὸν ἔνοιαν ἱστορίαν καὶ θέλουν νὰ ζήσουν, τοὺς μεγάλους θρησκευτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς αὐτῶν "Ηρωας.

ΘΑΛΟΣ ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

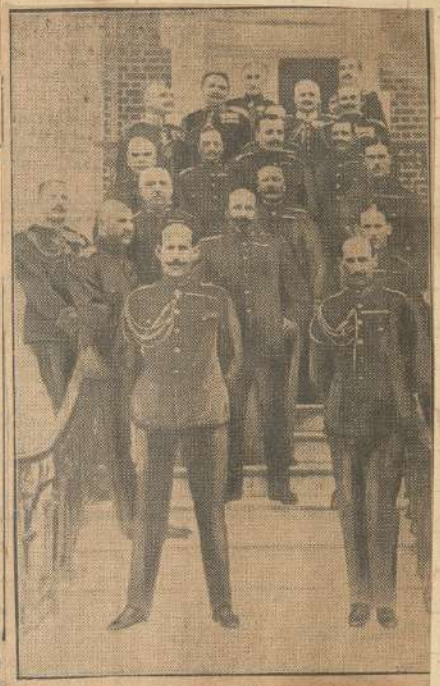

Μία ἱστορικὴ φωτογραφία: Ὁ Ἀρχιστράτηγος Διάδοχος Κωνσταντῖνος μετὰ τοῦ πρίγκηπος Νικολάου, τοῦ ἐπιδόξου Διαδόχου Γεωργίου (νῦν Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β'), τοῦ πρίγκηπος Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Ἐπιτελείου του πρὸ τῶν ἀνακτόρων του ἐν Θεσσαλονίκῃ, κατὰ τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1912.

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ὡς εἶνε σήμερον ὑπὸ ἀναστήλωσιν

Ἀριστερᾷ: Ὁ Ναὸς τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης.

Ὁ Ναὸς τοῦ Προφήτου Ἠλία

ΜΙΑ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΑΝΑ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΜΩΡΗΑ

ΑΡΙΘΜΟΣ		ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ			ΗΣΦΑ/	
ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΥ	ΓΕΝΙΚΟΣ	ΤΟΣ	ΜΗΝ	ΗΜΕΡΑ	ΔΡΑ	ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ κ. ΘΑΝΟΥ ΠΕΤΡΑΛΙΑ

Πολὺ πρωὶ ὅτε ἡ «Βασίλισσα Μορίτσα», τὸ ὡραῖον γιουγκοσλαβικὸν ὑπερωκεάνειον θαλαμηγόν, φέρον τοὺς ὑπερδιακοσίους Ἄγγλους περιηγητάς, εἰσέπλεε ἀργὰ εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ναυπλίου καὶ μετ' οὐ πολὺ ἠγκυροβόλει πρὸ τῶν ὑπερκράνων φρουρίων τῆς παλαιᾶς πρωτευούσης τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, τοῦ πρώτου Ναυπλίου.

Καὶ δικαίως ἀποκαλεῖται τὸ Ναύπλιον ἡρωϊκόν, διότι οὐδεμία πόλις τοῦ κόσμου ἐπολέμησε τόσον γενναῖα διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἀνεξαρτησίας της, ὅσον τὸ Ναύπλιον. Ἡ ἱστορία τοῦ μεσαίωνος μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων βρίθει ἡρωϊκῶν κατορθωμάτων τῶν τέκνων τῆς μικρᾶς, ἀλλὰ πάντοτε ὡραίας πόλεως τοῦ Ναυπλίου καὶ κάθε πέτρα καὶ κάθε γωνία αὐτῆς ἐνθυμίζει καὶ ἓν ἡρωϊκὸν κατόρθωμά των.

Δυστυχῶς οἱ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος κυβερνήσαντες δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ ἄρχοντες δὲν ἐπεδόθησαν ποσῶς τὰ ὡραῖα μεσαιωνικὰ κτίρια καὶ ἠμελλόντο τὸ πρῶτον νὰ κρημνισθῶσι καὶ νὰ καταστρέψῃ αὐτὰ, δῆθεν διὰ νὰ πάρῃ ἀέρα ἡ πόλις(!), ἐνῷ ὑπῆρχεν ἀρκετὸς χῶρος νὰ ἐπεκταθῇ αὕτη ἐκτὸς τῶν τειχῶν. Τοιουτοτρόπως ἐκρημνίσθη ἡ ὡραία Πύλη, ἡ λεγομένη «τῆς ξηρᾶς», κατερρίφθησαν τὰ γραφικὰ παραθαλάσσια φρούρια μὲ τὰς δαντελλωτὰς των ἐπάλξεις, διὰ νὰ κατασκευασθοῦν κεραιοτοβριθεῖς αἰκασταί, ἀκριβῶς δὲ ἀπέναντι τῆς ἀποβάθρας, ἐκεῖ ὅπου πρὸ ἑξηκονταετίας ἀκόμη ὑψοῦντο ὑπερήφανα βυζαντινὰ κτίσματα, ἀνηγέρθη μόλις πρὸ δύο-τριῶν ἐτῶν κακότεχνος ἐκκλησία μὲ δύο ἀκόμη πλέον κακότεχνα καὶ ἀκαλαίσθητα κωδωνοστάσια, τὰ ὁποῖα προκαλοῦν κυριολεκτικῶς τὸν ἐξοκτὸν καὶ τὴν ἀηδίαν τῶν ἀποβιβαζομένων ξένων καὶ γεννοῦν εἰς αὐτοὺς λυπηρὰς σκέψεις διὰ τοὺς σημερινοὺς κατοίκους τοῦ Ναυπλίου, τελείως ἀξίους καθότι σπανίως κοινωνίκ πόλεως εἶνε τόσον προηγμένη καὶ τόσον εὐγενὴς ὅσον ἡ ναυπλιακή.

Εὐτυχῶς, παρὰ τὴν βανδαλιστικὴν πολιτικὴν τῆς τελευταίας ἑκατονταετίας, (ἤτις ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἀπὸ τινος ἔχει τελείως σταματήσει, αἱ δὲ διάφοροι ὑπηρεσίαι ἐκζήλου πρὸς διατήρησιν τοῦ ἀστικοῦ κόσμου φθάνουν μέχρις ὑπερβολῶν) ἀπέμειναν ἀρκετὰ μεσαιωνικὰ μνημεῖα καὶ φρούρια, ὥστε οἱ παρὰ τὸ πρωϊνὸν τῆς ὥρας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος συναθροισθέντες ξένοι νὰ μένουν μὲ τὸ στόμα ἀνοικτὸν ἐκ θαυμασμοῦ πρὸ τοῦ ὡραίου πανοράματος τοῦ Ναυπλίου ὑπὸ τὸν ἀνατέλλοντα ἥλιον, ὅστις ἐχρύσιζε τὰ ὑψηλὰ τείχη τοῦ Παλαμήδιου καὶ τῆς Ἀκροναυπλίας μὲ τοὺς στρατῶνας της καὶ τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ 1394 δαπάνας τοῦ Νερίου Ἀτζαγιόλι κτισθὲν νοσοκομεῖον, τὸ ὁποῖον μετέπειτα ἐπεσκευάσθη ὑπὸ τοῦ Καποδιστρίου καὶ ἐλειτούργησε θαυμάσια κατὰ τοὺς πρώτους μετὰ τὴν ἐθνικήν μας ἀποκατάστασιν χρόνους, καὶ ὅστις ἔδιδε γλυκεῖαν ἀναπαύσιαν εἰς τοὺς ὑψηλοὺς ἐπάρχους των, κάτωθι τῶν ὁποίων ἁπλοῦνται βεῖλα αἱ λευκαὶ οἰκίαι τῆς μόλις ἀφυπνιζομένης πόλεως, ἀντικατοπτριζόμενοι εἰς τὰ ἥσυχα γαλανὰ νερὰ τοῦ Ἀργολικοῦ.

Πραγματικῶς, θέαμα ἀπὸ τὰ σπάνια εἰς γραφικότητα, ἐὰν προστεθῇ εἰς αὐτὸ καὶ τὸ ἀντελῶς ἐκ τῶν ὑδάτων ἀναδυόμενον ἀνατολικὸν φρούριον Μπούρτζι ἐπὶ τῆς ὁμωνύμου νησίδος, μεταβληθὲν νῦν εἰς ξενοδοχεῖον. Ἄριστα δὲ διστηρούμενον.

Οἱ ξένοι μὲ κατακλύζουν μὲ ἐρωτήσεις: Ποῦ εἶνε αἱ Μυκῆναι; Ποῦ κεῖται ἡ Ἐπίδαυρος; Πῶς λέγονται τὰ ὡραῖα αὐτὰ θεωνά; Τί εἶναι ἐκεῖνο τὸ μεγάλο φρούριον ποὺ φαίνεται μακρυὰ πίσω ἀπὸ τὴν πεδιάδα (ἐπρόκειτο περὶ τῆς Ἀκροπόλεως τοῦ Ἄργους), ἐνῷ κάποιος πολυταξιδευμένος Ἄγγλος, ὁ μίστερ Μπέρτραμ Κρίστιαν, ὁ γνωστὸς ἐκδότης, μὲ ἐρωτᾷ ἐὰν ὑπάρχῃ ἀκόμη ὁ θαυμάσιος καὶ τόσας ὑπηρεσίας προσφέρων εἰς τοὺς διερχομένους ἐκ Ναυπλίου ξένους ἐμίστερ Κιλέλι» (!) ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ξενοδοχείου τῆς «Μεγάλης Βρεττανίας».

Τὴν ἰδέαν ἐρώτησιν μοῦ ἀπευθύνει καὶ ἡ σύζυγος τοῦ ἄλλοτε ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας λαίδη Σαμουέλ, μὲ τὴν προσθήκην ὅτι πρὸ ἐτῶν διελθοῦσα μετὰ τοῦ συζύγου της ἐκ Ναυπλίου πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐκεῖ προσφύγων, ἔμεινε κατενθουσιασμένη ἀπὸ τὴν καθαριότητα τοῦ ξενοδοχείου, τὸ ὑψηλὸν τῆς σπιτισίας κουζίνας του καὶ τὰς ἀπείρους περιποιήσεις του.

Ἀργίζει ἡ ἀποβίβασις διὰ τῶν εὐρυχώρων ἀμαξάκιων τοῦ πλοίου, τὰ ὁποῖα θὰ παρακινήσῃ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν στὰ λιμάνι, ἐνῷ οἱ ξένοι θὰ μεταβοῦν ἄλλοι στὴν Ἐπίδαυρο καὶ ἄλλοι στὰς Μυκήνας. Ἐξέρχομαι μὲ τὴν πρώτην ἁμάξαν μόνος ἐντελῶς διὰ νὰ παρακολουθήσω ἐγκύρως τὸν ρόπον τῆς ἀποβιβάσεως τῶν ξένων καὶ διεξαγωγῶν ἐν τῷ μέλλοντι τὰ τυχὸν τρωτά. Εὐτυχῶς δὲν ὑπῆρχε λόγος ἀμέσου ἐπεμβάσεώς μου. Ἡ πρὸ τῆς ἀποβάθρας μεγάλη πλατεῖα τῆς προκυμαίας εἶχε σαρωθῆ καὶ καταβρεχθῆ χάρις εἰς τὸν ρέκτην ὑπάρχον κ. Μηναΐον, τὰ αὐτοκίνητα ἕλα, καθὼ καὶ ἀναστρέφοντα, ἀνέμενον ἐν γραμῇ νὰ παραλάβουν καὶ μεταφέρουν τοὺς περιηγητὰς εἰς Μυκήνας ἢ εἰς Ἐπίδαυρον, ἐνῷ βόα ἀρκετὰ εὐπρεπεῖς χωροφύλακες παρέμενον εἰς τὴν ἀποβάθραν, τηροῦντες τὴν τάξιν καὶ ἀπομακρύνοντες τοὺς τυχὸν ἐγλήρους μικροπωλήτας.

Γενικὴ ἐντύπωσις ἀρκετὰ καλή. Ἐν τούτοις θεωρῶ ἀπαραίτητον τὴν ἐπέκτασιν τῆς τουριστικῆς ἀστυνομίας εἰς τὰς ἐπαρχίας, τοὐλάχιστον εἰς τὰ μάλλον πολυσύγκοστα ὑπὸ τῶν περιηγητῶν κέντρα, ὡς λ. χ. τὰς Πάτρας, τὸ Κατάκωλον, τὴν Ὀλυμπίαν, τὸ Ναύπλιον, τὰς Θερμοπύλας, τὴν Θεσσαλονίκην, τὴν Δάφνην τοῦ Ἁγίου Ὄρους κ.λ.π.

Τὸ Ναύπλιον, παρ' ὅλην τὴν ἐρήμωσιν ἣν ἔπαθε κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια διὰ τῆς ἀπορροφήσεως ὑπὸ τῆς πρωτευούσης τῶν κοιμωμένων αὐτῆς, ἔχει ἀκόμη ἀρκετὰ ἀξιοθέατα καὶ δύναται νὰ γίνῃ ἐνγάστιστος

τοπος παραθερισμού ή ξεκουράσματος διά τους ζητούντας ησυχίαν Ἀθηναίους. Ἔχει τοῦ κόσμου τὰ ἱστορικὰ μνημεῖα. Κάθε γωνία τοῦ Ναυπλίου τοῦ ἐνθυμίζει Ἑλληνικὴν ἡρωϊκὴν ἐποχὴν τοῦ ἀγῶνος τῆς ἀνεξαρτησίας μας. Καποδίστριας καὶ Βασιλεῖς τῆς Α' Ἑλληνικῆς Δυναστείας. Ἡ κεντρικὴ πλατεῖα του, πλατεῖα τοῦ Συντάγματος ὀνομαζομένη μὲ τὸ τζαμί, «Βεζελεντινὸν» καλούμενον, τὸν τάφον τοῦ Δημ. Ὑψηλάντη, καὶ τὸν μέγαν ἐνετικὸν στρατῶνα τοῦ κτισθέντα τὸ 1713 ὑπὸ τοῦ Ἐνετοῦ στρατηλάτου Αὐγουστίνου Σαγρέδου, ὅστις ἔχει μετατραπῆ νῦν εἰς μουσεῖον, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀσφαλτοστρώσεως τῶν περιφερειακῶν δρόμων της, θὰ περιποιῇ τιμὴν εἰς σιανδήποτε μεσαιωνικὴν αὐθεκαλκὴν πόλιν. Ἐκεῖ πλησίον ὁ ἱστορικὸς ναὸς τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, ἔξωθι τοῦ ὁποίου ἐδολοφονήθη ὁ πρώτος κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος Ἰ. Καποδίστριας, οὐτινος τὸ ἄγαλμα κοσμεῖ μίαν πλατεῖαν τῆς πόλεως. Παρὰ τὴν εἴσοδον τῆς παλαιᾶς πέλεως, ἡ μεγάλη πλατεῖα τῶν δικαστηρίων μὲ τοὺς ὡραίους ἀνθώνας της, τὸν ἐ-

φιππον ὁρειχάλκινον ἀνδριάντα τοῦ Γέρου τοῦ Μωρηᾶ, τοῦ στρατάρχου Κολοκοτρώνη, καὶ τὸ ὄντως λίαν εὐπρεπὲς νεόκτιστον μέγαρον τῶν δικαστηρίων, καθαρὸ καὶ νοικοκυρεμένο, πρᾶγμα ἀσύνηθες δι' ἑλληνικὸν δημόσιον κατάστημα. Δυστυχῶς, τὸ εὐρύχωρον κτίριον τὸ ὁποῖον ἐγκαίνιασεν ὡς ἀνάκτορον τοῦ Καποδιστρίου καὶ μετέπειτα ὡς τοιοῦτο τοῦ πρώτου βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Ὄθωνος, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγκάτω εἶχεν ἐγκατασταθῆ ἡ νομαρχία, ἐκάη πρὸ τριετίας καὶ μαζὶ μὲ αὐτὸ καὶ τόσα ἱστορικὰ ἔγγραφα.

Τὴν ἐποχὴν τῶν Βαυαρῶν ἐνθυμίζει τεράστιος ἀναπαυόμενος λέων λελαξευμένος ἐπὶ βράχου καὶ θαυτὸς μαχρόθεν, κατασκευασθεὶς διπλανὸς τοῦ πατρός του Ὄθωνος βασιλέως τῆς Βαυαρίας Λευβοδίκου εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀποθανόντων Βαυαρῶν στρατιωτῶν καὶ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ὅστις συνώδευσε τὸν Ὄθωνα εἰς τὴν ἐδῶ καθοδόν του. Ὅμοιος ἀντελῶς λέων ἔχει λαξευθῆ καὶ εἰς τὴν Λουκέρνην τῆς Ἑλβετίας εἰς μνήμην τῶν Ἑλβετῶν στρατιωτῶν τῶν πεσόντων θύματα τῆς λύσσης τοῦ μαινομένου δημοκρατικοῦ ὄχλου τῶν Παρισίων κατὰ τὴν μεγάλην γαλλικὴν ἀναστάσιν.

Ὑψοῦται ἐκθύσκιαι ξενδροστοιχίαι στολίζουν τοὺς ἐκτὸς τοῦ Ναυπλίου δδηγοῦντας δρόμους, διαθέτουσι εὐμενοῦς τοὺς ἐπ' αὐτοκινήτου εἰς τὴν πόλιν ἐρχομένους ἐπισκέπτας.

Τὸ Ναύπλιον μίαν μόνον κίνησιν ἐλλείψιν ἔχει: Δὲν ἔχει συγχρονισμένον ξενοδοχεῖον ὅπως ἡ Τρίπολις, οἱ Καλάμαι, ἡ Σπάρτη, κἀκεῖ τὸ νῦν τοιοῦτο «Μεγάλη Βρεττανία» δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς λίαν ἀνασπουδαῖον καὶ συμπαθές, κατὰ τὸ θέρος ὅμως μόνον.

Τὴν ἐλλείψιν ταύτην ἀνέλαβε νὰ διορθώσῃ ὁ ρέκτης Βιοκτήτης τῆς ἀνωτέρω «Μεγάλης Βρεττανίας» κ. Γ. Χειλέλης, ἀγοράσας ἤδη καὶ τὸ παρακείμενον τοῦ ξενοδοχείου του κτίριον, ἔνθα νῦν τὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τῶν δύο τούτων οἰκημάτων θέλει ἀνεγερθῆ μέγα ξενοδοχεῖον, κατὰ τὰ σχέδια τοῦ ἐγκρίτου μηχανικοῦ τῶν Ἀθηνῶν κ. Ἀθαν. Μάνου, περιλαμβάνον 85 δωμάτια μὲ 200 περίπου κλίνας, 16 λουτρά, κεντρικὴν θέρμανσιν, αἰθούσας, ρεστωράν καὶ ὅλα τὰ σύγχρονα κομφόρ.

Ἐπίσης ὁ πρόεδρος τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τουρισμοῦ καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου κ. Κωνστ. Λογοθετόπουλος, γόνος ἐπιφανοῦς τοῦ Ναυπλίου οἰκογενείας, ἥτις ἐκ Ζακύνθης τῆς Γερουσίας ὁρμωμένη ἔβρασε πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως κατὰ τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα τοῦ 1821, ἠθέλησε νὰ ὑποδοχθῇ τὴν τουριστικὴν κίνησιν τοῦ Ναυπλίου διὰ τῆς ἱδρύσεως μεγάλου τουριστικοῦ ξενοδοχείου ἐπὶ τοῦ Ἰτς-Καλαί. Φοβοῦμαι δμως ὅτι τὰ ὡραῖα σχέδια τοῦ διαπρεποῦς καθηγητοῦ θὰ ναυαγήσουν τὰ μὲν ἐξ ἀντιδράσεως τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λιμένος τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, τὸ δὲ ἐκ μὴ ἀνευρέσεως ἐκεῖ ἀρκετοῦ ὕδατος.

Ἤμην εἰς τὴν ἐξώστην τοῦ ξενοδοχείου τῆς «Μεγάλης Βρεττανίας» καὶ ἀπελάμβανον τὴν θαυμασίαν ζόφιν τοῦ ἡλίου ποὺ ἐχρύσιζε τὰ δοκνὰ τῆς Ἀργολίδος, τὰ ὁποῖα ἐπλαισίωνον τὸν κατάφυτον κάμπον τοῦ Ἄργους, ὅτε μία φωνὴ ὀπισθέν μου μὲ διέκοψε τοὺς σκέφεών μου:

— Εἰσθε τυχερός κ. Πετρελιά. Ἀπόψε ἔχει φαγητόν.

— Δηλαδή;

— Ἤλθαν τέντε ξένοι καὶ θὰ μαγειρεύω.

— ;;!!

Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐννοοῦσα, ὁ καλοκάγαθος Χειλέλης μοῦ ἐξήγησεν ὅτι ἐμαγειρεύειν μόνον ὅταν ἔχει τοὐλάχιστον 4—5 ξένους διότι δὲν ἐννοεῖ νὰ κοπιάζῃ ματαίως, ἀναμένων πελάτας. Ἀλλὰ τί μαγείρεμα! Ἐξοχον, τέλειον, ἐφάμιλλον καὶ αὐτοῦ τοῦ «Ἀθέρος» τῶν Ἀθηνῶν. Ἐν ἑνὶ λόγῳ, σπιτίσιο, νοικοκυρίσιο. Οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τοὺς νόστιμους πατατοκεφτάδες ποὺ ἔφαγα ἐκεῖνο τὸ βράδυ εἰς τὸ μπαλκόνι τῆς «Μεγάλης Βρεττανίας», ἐνῷ ἀπέναντί μου ἐτρεμόσβυνα τὰ ἠλεκτρικὰ φῶτα τοῦ νεοανοιχθέντος ρεστωρὰν τοῦ ρουρείου Μπούτζι τοῦ ἐφιάλτου-κονκουρέντσας, τοῦ καλοῦ μου Χειλέλη, τοῦ προσεχοῦς μίστερ Τζωστ τῶν Ἄγγλων περιηγητῶν.

***

Τέσσαρα χιλιόμετρα ἔξωθι τοῦ Ναυπλίου, ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ Ναυπλίου — Ἄργους, κεῖνται αἱ ἀγροτικαὶ φυλακαὶ τῆς Γόρτυνος. Εἰς τὸν διερχόμενον ξένον κάμνει ἐντύπωσιν εὐρωπαϊκὸν ἀγροκτήματος μοναδικοῦ ἐν Ἑλλάδι. Θέλων νὰ ἐπισκεφθῶ ἀτυχήσαντα συμπολίτην μου, θῦμα ἀντιξόων περιστάσεων, τὸν ἄλλοτε ρέκτην διευθυντὴν τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου Πατρέων κ. Νικ. Σαρδελιάνον, εὑρέθην εἴσω τῶν ἐν τῷ μέσῳ σύγχ φυλακῆς, ἀλλὰ προτύπου κτήματος, ὅπερ τωῦ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν διευθύνοντα αὐτὸν κ. Θεμιστ. Θεοδωρόπουλον.

Ἐπισκέπτομαι τὸ κεντρικὸν κτίριον ὅπου ἡ διεύθυνσις καὶ τὸ ὁποῖον λέγει ὁ κ. Θεοδωρόπουλος, εἶναι ἡ ζωοτεχνία. Ἔχομεν ἀναπτύξει καλὸν ποιμνιοστάσιον καὶ γοιροστάσιον, κατὰ τὰς τελευταίας ἐυρωπαϊκὰς μεθόδους τὸ δεύτερον.»

Καὶ πραγματικῶς, ἐξ βίας ἀντιλήψεως τὸ εἴρον ἐφάμιλλον τοῦ «Ὀτζιλάμτη, τοῦ κανονείου τῆς Ζωρίχης τῆς Ἑλβετίας, ὅπου τὸ κέντρον τῆς ἐκεῖ ἀκμαζούσης γοιροτροφίας.

«Ἔχομεν — ἐξακολουθεῖ ὁ ρέκτης διευθυντὴς — καὶ 682 πουλαρτικὰ ἀπὸ ὅλας τὰς ράτσες, καθὼς καὶ 40 μεγάλα ζῶα, ἐξ ὧν 29 ἀγελάδας. Ἀλλὰ δὲν παραμελοῦμεν καὶ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κηπικὴν καλλιέργειαν τῶν διαφόρων λαχανικῶν καὶ ὀσπρίων, διὰ τὴν ὁποίαν φημίζεται ἡ πεδιὰς τοῦ Ναυπλίου. Ἀπεξηράναμεν ὅλα τὰ ἕλη καὶ τὰ κατεστήσαμεν παραγωγικά. Ἰδοὺ καὶ ὁ ἀπολογισμός μας: Ἔσοδα τοῦ κτήματος 3 ἑκατομμύρια, 191 χιλιάδες καὶ 950 δραχμαί, ἀπέναντι ἐξόδων 2 ἑκατομμυρίων, 209 χιλιάδων. Οἱ κρατούμενοι ἀνέρχονται εἰς 256, τὸ δὲ τεχνικὸν μετὰ τοῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ εἰς 69, ἐκ τῶν ὁποίων ἑξήκοντα εἶναι φύλακες. Τὸ κράτος μᾶς παραχωρεῖ πέντε δραχμὰς ἡμερησίως διὰ τὴν τροφοδοσίαν τῶν κρατουμένων, ἡμεῖς δὲ κατοσθώνομεν μὲ αὐτὰς νὰ τοὺς δίδωμεν ἀφθονον ἐκλεκτὴν τροφὴν μὲ τοσὰ ὡς πρωϊνὸν ρόφημα καὶ δίς τῆς ἑβδομάδος κρέας.»

Αὐτὰ καὶ ἄλλα μοῦ ἔλεγεν ὁ καλὸς διευθυντής, ἐνῷ ἐγὼ ἀναπολῶν τὸ αἴσχος τοῦ τόπου μου, τὸ στίγμα τοῦ πολιτισμοῦ μας, τὰς περιφήμους φυλακὰς Μαργαριτῆ τῶν Πατρῶν, ἀπαντοῦμην ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἡ χώρα τῶν ἀντιθέσεων!

Ἡ ὑπηρεσία μου μὲ φέρει πρὸς τὸ Ἄργος, τὴν ἀγροτικὴν ταύτην πόλιν τῆς Ἀργολίδος, τὴν ὁποίαν ὅμως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐξαρέσει κατὰ πολύ, πολλάκιστον εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς, ὁ δρασταρίος δήμαρχός της κ. Κωνστ. Μπάκος, ἀδελφὸς τοῦ νῦν βουλευτοῦ καὶ πρώην γερουσιαστοῦ κ. Τάκη Μπάκου, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν δεικνύει μεγὰ ἐνδιαφέρον ὁ ἕτερος βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας κ. Γ. Παραδείνης. Ἡ κεντρικὴ τοῦ ἀσφαλτοστρωμένη πλατεῖα μὲ τὸν ὡραῖον μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Πέτρου, τὸ κομψὸν καὶ καθαρὸν τοῦ δημαρχείου, τὰ ἐὐσέρα καφενεῖα του καὶ ἰδίως τὸ κεντρικὸν καφενεῖον «Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος» τοῦ κ. Θηβαίου μὲ τὰς ἐπιβλητικὰς φυσιογνωμίας τῶν ἀείμνήστων μεγάλων Βασιλέων Μας Κωνσταντίνου καὶ Σοφίας καὶ τὴν σεβρὰν μορφὴν τοῦ νῦν Βασιλέως μας Γεωργίου τοῦ Β', τὸ καλὸν ἐστιατόριόν του ἡ «Ἀρκαδία» τοῦ κ. Γ. Κωλέττη, σὲ κάμνουν νὰ λυπῆσαι ὅτι δὲν ἔχεις, δυστυχῶς, τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν νὰ παραμείνῃς περισσότερον εἰς τὴν γενέτειραν τοῦ πατρός τοῦ ἀείμνήστου Δημ. Γούναρη, τοῦ ὁποίου ἡ εἰκὼν στολίζει πλείστα ὅσα καταστήματα τῆς πόλεως, οὐχὶ ὅμως, ὡς ἔπρεπε, καὶ τὸ Δημαρχεῖον. Παράλειψις, ἥτις ἐλπίζω ὅτι θὰ διορθωθῇ συντόμως ἀπὸ τὸν λάτρην παντὸς καλοῦ καὶ ὡραίου δήμαρχον κ. Μπόμπον.

Τὸ Ἄργος ἔχει ἀξιόλογον βιομηχανίαν ἐγχωρίων θραυμάτων λειτουργούντων ἄνω τῶν 20 μικροεπιχειρήσεων καὶ δύο μεγαλειτέρων, τῶν πλείστων ἠλεκτροκινήτων, ἄτινα παράγουν τοὺς περιφήμους σφαγείτικους ἀλαντζάδες». Ὑφαίνεται ἐνταῦθα καὶ ἡ Κεφαλάρι, πηγαὶ ἀφθόνου ὕδατος, καταφύτου, μὲ ὡραίαν ἐκκλησίαν, ἔργον τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἀργείων, τὴν Ἁγίαν Παρασκευήν. Τὸ Κεφαλάρι κείται εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως, Λαρίσης καλουμένης, ἥτις δεσπόζει ἐπὶ ὑψηλοῦ βράχου ὁλοκλήρου τῆς πόλεως καὶ ἐκ τῆς ὁποίας ἡ θέα εἶνε θαυμασία πρὸς τὸ Ἀργολικὸν πεδίον καὶ τὸν κόλπον τοῦ Ναυπλίου. Καὶτοι κοπιώδης ἡ ἀνάβασις, ἀξίζει τὸν κόπον, συνδυαζομένη μὲ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς αὐτῆς εἰς ὕψος 80 περίπου μέτρων ἀνωθεν τῆς πόλεως κεκμένης ἐκκλησίας τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, κοινῶς Παναγίας τῆς Καταπολεμωμένης, πρώην Μονῆς μέχρι τοῦ 1848, κτισθείσης ἐπὶ ἐνετοκρατίας κατὰ τὸν 17ην αἰῶνα. Ἐν αὐτῇ εἰρίσκονται καὶ δύο ἀρχαιότατοι εἰκόνες τῆς Θεομήτορος.

Ν.Δ. εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Λαρίσης συῶζεται ἀρχαιότατον ἀμφιθέατον λελαξευμένον ἐπὶ τῶν βράχων μὲ 70 σειρὰς καθισμάτων δυναμένον νὰ συμπεριλάβῃ 20.000 θεατὰς μὲ θαυμασίαν ἀκουστικήν. Ἐκεῖ συνῆλθε κατ' Ἰοῦλιον τοῦ 1829 ἡ Α' Ἐθνοσυνέλευσις.

Εἰς τὸ Ἄργος εἰρίσκονται καὶ οἱ περίφημοι εἰρίνοφοροι στρατῶνες τοῦ Ἰπποκοῦ, κτισθέντες ὑπὸ τοῦ Καποδιστρίου κατὰ τὸ 1829, ἔνθα ἤδρυσε μέχρι πρό τινος τὸ Ε' Ἱππικὸν σύνταγμα, μετακισθὲν ἤδη εἰς Λάρισαν.

Ἔναντι τῶν στρατώνων ἡ μεγάλη αἰλία τοῦ στρατηγοῦ Καλλέργη, δυστυχῶς νῦν ἠμελημένη κατοικουμένη ὑπὸ πολλῶν οἰκογενειῶν πρωσφύγων. Εἰς ἄλλες χώρας ἡ οἰκία αὕτη θὰ μετεβάλετο εἰς ἱστορικὸν Μουσεῖον τῆς πόλεως, ἥτις τόσον ἐνεργὸν μέρος ἔλαβεν εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἀνεξαρτησίας μας ἀγῶνας, γενομένη τὸ κέντρον τῆς διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Δυστυχῶς ἡ παρατηρουμένη πτῶ' ἠδη ἀδιαφορία ἡ μέχρις ἀσεβείας φθάνουσα δεσν ἀφορᾷ πρόσωπα καὶ πράγματα τῆς συγχρόνου ἱστορίας μας ἀσῆμε καὶ ἀπαλεστήσαν τὰ πλεῖστα τῶν ἐθνικῶν κειμηλίων.

Θὰ ἦτο ἀφαλεψίς μου μεγάλη ἐὰν δὲν ἀνέφερον καὶ τὸν περίφημον φιλολογικὸν Σύλλογον «Ἑλπανὸν τὸν διατηρούντα ἐν τῷ ἰδιοκτήτῳ οἰκήματί του βιβλιοθήκην ἐκ 3.000 καὶ ἐπεκτεινὰ τόμων. Πρόεδρος αὐτοῦ σήμερον εἶνε ὁ διοικητὴς κ. Μιχ. Στάμος. Ἀλλὰ καὶ ὁ Τύ-

ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΜΩΡΗΑ

ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ κ. ΘΑΝΟΥ ΠΕΤΡΑΛΙΑ

τος ἀνεπρόσβατότητα ἐν Ἄργει ὑπὸ δύο ἑβδομαδιαίων λίαν ἐπιτροσσῶν ἐφημερίδων ἀπὸ τὴν «Ἀσπίδα» καὶ τὰ «Ἀργειακὰ Νέα».

Τελειώνον τὰ τῆς ἐπισκεψίας τοῦ Ἄργους νομίζω ὅτι μία τακτικὴ Ἑπιτροπὴ Τουρισμοῦ ἐδῶ, θὰ ἠδύνατο νὰ θαυματουργήσῃ διότι καὶ τώρα εἶνε καιρὸς νὰ ὀσθοῦν ἐκ τῆς τελείας καταστροφῆς, τὰ τέσσα μνημεῖα τῆς ἐνδόξου μας ἐποχῆς τοῦ 1821.

Ἀλλ' ἡ ὥρα προχωρεῖ γρήγορα καὶ πρέπει νὰ σπεύσω ἐὰν δὲν θέλω νὰ χάσω τὸ τραῖνον τῶν Ἀθηνῶν, ὅπερ διέρχεται τοῦ Ἄργους στὰς 12.30' τὴν μεσημβρίαν καὶ τὸ ὁποῖον μετὰ τρίωρον περίπου θὰ μεταφέρῃ εἰς τὴν καρδιὰ τοῦ Μωρηᾶ τὴν 68 χιλιόμετρα ἀπέχουσαν ἀρχαίαν πρωτεύουσαν τῆς Πελοννήσου τὴν Τριπολιτσᾶ.

Ἡ διαδρομὴ εἶνε λίαν εὐχάριστος. Διερχόμεθα τὰν Μύλων ὅπου συναντιόμεθα μετὰ τοῦ τραίνου τῶν Καλαμῶν—Τριπόλεως καὶ ἐκεῖθεν τὸ τραῖνον ἐρχίζει νὰ ἀνέρχεται ἐλισσόμενον ὀφειοειδῶς διὰ μέσου τῶν χαραδρῶν. Ἀνδρίτσα, Ἀχλαδόκαμπος μὲ τὴν μεγάλην σιδηρᾶν του γέφυραν Ἐλεοκρωνίου, Παρδένιον καὶ Στενὸν τὸ μεγάλο χωριὸ, 8 χιλιομ. πρὸ τῆς Τριπόλιτσας, πατρὶς τῶν Μακρυγιάννων, εἰς τὸν λαμπὸν τῆς πρὸ ἡμῶν ἀπολυμένης μεγάλης πεδιάδος εἰς τὸ βάθος τῆς ὁποίας διακρίνεται ἡ πόλις μὲ τὰ ὑψηλὰ μαρμάρινα κωδωνοστάσια τοῦ καθεδρικοῦ της ναοῦ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

Ἡ πρώτη ἐντύπωσις ἐκ τοῦ σταθμοῦ εἶνε μᾶλλον δυσμενὴς ἴσως ὀλίγον ἀπογοητευτική. Τίποτε δὲν δείχνει ὅτι εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων ἑκατοντάδων μέτρων ὑπάρχει ἡ ὡραιοτέρα πόλις τῆς Ἑλλάδος, ἡ πλέον δροσερά, ἡ πλέον σύσκιος, ἡ πλέον συμπαθητική. Ἡ ἐκ τοῦ σταθμοῦ πρὸς τὴν πόλιν εἴσοδος σωστὸν αἴσχος. Ἀπορῶ πῶς δὲ καλαίσθητος δήμαρχος Τριπόλεως κ. Πετρινος ὁ μεταβαλὼν ταύτην εἰς σωστὴν Ἑλβετιακὴν πόλιν, δὲν διορθώνει τὸ ἄτοπον τοῦτο, τὸ ὁποῖον μειώνει τὴν ἀγαθωτάτην ἐντύπωσιν ἣν λαμβάνει ὁ ξένος ἐκ τῆς ὡραίας πρωτευούσης τῆς Ἀρκαδίας.

Ἐὰν ὅσον τὸ μόνιμον προχωρεῖ ἐκ τοῦ σταθμοῦ πρὸς τὴν πόλιν τόσον αὕτη γίνεται ὡραιοτέρα. Αἴφνης τοῦτο ἀφίνει τὴν ὁδὸν καὶ εἰσέρχεται κάμπτον δεξιὰ εἰς μίαν ὡραιοτάτην πολὺ περιποιημένην πλατεῖαν—ἀνθῶνα, τὴν πλατεῖαν Κολοκοτρώνη, τὴν ὁποίαν κοσμοῦν δύο μεγάλα Ξενοδοχεῖα, ἡ «Ἀρκαδία», τὸ γνωστὸν ἀριστοκρατικὸν Ξενοδοχεῖον τῆς πόλεως καὶ ἡ «Σεριάμαμς», τὸ νεώτερον καὶ καλύτερον Ξενοδοχεῖον τῆς ἐπαρχιακῆς Ἑλλάδος.

Μενω κατάπληκτος ἀπὸ ὅ,τι βλέπω Νομίζω ὅτι εἰρίσκομαι στὸ Ἰντερλάκεν τῆς Ἐλβετίας. Σπανίως ξενοδοχεῖον εἶνε τόσον σιτιαπῆς ἐκ χρώτης ὄψεως ὅσον ἡ «Σεριάμαμς». Τοῦτο ἤνοιξε τὴν 25ην Μαΐου τοῦ ἔτους. Ἰδιοκτήτας εἶνε ὁ κ. Ἀνδρ. Ἀλεξόπουλος, συγγενὴς τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Γιαννοπούλου καὶ ὁ κ. Δημ. Ζούζουλας. Ἐστοίχησεν ἄνω τῶν 6 ἑκατομμυρίων. Ἔχει 37 δωμάτια μὲ 65 κλίνας, 1 λουτρὰ, κεντρικὴν θέρμανσιν, ἠλεκτρικὸν φῶς, αἰθούσας ἀναπαύσεως, μίαν μεγάλην θαυμασίαν ταρράτσαν μὲ ἀνθῶνα, μὲ μαγευτικὴν θέαν ἐπὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν πέριξ βουνῶν καὶ ρεστοράν ἐντὸς τοῦ ξενοδοχείου μετὰ μπάρ, ἀνοικτὸν ὅλον τὸ ἔτος διὰ τοὺς ἐνοίκους τοῦ ξενοδοχείου. Ἓν μόνον εἶνε τὸ ἐλάττωμά του. Εἶνε πάντοτε πλῆρες καθ' ὅλον τὸ θέρος καὶ δυσκόλως δύναται τις νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς αὐτὸ δωμάτιον.

Εἰς τὴν Τρίπολιν τελευταίως ἔχει δημιουργηθῆ ἀκατάσχετον τουριστικὸν ρεῦμα ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τοῦτο συντείνει τὸ ἀλπινιστικὸν κλίμα της, τὸ ὑψομετρόν της (650 μέτρα ὑπεράνω τῆς θαλάσσης, μαζὶ μὲ τὸ Σαὶν Γκάλλ τῆς Ἐλβετίας μία τῶν ὑψηλοτέρα κατοικουμένων πόλεων τῆς Εὐρώπης), τὰ καλὰ ξενοδοχεῖα τῆς «Ἀρκαδίας», «Ἀκροκόρινθος», «Πάλλας», «Καινούριον Πάλλας», «Παναλλήνιον», «Ξενοδοχεῖον τῶν Ξένων» εἰς τὰ ὁποῖα προσετέθη νῦν καὶ ἡ «Σεριάμαμς», τὰ περίφημα, χάρις εἰς τὴν δημοτικὴν καὶ ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, πάρκα της, καὶ τέλος αἱ ἄριστοι αὐτοκινητιστικαὶ δρόμοι, τῶν ὁποίων οἱ πλεῖστοι ἐν τῷ περατοῦσθαι, πρὸς τὴν Γορτυνίαν, πρὸς τὰ Καλάβρυτα, πρὸς τὰς Πάτρας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν καὶ Πύργον, πρὸς τὴν Σπάρτην, Μυστρᾶν καὶ Γύθειον, πρὸς τὰς Καλάμας καὶ τέλος πρὸς τὸ Ναύπλιον, Κόρινθον, Ἀθήνας.

Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κινεῖ τὸν θαυμασμὸν τοῦ ξένου εἶνε ἡ ἀγάπη τῶν κατοίκων της πρὸς τὸ πράσινον, διότι πλὴν τῶν θαυμασία διατηρουμένων μεγάλων πάρκων ἐντὸς τῆς πόλεως εἰς τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ἄνεσιν καὶ δροσιὰν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν οἱ ἐν Τριπόλει παραθερίζοντες, ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία κατόρθωσε νὰ δημιουργήσῃ εἰς τὰ περίχωρα ὡραιότατα ὅλαι ἑκατοντάδων στρεμμάτων εἰς τὰ ὁποῖα ἡ καραμανὴ ἐνθυμίζει Ἐλβετίαν.

Τὸ μεγαλείτερον ἐξ αὐτῶν εἶνε τὸ ἄλσος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἐπὶ τῶν δικηγόρων ἐπικαλούμενον, τὸ ὁποῖον κατέχει σήμερον ἄνω τῶν τριακοσίων στρεμμάτων θαλεροτάτου δάσους.

Τὴν ἱστορίαν του μοῦ τὴν διηγήθη ὁ εὐπατρίδης τῆς Τριπόλεως κ. Νάκος Μπακόπουλος, ἀδελφὸς τοῦ στρατηγοῦ κ. Ντίνου Μπακοπούλου καὶ τοῦ βουλευτοῦ κ. Γεωργίου Μπακοπούλου, κατὰ τὴν διάρκειαν γεύματος ποὺ μοῦ παρέθεσεν εἰς τὸν φιλόξενον καὶ ἀδρομαίζον οἶκόν του.

Μίαν ὡραίαν ἀνοιξιάτικην πρωΐαν τοῦ 1916—διηγεῖται ὁ κ. Μπακόπουλος—μετέβημεν ὅτιας διασκεδάσωμεν εἰς τὸ παρὰ τὴν Τρίπολιν ἐξωκλήσιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου μετόχιον τῆς Μονῆς Ἐπάνω Χρώπας οὗ διευθυντὴς Ἰω. Καλούτσης βουλευτὴς Κ. Εἰκοσιπένταρχος, ὁ ἰατρὸς Σωτήρ. Παρασκευόπουλος καὶ ἐγώ, καὶ ἐκεῖ, κατὰ τὴν παραμονὴν μας μᾶς ἐγεννήθη ἡ ἰδέα νὰ ἐπεκτείνωμεν καὶ ἐπιμηθῶμεν τῆς ὡραίας ταύτης ἐγκαταλελειμμένης μέχρι τῆς σιγμῆς ἐκείνης τοιαυθεσίας. Ἐπήραμε τὴν δυνατὴ ζεστά, προέβημεν εἰς ἀπολυτρώσεις τοῦ χώρου, ἀνήγοντες εἰς τὴν ἐν διαλύσει Μονήν, τὴ βοηθεία τῆς δημοτικοῦ Βασιλίσσης Σοφίας, τῆς Ὑψηλῆς Προστάτιδος τοῦ Ὡραίου ἐν Ἑλλάδι, ἐθημιουργήσαμεν τὴν ἑπαρκῆν νομικὴν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, εἰργάσθημεν ὅλοι ἡμεῖς καὶ πλεῖστοι ἄλλοι συμπολῖται ἐπιστήμονες, ἐτύχομεν τῆς ἀμερίστου ὑποστηρίξεως τῶν τοπικῶν πολιτευομένων, ἀπὸ τοῦ κ. Τουρκοβασίλη μέχρι τοῦ κ. Παπαναστασίου καὶ σήμερον τὸ σωματεῖον μας ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ δόσιν μὲ πλέον τῶν 200 χιλιάδων δένδρων ἀπὸ σεῦκα, κυκονεφρὲς καὶ λοιπά, μὲ ζορκάδια, κεγόνια, φασιανοὺς, κανάρια, ἀκόμη καὶ 200 παπαγαλάκια, μὲ καφενεῖον πλῆρες εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει διαφυμα ὁ λαὸς τῆς Τριπόλεως νὰ παίγαίνῃ καὶ

ΕΙΣ

ΡΗΣΕΙΣ

ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΜΩΡΗΑ

ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ × ΘΑΝΟΥ ΠΕΤΡΑΛΙΑ

νὰ διασκεδάσῃ ἐντελῶς δωρεὰν φέρων μαζί του καὶ τὰ φαγητά του καὶ πληρώνων μόνον ὁρᾶχ. δύο ἕκαστον ἄτομον διὰ σερβίς. Ὁ νέος πρόεδρος, ἡ καὶ ψυχὴ τοῦ ὅλου εἶνε ὁ ἐκ τῶν ἱδρυτῶν κ. Εἰκοσιπέντ-αρχος, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθανασιάδη καὶ ἄλλων. ἔχομεν δὲ ἤδη τὴν ὑπόσχεσιν ἐκλεκτοῦ συμπολίτου μας μεγαλοβιομηχάνου ἐκ Πειραιῶς νὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ τὸ ἠλεκτροφωτίσωμεν.

Ἀλλὰ πλὴν τοῦ Συνδέσμου τοῦ Ἄλσους τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, μεγάλως συμβάλλει εἰς τὴν κίνησιν ὑπὲρ τοῦ πρασίνου καὶ ὁ Σύλλογος τῶν Φιλοδένδρων ὅστις διατηρεῖ παρὰ τὸν μεγάλον δημοτικὸν κῆπον εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως, ἔνθα ἄλλοτε τὸ Σαράγι τοῦ Χουρσὶτ πασᾶ Βαλῆ τοῦ Μωρηᾶ, ἄριστα διατηρούμενον πάρκον μὲ ἀνιπαντικοὺς καναπέδες, σντριβάνια καθὼς καὶ πλήρες φυτῶριον σπανίων καὶ χρησίμων δένδρων.

Πυρὰ τὸν κῆπον τοῦτον ὑψίσκεται καὶ ἡ στήλη τῶν Ἡρώων Ἀρκάδων δρασάντων κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 21 εἰς τὸ βάθρον τοῦ ὁποίου ἔχουν ἐναποτεθῆ, μεταφερθέντα ἐξ Ἀθηνῶν τὰ ὀστᾶ τοῦ Γέρου τοῦ Μωρηᾶ, ἀρχιστρατήγου Θεοδώρου Κολοκοτρώνη.

Καὶ ὅλα αὐτὰ περιβαλλόμενα ἀπὸ ἄριστα διατηρούμενας πρασιὰς καὶ ἀνθῶνας πράγμα σπάνιον διὰ τὸν τόπον μας, ὅπου συνήθως, ἰδίως εἰς τὰς ἐπαρχίας, τὰ διάφορα Ἡρῶα καὶ μνημεῖα ἐγκαταλείπονται εἰς τὸ ἔλεος τοῦ πρώτου τυχόντος.

Θὰ ἦτο παράλειψις ἐὰν δὲν ἀνέφερον ὅτι ἡ Τρίπολις στολίζεται ὑπὸ ὡραίου χειμερινοῦ θεάτρου, δωρεᾶ τοῦ ἰατροῦ καὶ πρώην βουλευτοῦ Μαλλιαροπούλου καὶ ὑπὸ λαμπροῦ μεγάρου χρησιμεύοντος ὡς Βιβλιοθήκης, μὲ αἴθουσας διαλέξεων καὶ συναυλιῶν, κτισθέντος δαπάνῃ τῶν ἐν Ἀθήναις μεγαλοβιομηχάνων κ. κ. Ἀδελφῶν Μαντζούνη, τέκνων καὶ αὐτῶν τῆς εὐάνδρου Ἀρκαδίας.

ΘΑΝΟΣ ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

1ον) Τὸ Σανατόριον τῆς Κορφοξυλιᾶς. 2ον) Τὸ Μπούρτζι τοῦ Ναυπλίου. 3ον

) Τὸ δικαστικὸν μέγαρον Τριπόλεως

ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ μεγάλου κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος ἀειμνήστου Καποδιστρίου, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς Γεωργικὴ Σχολή, καὶ ἐνθα σώζεται ἀκόμη ἡ δάφνη ἡ φυτευθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἰδίου. Τί τάξις, τί πειθαρχία, τί καθαριότης ἀποστράπτουσα!

—«Ἡ μεγαλειτέρα μας προστάθεια,

Τὸ νέον ξενοδοχεῖον «Σεμίραμις» ἐν Τριπόλει, παρὰ τὴν Πλατείαν Κολοκοτρώνη.

ος. — Δεξιά: Ἡ Τρίπολις θεωμένη ἀπὸ τῆς Δεξαμενῆς

ΜΙΑ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΑΝΑ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Η ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΣ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ Τ

Εἰς φιλικὸν κύκλον ἐν Τριπόλει ἐξέφρασα τοὺς ἐνδοιασμούς μου ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀναπαυτικὸν τῆς μέχρι Σπάρτης μεταβάσεώς μου.

— Δὲν ἔχετε δίκαιον, κ. Πετραλιᾶ, μοῦ λέγει παλαίμαχος τρὶς 3θεσίας φίλος μου. Πᾶτε τώρα ἡ ἐποχὴ τοῦ Μιτζίθρα (φουστανελλοφόρου ἀμαξᾶ). Ἄλλοτε ἐκάναμε μιὰ νύκτα γιὰ τὴν Σπάρτη, τώρα μὲ τ' αὐτοκίνητα δυὸ μένον ὥρες καὶ μὲ τὸν Σ.Π.Α.Π. μιάμισυ.

— Σ.Π.Α.Π.; Τί ἐννοεῖτε; Δὲν πηγαίνει ἐκεῖ σιδηρόδρομος;

— Δὲν πηγαίνει σιδηρόδρομος, μοῦ ἀπαντᾷ τὸ ἀγαθὸ γεροντάκι, ἀλλὰ πηγαίνουν τ' αὐτοκινητά του. Πρώτης τάξεως ἀμάξια λεωφορεῖα μὲ ὡρισμένας θέσεις καὶ μὲ μόνον 50 δραχμὰς τὸ εἰσιτήριον ἢ 110 ἀλλέρετοὺρ. Μόνον ὅτι φεύγουν ἀπὸ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τὸ ὀπόγευμα στὰς τρεῖς μετὰ τὴν ἀφίξιν του ἐξ Ἀθηνῶν τραίνου, καὶ γι' αὐτὸ γαλοσκάνε οἱ Τριπολιτσιῶτες ποὺ θέλουν ὅλα τὰ κόμοδα στὴ μύτη τους. Νά, ἀπὸ τὴν πλατεῖα τοῦ Κολοκοτρώνη πηγαίνεις ὅπου θέλεις. Στὴν Ἀθήνα, στὴ Σπάρτη, στὰς Καλάμας καὶ σύριε θὰ πηγαίνῃς καὶ στὴν Πάτρα, ἐὰν φυσικὰ εὕρῃς θέσιν εἰς τὰ ἐκεῖθεν ἐκ τῶν ἄνω μερῶν διερχόμενα λεωφορεῖα.

Λίαν ἐγκαίρως τὴν ἑπομένην μὲ παλιοῦ ἀθηναϊκὸ μόνιππο κατέφθασα εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τῆς πόλεως, ὅπου δυὸ πρώτης τάξεως λεωφορεῖα ἀποστρέποντα ἐκ καθαριότητος, ἀνέμενον ἐπιβάτας καὶ ταξιδεύοντα εἰς Ἀθήνας.

Δὲν εἶπον τὴν ἰδιότητά μου, ἐπλήρωσα τὸ εἰσιτήριον, ἔδοσκα καὶ τὸ σχετικὸν πουρμπουάρ τὸ ὁποῖον μεγαλοπρεπῶς ἐπέστρεψε δι' ἐμφατικοῦ νεύματος ὁ ἐξηγός, ἐπειδὴ μὲ ἐπέρασε, μὲ τὴν κάτκαν ποὺ ἐφόρουσα, διὰ ξένον (εὖγε του).

Ἀκριβῶς εἰς τὴν ὥρα του τὸ ἀναπαυτικὸν αὐτοκινητὸν ἐξεκίνησε, εἰσῆλθεν εἰς τὸν εὐρὺν ἀσφαλτοστρωμένον δρόμον τῆς Σπάρτης, ἐνδοξουσεμένον ἑκατέρωθεν εἰς ἀρκετὰ χιλιόμετρα τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Συλλόγου τῶν Φιλοδένδρων Τριπόλεως, καὶ ἀφοῦ διῆλθε ἀπὸ κάποιο γραφικὸ ἐξωκκλήσι ἐντὸς κατεφύτου περιοχῆς, τυγχάνον, ὡς ἤκουσα, ὑπὸ τὴν προστασίαν κάποιου σωματείου τῆς Τριπόλεως, ἤρχισε γ' ἀνέρχεται τὰ ὑψώματα τὰ ὁποῖα ἀκολουθεῖ ἡ ὁδὸς ἡ ἄγουσα πρὸς Σπάρτην. Τὸ θέαμα τὸ ὁποῖον ἐκτυλίσσεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας εἶναι ἀπὸ τὰ σπάνια.

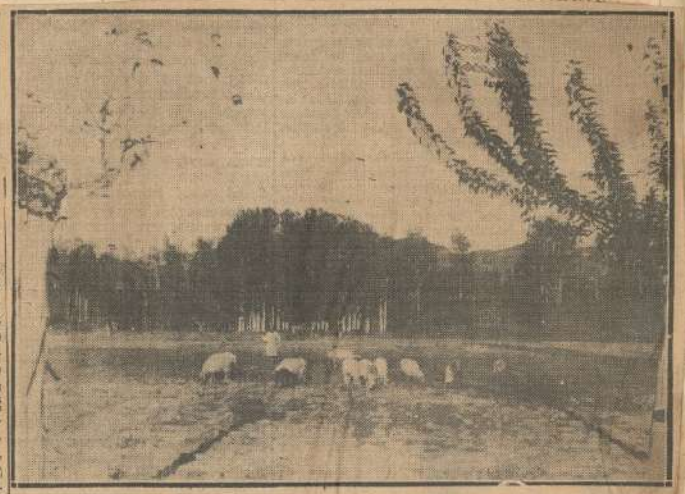

Ἀριστερᾷ: Τοπίον παρὰ τὸν Εὐρώταν. — Δεξιᾷ: ἡ νέα ὁ

Ὁ δρόμος, ἡ μέλλουσα νὰ συνδέσῃ τὴν Σπάρτην μὲ τὰς Καλάμας

(Τοῦ καλλιτέχνου φωτογράφου κ. Β. Γεωργιάδη)

ΣΠΑΡΤΗ

ΑΡ[illegible]ΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ Κ. ΘΑΝΟΥ ΠΕΤΡΑΛΙΑ

Ἐνώπιον ἡμῶν ὑψοῦται ὁλόκληρος ἡ ἄλυσις τῶν ὀρέων τῆς Γορτυνίας ἐνῷ εἰς τὸ βάθος, λόγῳ τῆς διαφανείας τῆς ἀτμοσφαίρας, διακρίνονται ἀμέσως αἱ ὑψηλαὶ κορυφαὶ τῶν ὀρέων τῆς Ἠλείας καὶ τῶν Καλαβρύτων, τοῦ Ὀλένου (Ἑρυμάνθου) καὶ τοῦ Χελμοῦ. Κάτω ἡ μεγάλη πεδιὰς τῆς Τριπόλεως μὲ τὰ ἀμπέλια της καὶ τὰ ξερόνυμφα ἀπὸ τὸν ἥλιο τοῦ καλοκαιριοῦ σιτοφόρα γωράφια καὶ ἀλώνια κατάστικτα ἀπὸ διάφορα ὀπωροφόρα δένδρα, τοῦ κοὶ ποὺ ἀπὸ ἐλαιῶνας, ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀπὸ λοιπὸν κυπαρισσῶνας μὲ παρεκκλήσια περιφραγμένα, καὶ πέρα εἰς τὸ βάθος τὰ σπίτια τῆς Τριπόλεως ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀρθόνου πρασίνου τῶν πάρκων τῆς ἐυσπειρωμένα μὲ ἐυλάθειαν πέριξ τῶν ὑψηλῶν μαρμαρίνων κωδωνοστασίων τοῦ περικαλλοῦς ναοῦ της, τοῦ Ἁγίου Βασιλείου. Καὶ ὅλα αὐτὰ ὑπὸ τὸν κατιγάλανον ἑλληνικὸν οὐρανὸν καὶ χωρὶς τὴν ἑλληνικὴν δυστυχῶς, σκόνη, ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Τσαλδάρη ἐφρόντισε χωρὶς δάνεια καὶ φόρους νὰ ἀσφαλτοστρώσῃ τὰς κυριωτέρας τοὐλάχιστον ἑλληνικὰς ἀρτηρίας.

Λέγω τὴν ἰδιότητά μου εἰς τὸν καλὸν καὶ ἐπιβέξιον σωφὲρ ὅστις ἐκάθητο δίπλα μου, καὶ τὸν παρακαλῶ νὰ σταματήσῃ ν' ἀπολαύσωμεν τὸ θέαμα τὸ ὄντως ὑπέροχον.

Τὸ πράττει εὐχαρίστως, προσθέτων ταυτοχρόνως: «Ὁ Θάνος ὁ Πετραλιᾶς τοῦ Βασιλέως, ποὺ ἔγραφε πέρυσι τὰ χρόνια ἐξορίας τῆς Ἑλβετίας;»

— Ὄχι, τοῦ λέγω ψευδόμενος, εἶμαι ἐξάδελφός του.

Αὐτομάτως ἡ πολιτικὴ καὶ πολιτειακὴ συζήτησις ἀναβαίνει:

— Ὅλοι ἐδῶ μέσα εἴμαστε βασιλικοί μέχρι κόκκαλο, πλὴν τοῦ δάσκαλου ἀπὸ κεῖ καὶ τοῦ γουτρὶ ποὺ βλέπεις μὲ τὸ «Βῆμα» εἶναι ἐμπορτοκογλοῦρος στὴν Κ. (κάποιο χωριὸ τῆς Σπάρτης) ἀλλὰ ἔκανε κὰ δουλειές τοῦ κοδαριοῦ στὴν Ἀθήνα ποὺ ἐπήγαινε καὶ ἔτσι ἔχει τώρα πολλοὺς κηφῆδες. Τοῦ λόγου του δὲ θέλει Δημοκρατία!

Καὶ ὁ ἡλικιαμμένος σωφὲρ, παλαιὸς ἐπίστρατος, ἔρριψε περιφρονητικὴ ματιὰ πρὸς τὸν ἱδρώνοντα στενοχωρημένον διὰ τὴν συζήτησιν ὁπαδὸν τοῦ Παπαναστάση.

"Ὁλοι ὁμιλοῦν εὐφήμως γιὰ τοὺς βουλευτάς των:

— Λεβέντηδες οἱ Γουρκοβασιλαῖοι! Θερία σωστά. Πολεμᾶνε 200 χρόνια γιὰ τὴν ἐλευθερία μας.

— Ἀμ' ὁ Γιαννόπουλος τάβε πίσω, ρέ; ἐπεμβαίνει τρίτος, τοῦ ὁποίου ἡ προφορὰ προδίδει τὸν Γορτύνιον. Σαράντα γιουρούκια ἔφτιασε στὸν νομό μας καὶ σήμερα ἔχει τὸ μεγαλείτερο κόμμα.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ αὐτοκίνητο τρέχει πρὸς τὰ τελευταῖα ὑψώματα τῆς Ἀρκαδίας, τὸ ὡραῖον πανόραμα γάνεται ἀπὸ τὰ μάτια μας, διερχόμεθα μίαν γέφυραν καὶ μετὰ τινα λεπτὰ σταματῶμεν. Εἴμεθα στὴ Λακωνία, στοῦ Μπακούρη τὸ χάνι. Ἡ σκηνογραφία ἀλλάσσει, διαρρῶς ἀνερχόμεθα, εὐπρόσωπα χωρία διακρίνονται μακρὰν τοῦ δρόμου στὶς πλαγιὲς τῶν βουνῶν, μὲ ὡραῖες ἐκκλησίες καὶ σχολεῖα. Εἶναι ἡ ἐπίδρασις τῶν ἀμερικανῶν τῶν ἐμπρούκλήδων, ὅπως τοὺς λέγει ὁ σωφέρ. Τὸ λεωφορεῖον μὲ εὐκινησίαν καταπλήσσει σ' αὐτὴν χωρὶς νὰ ἀνακόψῃ τὴν ταχύτητά του ἀνέρχεται ὁλονὲν τὸν καλὸν ἀσφαλτοστρωμένον δρόμον. Πέριξ ἡμῶν λόφοι κατηφρᾶνοι ἀπὸ πουρνάρια, μικρὰ ὅμως, ἐπειδὴ τὰ γίδια — ἡ πληγὴ τῆς Ἑλλάδος — δὲν τ' ἀφήνουν νὰ μεγαλώσουν.

— Ἐδῶ εἶναι τὸ ὑψηλότερο μέρος τοῦ δρόμου, μοῦ λέγει ὁ σωφέρ.

Εἴμεθα εἰς ὕψος 1100—1200 μέτρων. Ἄλλο πανόραμα ἀνοίγεται ἐνώπιον ἡμῶν. Ὁλόκληρος ἡ ἐτιθλητικὴ ὀροσειρὰ τοῦ Ταΰγέτου μὲ τὰς ἀγρίας κορυφάς του καὶ τὰς ἀποκρημνους κλιτύς του μαυρισμένη ἀπὸ τὰ δάση τῶν ἐλάτων, ἐνῷ κάτω ἡ μεγάλη πεδιὰς τῆς Σπάρτης μὲ τοὺς ἀπεράντους ἐλαιῶνας της καὶ τὴν κοιλάδα τοῦ Εὐρώτα μὲ τὶς ροδαφόνες της ποὺ τόσον ἐξύμνησαν ὁ Σαφὼ τῆς ἐπὶ τόσον ἐξύμνησαν ὁ Σαφὼ τῆς ἐπὶ τόσον ἐξύμνησαν ὁ Σαφὼ τῆς ἐπὶ τόσον ἐξύμνησαν ὁ Σαφὼ τῆς ἐπὶ τόσον ἐξύμνησαν ὁ Σαφὼ τῆς πρὸ 120 ἐτῶν εἰς τὸν περίφημον «Ἰτυκεφίρο» του, τὸν ὁποῖον πᾶς διανοούμενος Γάλλος γνωρίζει ἀπὸ στήθους.

Ἐνθυμοῦμαι τὸν πούταννν τοῦ Πολυτεχνείου τῆς Γκρενόβλης ὅπου ἐσπούδαζε τότε μηχανικὸς ὁ ἕτερος τῶν υἱῶν μου, τὸν διάσημον μηχανικὸν ἠλεκτρολόγον Μπαρμπιγιόν, νὰ μοῦ ἀπαγγέλλῃ ἐκ στήθους ὁλόκληρους σελίδας τοῦ ὡραίου βιβλίου τοῦ διασήμου Γάλλου φιλέλληνος συγ-

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος κατερχόμενος τῆς κλίμακος τῆς Μονῆς Παντανάσσης Μυστρᾶ, κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του τὸ 1923.

γραφέως, καὶ νὰ μὲ ἐρωτᾷ :

— Μὰ ὑπάρχουν ἀκόμη στὴ σημερινὴ Σπάρτη οἱ ὡραῖοι ἐκεῖνοι δαφνῶνες τοῦ Εὐρώτα ;

— Μάλιστα, τοῦ ἀπήντησα, ὑπάρχουν καὶ θὰ τὸ προσέθετον τώρα ὑπάρχει ἐκεῖ καὶ ὡραία πισίνα κατασκευασθεῖσα δαπάναις τοῦ εὐπατρίδου Σπαρτιάτου, τοῦ ἰατροῦ κ. Ματάλα, μοναδικὴ ἐν Ἑλλάδι ἀτυχῶς, ὅπου λούονται οἱ εὐσταλεῖς ἐφηβοι τῆς σημερινῆς Σπάρτης.

Ἡ σημερινὴ Σπάρτη δὲν εἶνε πόλις, εἶναι κηπούπολις ποὺ ὠνειρεύετο ὁ γοητοφάνος σοσιαλιστὴς καὶ διὰ μίαν περίοδον δουλευτὴς Ἰθάκης κ. Πλάτων Δρακούλης. Εὐτυχήσασα νὰ ἀποκτήσῃ ἐθελοντὴν ἔμπορον, ἴσως τὸν καλλίτερον καὶ δραστηριώτερον τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων, τὸν κ. Ἠλίαν Γκορτζολόγον, ἡ πόλις τοῦ Λυκούργου σήμερον δύναται νὰ θεωρηθῇ μία

Ἀριστερά: Τὸ νέον Ξενοδοχεῖον τοῦ κ. Σταθοπούλου

τῶν πλέον ἐξελιγμένων καὶ προωθουμένων ὑφ' ὅλας τὰς ἐποψεις πόλεων τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ἡ θερινὴ ἐποχὴ, ἐὰν ἐξηφανισθοῦν καὶ τὰ ὀλίγα ἐνοχλοῦντα κουνούπια τοῦ Εὐρώτα, θὰ εἶναι ἀνωτέρα καὶ τῆς τοῦ Ἐντελφάκεν τῆς Ἐλβετίας.

Ὁ δήμαρχος Σπαρτιατῶν δὲν εἶναι ἐπιστήμων, δὲν εἶναι οὔτε ἰατρός, οὔτε βιομήχανος. Ἦτο ἕνας τίμιος χωριατόπουλο ἀπὸ τὰ Κελλάρια τοῦ Γεωργιτσίου, χωρίου παρὰ τὴν Σπάρτην, ποὺ μὲ μόνα ἐφόδια τὴν ἐξυπνάδα του καὶ ἐν ἀποφοιτήριον τῆς πρώτης τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὴν τοιαύτην καὶ μὲ ἀπέραντον πόθον πρὸς ἐργασίαν ἦλθεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ νομοῦ πρὸ 45ετίας, προσελήφθη εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τότε μεγαλεμπόρου Φιλιπποπούλου, παρέμεινε ὅλον τὸν καιρὸν ἐκεῖ, ἔγινε διευθυντὴς καὶ κατόπιν συνεταῖρος τοῦ προϊσταμένου του καὶ τῶν διαδόχων του. Ἐξελέγη πρόεδρος τοῦ ἐμπορικοῦ συλλόγου Σπάρτης καὶ τέλος κατὰ τὸ ἔτος 1926, ἀντίπαλος τοῦ βενιζελικοῦ, κανισγόρου τότε λόγῳ τῶν περιστάσεων, Λαμπεροπούλου, ἀδελφοῦ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Βενιζέλου κ. Λαμπεροπούλου, ἐξελέγη ὡς ἀνεξάρτητος διὰ μεγάλης πλειοψηφίας, πολεμούμενος καὶ ὑπὸ τῶν δύο παρατάξεων, δήμαρχος τῆς ἱστορικωτέρας πόλεως τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἔκτοτε καθεστὰ τόσον καλὰ ἐπὶ τοῦ δημαρχιακοῦ θρόνου, ὥστε οὔτε κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκλογὴν — ἦτο ἡ τρίτη φορὰ — κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ κινήσαν Λαϊκὸν κόμμα ὑπεστήριξε τὸν δημοφιλῆ ἰατρὸν καὶ νῦν δουλευτὴν κ. Καρελλᾶν, κατήλθεν αὐτοῦ. Ἡ σημερινὴ Σπάρτη, κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ πρώτου βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ὄθωνος κατὰ τὸ 1834, εἶναι συνέχεια μετ' ἐμποδίων τῆς παλαιᾶς ὁμωνύμου πόλεως τοῦ Λυκούργου. Ἡ ἀρχαία Σπάρτη δὲν παρήκμασε μὲ τὴν κατάκτησιν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῶν Ρωμαίων. Τούναντίον ἡ Ρώμη ἐθεώρει συμμάχους τοὺς Σπαρτιάτας. Δύο χιλιάδες Λακεδαιμόνιοι ἔστειλαν εἰς τὴν μάχην τῶν Φιλίππων, πολεμοῦντες ὑπὲρ τῆς τριανδρίας. Κατὰ τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον μ. Χ. αἰῶνα ἡ Σπάρτη ἐφθασεν εἰς μεγάλην ἀκμήν, θεωρουμένη ἐπὶ Στράβωνος ἡ πρώτη πόλις τῆς Πελοποννήσου.

Δυστυχῶς ἡ παρακμὴ τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας, ἡ εἰσβολὴ εἰς Πελοπόννησον τῶν Γοτθῶν, καθὼς καὶ σεισμοὶ μεγάλοι κατὰ τὸ 375 μ. Χ., ὡς καὶ ἡ ὑπὸ τῶν στειρῶν τοῦ Ἀλαρίχου κατὰ τὸ 395 ἀγρία λεηλασία τῆς πόλεως ἐπέφερε τὴν ἐξαφάνισιν ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς τῆς ἐνδόξου Σπάρτης, ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς δὲ ἀργότερα κατὰ τὸν 6ον αἰῶνα ἵδρυσαν οἱ Βυζαντινοὶ νέαν πόλιν, τὴν Λακεδαιμονίαν.

Ἡ Λακεδαιμονία ἔρθασεν εἰς μεγάλην ἀκμὴν μὲ ἔδραν ἐπισκόπου κατ' ἀρχὰς (6ος αἰών) καὶ μετέπειτα μητροπολίτου, ἥτις ἐξηκολούθησε καὶ μὲ τὴν εἰσβολὴν τῶν Σταυροφόρων Φράγκων κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 13ου αἰῶνος. Ἐπὶ Βιλλαρδουΐνων μάλιστα ἡ Αὐλὴ αὐτῆς ἐθεωρεῖτο μία τῶν πρώτων τιμαριούχων Αὐλῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ὅτε ὅμως ὁ Γουλιέλμος Βιλλαρδουΐνος παρεχώρησε τὴν πλησιόν Μιστρᾶν εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Κωνσταντινουπόλεως Μιχαὴλ Παλαιολόγον, τότε ὅλοι οἱ Ἕλληνες κάτοικοι τῆς Λακεδαιμονίας μετῴκησαν ἐκεῖ, μετὰ δὲ τὴν πτῶσιν τῶν Βιλλαρδουΐνων ἐξηφανίσθη αὐτὴ ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, μετωνομασθεῖσα εἰς ἐρείπια, ἀτινα τῇ δὲ κάκεῖσε κατεσπαρμένα, ἔρχονται τώρα εἰς φῶς.

Ἔκαμα τὴν μικρὰν ταύτην ἱστορικὴν παρέμβασιν, ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν φίλων μου, Ἕλληνων καὶ ξένων, (ὄχι ἐλάχιστα ἀρχαιολόγοι) μὲ ἐρωτοῦν διατί αἱ Ἀθῆναι, ἡ Ρώμη καὶ αἱ ἄλλαι πρωτεύουσαι τοῦ ἀρχαίου κόσμου ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν τόσα λείψανα τοῦ παλαιοῦ μεγαλείου των, καὶ ἡ Σπάρτη δὲν ἔχει. Καὶ ὅμως τώρα ἔχει ἀρκετά. Τὸ Μουσεῖον της ἐγκλείει πολλοὺς ἀρχαιολογικοὺς θησαυρούς. Τὰ ἐντὸς οἰκιῶν τῆς πόλεως ἄριστα διατηρούμενα τρία ψηφιδωτὰ προσελκύουν πολλοὺς ξένους κατ' ἔτος. Περὶ αὐτῶν μάλιστα ἔγραψε ἐπὶ μακρὸν ἐσχάτως καὶ ἡ γαλλικὴ «Ἐλλοστρατεῖον». Συνιστῶ θερμότατα εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους τὴν Σπάρτην ἡμέρας τινὰς νὰ ἐπισκεφθοῦν τὰ ἀριστουργήματα ταῦτα τῶν ψηφιδωτῶν, πλησίον ἄλλως τε τῶν ξενοδοχείων κείμενα. Μία λέξις των ἀρκεῖ καὶ ὁ ὑπογραμμικὸς φύλαξ τοῦ Μουσείου εὐχαριστῶς θὰ συνοδεύσῃ αὐτούς.

Ἡ Σπάρτη, κατ' ἀντίθεσιν τοῦ Ναυπλίου, ἔχει ἀρκετὰ καλὰ ξενοδοχεῖα καὶ ἐστιατόρια παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Δημαρχείου, κάτωθι τοῦ ὁποίου ὁ ρέκτης δημαρχος ἐγκαταστήσας πλήρη καὶ ὡραίαν λιαχνη-καφενεῖον, τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, εἰς τὸ ὁποῖον δύνανται ἀνέτως πᾶς ξένος νὰ παραλείνῃ ἀναπαυόμενος ἐπ' ἀρκετόν. Ἀλλὰ τελευταίως ἡ Σπάρτη ἀνεδείχθη ἐφάμιλλος τῆς Τριπόλεως ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν εἰς τὴν ἵδρυσιν συγχρονισμένου εὐρωπαϊκοῦ ξενοδοχείου. Ὁ ἐξ Ἀμερικῆς ὁλοκληνῆς κ. Πάνυ Σταθόπουλος ἔκτισε εἰς τὴν κεντρικὴν ἐδὲν Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου τὸ «Μενελάϊον», ἐξοδεύσας ἄνω τῶν 6 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, τὸ ὁποῖον μέλλει πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἠνοιξε τὰς θύρας του καὶ τοῦτο κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἀκόμη ἡμιτελές, ἀλλ' ἐντὸς ὀλιγωτάτου χρονικοῦ διαστήματος συμπληρωθησόμενον. Τὸ «Μενελάϊον», ὀνομασμένον εἰς τὸν Μενέλαον τὸν βασιλέα τῆς Σπάρτης, οὗ ὁ Πάρις ἔκλεψε τὴν ὡραίαν σύζυγον Ἑλένην, νενομένος κίτρινο τοῦ πρωϊκοῦ πολέμου, καταλαμβάνει ὁλόκληρον τετράγωνον, εἶναι διώροφον, ἔχει εἰς ὅλα τὰ δωμάτια τρεχούμενο νερὸ ζεστὸ καὶ κρύο, λουτρά, διαμερίσματα ἠλεκτρικὰ μὲ λουτρὰ καὶ καμπινὲ πριβέ, κεντρικὴν θέρμανσιν, αἴθουσας μεγαλοπρεπεῖς καὶ τεχνικὸν διευθυντὴν ὄχι τῶν συμπαθεστέρων Σπαρτιατῶν. Ὄντως τιμᾷ τὴν ἑλληνικὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν καὶ πληροῖ μίαν μεγάλην ἔλλειψιν διὰ τοὺς καλαμαθιάνους τουρίστας τῆς σήμερον, οἵτινες ζητοῦν καὶ εὑρίσκουν καὶ ἐπὶ τῆς Γιούτκ-φράου, εἰς ὕψος τεσσάρων χιλιάδων μέτρων, εἰς τὴν καρδιὰ τῶν ἑλβετικῶν Ἄλπεων τῆς Βέρνης, τὸ μπάνιο τους καὶ τὸ τηλέφωνό τους εἰς τὸ κρεβάτι, τους, μὲ τὸ ὁποῖον δύνανται νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ ὅλην τὴν Εὐρώπην. Γεγονός.

Ὅλα αὐτὰ λοιπὸν θὰ τὰ εὕρουν τώρα καὶ εἰς τὴν Σπάρτην, κλὴν ἴσως τοῦ τηλεφώνου τὸ ὁποῖον μάτην πρὸ μηνῶν ζητεῖ καὶ δὲν λαμβάνει, οἷς κρίμασιν εἶδε Κύριος, ὁ ἀγαθὸς ἑλληνοαμερικανὸς κὺρ-Παναγιωτάκης.

Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ δημάρχου, τοῦ δεικνύοντος καὶ δραστηρίου αὐτοῦ ἀνθρώπου, ἐπισκέπτομαι τὰ διάφορα ἀξιοθέατα μέρη τῆς Σπάρτης καὶ ἀποθαυμάζω τὰ ἔργα του, διὰ τὰ ὁποῖα ὄντως πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανος.

Κεῖ πρῶτον τὰ σχολεῖα. Εἰς περίοπτον μέρος τῆς πόλεως, ἐπὶ τῆς μεγάλης λεωφόρου τῆς ἀγούσης εἰς Γύθειον, ἐπὶ ἐλαφροῦ ὑψώματος, ἐγείρονται τὰ νεοτευκτα μεγαλοπρεπῆ κτίρια τῆς μέσης καὶ κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως, καταλαμβάνοντα ἑκατὸν 20 στρεμμάτων! Τὰ Δημόσιον, κατόπιν τῶν ἐνεργειῶν τῶν δουλευτῶν τοῦ τόπου καὶ τοῦ δημάρχου, παρεχώρησε τὸ ποσὸν τῶν 7 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ὁ δὲ Δῆμος Σπαρτιατῶν ἠγόρασε τὸ γήπεδον, τὰ ἰτοπέδωσε, ἐφύτευσε, ἐξενδροφύτευσε, ἐξοδεύσας ἄνω των τριῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Τὰ διδακτήρια ἔχουν ἀνέτους εὐρυχωροτάτας αἰθούσας, καλοριφέρ, ἠλεκτρικὸν φῶς, μεγάλους λουτρῶνας, ἀπεράντους αἰθούσας γυμναστικῆς, ὡραῖους κῆπους καὶ πάν ἄλλο ὅ,τι συμβάλλει εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ φρονήματος καὶ τοῦ ἤθους τῆς μαθητιώσης νεολαίας. Εἶναι, κατὰ τὴν γνώμην μου, τὰ καλύτερα σχολικὰ κτίρια τῆς Ἑλλάδος. Ἐντὸς μηνὸς ἴσως θὰ παραδοθοῦν εἰς κοινὴν χρῆσιν.

Ἀπ' ἐκεῖ ἐπ' αὐτοκινήτου διαχυζόμεν τὰς εὐρείας δενδροφυτευμένας λεωφόρους τῆς πόλεως, διερχόμεθα πρὸ τοῦ κενοταφίου τοῦ Λεωνίδα, κειμένου εἰς τὸ ἄκρον αὐτῆς, μέχρι πρὸ τινος κοπρώνος, ὡς συνήθως οἱ ἀξιόστοι ἀρχαιολογικοὶ τόποι παρ' ἡμῖν, νῦν δὲ περιπεφραγμένου ὑπὸ τοῦ Δήμου δι' ὡραίου σφυρηλατοῦ κιγκλιδώματος καὶ εὐπρεπισμένου, καὶ φθάνομεν εἰς ὕψωμα δέκα λεπτὰ ἐξωθεν αὐτῆς, ὅπου ἡ δεξιὰ εἰς τὴν ὁποίαν ἀνέργεται τὸ ὕδωρ τῆς πόλεως, διοχετευόμενον διὰ σιδηροσωλήνων ἐκ τῶν ὑπομείων τοῦ Τάυγέτου ἀπὸ ὕψους ὀκτακοσίων καὶ πλέον μέτρων. Καὶ αὐτὸ ἔργον τοῦ δημάρχου τῇ συνδρομῇ τῶν ἐν Ἀμερικῇ Σπαρτιατῶν.

χς ἐν Σπάρτη. — Εἰς τὸ μέσον: Ἡ πισίνα τῆς Σπάρτης, παρὰ τὸν Εὐρώτα

— Δεξιᾷ: Γενικὴ ἄποψις τῆς Σπάρτης, μὲ τὸν Ταΰγετον εἰς τὸ βάθος

Ἡ θέα ἀπὸ τὸν λόφον αὐτὸν, ὃν περιέφραξε καὶ ἐξενδροφύτευσεν ὁ δήμαρχος, πρὸς τὴν κάτωθι κατάφυτον ἀπὸ ἐλαιῶνας κοιλάδα, τὴν Σπάρτην, τὸν Μιστρᾶν καὶ τὸν Ταΰγετον, εἶνε ἀπὸ τὰς σπανίας ποὺ ἔχω ἰδῇ, ἐνθυμίζουσα κατὰ πολὺ τὴν Γρανάδαν τῆς Ἱσπανίας.

Ἀκριβῶς κάτωθι τοῦ λόφου τῆς δεξιωμένης κεῖνται τὰ ἐρείπια τοῦ μεγάλου ἀμφιθεάτρου τῆς ἀρχαίας Σπάρτης, καθὼς καὶ ὑπόλοιπα νεῶν καὶ μοναστηρίου τῆς χριστιανικῆς πόλεως Λακεδαίμονος.

Ἡ μόνη παράκλησις τοῦ δημάρχου εἶναι νὰ ὁρντίσῃ ὁ Τουρισμὸς παρὰ τοῖς ἁρμοδίοις νὰ ἐπισκευασθῇ κατὰ τὸ ἐφικτὸν ἡ φυσικὴ αὐτὴ ὁδὸς ἡ ἄγουσα ἐκ Σπάρτης πρὸς τὰ «Ἀρχαῖα». Εἶναι ἡ ὁδὸς τὴν ὁποίαν διέρχονται μετ' ἐμποδίων κατ' ἐκάστην οἱ ξένοι περιηγηταὶ οἱ ἐρχόμενοι εἰς Σπάρτην πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἀρχαιοτήτων.

Τὸ εὐχάριστον εἶναι ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Σπάρτης καὶ ὁ δήμαρχός των ἔχουν λίαν ἀνεπτυγμένην τουριστικὴν συνείδησιν. Ὑπάρχει ἐκεῖ Φιλανθρωπικὸς Σύλλογος «Ὁ Ἅγιος Νι-

ΤΙΜ

ΥΠΟΔ. 124. 1. 34

ΑΡΙΘΜΟΣ		ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΕΚΛΟΣΕΩΣ		ΑΙΑ	
ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΥ	ΓΕΝΙΚΟΣ	ΕΤΟΣ	ΜΗΝ	ΙΩΝ ΜΑΤΩΝ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

κωνα τοῦ πολιούχου τῆς μεσαιωνικῆς Λακεδαίμονος, τοῦ ἀκμάσαντος κατὰ τὸν 10ον αἰῶνα, ὅστις ἡγεῖται ἤδη τῆς ἐντοπίας τουριστικῆς κινήσεως. Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Μελετίου Γιαλαντόπουλου ἐξέδωκε λεύκωμα καλλιτεχνικώτατον, ἐκτυπωθὲν ἐν Γερμανίᾳ, τῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ Μιστρᾶ, τὸ ὁποῖον πωλεῖται πρὸς ὄφελος τοῦ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ τοῦ Συλλόγου. Ταμίας τούτου εἶνε ὁ διευθύνων τὴν Τράπεζαν Ἀκκαίας κ. Πάνος Βαλασάκης καὶ γραμματεὺς ὁ κ. Στ. Κοκκινάκης. Κατελλήλως ἐνισχυόμενος ὁ ἄνω Σύνδεσμος, θὰ ἠδύνατο νὰ πράξῃ πολλὰ ὑπὲρ τοῦ τουρισμοῦ τῆς Σπάρτης.

Πάντως εἶναι σφάλμα ἀσυγχώρητον ὅτι ὁ Τουρισμὸς δὲν ἐπεκράθη μέχρι σήμερον νὰ χρησιμοποιήσῃ τοιαύτας δυνάμεις οἷαν ὁ ἐκμαρκὸς Κορτζολόγος, ὁ ἀρχιμανδρίτης Γαλανόπουλος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τοῦ Ἁγίου Νικωνος ἐπίλεκτοι πολῖται τῆς Σπάρτης. Δὲν ἀναφέρω ἐδῶ τὸν ἀγαπητὸν βουλευτὴν Σπάρτης Λεωνίδαν Τσιριγώτην, τὸν φιλόκαλλον τοῦτον εὐπατρίδην, τὸν λάτρην τῶν μεσαιωνικῶν ἀριστουργημάτων τοῦ Μιστρᾶ, ἐπειδὴ εἶχον τὸ ἀτύχημα νὰ μὴν εὑρίσκεται ἐν Σπάρτῃ κατὰ τὴν ἐκεῖ μετάβασίν μου.

Εἶναι ἀσύστατος ἡ λατρεία ἣν τρέφουν πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οἱ Σπαρτιᾶται. Γνωσταὶ εἶναι αἱ ἐκδηλώσεις αἵτινες ἐγένοντο εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα κατὰ τὴν ἐκεῖ μετάβασίν του τὸν Μάϊον τοῦ 1923. Τὸν ἀναφέρουν καὶ ἐκκρόζουν.

— Θὰ ἔλθῃ;

— Πέστε του, κύριε, — μοῦ λέγει μία γρηΐτσα — ἂν τὸν ξέρετε, νὰ ξαναρθῇ πάλι ἐδῶ. Τὸ ἔχω τάμα ὅπως καὶ τὴν ἄλλη φορὰ νὰ τοῦ φιλήσω τὸ χέρι κι' ἂς πεθάνω. Τὸ παιδάκι μου, τὸ ἄκαιρο, σκοτώθηκε στὴ Τζουμαγιὰ ποὺ ἀπολέμαγε μαζὶ μὲ τὸν Κωνσταντῖνο. Ἀχ, τοὺς κακοῦργους, τί μᾶς ἔκαμαν!

Δὲν ἠρώτησα τὴν γραῖαν ἐὰν ἡ ἀπελή της ἀπηυθύνετο πρὸς τοὺς Βουλγάρους ἢ πρὸς τὸν κ. Παπαναστασίου.

Τὴν ἑπομένην, λίαν πρωΐ ἐγερθείς, περιεδάδαζα μόνος ἀνὰ τὴν πόλιν. Εἰς ἕνα μικρὸ μαγαζάκι ἐλέπω ἀνηρτημένην εἰς περίοπτον μέρος τὴν εἰκόνα τοῦ νῦν βασιλέως.

— Εὖγε, μπάρμπα, λέγω εἰς γέροντά τινα ἐκεῖ ποὺ καθήμενον, ὅπου τὸ ἐφαίνετο καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ μαγαζιοῦ.

— Τὰ πρόβατα θέλουν ποιμένα παιδί μου! ἀπαντᾷ μὲ δλύμπιον ὑπεραξίαν ὁ γέρων.

Ὅπερ ἔτσι δείξει.

ΘΑΝΟΣ ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Η ΚΟΡΙΝΘΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΗ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Κ. ΘΑΝΟΥ ΠΕΤΡΑΛΙΑ

— Αὔριο θὰ πᾶμε μὲ τὸν κ. Νέρτη στὴν Κορινθία καὶ στὰ Τρίκκαλα καὶ ἀπ' ἐκεῖ στὸ Σοφικάστρο, μοῦ λέγει ὁ χαλυβδένος καὶ ἀφανταστου ἐργατικότητος πρόεδρος τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Τουρισμοῦ, ὁ ἐπιφανὴς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κώστας Λογοθετόπουλος. Σὲ παρακαλῶ νὰ ἔλθῃς μαζί μας, ἔχουμε νὰ κανονίσουμε πολλὰ ζητήματα ἐκκρεμῆ.

— Δὲν πιστεύω, κύριε πρόεδρε, νὰ πᾶμε μόνοι γιὰ τὴν κομπάνια τοῦ Τάρλα, ποὺ διεμαρτυρήθη ὁ Σκουζὲς ἐγγράφως στὸν Τουρισμὸν καὶ ἐζήτησε τὴν τιμωρίαν τοῦ ἀτυχοῦς παπᾶ!

— Ὄχι, μοῦ ἀπαντᾷ ὁ συμπαθὴς ἐπιστήμων, πᾶμε γιὰ πολλὲς κομπάνιες.

Τὸ ζήτημα τῆς «κομπάνας τοῦ Τάρλα» ἔχει ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὰ Τρίκκαλα τῆς Κορινθίας λειτουργεῖ, ὡς γνωστόν, πρὸ διετίας τὸ πεντάστημον ξενοδοχεῖον «Θεοξένια» τῶν κ. κ. ἀδελφῶν Τάρλα, προβεβλημένων τοῦ τόπου, οἵτινες κατώρθωσαν, ὑποδειγματικοὶ τῆς ὑπερόχου τοποθεσίας του καὶ τῆς λαμπρᾶς κουζίνας του, νὰ τὸ κάμουν τὸ κέντρον τοῦ καλοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος. Μεταξὺ τῶν παραθεριστῶν φέτος ἦτο καὶ ὁ φίλτατος κ. Μίμης Σκουζὲς. Δίπλα ὅμως στὸ ὡραῖο ξενοδοχεῖο εὑρέθη νὰ εἶναι καὶ ἡ θαυμαστὴ ἐκκλησία τοῦ χωρίου, τῆς ὁποίας ἡ κομπάνια κρέμεται εἰς τοὺς κλώνας τοῦ μεγάλου πλατάνου ποὺ σκιάζει τὴν πρὸς τὸ ξενοδοχεῖον πλατεῖαν. Τί ἄλλο γραφικώτερον! Θὰ μοῦ εἴπουν οἱ ρομαντικοί. Ναί, ἀλλὰ καὶ τί ἄλλο ὀλιγοστόρεφον, θὰ μοῦ ἀπαντήσουν οἱ παραθερίζοντες, ὅταν μάλιστα καλεῖ αὐτὴ τοὺς πιστοὺς στὰς ἑξ τὸ πρωὶ διὰ τὸν ὄρθρον!

Ἀνάβη λοιπὸν μίαν τῶν ἡμερῶν ὁ ἐπὶ μακρὸν γερουσιαστὴς καὶ νῦν βουλευτὴς Κορινθίας, τὸ ἄξιον, ἢ μᾶλλον τὸ ἀριστερὸ γέρι τοῦ Πανάγη, Κάτω Δημητρό, Μελίστε, μὲ τὴν ὡραίαν του ἐκκλησίαν. Συκιὰ μὲ τὸ καλλιτεχνικὰ κιόσκια τοῦ Τουρισμοῦ, καὶ τέλος Ξυλόκαστρον, τὸ Παρεσκι αὐτὸ τοῦ κόρφου μὲ τὸν πευκῶνα του καὶ τὰ ἄρθονα καλὰ ξενοδοχεῖα του. Ὅλα αὐτὰ τὰ πολιτισμένα χωρία ποὺ ἄλλοτε ἀνήγανον ἀπὸ τὴν σκόνη τοῦ πολυσυχνάστου μεγάλου ἐρόμου τῶν Πατρῶν, διέρχονται ὡς ἐν ὀνείρῳ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἐκπλήκτου ἐπιβάτου, ὅστις μελαγχολεῖ ὅτι δὲν τοῦ μένει καιρὸς νὰ παραμείνῃ ἐκεῖ ἐπ' ὀλίγον καὶ παίρνων ἕνα καφέ, νὰ ρεμβάσῃ ἐλέπων τὸ ἀπαλὸ κύμα τοῦ γαλανοῦ καὶ ἡσύχου Κορινθιακοῦ κόλπου, νὰ τοῦ φέρῃ τὸν χαιρετισμὸ τῶν κρεμασμένων ὑδηλῶν ἑουνῶν τῆς ὀτεσφάνης Ρούμελης.

Ὁμιλοῦν οἱ ξενοδόχοι μας καὶ οἱ διάφοροι μπλαζὲ περὶ τῶν θαυμαστῶν τοπίων τῆς λίμνης τῆς Γενούης καὶ τῆς παραλίας τοῦ Μπιαρίτς τῶν Πυρρηναίων. Τὰ εἶδον καὶ τὰ ἐπεσκέφθην πολλάκις κατὰ τὰ μακρὰ χρόνια τῆς ἐξορίας μας. Ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐπιμένει ὁ ἐφιάλτης τοῦ ἐφιαλτισμοῦ. Εἶναι ἀδύνατον νὰ θέλῃ τις νὰ παραβάλῃ τὰ ἀγρωματίστα καὶ ὄρνα νερὰ τῆς λίμνης τοῦ Λεμὰν καὶ τὸ μαῦρο κῦμα τοῦ ὠκεανοῦ, μὲ τὴν γαλανὴν μας θάλασσα τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου.

Ὅταν τὸν Θεὸ ἀποφασκεύθῃ ὁ δρόμος τῶν Πατρῶν — δὲν ἐλλείπουν παρὰ ἐλάχιστα τμήματα μερικῶν χιλιομέτρων — ἢ ἀν αὐτοκίνητος διέρχεται Ἀθηνῶν — Πατρῶν θὰ εἶναι ἡ ὡραιοτέρα ἀνάπαυσις τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν Ἑλλάδα ξένων.

Μετά τὸ Ξυλόκαστρον ἡ τοποθεσία ἀλλάζει. Γίνεται σοβαρωτέρα καὶ ὀλίγον σκυθρωπή, μὲ σπεράντους ἀμπελῶνας, χωρὶς κυπαρισσίας, χωρὶς ἐλιᾶς, χωρὶς λινούς, χωρὶς σπίτια. Εἰς τὸ βάθος τοῦ ἀνοικτοῦ ὁρίζοντος διακρίνονται παρὰ τὴν παραλίαν μερικὰ σπιτάκια ποὺ κρύπτονται μέσα σὲ μεγάλα δένδρα. Εἶναι τὸ Κιμάρι, ἡ γενέτειρα τοῦ Παναγῆ Τσαλδάρη. Τὸ σπίτι, ὅπου πρὸ ἑξήκοντα πέντε χρόνων ἐγεννήθη ὁ ἐθνικὸς κυβερνήτης τῆς σήμερον, κεῖται εἰς τὸ μέσον τοῦ χωρικοῦ ἐντελῶς παρὰ τὴν θάλασσαν. Τὸν γειτονεύει τὸ κτίριον τοῦ Κορινθιακοῦ κτιστὰ τὰ παράθυρα τοῦ ἰσογείου. Πότες φορὲς παιδάκι ὁ Παναγῆς ἦταν ἀκάθητο καὶ ἐμελετοῦσε εἰς τὸ δωμάτιόν του, ποὺ σώζεται ἀνέπαφον μέχρι σήμερον θὰ τὸ ἤκουσε νὰ κυκᾶται καὶ νὰ ἀπελῇ. Καὶ πόσες φορὲς ἔκαν μετὰ τὴν νυκτερινὴ θύελλαν τὸ πρωὶ ἐξόρμητο τοῦ παρικοῦ οἴκου διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ σχολεῖο εἰς τὸ Ξυλόκαστρον δὲν εἶδε τὴν θάλασσα ἥσυχη καὶ πάλιν νὰ ἐξαπλοῦται ἐμπρός του.

Ἐκεῖθεν καὶ ὁ χαρακτήρ του καὶ ἡ ἐν γένει πολιτική του τῆς ὑπομονῆς καὶ ἀπομονῆς.

Καὶ εἰς τὰς μεγαλειτέρας θυέλλας τῆς πολιτικῆς του ζωῆς ὑπῆρξε ψυχραιμος καὶ σκηνοθετικῶς ἀπαθής. Μέσα του ὅμως βράζει καὶ μόλις εὕρῃ τὴν κατάλληλον περίστασιν ἐνεργεῖ. Εἶνε εὐθὺς καὶ βίαιος. Ὅταν σχηματίσῃ καλὴν ἰδέαν δι' οἱονδήποτε — πρᾶγμα ὀλίγον δύσκολον διὰ τὸν χαρακτήρα του — ἐπιμένει, θὰ σὲ ἔχῃ πάντοτε εἰς τὸ δεξιόν. Ὀξὺ καὶ ἀλλοίμονον ὅμως ἐὰν τοῦ κάμῃς καμμιὰ λαθεμά. Εὐτύχησε! Εἶνε πολὺ εὐγενὴς καὶ πολὺ λεπτὸς διὰ νὰ παρατονεθῇ. Ἀλλὰ μόλις ἔξῃ τὴν περίστασι θὰ σοῦ τὸ πλήρωσῃ μετὰ τοῦ τόκου καὶ τοῦ ἐπιτοκίου. Ἡ ἀφιλοχρηματία του εἶνε παροιμιώδης. Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, κατὰ τὸ 1909 ὑποθέτω, διακόσια ὀκτὼ ἐξήντα καὶ ἕνα δὲ παρ' ἕμοῦ δι' ὑπόθεσιν κτηματικῆς φύσεως ἀξίας 3 ἑκατομμυρίων σημειωτὸν δοκιμῶν, ἢν ὑπερηπίζετο καὶ ἐκέρδισε εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, ὡς ἀμοιβήν του μόνον ἀργυροῦς τριακοντάς, ἐνῶ ἠδύνατο νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὸ εἰκοσαπλάσιον.

Δὲν εἶνε παραδεξὸν λοιπόν, ἐὰν λατρεύεται κυριολεκτικῶς ἀπὸ τοὺς συμπολίτας του καὶ τοὺς συγχωριανούς του. «Ὁ Παναγῆς» λέγει ὁ Κορίνθιος καὶ γεμίζει τὸ στόμα του μέλι.

Ἡ οἰκογένεια Τσαλδάρη κατάγεται ἐκ Τρικκάλων τῆς Κορινθίας. Ὁ πάππος τοῦ Δημήτριος Τσαλδάρης ἐκ τῶν καλῶν νοικοκυραίων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κατῴκησε εἰς τὴν τότε ἐρημον παραλίαν τοῦ Κιμαρίου καὶ ἐπεδόθη εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς σταφιδαμπέλου κτίσας κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1850 τὸ σημερον ἀνάπαυον διατηρούμενον τοπικὸ σπίτι τοῦ Προέδρου ὡς ἡ σχετικὴ βάσις τῆς εἰσόδου ἐπιγραφῆς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Κάτω εἰς τὸ ἰσόγειον εἶνε ἡ μεγάλη τραπεζαρία ὅπου ὁ Παναγῆς δέχεται τοὺς πάντας κατὰ τὰς εἰς Κιμάριον μετατάσεις του. Μεταξὺ τοῦ ἰσογείου καὶ τοῦ πρώτου πατώματος ἀριστερὰ τῷ ἀνερχομένῳ εὑρίσκεται τὸ «μανεντάκιον» ἐκ δύο δωματίων εἰς ἓν τῶν ὁποίων εἶδε τὸ φῶς πρὸ ἑξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ὁ σημερινὸς πρωθυπουργός.

Καὶ τὰ δύο αὐτὰ δωμάτια ἔμειναν ὅπως ἦσαν τότε, μὲ τὸ σχάκι τους, τὴν κούνια ποὺ ἐγεννήθη, τὴν μικρόν του παιδικὴν βιβλιοθήκην καὶ ὅλα τὰ σχετικὰ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κόμοδα. Τὸ ἐπάνω πάτωμα, πλὴν τῶν ἄλλων, ἔχει τὸν εὐρύτερον κοιτῶνα τοῦ Πρωθυπουργικοῦ ζεύγους καὶ τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς, τὴ σοφᾶν μὲ τὰ παλαιὰ ἐπίπλα, τὸν κομό, τὴν κονσόλα καὶ τὸ προικῶον μπαοῦλο τῆς μητρὸς τοῦ Προέδρου, τῆς μακαριτισσας κυρᾶς - Καλλιόπης, θαῦμα τέχνης τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μὲ τὰ ἀγγικὰ ψηφίς τοῦ ὀνόματός της Κ. Τ. 1863.

Πρέπει ὅμως νὰ φεύγωμεν. Ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ Ξυλόκαστρον καὶ ἐκεῖθεν λαμβάνομεν τὴν ἄνοδον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν πρὸς τὰ Τρίκκαλα. Τὸ αὐτοκίνητον ἀνέρχεται καὶ κάτωθι ἡμῶν παρουσιάζεται τὸ Ξυλόκαστρον μὲ τὰς κόκκινες στέγες του ἐν τῷ μέσῳ τῆς καταπρασίνου πεδιάδος. Εἰσερχόμεθα εἰς τὴν στενὴν κατάφυτον κοιλάδα τοῦ ποταμοῦ Σοῦθι, τὸν Τρικκαλιώτικον, ἥτις μετὰ τὰ Μερτικέικα ἀνοίγει κάπως, καὶ φθάνομεν εἰς τὰ Ζούγρα, πλούσιον χωρίον, ἀπέχον τοῦ Ξυλοκάστρου 7 χιλιόμετρα. Ἔως ἐδῶ ἐπήγαινε μέχρι προ τινος ὁ ἀρόμος. Ἀπ' ἐδῶ ἀρχίζει ἡ νέα ὁδός, μήκους 31 χιλιομέτρων μέχρι Τρικκάλων, ἡ μᾶλλον μέχρι τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἁγ. Βλασσή, ὅπου καὶ σταματᾷ. Ὁδὸς ἥτις ἔτυν προχωρηση διὰ Κασνᾶς εἰς Σαραντάκηχον, καὶ Γκούρας Φενεοῦ εἰς Καλάβρυτα, διὰ τὴν χαρακτικότητά της θέλει εἶναι ἡ πλέον πολυτελοῦς τουριστικὴ ὁδὸς τῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ τὸ Ρέθι ἀρχίζουν δυνατὰ καὶ ἀρθρωτὰ κορυφίλλες, ἃ λόνεν ἀνεγχμεθα. Συνοντωμεν τὰ τοῦτα πυκνὰ δάση ἀπὸ πεύκα, ὅτι

Ὁ πατὴρ τῆς Τσαλδάρης μετ

Ταΰγετον δουνοῦ τῆς Πελοποννήσου (2374 μέτρα ὑπὲρ τὴν θάλασσαν). Ἡ πυκνότης τῶν δασῶν της μὲ καταλήγουσι, ἀποφεῦ πῶς δὲν τὰ ἐκφύσαν καὶ αὐτὰ οἱ Ἕλληνες μαζ. Ὁλοῦν ἀνεργόμεθα. Παρ' ὅλον τὸ ὄνομα ἡ σταφὶς μᾶς παρακολουθεῖ.

Ἐδῶ καὶ εἰς τὴν ἀπέναντι πλαγιὰ τῆς κοιλάδος τοῦ Τρικκαλιώτικου, ἥτις τώρα εἶναι εὐρυτάτη, πλάτους ἀρκετῶν χιλιομέτρων, παράγεται ὁ περίφημος καὶ πολυζήτητος ἐν Ἀγγλίᾳ παναρίτης, δηλαδὴ ἡ καλλιτέρα ποιότης τῆς κορινθιακῆς σταφίδος. Τὰ μερη αὐτὰ ἐλιμαίνατο ὅλοτε ἡ τοκογλυφία τῶν «σφραγιάντζιδων» (σταφιδεμπόρων) τοῦ Κιάτου καὶ Ξυλοκάστρου, οἵτινες ἔβνον φωκὶ καὶ ἔπαιρναν ὁπίσω κρέας κατὰ τὴν κοινὴν παρεμίαν, ἀπὸ τοὺς ἀτυχεῖς σταφιδοπαραγωγούς.

Φαίνεται ὅτι ἡ γειτνίασις τῆς γενετείρας τοῦ Κερδῶοῦ Ἑρμῆ, ἤτοι, κατὰ τὴν μυθολογίαν, ἐγεννήθη εἰς σπήλαιον τι τοῦ ὄρους Κυλλήνη, ἐπέδρασεν ἄλλοτε ἔσον ὄφρα τὸ εὐκόλως πλουτίζειν ἐπὶ τῶν μαθητῶν του σταφιδεμπόρων.

Ἐναντίον τῆς τοκογλυφίας αὐτῆς εἴχεν ἐπιτυχῶς ἀντιδράσει παρὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ὁ Ἐπικεκλεμένος Τσαλβάρης, ὁ πατὴρ τοῦ Προέδρου, μέγας ἀλτρουϊστής, φθάσας κάποτε εἰς τὰ ἄκρα.

Εἶχε ἤδη ἀναδασωθεῖ ἀρκετά, ὅσον μετὰ κάποιαν ἀπορίαν τοῦ ὄρους ἀντικύσαμε τὸ εὐρὺ ἐπίκλινες ὀροπέδιον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶνε διεσπαρμένη ἡ ὀργαία πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας, τὰ ἱστορικὰ Τρίκκαλα.

Τὰ Τρίκκαλα (ὕψος 1030—1200 μέτρα) σύγκεινται ἀπὸ τρεῖς συνοικίας, αἵτινες ἀποτελοῦν, χαρὶς εἰς τὸ περίφημον νομογράφειον τὸ ἐπὶ Βενιζέλου ψηφισθὲν, τρεῖς (ἀριθμὸς 3) κοινότητας!, τὴν Ἄνω, τὴν Μέσην καὶ τὴν Κάτω, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ μὲν δύο πρῶται ἔχουν περὶ τοὺς 300 κατοίκους ἑκάστη, οἵτινες μόνον κατὰ τὸ θέρος παραμένουν ἐκεῖ, ἡ δὲ Κάτω περὶ τοὺς ἑξακοσίους μὲ διαρκῆ ἐκεῖ διαμονήν.

Τὸ αὐτοκίνητον προχωρεῖ ἀραδέως ἐπειδὴ τὸ τελευταῖον τμῆμα τοῦ ὄρους εἶναι ἀκόμη ὑπὸ κατασκευήν. Διέρχεται μεταξὺ τοῦ ἱστορικοῦ ἀρχοντικοῦ τῶν Νοταράδων καὶ τῆς παλαιᾶς μεγάλης οἰκίας τῶν Δαστῶν, καὶ σταματᾷ πρὸ τῆς πλατείας τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἄνω Τρικκάλων, ὅπου τὸ νέον ξενοδοχεῖον, θαῦμα, «τὰ Θεοξένειον» τῶν κ. κ. ἀδελφῶν Τάρλα καὶ Παπαχριστοπούλου. Ὑπὸ τὸ ἄπλετον ἠλεκτρισμὸν ὡς μᾶς ὑπαδέχονται εἰς τὴν θαυμαστὴν ταρράτσαν τοῦ ξενοδοχείου γνωστὰ ἀθηναϊκὰ ρυσιογνωμάκια, ἐνῶ εἰς τὴν παρακειμένην μεγάλην αἴθουσαν τὸν ἑστιατορίου μᾶς ἀναμένει λουκούλειον δεῖπνον, ἀφιμένον τοῦ Μέρες καὶ τοῦ Γκρίγιον τῶν Παρισίων. Εἶναι τὸ μυστικὸ τοῦ ξενοδοχείου. Ἑλληνικὴ καὶ ἀθήνειος τροφή, ὅπως ἀπαιτεῖ τὸ ὑπόφυγον κλίμα τῶν Τρικκάλων ποὺ ἀνοίγει τὴν ὄρεξιν.

«Τὸ ξενοδοχεῖον τὸ ἐκτίσαμε κατὰ τὰ ἔτη 1933—34 μὲ ἔξοδαντν 4 1/2 ἑκατομ. δραχμῶν, — μᾶς λέγει ὁ ἐκ τῶν ἰδιοκτητῶν κ. Χρ. Τάρλας, ὁ σωματοθὲς ἱστορὸς — ἐπὶ οἰκοπέδου Νοταρέικου, ἀνήκοντος εἰς τὸν ἀδελφόν μου Νίκον, γαμβρὸν ἐπ' ἀδελφῇ τῶν κ. κ. Νοταρᾶδων. Ὡς ἐλέπετε, θὲν ἐρεισθῆμεν κόπων καὶ δαπανῶν διὰ νὰ κατασκευάσωμεν τὴν ἐδῶ διαμονὴν εὐάρεστον εἰς τοὺς ξένους μας. Τὸ πρῶτον ἐλειτούργησε πέρυσι, διεθέσαμεν δὲ 45 δωμάτια μὲ 80 κλίνας καὶ τέσσαρα λουτρά.

Καὶ πραγματικῶς ἡ διαμονὴ διὰ τοὺς ἐκεῖ παραθερίζοντας εἶνε ὑπερευάρεστος καὶ ὑπερόφατος. Εἶνε ὄντως μεγάλη τουριστικὴ ὁρμὴ τὰ κάθεσαι στὰς ὑπωρείας τῆς καταφύτου Ζήρειας, μέσα στὰ ἔλατα, εἰς ὕψος 1.100 μέτρων, νὰ ἔχῃς πρὸ σοῦ ἀνεπεταμένον ὁρίζοντα μὲ τὸν Κορινθιακὸν κόλπον καὶ τὴν γραφικὴν κοιλάδα τοῦ Τρικκαλιώτικου καὶ νὰ σὲ σερβίρουν γκαρσόνια στολὲ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν θαυμασίου μαΐτρ νὰ τὰ ἔλα, φαγητὰ παρασκευασμένα ἀπὸ ἀρχιμάγειρον τοῦ «Σέσιλ» τῆς Κρήτης.

Πλὴν τῶν «Θεοξενείων» ὑπάρχει καὶ ἕτερον ξενοδοχεῖον, ἀπὸ διετίας καὶ αὐτὸ λειτουργοῦν, τὸ τοῦ ἐκ Ξυλοκάστρου γνωστοῦ ξενοδόχου κ. Ἰ. Κίσσα, ὅστις ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτέρου μέρους τῶν Ἄνω Τρικκάλων, εἰς θέσιν περίοπτον καὶ προσήλιον, ἔκτισε μόνος του θαυμάσιον ἠλεκτροφωτιστὸν καταλὲν-σαρὰ μὲ 30 δωμάτια καὶ 50 κλίνας, τροφὴν ἄφθονον καὶ ἁπλῆν, πολυσύγχρονον ἰδίως ἀπὸ οἰκογενείας Πατρινῶν. Ἐκεῖ δὲν ὑπάρχουν μαΐτρ νὰ ἔτιλ καὶ γκαρσόνια μὲ ἀμφιπτα σμόκιν. Ἐκεῖ ἡ ὑπηρεσία ἐκτελεῖται ἀπὸ τὸν Κίσσα, τὴν Κίσσαινα καὶ τὰ Κισσόπουλα, ἑπτὰ τὸν ἀριθμόν, ἐξ ὧν τὰ τρία κορίτσια. Καὶ ἐκτελεῖται καλά.

Ἐκτὸς τῶν δύο αὐτῶν ξενοδοχείων λειτουργεῖ καὶ μία καλὴ πανσιόν ἐντὸς τῆς ἱστορικῆς οἰκίας Νοταρᾶ, εἶνε δὲ ὑπὸ κατασκευὴν καὶ τρία ἄλλα κτίρια προορισμένα διὰ μικρὰ ξενοδοχεῖα. Ὁμοίως τώρα μὲ τὴν συγκέντρωσιν πολλοὶ ἰδιῶται σκέπτονται νὰ κτίσουν θέρετρα καὶ ἐπαύλεις. Πρῶτος ὁ στρατηγὸς κ. Μπουρόπουλος, γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ τῶν κ. κ. Δαστῶν, ἔκτισεν ἐγκάτω πλησίον τῶν «Θεοξενείων» μικρὰν ἐπαυλὶν ἐντὸς ὡραίου νῦν ἐν τῷ γίγνεσθαι κήπου.

Τὰ Τρίκκαλα κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἔπαιξαν πρωτεύοντα ρόλον, καθότι ἐδῶ διέμενον οἱ Νοταράδες, ἐπίφανῆς οἰκογένεια τοῦ Βυζαντίου, ἥτις μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς Κων/πόλεως (1453) καὶ τὴν ἀλλοφρονίαν ὑπὸ τῶν Τούρκων τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς οἰκογενείας Μεγάλου Δουκὸς τῆς Αὐτοκρατορίας Λουκᾶ Νοταρᾶ, κατέφυγεν ἐκεῖ, γενομένη πλούσι μεγάλων ἐκτάσεων γαιῶν, ἃς ἐν μέρει κατέχει μέχρις ἐσχάτου καὶ κατέχει ἀκόμη.

Ἐδῶ ἤρουεν ὁ Πανόυτσος Νοταρᾶς, κατὰ τὴν ἱστορίαν ὁ πολιτικώτερος, νουνεχέστερος καὶ λογικώτερος τῶν ἀνδρῶν τῆς Πελοποννήσου κατὰ τὴν ἐπανάστασιν, ἐκλεγεὶς πρόεδρος τριῶν Ἐθνοσυνελεύσεων καὶ τοῦ 1843 ἐπὶ Ὀθωνος. Ἀποθανὼν δὲ ἐν Ἀθήναις τῷ 1849, εἰς ἡλικίαν 109 ἐτῶν.

Στὰ Τρίκκαλα ἐγεννήθη ὁ Ἰωάννης Νοτᾶς ὁ ἀπελθεὶς, λόγῳ τῆς καταγωγῆς του, τῆς ὡμορφιᾶς του καὶ τῆς παλληκαριᾶς του τῆς μυθικῆς, τὸ ἀφρουτόπουλον, τὸ ὁποῖον εἰς ἡλικίαν 16 ἐτῶν ἔλαβε τὰ ὅπλα ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος καὶ γενόμενος ἀφγυνὸς τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας, ἐκυρίευσε τὸν Ἀκροκόρινθον, προκαθεὶς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς ἀντιστράτηγον εἰς ἡλικίαν μόλις 18 ἐτῶν! Τὸ τέλος τοῦ μυθικοῦ τούτου ἥρωος, τοῦ ἀνασκούντος τὰ ἰδιαίτερα τῆς φυλῆς, ἦτο τραγικόν. Ἔπεσεν εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Ἀττικῆς, ἐξορμήσας ἐπὶ τοῦ πρὸς σωτηρίαν τῆς Ἀκροκόρινθου, καὶ τὸν ἐγκωμίαζε τὸ ἀνωφελὲς τῆς πράξεως εἰς ἡλικίαν μόλις 22 ἐτῶν κατὰ τὸ 1827.

Ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιφανοῦς οἰκογενείας κατάγεται καὶ ὁ Ἅγιος Γεράσιμος, γεννηθεὶς ἐντόθε τὸ 1509 καὶ καταλήξας, κατόπιν μεγάλων περιηγήσεων τοῦ ἀνὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος, τὰ Ἱεροσόλυμα, τὴν Ἀρρικὴν καὶ πλείστα ἄλλα μέρη τῆς Ὀρθοδοξίας, εἰς Κεφαλληνίαν, ὅπου καὶ ἀπεδίωσε κατὰ τὸ 1579 ὡς πνευματικὸς προϊστάμενος τῆς ἐκεῖ ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ μοναχοῦ Βελισσάριου ἱδρυθείσης ἱερᾶς Μονῆς, καὶ ὅστις διὰ τὰ ἀπειοαρίθμα θαύματα τοῦ τιμίου αὐτοῦ σκηνώματος ἀνεκηρύχθη Ἅγιος ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τὰ τέλη τοῦ 16ου συνελθούσης Συνόδου, ἧς προήδρευσεν ὁ διάκονος τότε Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κύριλλος ὁ Λούκαρις, συμπρωτεύοντες καὶ τῶν πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων καὶ Ἀντιοχείας.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἑτέρα οἰκογένεια Νοταρᾶ, ἡ τῶν «Μυταράδων», ἔζησε πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα. Ἐξ αὐτῶν ὁ Παναγιωτάκης Νοταρᾶς μετὰ τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν, στρατηγὸς ὤν, ἐγένετο ὑπασπιστὴς, αὐλάρχης καὶ μέγας σταυλάρχης τοῦ βασιλέως Ὀθωνος, ἀκολουθήσας αὐτὸν ἐν τῇ ἐξορίᾳ.

Τρεῖς ὧρες μὲ καλὸ μουλάρι ἀπέχει τὸ περίφημον Σαραντάπηχον ἀπὸ τὰ Τρίκκαλα. Ἡ καλὴ σχεδὸν ἡμιονικὴ ὁδὸς διέρχεται ἐκ τοῦ γραφικοῦ χωρίου Καρυᾶς, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὸ μέσον περίπου τῆς ὁδοῦ Τρικκάλων — Σαραντάπηχου. Ἐφθάσαμεν ἐκεῖ κατὰ τὰς δέκα τὸ πρωί. Οἱ κάτοικοι, εὐγενέστατοι καὶ πολλοὶ προηγμένοι λατρευόν τὸν Γιώργο τους, ἤγ τὸν Γιώργο ἄλλα τὸν κ. Παμπούκαν, τὸν ἀκουράστον ἄλλοτε γενικὸν γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τὸν δουλευτὴν Κορινθίας, μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως νὰ τοὺς κφέρῃ τὸν ὄρφανον ἀπὸ τὰ Τρίκκαλα. Πράγματι τὸ μέρος αὐτὸ θὰ ἦτο κατάλληλον διὰ σανατόριον, λόγῳ τῆς ὑπηνέμου καὶ εὐηλίου τοποθεσίας του.

Ἤδη ἀνεβαίνομεν διὰ μέσου πυκνῶν δασῶν εἰς ἐλάτης. Φθάνομεν εἰς ὕψος 1500 μέτρων, διεσχίσαμεν τὸ διάστημα τοῦ ὄρους καὶ εἰσερχόμεθα ἐν τῷ μέρει ἀνοιγματος τῶν δένδρων παρουσιάζεται ποὸ ἡμῶν, εἰς τὸ ἄκρον πυκνοῦ δάσους, τὸ περίφημον ἐρειπὸν ξενοδοχείου τοῦ Σαραν-

πατήγου αἱ Ἀναγεννήσεις, τὸ θαυμαστὸν λειτουργοῦν, μὲ τὰ γέννις του, τὰ κρυά του, τὴν πισίναν του, ἥτις θὰ τεθῇ εἰς ἐνεργείαν προσεχῶς, καὶ τὸ κυριώτερον, μὲ τὸν ὑπέροχον νέον ἰδιοκτήτην του κ. Σπήλιον Χρόαν, τὸν ἐπὶ μακρὸν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαμένοντα, ἐστὶς γνωρίζει νὰ προλαμβάνῃ καὶ νὰ ἱκανοποιῇ καὶ τὴν παραμικρὰν καὶ πλέον δυσκόλων ἐπιθυμίαν τῶν πελατῶν του.

Τὸ ξενοδοχεῖον μὲ τὰ 55 δωμάτιά του, τὰ 80 κρεβάτια του, τὰ δέκα λουτρὰ του καὶ τὰ ἰδιαίτερα διαμερίσματά του μὲ λουτρὰ καὶ κομψὰ πριβέ, εὑρίσκεται ἀνωθεν τοῦ ὁμωνύμου χωρίου εἰς ὕψος 1335 μέτρων καὶ περιβάλλεται ἀπὸ τὰ τρία μέρη ἀπὸ πυκνότατα δάση ἐλάτων.

Ἡ διαμονὴ ἐν αὐτῷ θυμίζει Τυρόλον καὶ Ἐλβετίαν. Εἶναι κατὰ τὸ θέρος πάντοτε ὑπερπλήρες. Διὰ τοῦτο σκέπτονται νὰ τὸ ἐπεκτείνουν ἀκόμη διὰ νὰ ἀπαντήσουν εἰς τὴν μεγάλην ζήτησιν. Ἡ συγκοινωνία ἐκτελεῖται δι' ἡμιόνων εἴτε μέσῳ Δερβενίου, εἴτε μέσῳ Τρικκάλων, ἀλλὰ ἡ προκοπὴ τῆς ἀφιξίτης ἀδυ ἕως ἐδῶ, ἐν κατασκευῇ ἤδη, πρέπει νὰ ἐπιφυσῇ, ὅπότε τὸ Σαραντάπηγον θὰ καταστῇ τὸ σπουδαιότερον κλιματολογικὸν ἀναπαυτήριον τῆς Πελοποννήσου, ἐπειδὴ πλὴν τοῦ μεγάλου ξενοδοχείου ὑπάρχουν καὶ ἄλλα τέσσαρα μικρότερα ἐντὸς τοῦ χωρίου, τὸ ὁποῖον καὶ πλείστοι οἰκίαι διατίθενται πρὸς ἐνοικίασιν εἰς τοιαῦτα.

Ἀπ' ἐδῶ κατήγετο ὁ πλούσιος ἐν Ὁλλανδίᾳ καπνέμπορος μακαρίτης Σπυρόπουλος, πατὴρ τοῦ διαπρεποῦς καθηγητοῦ τοῦ διεθνοῦς δικαίου κ. Γ. Σπυροπούλου καὶ γαμβρὸς ἐτ' ἀδελφῆς τοῦ προέδρου τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Τουρισμοῦ κ. Λογοθετοπούλου. Εἰς τὸν Σπυρόπουλον ὀφείλεται κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ σημερινὴ φήμη τοῦ Σαραντάπηγου, διότι οὗτος ὄχι μόνον ἔκτισε ἐδῶ εὐρύχωρον ἐπαυλίν πρὸς παραθερισμόν, καθὼς καὶ σχολεῖον ὅπερ ἐδώρησεν εἰς τὴν κοινότητα. ἀλλὰ καὶ ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Λογοθετοπούλου ἐπὶ τῶν θεραπευτικῶν ἰδιοτήτων τοῦ κλίματος τοῦ Σαραντάπηγου, αἵτινες ὄντως εἶναι θαυμαστοργαί.

Θὰ ἦτο παράλειψις ἐὰν δὲν ἀνέφερον ἐδῶ δύο τινάς: Τὸν Δημ. Νικολούλιον ὅστις ἐξ Ἀμερικῆς ἐλθὼν κατὰ τὸ 1926, ἵδρυσε ὁ ἰδρυτὴς τοῦ ξενοδοχείου, καὶ τὸν Ἰ. Κοτσιάνᾶν, τὸν θαυμαστὸν φύτον ἀνθρώπον ποὺ εἶναι μηχανικός, ἠλεκτρολόγος, κυνηγός, δεινὸς σκιέρ, διδάσκαλος φυσικῆς ἀγωγῆς καὶ εἷς ἐξ ὅλων τῶν ἐκεῖ μεταδεκτόντων, εἴτε τὸν γειτόνα διὰ σκί, εἴτε τὸ ἑθυδέκαρον διὰ κυνήγι, εἴτε τὸ καλοκαίρι πρὸς παραθερισμόν.

Εἶναι ἡ ψυχὴ καὶ ὁ πιστὸς φύλαξ τῆς ὅλης ἐπιχειρήσεως, διαμένων καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς τὸ θαυμάσιον κέντρον τοῦ Σαραντάπηγον.

ΘΑΝΟΣ ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

Τὸ ὡραῖον Ξενοδοχεῖον τῶν Τρικκάλων Κορινθίας «Τὰ Θεοξένεια» τῶν κ.κ. Τάρλα καὶ Παπαχριστοπούλου, ὕψους 1100 μέτρων ὑπὲρ τὴν θάλασσαν.

Τὸ Ξενοδοχεῖον ἡ «Ἀναγέννησις» εἰς Σαραντάπηγον εἰς ὕψος 1335 μέτρων, ἐν τῷ μέσῳ δάσους ἐξ ἐλατῶν.

ο βουνὸ τῆς Πελοποννήσου, καταφυτον ἐξ ἐλατῶν, ὕψους 2375 μέτρων

ΕΙΣ ΜΙΑ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΑΝΑ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΠΑΤΡΑΙ: Η ΠΟΛΙΣ ΟΠΟΥ ΕΣΤΑΥΡΩΘΗ Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ κ. ΘΑΝΟΥ ΠΕΤΡΑΛΙΑ

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶπον διὰ τὸ Ναύπλιον, ἐπαναλαμβάνεται διὰ τὰς Πάτρας. Σπανίως λαός καὶ κυβερνήσεις κρατῶν πολιτισμένων ἔδειξαν τοιαύτην ἀβελτηρίαν περὶ τὴν διατήρησιν τῶν βυζαντινῶν μνημείων τοῦ τόπου των, ὅσον αἱ ἡμέτεραι ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Γένους μέχρι προ ὀλίγων ἐτῶν.

Παρὰ τὴν πυρκαϊὰν τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς τοῦ 1821, ἥτις ἀπετέφρωσε μέγα μέρος τῆς τότε ἀκμαζούσης πόλεως τῶν Πατρῶν, αὐτὴ εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Καποδιστρίου καὶ τὴν ἀνδίωξιν ἐκείθεν τῶν Τούρκων ὑπὸ τοῦ Γάλλου στρατάρχου Μαιζῶνος, πλεῖστα μεσαιωνικὰ βυζαντινὰ καὶ φραγκικὰ κτίρια.

Καὶ ἐν πρώτοις τὸ ἀνέπαφον τότε διατωθὲν φρούριον, ἡ Ἀκρόπολις, τὸ κοινῶς «Κάστρον» μὲ τὰς ἀπάλξεις του καὶ τοὺς πύργους του, τὴν περίφημον «πατρινέλλαν» του καὶ τὴν ἱστορικὴν σύλλην του τὴν σιδηρᾶν, ἣν ἀκόμη ἐνθυμοῦμαι ὑψισταμένην μέχρι πρὸ 25ετίας. Ἐντὸς τοῦ εὐρέος περιβόλου τοῦ φρουρίου ὑψίστατο ἡ παλαιὰ Τουρκόπολις κτισθεῖσα ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῶν κατοικιῶν τῶν βυζαντινῶν καὶ φραγκικῶν ἀρχόντων τῆς πόλεως, οἵτινες κατῴκουν πάντοτε ἐντὸς τοῦ φρουρίου.

Πλὴν τοῦ φρουρίου εἶχε περισωθῆ ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ὁ σημερινὸς Ναὸς τοῦ Παντοκράτορος, τότε Κουρσουμ Τζαμί, μεταβληθεὶς ὑπὸ τοῦ Μαιζῶνος εἰς πρίγκειρον νοσοκομεῖον. Ὁ ναὸς οὗτος ἔχει περιπετειώδη ἱστορίαν. Ἐκτίσθη τὸν ἕνατον αἰῶνα κατὰ τὸ σχέδιον τῆς Ἁγίας Σοφίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου Διός. Ἐπὶ φραγκοκρατίας ἐχρησιμεύσεν ὡς καθολικὴ μητρόπολις, τιμωμένη ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Μάρκου, καὶ κατὰ τὸ 1454 μεταβλθὴ εἰς τέμενος τουρκικόν. Τέλος, ἔτη τινὰ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἠγιάσθη καὶ πάλιν καὶ ἐπισκευασθεὶς ὡς ἔχει μέχρι σήμερον, ἔλαβε καὶ τὴν παλαιὰν τοῦ ὀνοματίαν τοῦ Παντοκράτορος. Δυστυχῶς, κατὰ τὰς τότε ἐπισκευάς, γενομένας ὑπὸ φιλοθρήσκων ἀλλ' ἀμαθῶν ἐπιτρόπων, κατεστράφησαν αἱ ἀρχαῖαι βυζαντιναὶ καὶ φραγκικαὶ τοιχογραφίαι τῆς ἐκκλησίας καὶ ἀντικατεστάθησαν διὰ κοινοῦ σοβατίσματος! Ὀλίγον κάτωθι τοῦ ναοῦ ὑπάρχουν εἰς κήπον οἰκίας τινὸς τεράστια ὑπόγεια βυζαντινῆς ἢ φραγκικῆς ἐποχῆς, μηδέποτε ἐξερευνηθέντα ὑπὸ οὐδενός.

Ἄλλα μεσαιωνικὰ κτίρια, διατηρηθέντα ἀνέπαφα, εἶναι ἡ «Καζάρμα», μέγας ἐνετικὸς στρατὼν χρησιμεύων καὶ σήμερον ὡς τοιοῦτος, καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ τουρκικὸς λουτρών, τὸ «Χαμάμι», κοινῶς λεγόμενον, λειτουργοῦν καὶ νῦν ὡς τοιοῦτο κατὰ τὸ θέρος.

Ἐκ τοῦ περιλάμπρου κατὰ τοὺς βυζαντινοὺς χρόνους ναοῦ τοῦ πολιούχου Ἀποστόλου Ἀνδρέου, δὲν σώζεται τίποτε, καθότι οὗτος ἐκάη κατὰ τὸ 1700 καὶ ἀνοικοδομηθεὶς μετὰ τινα ἔτη χάρις εἰς τὴν ἐλλάδειαν τῶν Πατρινῶν, κατεσπάσθη καὶ πάλιν ἐκ θεμελίων καὶ ἐλεηλατήθη μετὰ τὴν ἀποτυχοῦσαν ἐπανάστασιν τοῦ Ὀρλώφ, ὑπὸ τῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον ἐπιδρομέντων Ἀλβανῶν, οἵτινες καὶ τὸν τότε Ἀρχιεπίσκοπον τῆς πόλεως τῶν Παλαιῶν Πατρῶν κατεκρεούργησαν. Ὁ νῦν ὑπάρχων ἱερὸς ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐκτίσθη ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ ναοῦ τοῦ καέντος κατὰ τὸ 1700, εἶναι λίαν εὐρύχωρος καὶ εὐπρόσωπος καὶ κοσμεῖται ἀπὸ ἀρίστας τοιχογραφίας. Ἀπίλα εἰς τὴν ναὸν δεξιᾷ ὑπάρχει εἰς βάθος τριῶν καὶ πλέον μέτρων ὑπὸ τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, δηλαδὴ βαθὺ φρέαρ, καὶ πλησίον ὁ τάφος τοῦ Ἀποστόλου. Εἶναι ἱστορικῶς βεβαιωμένον καὶ παρ' οὐδενὸς ἀλλοδόξου ἀμφισβητεῖται ὅτι ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας ὁ Πρωτόκλητος, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον εἰς Λεβάδειαν καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος, κατέλιξεν εἰς Πάτρας, ὅπου ἐνέπνεῦσε χριστιανικὴν κοινότητα καὶ ἐγένετο ὁ πρῶτος ἱεραποστόλος προϊστάμενος αὐτῆς. Κατὰ τὰ τελευταῖα ὅμως ἔτη τῆς βασιλείας τοῦ Αὐτοκράτορος Κλαυδίου (49 ἢ 51 μ. Χ.) ἐσταυρώθη ὑπὸ τοῦ Ἀνθυπάτου τῆς Ἀχαΐας Αἰγιάτου, τοῦ ὁποίου ἡ σύζυγος εἶχε προσχωρήσει εἰς τὴν νέαν θρησκείαν. Κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ μαρτυρίου του, ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὸν Θεάνθρωπον, ἐζήτησεν ὡς χάριν νὰ μὴ σταυρωθῇ ἐπὶ Σταυροῦ ἰδίου σχήματος ὡς Ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐπὶ δύο ξύλων ἐν σχήματι Χ κεκρωμένων. Ἔκτοτε ὁ τοιοῦτον εἶδος σταυρὸς ὠνομάσθη Σταυρὸς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Διὰ τοῦτο ἡ ἀγγλικὴ ναυτικὴ σημαία φέρει σταυρὸν χιαστί, ἐπειδὴ προστάτης τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ εἶνε ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας, ὁ ἐν Πάτραις μαρτυρήσας καὶ ταφείς. Ἐπερνοῦσαν τὰ χρόνια, οἱ ὀλίγοι του μαθηταὶ ἐπληθύνοντο πάντοτε προσκυνοῦντες καὶ κρυφίως περιποιούμενοι τὸν ἅγιον τάφον του, καὶ ὅταν τὸν 4ον μετὰ Χριστὸν αἰῶνα τὸ Ἀνατολικὸν Ῥωμαϊκὸν κράτος ἔλαβε χροιὰν χριστιανικὴν καὶ ἑλληνικήν, περίλαμπρος ὑψώθη παρὰ τὴν παραλίαν τῶν Πατρῶν ὁ ναὸς τοῦ Πρωτοκλήτου. Ἀλλ' οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει κρατοῦντες ἐζήλευον τὴν τύχην τῶν Πατρινῶν τοῦ νὰ ἔχουν οὗτοι τὸ τίμιον τοῦ Ἀποστόλου σκήνωμα, καὶ οἱ διάδοχοι τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἀντὶ πιγκαίου φακῆς, τῆς ἐπισκευῆς δηλαδὴ τοῦ παλαιοῦ ῥωμαϊκοῦ ὑδραγωγείου τῆς πόλεως, ἐζήτησαν καὶ ἔλαβον τὸ λείψανον, μεταφέραντες αὐτὸ εἰς τὸν τότε ἐν Κωνσταντινουπόλει νεοκτισθέντα ἀόν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Πρὸ τῆς μεταφορᾶς ὅμως ἐξετέθη τοῦτο εἰς κοινὸν προσκύνημα καὶ κάποια γυναῖκα κατὰ τὸν ἀσπασμὸν ἐδάγκασε καὶ ἀπέσπασε τὸν μικρὸν δάκτυλον τοῦ Ἁγίου, τὸ ὁποῖον καὶ παρέδωσεν εὐθὺς ἀμέσως εἰς τὸν τότε πρωθιερέα τοῦ ναοῦ πρὸς φύλαξιν. Καὶ ὁ δάκτυλος οὗτος, παρ' ὅλας τὰς ἀντιξόους περισσάτεις τῆς τύχης, παρ' ὅλας τὰς ἐπιδρομὰς, τὰς θρῶσεις καὶ τὰς καταστροφάς, ἃς ὑπέστη ἡ πόλις τῶν Πατρῶν ἀπὸ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως ἀπὸ Σαρακηνοὺς, Νορμανδοὺς, Φράγκους, Ἐνετοὺς καὶ Τούρκους, διεσώθη καὶ διεφυάχθη ὑπὸ ἀφωσιωμένων πιστῶν καὶ λιτανεύεται πανδήμως ἐν Πάτραις ἑκάστην 30ὴν Νοεμβρίου, ἐπέτειον ἡμέραν τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ἀποστόλου. Ἀλλ' αἱ βυζαντιναὶ Πάτραι δὲν εἶχον μόνον τὸν μικρὸν δάκτυλον τοῦ Ἁγίου, εἶχον

καὶ τὴν ἱερὰν κάρκν αὐτοῦ, καθὼς ὁ Αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου Βασίλειος ὁ Μακεδὼν, ὑπείκων εἰς παράκλησιν τῆς σαλαιᾶς φίλης του, τῆς Πατρινῆς ἀρχόντισσας Δανιηλίδος, ἀπέστειλε καὶ πάλιν εἰς Πάτρας τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀποστόλου, κατατεθεῖσαν εἰς περίλαμπρον κενοτάφιον ἐντὸς τοῦ ναοῦ, ὅπου καὶ αὕτη παρέμεινε μέχρι τῶν μέσων τοῦ 15ου αἰῶνος, ὁπότε μετηνέχθη εἰς Ἰταλίαν ὑπὸ τοῦ φεύγοντος τὴν δουλείαν τῶν Τούρκων τελευταίου Δεσπότου τοῦ Μωρέως Θωμᾶ Παλαιολόγου.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει λείψανον τοῦ Ἁγίου δὲν εἶχε καλυτέραν τύχην. Κατὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Πόλεως ὑπὸ τῶν Λατίνων ἐν ἔτει 1204, τοῦτο ἐκλάπη ὑπὸ τοῦ Καρδινάλιου Πέτρου Καπουάνου καὶ μετενέχθη εἰς τὴν γενέτειραν αὐτοῦ πόλιν, τὸ Ἀμάλφι, παρὰ τὴν Νεάπολιν, ὅπου καὶ φυλάσσεται μέχρι σήμερον ἐν ἀργυρᾷ λαρνακι εἰς πολυτελὲς παρεκκλήσιον, δεξιᾷ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὸν ὁμώνυμον καθεδρικὸν ναὸν τῆς πόλεως.

Φαίνεται ὅτι ἡ ἐν Πάτραις μετὰ τὴν κλοπὴν τοῦ λειψάνου παραμένουσα τιμία κάρα τοῦ Ἁγίου, ἔπαιξε μεγάλον ρόλον μεταξὺ τῶν ἁγίων λειψάνων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καθότι ἡ μετάφρασις αὐτῆς ἐκ Πατρῶν εἰς Ρώμην ὑπὸ τοῦ ἐκπτώτου διαδόχου τῶν ἑωζαντινῶν αὐτοκρατόρων Θωμᾶ Παλαιολόγου, καὶ ἡ δωρεὰ αὐτῆς πρὸς τὸν τότε Πάπαν τῆς Ρώμης Πίον τὸν Β' ἐθεωρήθη μέγα γεγονὸς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀπεικονισθὲν καὶ εἰς διαφόρους τοιχογραφίας καὶ εἰς αὐτὸν τὸν τάφον τοῦ ἀνωτέρω Ποντίφηκος, τὸν εὑρισκόμενον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τῆς Κοελίου (Σὰν Ἀντρέα ντέλλα Βάλλε). Ἡ ἱερὰ κάρα εὑρίσκεται νῦν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Πέτρου τῆς Ρώμης καὶ ἐπιδεικνύεται εἰς τοὺς ἐπισκέπτας ὡς ἓν τῶν πλέον πολυτίμων θρησκευτικῶν κειμηλίων τῆς χριστιανωσύνης. Περὶ ὅλων αὐτῶν ἀναφέρει διὰ μακρῶν ὁ ἀείμνηστος Σ. Λάμπρος ἐν τῷ α' τόμῳ τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμονος.

Δὲν ἦτο λοιπὸν δυνατὸν οἱ οὕτω εὐσεβεῖς Πατρινοὶ νὰ παρίδουν γεγονότα τοιαύτης μεγάλης χριστιανικῆς σημασίας, καὶ ἴσως ὅτι ἀμέσως μετὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἀναστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ἐρρίσθη ἡ ἰδέα τῆς ἀνοικοδομήσεως μεγαλοπρεποῦς ναοῦ πλησίον τοῦ παλαιοῦ, ὅστις νὰ εἶναι ὁ μεγαλείτερος τῆς Ἀνατολῆς, ἂν μὴ τῆς Ὀρθοδοξίας.

Καὶ ἡ ἰδέα αὕτη, ἤτις ἦτο τὸ ὄνειρον τῶν τότε πανσεβάστων τῶν Πατρῶν δημοτικῶν ἀρχόντων ἀδελφῶν Ρούφων, ἔλαβε σάρκα καὶ ὀστᾶ ἐπὶ δημαρχίας τοῦ μακαρίτου Δημητρίου Βότση, καὶ τὴν 1ην Ἰουνίου 1908 ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Α' κατέθετο τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ νέου μεγάλου ναοῦ, ὅστις εἶναι νεοβυζαντινοῦ ρυθμοῦ.

ἐπὶ τῇ θέσει ἐγκριθέντος σχεδίου τοῦ Γάλλου μηχανικοῦ Ρομπέ, διαβεβαιθέντος ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τῶν Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Βερολίνου.

Αἱ ἐργασίαι τότε ἐπροχώρησαν ἀρκετὰ ὑπὸ τὴν δεξιὰν καὶ σώφρονα διεύθυνσιν τοῦ ἀειμνήστου Κωνστ. Φιλοτούλου, διακηρύξαντος, ὅστις ἦτο ὁ νοῦς καὶ ἡ ψυχὴ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐστερεώθη τὸ ἔδαφος καὶ ἡ τοιχοποιία ὑψώθη ἀρκετὰ ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, ἀλλ' ἐπελθόντων τῶν βαλκανικῶν καὶ τοῦ παγκοσμίου πολέμου, αἱ ἐργασίαι ἐστάματησαν καὶ, τὸ χειρότερον, μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς δραχμῆς μας, ἡ περιουσία τοῦ ναοῦ, συνισταμένη εἰς μετρητὰ καὶ χρεωγράφα, ἐξηυτμίσθη.

Ἀλλ' ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Ἀντωνίου ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως ἐπιτροπή, ἀπαρτιζομένη ἐκ τῶν Νομάρχου, Δημάρχου, Προέδρου Ἐφετῶν, προέδρου δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν κ. κ. Θεοδ. Κρεμμύδη ταμίου, Τάκη Στεφανοπούλου γραμματέως καὶ Ν. Γιαννακοπούλου νομικοῦ συμβούλου, δὲν ἀπεθαρρύνθη, ἀλλὰ δημιουργήσασα νέους πόρους προέβη δραστηρίως εἰς τὸ ἔργον της καὶ ἔχουσα πολύτιμον σύμβουλον τὸν διαπρεπῆ μηχανικὸν κ. Ἀναστ. Μεταξᾶν, ἐπανέλαβε τὰς πρὸ 17ετίας διακοπείσας ἐργασίας τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ ναοῦ.

Καὶ πρῶτον ἐστερεώθησαν ἐκ νέου τὰ θεμέλια, ἐξοδευθέντων ὑπὲρ τὰ τρία ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἤδη δὲ κτίζεται ὁ τρούλος, ὕψους περὶ τὰ 50 μέτρα, καὶ οἱ ἐσωτερικοὶ κίονες ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ στηριχθῇ οὗτος. Τὸ ἔργον τοῦ τρούλου, κατακορωθὲν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐργολάβου Κωστοπούλου ἀντὶ δραχμῶν 3.240.000, ἐπροχώρησεν ἀρκετὰ καὶ θὰ ἀποπερατωθῇ περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἀπριλίου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς ἔγκρισιν οἱ ὅροι τῆς διακηρύξεως διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς λοιπῆς τοιχοποιίας, οὕτως ὥστε μετὰ μίαν διετίαν νὰ ὑπάρχῃ βεβαιότης ὅτι θὰ ἔχῃ στεγασθῇ ὁ μεγαλείτερος ναὸς τῆς Ὀρθοδοξίας, ὅστις θὰ ἔχῃ 64 μέτρα μῆκος, 40 πλάτος καὶ 50 ὕψος, δυνάμενος νὰ περιλαμβάνῃ ἀνέτως ἄνω τῶν δωδεκακισχιλίων ἀτόμων.

Ὁ ναὸς ἔχει τοὺς κάτωθι πόρους:

1) 10 ο/ο ἐπὶ τῶν δημοτικῶν φόρων τῶν εἰσαγομένων ἐγχωρίων προϊόντων.

2) 6 δραχμὰς κατὰ χιλιόλιτρον ἐπὶ τῆς ἐξαγομένης σταφίδος.

3) 10 ο/ο ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ Δήμου ἐξ ὕδατος.

Κατ' ἔτος ἐκ τῶν ἀνωτέρω πόρων εἰσπράττει ἡ ἐπιτροπὴ περίπου ἓν ἑκατομμύριον, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν δωρεῶν καὶ τῶν λοιπῶν περιστατικῶν τοῦ ναοῦ.

Πέριξ τῆς ἐκκλησίας ὁ τέως δήμαρχος Πατρέων κ. Βλάχος ἐρρύθμισεν ἀνατεταλμένον κῆπον, ὅστις διαθέτει ἐμπνεύστατα τὸν ἐπισκέπτην καὶ δίδει ἀφάνταστον μεγαλοπρέπειαν εἰς τὸν ἱερὸν χῶρον.

Θὰ ἦτο μεγίστη παράλειψις ἐὰν δὲν ἀνέφερον δύο ἐπισήμανσεις, αἵτινες τὰ μέγιστα συνέβαλον εἰς τὴν λύσιν ὅλων τῶν δυσκόλων τεχνικῶν λεπτομερειῶν. Τὸν διαπρεπῆ μηχανικὸν κ. Ἀναστάσιον Μεταξᾶν, δουλευτὴν Ἀθηνῶν, τὸν κατασκευάσαντα τὸ Ἀθηναϊκὸν Στάδιον, καὶ τὸν μηχανικὸν τῶν δημοσίων ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας κ. Καρᾶν.

Ὁ κ. Μεταξᾶς, τῇ παρακλήσει τοῦ τότε δημάρχου Πατρέων κ. Βλάχου, τοῦ μεγάλου ἐπιστήμονος καὶ στενοῦ συγγενοῦς τοῦ ἀειμνήστου Γούναρη, ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρους ἀφιλοκερδῶς ἐργασθείς, κατώρθωσε νὰ προσαρμόσῃ πρὸς τὰ ἔξω ὑφιστάμενας ἐξωτικὰς συνθήκας τὸ σχέδιον τοῦ μηχανικοῦ Ρομπέ, εἰς αὐτὸν δὲ ὀφείλεται ἐὰν μετὰ δύο ἔτη ἡ χριστιανικὴ Ἑλλὰς στολισθῇ δι' ἑνὸς θρησκευτικοῦ καλλιτεχνικοῦ κολοσσοῦ, ὅστις θέλει περιποιῆ τιμὴν εἰς τὴν νεοελληνικὴν τέχνην. Ἀλλ' ἡ θεία πρόνοια, ἥτις λέγεται «συμπτωσις», φροντίζει καὶ διὰ τὰς λοιπὰς λεπτομερείας.

Κατὰ τὸ 1930 παρεπιδημῶν ἐν Πάτραις, παρεκλήθην ὑπὸ τοῦ τότε νομάρχου Πατρῶν κ. Μιχ. Καλογεροπούλου νὰ συμμετάσχω εἰς τὴν νεοσυσταθεῖσαν τουριστικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ νομοῦ Ἀχαϊαήλιδος. Καίτοι διαμένων ἀκόμη ἐν Εὐρώπῃ, ἐξέχθην καὶ εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν ἔσχον τὴν ἐπιτυχῆ ἐμπνευσιν νὰ προτείνω τὴν ἀνασύστασιν τῆς λόγῳ τῆς ἑλληνικῆς μοιρολατρείας ἀπὸ τοῦ 1875 καταργηθείσης μεγάλης ἱστορικῆς λιτανείας τοῦ σεπτοῦ δακτύλου τοῦ Ἁγίου κατὰ τὴν 30ὴν Νοεμβρίου, ἡμέραν τοῦ μαρτυρίου τοῦ Πρωτοκλήτου. Τὸ τοιοῦτο ἐγένετο ἀποδεκτὸν καὶ ὦ τοῦ θαύματος, Κράτος, Ἐκκλησία, Δῆμος, ἐνορατικὴ ἐπιτροπὴ καὶ πᾶσα ἄλλη ἀρχὴ προθύμως συνέβαλον, πρωτοστατοῦντος τοῦ ἀνωτέρω νομάρχου, ὅπως ἡ ἰδέα μου λάβῃ σάρκα καὶ ὀστᾶ. Καὶ ἔκτοτε ἀνελλιπῶς τελεῖται μετὰ περισσῆς μεγαλοπρεπείας ἡ ἱστορικὴ αὕτη ἐπὶ δέκα αἰῶνας τελουμένη λιτανεία τῇ συμμετοχῇ τοῦ ἐπισήμου κράτους, (πέρυσι μάλιστα κατῆλθον εἰς Πάτρας πέντε ὑπουργοὶ) καὶ τῇ συρροῇ δεκάδων χιλιάδων προσκυνητῶν ἐκ τῶν πέριξ ἐπαρχιῶν, συμβαλλόντων τὰ μέγιστα τοῦ Σ.Π.Α.Π. δι' εὐθηνῶν εἰσιτηρίων μετ' ἐπιτροφῆς ἰσχυόντων πολλὰς ἡμέρας, καὶ τῶν πολλῶν καὶ ἀρίστων ξενοδοχείων τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, ἅτινα εὐκόλως δύνανται νὰ παράσχουν φιλοξενίαν εἰς τοὺς ἐρχομένους ξένους.

Πέρυσι μάλιστα ἡ λιτανεία προσ-

ἔλαβεν ἀφάνταστον μεγαλοπρέπειαν, καθότι ὁ εὐσεβὴς μεγαλοδιοικητὴς κ. Βασ. Μαραγκόπουλος, μὴ φεισθεὶς χρημάτων, ἐπεχρύσωσε διὰ καθαροῦ χρυσοῦ τὸν μέγαν θρόνον ἐπὶ τοῦ ὁποίου φέρεται ἡ μεγάλη ἱστορικὴ εἰκὼν τοῦ Ἁγίου, ἥτις διεσώθη ὡς ἐκ θαύματος ἐκ τῆς καταστρεπτικῆς πυρκαϊᾶς τοῦ 1700.

Ἐπειδὴ τὴν λιτανείαν ταύτην, ὡς εἶναι ἱστορικῶς βεβαιωμένον, ἠκολούθησε κατὰ τὸ 1442 καὶ 1443 καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος, ἐν Μωρέᾳ τότε διαμένων καὶ μετέπειτα τελευταῖος Αὐτοκράτωρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἐφέτος θέλει λαμπρύνῃ διὰ τῆς παρουσίας Του καὶ ὁ ἀνάξιος Διάδοχος αὐτοῦ, ὁ Γυιὸς τοῦ Ἀμητοῦ, ὁ Σεπτὸς ἡμῶν Βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Β'.

ΘΑΝΟΣ ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

Δεξιᾷ: Ὁ παλαιὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου

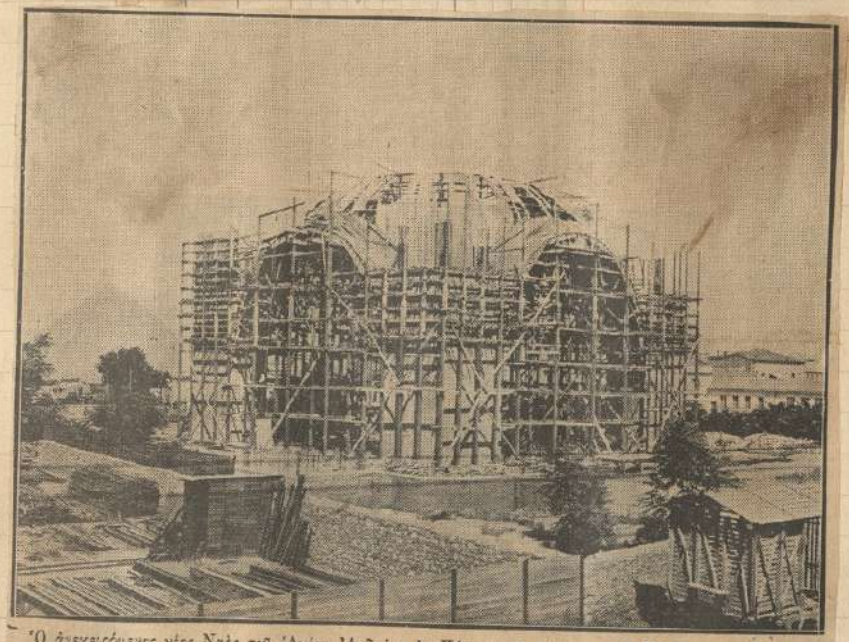

Ὁ ἀνεγειρόμενος νέος Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐν Πάτραις, ὁ μέγιστος τῆς Βαλκανικῆς. Οἱ τέσσαρες ἐσωτερικοὶ κίονες ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλει στηριχθῆ ὁ τροῦλλος τοῦ Ναοῦ ὕψους 50 μέτρων

(Φωτογραφία ληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ καλλιτέχνου φωτογράφου κ. Γεωργίου ἐν Πάτραις τὴν κεφαλὴ θυσαν Κυριακὴν)

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ κ. ΘΑΝΟΥ ΠΕΤΡΑΛΙΑ

Τὸ κειοτάφιον τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐν Πάτραις. Ἐπ' αὐτοῦ τὸ χρυσοῦν κιβώτιον μετὰ τοῦ Σεπτοῦ Δακτύλου τοῦ Ἁγίου.

Ἡ λιτανεία τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐν Πάτραις. Ἔμπροσθεν ἡ ἱστορικὴ εἰκὼν ἐπὶ καταχρύσου θρόνου. Ὀπισθεν κάτωθι οὐρανίας ὁ ἱερεὺς τοῦ Ναοῦ κρατῶν τὸ ἱερὸν λείψανον.

Ἀριστερᾷ: Τὸ φρούριον τῶν Πατρῶν.

Εἰς τὸ μέσον: Ἡ ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου ἐν Πάτραις, ἡ ἄγουσα πρὸς τὸν Ναόν.

ΔΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΖΑΚΥΝΘΟΣ: ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

κ. ΘΑΝΟΥ ΠΕΤΡΑΛΙΑ

Τὸ ἀπιόπλοιον «Ἤπειρος» πρώην «Ὑδρη», τὸ περιποιημένον βαπόρι τοῦ Ποταμιάνου, ἔπρεπε νὰ εἶχε ἤδη ἀνακωρήσει πρὸ τριῶν ὡρῶν ἐκ τοῦ λιμένος τῶν Πατρῶν, ἀλλὰ λόγῳ τῆς ἀπεργίας τῶν θερμαστῶν καὶ τοῦ πολλοῦ φορτίου ἦτο ἡ ὀγδόη πρωινὴ καὶ ἀκόμη ἡ σιλουέττα του ἀντικατωπτρίζετο εἰς τὰ ἡσυχα νερὰ τοῦ λιμανιοῦ τῆς πελοποννησιακῆς μεγαλουπόλεως.

Ἐπὶ τέλους στὰς 8 ½ ἀναχωροῦμεν. Ἡ θάλασσα εἶνε λάδι. Σωστὴ λίμνη. Ὅσο ἀπομακρυνόμεθα τῶν Πατρῶν τόσο ἐπιβλητικώτερο ὑψοῦται πρὸ ἡμῶν τὸ Παναχαϊκὸν καὶ τὰ ὑψηλὰ βουνὰ τῆς Λαμπείας, ὁ Ἐρυμανθος, ὁ σημερινὸς Ὀλωνός, ὅπου κατὰ τὴν παράδοσιν ὁ Ἡρακλῆς ἐφόνευσε τὸν Ἐρυμάνθειον κάπρον. Ἡ μακρὰ σειρὰ τῶν οἰκιῶν τῶν Πατρῶν ἐγάθη πρὸ πολλοῦ, ἀφήναμεν ὀπισθεν ἡμῶν ἀριστερὰ τὸν Πάπαν τὸ γνωστὸν ἀκρωτήριον παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ κόλπου τῶν Πατρῶν, περίφημο διὰ τὰ ἰχθυοτροφεῖα του καὶ τὶς καλὲς ταπόδρες του, ὀνομασθὲν οὕτω ἐπειδὴ ἐπὶ φραγκοκρατίας τὰ ἰχθυοτροφεῖα ἀνῆκον εἰς τὸν πονέφικα τῆς Ρώμης καὶ ἐκεῖθεν ἀπεστέλλοντο εἰς τὸ Βατικανὸν παγύτατα αὐγοτάραχα, καὶ παραπλέομεν ἐγγὺς τῆς ἀκτῆς παρὰ τὸν πλούσιον κάμπον τῆς Ἠλείας, καταπρασινον ἀπὸ βλάστησιν, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου ὑψοῦται ὡς ἄγγελος φύλαξ ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτέρου λόφου τῶν ὀθωμάνων τῆς Γλαρέντζας τὸ ἱστορικὸν φρούριον τοῦ Χλουτσοῦ, τὸ «Καστέλ Τορνέζι» τῶν Βυζαντινῶν καὶ τῶν Βενετσιάνων. Μετ' ὀλίγον κάμπτομεν τὸ ἀκρωτήριον Λέντζι πλησίον τοῦ ὁποίου διακρίνονται τὰ λευτρὰ τῆς Κυλλήνης καὶ ἰδοὺ πρὸ ἡμῶν τὸ ωραιοτέρον νησὶ τοῦ Ἰονίου, ἡ Ζάκυνθος, «τὸ ἄνθος τῆς Ἀνατολῆς», κατὰ τὸ γνωστὸν Ἰταλικὸν ρητόν.

Ἡ νῆσος Ζάκυνθος, ἡ «Ζακυνθος λα μας» ὅπως μετὰ στοργῆς καὶ ἀγάπης ἀποκαλοῦν αὐτὴν τὰ ξενητευμένα παιδιά της, εἶνε ἡ νοτιωτέρα τῶν Ἰονίων νήσων καὶ ἡ εὐφορωτέρα. Διὰ τοῦτο, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν γείτονα Κεφαλληνίαν, οἱ κάτοικοί της σπανίως ἀποδημοῦν. «ξενητεύονται», καὶ μόνον κατὰ τὰς ἐποχὰς δεινῶν σταφιδικῶν κρίσεων παλαιότερα ἀπεφάσιζον ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πιεζόμενοι νὰ μεταναστεύουν μερικοὶ ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν Ἀμερικήν. Μόνον ἕκαστον θέρος μεταβαίνουν ὁμαδικῶς εἴτε εἰς τὴν ἀπέναντι Ἠλείαν εἴτε εἰς τὴν Αἰτωλοακαρνανίαν ὅπου ἐργάζονται εἰς τὴν ὀπαίρον ὡς «θεριστάδες», ἐπανεργάζομενοι ὅμως μὲ τὰς πρώτας βροχὰς στὸ νησί τους.

Κατὰ τὸν Μεσαίωνα ἡ Ζάκυνθος ὑπὸ τὴν ἐνετικὴν κυριαρχίαν ἔφθασε εἰς μεγάλην ἀκμήν, ἥτις διετηρήθη καὶ μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς Ἐνετίας, ἐπὶ «προστασίας» ὅπως ἀποκαλεῖται καὶ τώρα ἀκόμη ἡ ἐπὶ 70 ἔτη διαρκέσασα ἀγγλικὴ κατοχή. Εἶνε μία τῶν ἀλίγων ἑλληνικῶν πόλεων ὅπου ἐδημιουργήθη διατηρουμένη μέχρι σήμερον ἰσχυρὰ καὶ πλουσία ἐπιτόπιος ἀριστοκρατία, τῆς ὁποίας αἱ περγαμηναὶ φθάνουν μέχρι τοῦ δεκάτου καὶ ἑνδεκάτου αἰῶνος. Ὄχι μόνον κατὰ τὸν ὕπερ ἀνεξαρτησίας ἡμῶν ἀγῶνα τὰ εὐγενῆ τέκνα τῆς Ζακύνθου διεκρίθησαν διὰ τὰς ὑπηρεσίας ἃς προσέφερον εἰς τὴν μητέρα Ἑλλάδα, ἀλλὰ καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς καὶ κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν οἱ ἔνθοι τῆς φυλῆς καὶ τῆς χριστιανοσύνης πάντοτε συνήντησαν ἀντιμέτωπον καὶ βαθύτατα ἠσθάνθησαν τὴν αἰμωδίαν τοῦ ξίφους τῶν γενναίων Ζακυνθίων εὐπατριδῶν.

Εἰς τὴν παγκοσμίαν ἱστορίαν περίβλεπτον κατέχουν θέσιν οἱ ἄθλοι τῶν Μαρκάντωνα, Φλαμπουριάρηδων, Σιγούρων, Κομπούτων, Ρώμπηδων, Βοβίτζων, Καρρέρ, Λαντζήδων καὶ πλείστων ἄλλων εὐγενῶν καὶ γενναίων τῆς Ζακύνθου τέκνων.

Τί ἄλλο παρὰ Ζακύνθιος ἦτο ὁ μέγας ἐθνικὸς μας ποιητής, ὁ κόμης Διονύσιος Σολωμός, τοῦ ὁποίου αἱ στροφαὶ τοῦ θείου πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν «Ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερὰ» θὰ συγκινοῦν βαθύτατα πᾶσαν ἑλληνικὴν ψυχὴν εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα;

Τὸ ἀκμόπλοιον πλησιάζει ὁλονέν, καὶ τέλος εἰσέρχεται εἰς τὸν εὐδῶν λιμένα. Πρὸ ἡμῶν ἐκτείνεται ἡ ὡραία πόλις τῆς Ζακύνθου μὲ τὰ δροσερά της, τὰς ἀπειραρίθμους ἐκκλησίας της, μὲ τὰ ὑψηλὰ κωδωνοστάσιά της, ἐκ τῶν ὁποίων προεξέχει τὸ τοῦ «Ἁγίου» τοῦ προστάτου τῆς νήσου παρὰ τὸν νεόδμητον μέγαν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, μὲ τὸ μεγάλο θέατρόν της μετὰ τοῦ Καζίνου ὅπου ἡ ἱστορικὴ λέσχη τῶν ριζοσπαστῶν, οἵτινες ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀειμνήστου Κωνστ. Λομβάρδου ἐπρωτοστάτησαν εἰς τὴν ἕνωσιν τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς ἀφεντάδες τῆς «περούκας», οἵτινες ἦσαν διστακτικοί, μὲ τὰ μεσαιωνικὰ σπίτια τους καὶ τοὺς χαρακτηριστικοὺς «ἀνεμινάλε» τους, δηλαδὴ φωταγωγούς, κατασκευάσματα τῆς ἐγχωρίας ἀρχιτεκτονικῆς, λίαν κομψὰ καὶ λίαν πρακτικά, ἅπερ αὐτὰ ἐπιστεγόμενα ἀπὸ τὸ ἐνετικὸν τῆς φρούριον, τὸ ὁποῖον ἐξωτερικῶς τολάγιστον διατηρεῖται ἀνέπαφον καὶ τοὺς καταφύτους λόφους τῆς καταστίκατους ἀπὸ κόκκινα ἐξοχικὰ σπιτάκια ποὺ προδίδουν πολιτισμὸν καὶ ἀνωτερότητα καὶ σὲ κάνουν νὰ μακαρίζῃς τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὸν εὐδαίμονα κοῦτον τόπον.

Ἐπὶ τῷ ἀφίξει μας — συνοδεύον τὸν φίλτατον κ. Θεόδωρον Τουκοβασίλην, τὸν νῦν ἀναμορφωτὴν ὁ ὁποιος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν — ἐκρούοντο χαμοσύνως ὅλα οἱ κώδω-

νες τῶν ἐκκλησιῶν τῆς πόλεως καὶ αὐτὸς ὁ μέγας κῶδων τοῦ Ἁγίου, ὁ μεγαλείτερος τῆς Ἑλλάδος, ὅστις διὰ τοῦ βαρυγδούπου ἤχου του ἐπεσκίαζε τοὺς γλυκεῖς καὶ ἁρμονικοὺς ἤχους τῆς Φανερωμένης, τῆς Ἠπειροδιώτισσας, τῶν Ἁγίων Πάντων, τῆς Ὁδηγήτριας τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ τῶν λοιπῶν ἀπειροκάλων «κομπανταριῶν» τῆς «πολιτείας» ὅπως ἀποκαλοῦν οἱ γνωστοὶ τῆς νήσου τὴν πρωτεύουσαν Ζάκυνθον. Καὶ ἦσαν τόσον ἀριστοκρατικοὶ οἱ ἤχοι των, ὥστε δικαίως τὸν ποιητὴν τοῦ γνωστοῦ λαϊκοῦ διστίχου:

Τῆς Κυριακῆς τὸ (ζύπνημα
μὲ λυώνει, μὲ (τρελλαίνει
Ν'ἀκούω κυριοῦλια (ὁλόμπλαβα»
καὶ ὁ Ἅγιος νὰ (σημαίνη.

«Γιοῦλια» ὀνομάζονται ἐν Ζακύνθῳ οἱ μανιτάδες, τὰ ἴα, γίνεται δὲ ἐν τῇ ἐκοχῇ τους μεγάλη ἐξαγωγὴ διὰ τὰς Πάτρας. Ἴδιος παλαιότερα κατὰ τὰ καρναβάλια ὁπόταν πολὺ καὶ θεωνοῦθεν τὰ Σάρβασα αὐτὰ τῶν κυριοῦλι οἱ μεταμφιεσμένοι ἀλλήλοις τυμῶντο μὲ «ψιαν-τέλλα», ἀλλ' τὰ σήμερον ἀπὸ ἄνθος.

Ἡ νῆσος, πλὴν τῶν ἀνθέων, ὧν βοίθουν οἱ κῆποι, τῶν ἐξόχων πτυγῶν καὶ πλουσίων, πολλῶν ἀοθενῶν ἐκλεκτῶν ἀποικιῶν, «μιλίτα» (σῦκα), «γεφυρωτὰ» (καστόλια) καὶ σταφίδα γλυκύτατα ἐξ ὧν γίνεται τὸ ἀφοῦ ζαμωνιὰ κοασί, ἡ «βενετέα».

Ἡ Ἱστορικὴ τοπ δύο δένδρων κα λισμοὺς τῶν πο

Εἶναι λοιπόν, ἀλλ' ἀληθές, ὅτι μέχρι σήμερον ὁ Τουρισμὸς ἠγνόησε τελείως τὴν ὡραιοτέραν τῶν ἑλληνικῶν νήσων, ἥτις καὶ ἐξόχως ἀκμαζούσα ἔχει καὶ ἐπολλοὺς καταλλήλους δι' ἐκκλεισμὸν εἰς παραθερισμοῦ οἰκογενείας καὶ ξενοδοχεῖα ὑποφερτά, ὡς λ. χ. τὸ παρὰ τὴν ἀποβάθραν ξενοδοχεῖον ἡ «Ζάκυνθος», τελείως ἀγκαινισθὲν ἐσχάτως, τὸ ὁποῖον ὁ Τουρισμὸς σκοπεύει νὰ ἐκμισθώσῃ διὰ κατασκευῆς δύο λουτρῶν ἀπαραιτήτων διὰ τοὺς ξένους καὶ τόσα ἄλλα πλεονεκτήματα τουριστικά.

Τὸ κομψότερον εἶναι ἡ θαυμασία πλαζ τοῦ Λαγανᾶ, ἡμίωρον ἀπέχουσα τῆς πόλεως, μοναδικὴ εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ ἀνωτέρα τοῦ Μοντέλλου τοῦ Παλέρμου.

Ἐκεῖ πρέπει νὰ κτισθῇ ξενοδοχεῖον μὲ λογικὰς τιμάς, τὸ ὁποῖον θὰ προσελκύσῃ πολὺν κόσμον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ θὰ κινήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν Ἑλλάδα ξένων, φυσιολατρῶν καὶ διαχειμάνων, καθότι ἐν Ζακύνθῳ ὑπάρχει πλοῦτος ἀφάντασμος μεσαιωνικῶν καὶ βυζαντινῶν κειμηλίων ἀξιοθεάτων.

Αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ζακύνθου, προεξαγορεύσας τῆς Φανερωμένης, ἤτις εὐτυχῶς πρὸ τινος ἔχει γίνει ἐθνικὸν μνημεῖον, βρίθουν βυζαντινῶν ἀριστουργημάτων τοῦ 15ου, 16ου καὶ 17ου αἰῶνος. Ἡ ξυλογλυπτικὴ τοῦ ἱερείου τῆς Φανερωμένης θεωρεῖται μία τῶν τελειοτέρων ἐκδηλώσεων τῆς ὀρθοδόξου τέχνης, καθὼς καὶ αἱ μεγάλαι ἁγιογραφίαι τῆς ὁροφῆς τῶν περιόνων ζωγράφων Δοξαρᾶ, Πλακκοῦ Μόσχου καὶ λοιπῶν, δίδουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν δόξαν Καπέλλας Σιστίνας τῆς Ρώμης.

Καὶ ὄχι μόνον ἡ πόλις εἶχεν ἀφθονίαν βυζαντινῶν κειμηλίων, ἀλλὰ καὶ ἡ ἔξοχη ἔβριθε ἐκκλησιαστικῶν καλλιτεχνημάτων.

Δυστυχῶς ἡ Πολιτεία ἐπεδείκνυε μέχρι πρό τινος πρωτοφανῆ ἀστοργίαν πρὸς πᾶν τὸ βυζαντινὸν καὶ ἐν γίνει τὸ μεσαιωνικόν, ἐντελῶς δὲ ἀδιάφορος ἀφῆκε τοὺς διαφόρους ἀρχαιοκαπήλους καὶ τοὺς πράκτορας αὐτῶν νὰ λεηλατήσουν κυριολεκτικῶς τὴν νῆσον ἀπὸ πλείστα ἀριστουργήματα, ἅτινα κοσμοῦν σήμερον τὰς συλλογὰς τῶν βυζαντινοφίλων ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ.

Μεγάλη ρεμούλα ἴδιως ἐγένετο ἐπὶ στενεαλιζοκρατίας τοῦ Βενιζέλου 1917—1920. Φορτία ὁλόκληρα εἰκόνων καὶ ξυλογλυπτικῶν ἱερῶν ἀντικειμένων ἔπλεον μαζί των ἀναγκρόνιστες οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἑλληνικῆς κατοχῆς, τὸ κάλλος παράδειγμα δίδοντες τοῦ τότε βενιζελικοῦ νομάρχου Πασχάλη, ὅστις ἀναχωρῶν τῆς νήσου συναπεκόμισε μεθ' ἑαυτοῦ 15 μεγάλα κιβώτια πλήρη βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων. Τὸ πρᾶγμα κατανταῖ ἀπίστευτον ἐὰν δὲν μοῦ τὸ διεβεβαίουν σοβαροὶ καὶ ἀξιόπιστοι ἐπιστήμονες τῆς Ζακύνθου.

Εἰς ἐρώτησίν μου ἐὰν ὁ κλέπτης νομάρχης κατεδιώχθη ὑπὸ τῆς διαδεχθείσης τὸν βενιζελικὸν ἐθνικῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἀειμνήστου Γούνατη, μοῦ ἐδόθη ἡ ἀπάντησις, ἣν καὶ ἀναφέρω αὐτολέξει: «Ἐδέχθη λάθος λαπάντα».

Ἀλλὰ τὸ ὡραῖον εἶναι ὅτι τὸν κύριον αὐτὸν αἱ μετέπειτα ἀναναστατικαὶ Κυβερνήσεις διώρισαν.... ἀκαδημαϊκόν.

Εἰς τὴν Ζάκυνθον κατελύσαμεν ὁ κ. Θ. Τουρκοβασίλης καὶ ἐγὼ εἰς τὸν φιλόξενον οἶκον τοῦ ἑτέρου τῶν πολιτικῶν ἀρχόντων τῆς νήσου τοῦ κ. Διονυσίου Βολτζοῦ, τοῦ γνωστοῦ σεμνοῦ καὶ γενναίου τέως ἀντιστρόφου ἀξιωματικοῦ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ βουλευτοῦ Ζακύνθου.

Ἡ οἰκογένεια Βολτζοῦ εἶνε ἀρχαιοτάτη. Ἀρχηγὸς αὐτῆς φέρεται ὁ Νζιάκομπο Μπολτζό, εὐγενὴς Ἐνετός, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδόθη κατὰ τὸ 1450 διὰ τὰς πολεμικάς του ἐναντίον τῶν Τούρκων ὑπηρεσίας τὸ κτῆμα Καλιπάδε ἐν Ζακύνθῳ ὡς φέουδον. Ἐκεῖ εἶνε καὶ οἱ οἰκογενειακοὶ τάφοι καὶ ἐκεῖ ἔνεστι καὶ ὁ πατὴρ τοῦ οἰκοδεσπότου μας μακαρίτης Κωνστ. Βολτζὸς συνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ, πολλάκις γυμνασίας βουλευτὴς Ζακύνθου καὶ ἐπὶ μακρὸν διευθυντὴς τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, φίλτατος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α'. εἰς τὴν Αὐλὴν τοῦ ὁποίου ὑπηρέτει ὡς Μεγάλη Κυρία ἐπὶ τῶν τιμῶν τῆς Βασιλίσσης Ὄλγας ἡ ἀδελφὴ τοῦ Βολτζοῦ Κα Θεογάρη. Τὶς ἐκ τῶν παλαιῶν Ἀθηναίων θαμώνων τοῦ Ζαχαράτου δὲν ἐνθυμεῖται τὴν ἀρρενωπὴν μορφὴν τοῦ μακαρίτου συνταγματάρχου, μὲ τὸν ἀρειμανιομύστακα, ὅστις παρ' ὅλον τὸ βλοσυρὸν τοῦ βλέμματος καὶ τὸ τραχὺ στρατιωτικὸν ἦθός του, ἦτο εὐγενέστατος καὶ ἱπποτικώτατος πρὸς πάντας. Κάθημένη ἀθάνατη ἡρωϊκὴ ἐποχὴ τοῦ καλοῦ παλιοῦ καιροῦ τῆς Μικρᾶς μας τότε Ἑλλάδος, τῶν μεγάλων ἠθικῶν ὀνείρων!

Θὰ ἐπιστρέψῃς ἀρά γε πάλιν, τώρα ποὺ ἐκυλίσθης ἐπὶ τέταρτον αἰῶνος εἰς τὸν βενιζελικὸν βάρβορον;

Θαυμασίαν θέαν πρὸς τὴν πεδιάδα τῆς Ζακύνθου τὸν «Κάμπο» ἔχει τις ἀπὸ τὴν ἔπαυλιν Στράνη, νῦν ἀγόρασαν εἰς τοὺς κ. κ. Ἀδελφοὺς Ραζῆ, ἡμίωρον ἀπέχουσαν τῆς πόλεως ἐπὶ ὑψώματος ἀπὸ τὸ ὁποῖον φαίνεται ἡ Κεφαλληνία καὶ μέρος τῆς ἀπέναντι Στερεᾶς Ἑλλάδος. Ἐκεῖ ὑπὸ τὴν σκιὰν δύο δένδρων, σοζιαιένων μέχρι σήμερον, ἐκάθητο ὁ ἐθνικὸς ποιητὴς Διονύσιος Σολωμὸς συγγενὴς τοῦ Στράνη καὶ ὑπὸ τοὺς κυκρόθεν ἀκουομένους ἤχους τῶν τηλεβόλων τῶν «Ἐλευθέρων Πολιορκουμένων» τοῦ Μεσολογγίου ἐνεπνεύσθη καὶ συνέταξε τὰς ἀθανάτους στροφὰς τοῦ ἐθνικοῦ μας ὕμνου.

Ὡραία τοποθεσία εἶνε ἡ παρὰ τὸ φρούριον συνοικία νῦν κοινότης τῆς Μπόχαλης.

ΕΙΔΙΚ

ΥΠΟΔ. ΕΙΔ. 1. 84

ΑΡΙΘΜΟΣ

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΥ | ΓΕΝΙΚΟΣ

Ἀπ' ἐκεῖ τὸ βλέμμα ἁπλώνεται πρὸς τὴν κάτω θ. νοιγελὸς ἐξηπλωμένην πόλιν, τὸν λιμένα καὶ τὴν ἀπέναντι ἀκτὴν τῆς Πελοποννήσου. Ἐκεῖ ἐπάνω εὑρίσκεται καὶ ἡ ἔπαυλις, κλειστὴ τώρα καὶ ἐγκαταλελειμμένη, τοῦ ἀποθανόντος λογιοπατρὸς Ζακύνθου Λάτα, ἑνὸς τῶν εὐφυεστέρων καὶ πλέον εὐφαντάστων κληρικῶν τῆς γειτόνας Ἑλλάδος, κοσμήτορος εὐσεβείας καὶ δοξοκανίας, ἀποθανόντος τῷ 1894 ἀφοῦ κατόρθωσε ἀπὸ πτωχὸ δοκανόπαι δο τοῦ νησίου Γε ρακαρίου τῆς Ζακύνθου νὰ γίνῃ πνευματικὸς ἀγωνιστὴς τῆς νήσου καὶ νὰ καταπλήξῃ διὰ τῆς εὐφραδείας του καὶ τῆς ψυχοτρόπου του διδάσκων νιλάζων λογισμῶν κατὰ τὸ διεθνὲς ἐκκλησιαστικὸν συνέδριον τοῦ Σινάνου τοῦ 1893 ἔνθα ὡμίλησεν (!) ἐπὶ «ἀνίων». Ἐκ τὸν Λάτα δοκεῖται καὶ ἡ παρατηρουμένη καὶ σήμερον, τεσσαράκοντα ἔτη μετὰ τὸν θάνατόν του, εὐσέβεια τοῦ Ζακυνθίου κλήρου. Ἀντάξιος διάδοχος τοῦ Λάτα εἶνε ὁ νῦν Μητροπολίτης, ὁ γνωστὸς ἀνὰ τὴν Πανελλήνιον διὰ τὰ ἀγνὰ θεησκευτικά του φρονήματα καὶ τὴν σεμνότητα τοῦ ἤθους του Πανιερώτατος Χρυσόστομος Δημητρίου, ἐπὶ μακρὸν ποιμάνας τὴν κοινότητα τοῦ Μονάγου τῆς Βαυαρίας, καταγόμενος ἐκ Πειραιῶς.

Κατ' ἀγείθεσιν πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις ἡ Ζακύνθος τὐτύχησε νὰ ἔχῃ βυζαντινὸν μουσεῖον. Ἱδρυθὲν τῷ 1884 ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Κ. Δομβάρδου, ὑπουργοῦ τότε τῆς Παιδείας, τὸ ὁποῖον κατόπιν πολλῶν περιπετειῶν καὶ χάρις εἰς τὴν ἐπιμονὴν καὶ ὑπομονὴν τοῦ σημερινοῦ διευθυντοῦ του κ. Λεωνίδα Χρ. Ζώη στεγάζεται σήμερον εἰς τὸν παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἁγίου Μάρκου ναὸν τοῦ Παντοκράτορος. Τὸ Μουσεῖον παρ' ἐλπίδα εἶνε πλουσιώτατον καὶ πολὺ καλὰ τακτοποιημένον. Ἔχει ἄνω τῶν διακοσίων ἀρίστων βυζαντινῶν εἰκόνων, μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνονται «Ἡ κοιμωμένη τῆς Ναυπάκτου» ἔργον τοῦ ἀγιογράφου Ρωμανοῦ τοῦ Κρητός, «Ἡ θεία λειτουργία», ἡ λιτανεία τοῦ ἱερομονάχου Φιλοθέου Σκούρου πλείστα Παναγίας, τὴν Θεοτόκον τὴν Ὁδηγήτριαν, τὴν Θεοτόκον τὴν Γλυκοφιλοῦσαν κλπ. διακόσμους ἔσταυρωμένους, διάφορα ἀντικείμενα ξυλογλυπτικῆς, ἀγγεῖα ἐκκλησιαστικὰ, ἀμφία καθὼς καὶ ἕναν γάντζον τῆς Ἑλλάδος τοῦ Ρήγα τοῦ Βελεντινλῆ ἐκτυπωμένον, ἐκδόσεως Βιέννης ἐν ἔτει 1797.

Δυστυχῶς ὁ γρόνος μας ἦτο βραχὺς καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἠδυνάμεθα νὰ περιμένωμεν ἐπὶ μακρόν, μετὰ λύπης δὲ ἀπεγωρίσθημεν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς βυζαντινῆς τέχνης, ἅτινα ἐν Ζακύνθῳ καὶ ἐν γένει εἰς τὴν Ἑπτάνησον, λόγῳ τῆς ἐπιδράσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς, δὲν ἔνουν τὸ αὐστηρὸν τῆς μορφῆς τῶν Βυζαντινῶν εἰκόνων τοῦ Μιστρᾶ καὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Καὶ τώρα ὀλίγα λόγια καὶ διὰ τὸν προστάτην τῆς νήσου τὸν Ἅγιον Διονύσιον ἢ τὸν «Ἅγιον» ὅπως τὸν ἀποκαλοῦν μετ' εὐλαβείας σταυροκαπουμένοι πάντοτε ὅταν ἀντικρύσουν τὸν ἱερὸν Ναόν του μὲ τὸ παγκόσμιον κοιμωνοστάσιον οἱ κάτοικοι εἴτε ἐκ τοῦ πλησίον εἴτε μακρόθεν.

Ὁ Ἅγιος Διονύσιος ἐγεννήθη ἐν Ζακύνθῳ ἐκ γονέων εὐγενῶν, τῶν Συγούρων, ἐν ἔτει 1547. Κατ' ἀρχὰς ἐμόνασεν ἐν τῇ νήσῳ τῆς γεννήσεώς του ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ἀναφωνηστρίας, κατόπιν ὅμως περιηγήθη διάφορα μέρη τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἐν τέλει κατέληξεν εἰς Αἴγιναν ὅπου καὶ ἐγένετο Ἐπίσκοπος τῆς νήσου. Ἐπανελθὼν ἐκεῖθεν ἐμόνασε πάλιν εἰς τὴν Μονὴν Ἀναφωνηστρίας καὶ ἀποθανὼν τῇ 17ῃ Ὀκτωβρίου 1622 ἐτάφη σκυφόνους μὲ τὴν ἐπιθυμίαν του εἰς τὴν Μονὴν τῶν Στροφάδων τὴν κειμένην ἐπὶ τῆς ὁμωνύμου νησίδος, ἥτις ἀπέχει τῆς Ζακύνθου περὶ τὰ 40 μίλλια. Τὴν 24ην Αὐγούστου ἔτους 1717 μετεφέρθη διὰ τὸν φόβον τῶν πειρατῶν πάλιν εἰς Ζάκυνθον.

Τὸν «Ἅγιόν» τους οἱ φιλόθρησκοι Ζακυνθινοὶ ἑορτάζουν δὶς τοῦ ἔτους μετὰ μεγαλοπρεποῦς λιτανείας, τὴν 17ην Ὀκτωβρίου ἡμέραν τοῦ θανάτου του καὶ τὴν 24ην Αὐγούστου ἐπέτειον τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ σεπτοῦ λειψάνου εἰς τὴν γενέτειραν Ζάκυνθον. Αἱ δύο αὗται λιτανεῖαι συγκεντρώνουν ἄπειρον κόσμον ὄχι μόνον ἐκ τῶν γειτόνων τῆς νήσου, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν πλοίων ἐπαγγελιῶν Ἠλείας καὶ Μεσολογγίου. Τὰ θαύματα τὰ ἀπόκρυφα τελοῦντα εἶνε πάμπολλα. Ἰατρικῶς ἔχει βεβαιωθῆ ὅτι θεραπεύονται κατ' ἔτος πλεῖστοι ἀσθενεῖς ποὺ μεταφέρουν εἰς τὸν Ἅγιον οἱ συγγενεῖς των.

Δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ ἀρμόδιος νὰ κρίνω ἢ νὰ ἐπικρίνω τὴν ἐπίδρασιν τῆς θρησκείας ἐπὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης.

Ἐν οὐδενὶ γνωρίζω καὶ βεβαιῶ, ὅτι ἡ Πίστις σώζει. Καὶ ἐξῶ ἡ Πίστις νὰ Ἁγία παίζει τὸν ποιμένοντα ὅλον.

ΘΑΝΟΣ ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

Ἀριστερᾷ: Ἡ ἐπάνω πλατεῖα μὲ τὴν ἐκκλησ (ἢ μικροτέρα ἐκκλησία, ἀριστερᾷ). — Δεξιᾷ:

ίαν τοῦ Παντοκράτορος, νῦν Βυζαντινὸν Μουσεῖον. Ἡ οἰκία ὅπου ἐγεννήθη ὁ Ὅσιος Φιλόκολος.

6

ΔΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΖΑΚΥΝΘΟΣ:

ΥΠΟΔ. 154. 1. 34

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

κ. ΘΑΝΟΥ ΠΕΤΡΑΛΙΑ

ΥΠΟΔ. 154. 1. 34

ΑΡΙΘΜΟΣ

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΥ ΓΕΝΙΚ

Ἡ Ἱστορικὴ τοποθεσία παρὰ τὴν Ἐπαυλιν Στράνη. Κάτωθι τῶν δύο δένδρων καθήμενος ὁ Σολωμὸς καὶ ἀκούων τοὺς κανονιοβολισμοὺς τῶν πολιορκουμένων Μεσολογγίου, ἔγραψε τοὺς στίχους τοῦ ὕμνου τῆς Ἐλευθερίας.

Τὸ Δημοτικὸν Θέατρον μετὰ τῆς Ἱστορικῆς Λέσχης τοῦ Λομβάρδου, παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Σολωμοῦ, ὅπου καὶ ὁ ἀνδριάς του.

ΙΔΟΜΕΝΩΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΩΝ
ΩΝ ΖΩΗΣ

ΛΙΣΜΕΝΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΣΕΝΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

REPUBLIC TO RESTORE ITS KING

To-morrow's Greek Plebiscite

LONDON RECEPTION FOR GEORGE II.

Duke of Kent Present

Special "Daily Mail" News

AMONG the distinguished guests last night at the home of Lord and Lady Portarlington in Chesham-place, S.W., where a reception was given for King George of Greece, were the Duke of Kent—whose wife is a cousin of the King—and Princess Helena Victoria.

More than 50 people were present to meet the guest of honour, who was attended by Major Levides, his aide-de-camp.

Earlier in the day King George received M. Thanos N. Petralias, head of the Greek State Touring Department, who arrived in London two days ago bearing the unofficial greetings of the people of Greece to their King.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΜΑΣ

Ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ τουρισμοῦ κ. Πετραλιὰς ἔδωκε χθὲς εἰς τὴν ἀνταπόκρισίν του μίαν ὡραίαν εἰκόνα τοῦ Διαδόχου Παύλου. Εἶχε φύγει ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἔφηβος. Σχεδὸν παιδί. Τώρα ἐπιστρέφει ἄνδρας ὥριμος.

«Εἰργάσθην, κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια — εἶπεν εἰς τὸν συνεργάτην μας — εἰργάσθην ἐπὶ πολὺ καιρὸν εἰς τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐργοστάσια τοῦ Ἄρμστρονγκ—Σίντλεϋ, ὅπου κατασκευάζουν ἀεροπλάνα».

Ὅλα τὰ χρόνια τῆς ἐξορίας τὰ ἐπέρασεν ἐργαζόμενος, ὡς ἕνα παιδὶ τοῦ λαοῦ. Ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν καταγωγήν του, διὰ τὸ βασιλικὸν αἷμα του. Δὲν τὸν εἶλκυε παρὰ μόνον ἡ ἐργασία. Καὶ ἐδούλευε. Ἐδούλευε σ' ἕνα ἐργοστάσιον. Καὶ τώρα, ποὺ πρόκειται νὰ ἐπα-

ΔΙΩΡΟΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΑΣ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΠΑΥΛΟΥ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΗΣ Α. Μ. ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΝ

ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ ΓΕΜΑΤΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2 Νοεμβρίου. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Χθὲς τὴν πρωΐαν ἡ **Α. Μ.** ὁ **Βασ**ιλεὺς τῶν **Ἑλλήνων Γε**ώργιος ἐξῆλθε μόνος εἰς περίπατον. Τὸ ἀπόγευμα ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τῆς **Α. Β. Γ.** τοῦ **Ἀντιβασ**ιλέως τῆς **Γιουγκοσλαυ**ίας πρίγκηπος **Παύλου**, ὅστις παρέμεινε παρ' αὐτῷ ἐπὶ δίωρον. Ἡ συνομιλία των ὑπῆρξε ἐγκαρδιωτάτη, περιεστράφη δὲ περὶ τὰς ἑλληνογιουγκοσλαυικὰς σχέσεις.

Πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ πρίγκηπος **Παύλου**, ἡ **Α. Μ.** ὁ **Βασ**ιλεὺς ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὸν ἐνταῦθα παρευρισκόμενον γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τοῦ **Τουρισμοῦ** κ. **Θ. Πετραλιᾶν**, τὸν ὁποῖον ἐκράτησεν ἐπὶ ὁλόκληρον ὥραν. Ὁ **Βασ**ιλεὺς ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν κ. **Πετραλιᾶν** πληροφορίας περὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἑλληνικοῦ τουρισμοῦ, ἐπέδειξε δὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον δι' αὐτόν, χρήζοντα πλήρους ἀναδιοργανώσεως.

ΘΕΜ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2 Νοεμβρίου. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Εἰς ὅλα τὰ κεύσκεα τοῦ Λονδένου εἶναι ἀπὸ χθὲς ἀνηρτημένη ἡ εἰκὼν τῆς **Α.Μ.** τοῦ **Βασ**ιλέως τῶν **Ἑλλήνων Γε**ωργίου τοῦ **Β'**. Ταύτην δημοσιεύει ὁλοσέλιδον εἰς τὸ ἐξώφυλλόν του τὸ ἔχον τεραστίαν κυκλοφορίαν περιοδικὸν «Λόντον Νεοὺς», ὅλοι δὲ οἱ περιπτεροῦχοι ἀνήρτησαν τὸ περιοδικὸν εἰς περίοπτον θέσιν.

ΘΕΜ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Κ. ΘΑΝΟΥ ΠΕΤΡΑΛΙΑ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΑΔΙΑ ΤΙΜΟΛΙΣ

Α'.

Κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς δουλείας οἱ θυνάμενοι νὰ ἐξέλθουν τῶν τότε τουρκοκρατουμένων ἑλληνικῶν χωρῶν εἴτε λόγῳ ἐμπορίας εἴτε ἐκ λόγων ἐπιστημονικῶν — καὶ οἱ δεύτεροι ἦσαν κατὰ τὸ πλεῖστον κληρικοί—κατέφευγον συνήθως εἰς τὰς ἀμόρους τῆς Τουρκίας ἐπικρατείας καὶ οὕτω ἐδημιουργήθησαν κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα αἱ κοινότητες τῆς Βενετίας, τῆς Πέστης, τῆς Οὐγγαρίας, τῆς Ταογέστης, τῆς Βιέννης, τοῦ Λόδρου καὶ τῆς Μόσχας, αἵτινες σὺν τῷ χρόνῳ μετεβλήθησαν εἰς ἀνθούσας τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐμπορικὰ καὶ πνευματικὰ κέντρα.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἴτε διότι ἀκμὴν δὲν εἶχε μεταβληθῆ αὕτη εἰς τὸν σημερινὸν πρωτεύοντα παγκόσμιον ἐμπορικὸν παράγοντα εἴτε διότι ἦτο ἀπωρὸν τῆς Ἑλλάδος, ἐλάχιστοι κατέφευγον ἐκεῖ, καὶ ὅτε τὸ πρῶτον μετέβη εἰς Λονδῖνον ὁ Μητροπολίτης Σάμου Ἰωσὴφ κατὰ τὸ 1676 ὅπως ἐκτυπώσῃ τὸ «Ἀνθολόγιόν» του ποὺ χρῆν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, δὲν εὗρε εἰμὴ ἐλαχίστους Ἕλληνας, οἵτινες κατώκουν εἰς τὴν ἐξοχικὴν τότε συνοικίαν Soho καὶ οἱ ὁποῖοι ἐκκλησιάζοντο εἰς αἴθουσάν τινα. Ἔγοντες καὶ ἱερέα κάποιον Δανιὴλ Βούλκανον, ὅστις τίς οἶδε διὰ εἶχε καταφύγει εἰς τὴν ἀγγλικὴν πρωτεύουσαν.

Ἐθῶς ἄμα τῇ ἀφίξει του ὁ Μητροπολίτης Ἰωσὴφ, ὅστις κατήγετο ἐκ Μήλου καὶ ὅστις ἦτο τετραπέρατος καὶ θαυστήριος, ἐπηρεαλήθη τῆς ἐμμενείας ἣν πάντοτε ἀπὸ τῆς ἀποσχίσεώς της ἐκ τοῦ Καθολικισμοῦ ἐπεδείκνυε διὰ τὴν Ὀρθοδοξίαν ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία καὶ τῇ βοηθείᾳ τοῦ Λόρδου Ἐπισκόπου τοῦ Λονδίνου, πλείστων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν Ἀγγλων, ἀκόμη δὲ καὶ τῆς ὀψηλῆς προστασίας τοῦ Δουκὸς τῆς Ὑόρκης, θείου τοῦ τότε Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Καρόλου τοῦ Β', κατώρθωσεν ὄχι μόνον νὰ λάβῃ τὴν ἄδειαν τῆς Ἱδρύσεως ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ χρήματα νὰ συλλέξῃ παρὰ τῶν ἀνωτέρω ἐπισήμων Ἀγγλων φιλελλήνων ἄνω τῶν χιλίων πεντακοσίων λιρῶν καὶ ἐὰν αὐτὰ νὰ κτίσῃ τὸ 1677 ἑλληνικὸν ναόν, τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, εἰς τὸ ὁποῖον τὰ ἐγκαίνια παρέστησαν πλεῖστοι εὐγενεῖς. Ἄγγλοι καὶ αὐτὸς ὁ Λόρδος Ἐπίσκοπος τοῦ Λονδίνου μετὰ πολλῶν ἐπιφανῶν κληρικῶν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας.

Ἀλλ' οἱ ὀλίγοι ἀστμοὶ καὶ πτωχοὶ Ἕλληνες, οἵτινες εἶχον καταφύγει εἰς τὸ ζῶτε ἐξοχικὸν προάστειον Soho, ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐτραβήχθησαν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς πόλεως, εἰς τὸ City, ἀφήσαντες μόνον εἰς ἀνάμνησιν τὴν ὁδὸν εἰς ἣν κατοίκουν, ἥτις καὶ σήμερον ἀκόμη ὀνομάζεται Greek Street («Ἑλληνικὴ Ὁδός», καὶ εἴτε διότι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν εἶχον ἀναχωρήσει ἐξ Ἀγγλίας εἴτε ἐπειδὴ κατώκουν μακράν, ἐπαυσαν πλέον προσερχόμενοι καὶ συνεστέοντες διὰ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ αὕτη ἠναγκάσθη νὰ κλείσῃ κατὰ τὸ 1682. ἐνλαδὴ μετὰ πεντετίαν, παρεκωφήθη δέ, παρὰ τὴν προσπάθειαν τοῦ ἀτυχοῦς Μητροπολίτου, ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν τοῦ Λονδίνου εἰς προτεστάντας Ὀλυνθίους, ἐκ Γαλλίας καταφυγόντας, οἵτινες καὶ ἐκράτησαν τὴν ἐκκλησίαν μέχρι τοῦ 1822.

Σήμερον ἡ πρώτη αὕτη ἑλληνικὴ ἐκκλησία τοῦ Λονδίνου, ἀγορασθεῖσα ὑπὸ τοῦ πλησίον κειμένου ἰνδικοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Ἄννης καὶ καταλλήλως ἐπισκευασθεῖσα, χρησιμεύει ὡς παρεκκλήσιον τοῦ ἀνωτέρω ἀγγλικανικοῦ ναοῦ.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπισκευὴν αὐτῆς, ἡ πρώτη πλάξ τῆς θεμελιώσεως ἐν ἔτει 1677, ἥτις ἀνευρέθη κατὰ τὴν ἐκσκαφὴν, προνοίᾳ τοῦ Λόρδου Ἐπισκόπου τοῦ Λονδίνου παρεχωρήθη εἰς τὸν ὁμογενῆ κ. Φ. Ἀργέντην, ὅστις ἐδωρήσατο ταύτην εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν εἰς μνήμην τῶν γονέων αὐτοῦ Παντελῆ καὶ Φανῆς Ἀργέντη, πολλὰ δωρησαμένων τῷ ἀνωτέρῳ ναῷ.

Ἡ πλάξ, ἥτις εἶναι λεθίνη, γράφει τὰ ἑξῆς ἑλληνιστί:

«Ἔτει σωτηρίῳ 1677 ἀνηγέρθη ὁ ναὸς οὗτος ὑπὲρ γένους Ἑλλήνων βασιλεύοντος τοῦ ἀκληρονόμου Καρόλου τοῦ Β' καὶ ἡγεμονεύοντος τοῦ παρφυρογεννήτου Ἀργεντοῦ Κυρίου Ἰακώβου, ἀρχιεπισκόπου τοῦ αἰδεσιμωτάτου Κυρίου Ἐφραίμου τοῦ Καμπτώνου διὰ δαπάνης τῶν ἀνωθι καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχιεπισκόπων καὶ Εὐγενῶν, συνδρομῆς δὲ τῆς ἡμῶν Ταπεινότητος Σάμου Ἰωσὴφ Γεωργηρίου τοῦ ἐκ τῆς νήσου Μήλου».

***

Μετὰ ἀνεπιτυχῆ προσπάθειαν κατὰ τὸ 1722 τοῦ τότε εἰς Λονδῖνον παραπεδημοῦντος Μητροπολίτου Θηβαΐδος Ἀρσενίου, ἀπεσταλμένου τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Σωμαυρίλ, ὅπως κατοσθώσῃ οὗτος καὶ ἀνεγείρῃ νέον ἑλληνικὸν ναόν, καὶ παρὰ τὴν προσωπικὴν ἐπέμβασιν τοῦ τότε φιλέλληνος Λόρδου Ἐπισκόπου τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς εὐνεύσης ὑποστηρίξεως τῆς τότε Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας Μεγαλειοτάτης Ἄννας, ἥτις καὶ 200 λίρας ἐδωρήσατο ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτῆς ταμείου, οὐδὲν κατορθώθη καὶ οἱ ὀλίγοι Ἕλληνες τοῦ Λονδίνου ἐκκλησιάζοντο εἰς τὸ παρεκκλήσιον τῆς ρωσσικῆς πρεσβείας, ἥτις διετήρει καὶ Ἕλληνα ἱερέα πρὸς τοῦτο.

Καὶ ἦλθεν ἡ μεγάλη ἐποχὴ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ἥτις συνελκύσασα ἅπ' ἄκρου εἰς ἄκρον πᾶσαν εὐγενῆ ψυχὴν τῆς φίλης Ἀλβιόνος διὰ τὴν μακρὰν μαχομένην Ἑλλάδα.

Καὶ αἱ φλόγες τοῦ Μεσολογγίου ὅπου ἐξέπνευσεν ὁ λόρδος Βύρων ἐθώπασαν ὄχι μόνον τὰ θέματα τῶν ὀραγῶν τῆς Χίου, ἀλλὰ περιέβαλον διὰ τοῦ φωτοστεφάνου τοῦ μάρτυρος καὶ τοὺς εἰς Λονδῖνον καταφυγόντας πολυπλήθεις Χίους, τὰ ἀθῶα αὐτὰ θύματα τῆς τουρκικῆς θηριωδίας.

Ἀλλ' ἡ θεία Πρόνοια ἀγρυπνεῖ. Ὀλίγα ἔτη ποὸ τῆς ἐκρήξεως τῆς ἐπαναστάσεως, κατὰ τὸ 1810, ἐγκατεστάθη ἐν Λονδίνῳ ὁ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μεγαλέμπορος Κώνστ. Ἰωνίδης, ὁ ἐπιλεγόμενος Ἱππίκτης, ὅστις φέων τὰ ποὸς τοὺς ὁλκὰ ἐσόδια ἔδρυσε εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας τὸν πρῶτον ἑλληνικὸν ἐμπορικὸν οἶκον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀργέντης Θωμᾶς καὶ Σίας. Τοῦτον ἠκολούθησαν οἱ δύο Χίοι ἀδελφοὶ Παντιᾶ καὶ Ἐλευθέριος Ράλλης, οἵτινες μὴ στεφόμενοι οὐδὲ γαμιόνων οὐδὲ εὐσυτίας καὶ δραστηριότητος, κατώρθωσαν εἰς τὸ διάστημα ὀλίγων ἐτῶν νὰ ἀναδιοργήσουν τὸν μέχρι σήμερον σωζόμενον ἐμπορικὸν κολοσσὸν τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας, τὸν οἶκον «Ralli Brothers» τῶν ἀδελφῶν Ράλλη.

Πρὸς τοὺς δύο αὐτοὺς νεοπαγεῖς τότε ἐμπορικοὺς οἴκους κατέφευγον οἱ διασωθέντες ἐπὶ εὐσωπαϊκῶν πλοίων πολύσαρκες συμπολῖται των Χῖοι.

Τούτους περιέθαλψαν καὶ ὑπεστήριξαν συμβοηθοῦντων καὶ τῶν οἰκογενειακῶν παραγόντων τοῦ City οἱ τρεῖς ἀνωτέρω μεγάλοι Ἕλληνες πατριῶται καὶ οὕτω εἰς τὸ διάστημα δεκαετηρίδων ἐδημιουργήθησαν οἱ μεγάλοι ἑλληνικοὶ ἐμπορικοὶ ἐξαγωγικοὶ οἶκοι τῶν Ῥοδοκανάκηδων, Πετροκοκκίνων, Μαυρογοβάτων, Σκολοῦδῶνων, Σκυλιτζιῶνων καὶ λοιπῶν ὁμογενῶν, εἰς οὓς περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος περιῆλθε σχεδὸν ὁλόκληρον τὸ εἰσαγωγικὸν καὶ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῶν Ἰνδιῶν μετὰ τῆς Μητροπόλεως.

Ἦτο λοιπὸν φυσικὸν νὰ σκεφθοῦν τὰ ἀγνὰ αὐτὰ τῆς ἑλληνικῆς Πατρίδος τέκνα νὰ ἀπακτήσουν καὶ ἰδίαν ἐκκλησίαν οἴκων.

Συνῆλθον ὅλεν κατὰ τὸ 1837 εἰς τὰ παρὰ τὸ Finsbury Circus, ὅπου μέχρι σήμερον εὑρίσκονται τὰ κεντρικὰ γραφεῖα τοῦ οἴκου τῶν Ἀδελφῶν Ράλλη καὶ συνέπηξαν τὴν ἑλληνικὴν κοινότητα ἡ ἀδελφότητα τοῦ Λονδίνου οἱ κάτωθι Ἕλληνες:

Παντιᾶς Σ. Ράλλης, Εὐστράτιος Σ. Ράλλης, Σπυρ. Μαυρογιάννης, Μιχ. Δ. Σπαρτάλης, Ἀλέξανδρος Ἰωνίδης, Ἔμμ. Ζ. Φραγκιάδης, Νικόλ. Ταμβάκος, Δημ. Ν. Ταμβάκος, Ματθαῖος Σκυλίτζης, Παῦλος Νεγρεπόντε, Ξενοφῶν Μπαλλῆς, Ἀντώνιος Θ. Ράλλης, Δημ. Κασσαβέτης, Γεώργιος Παπαγιάννης (ἐκπροσωπῶν τὸν κ. Κώνστ. Γεραλεπόπουλον), Ἀντώνιος Α. Ράλλης, Ἀμβρόσιος Ρ. Ἀργέντης, Ἀμβρόσιος Σακκιάρης, Κώνστ. Θ. Ράλλης, Ἰωάννης Ῥοδοκανάκης, Παντιᾶς Θ. Ράλλης, Δημ. Σπαρταλης, Ἀπόστολος Σκολοῦδης, Ἀλέξανδρος Ράλλης καὶ Σ. Εὐτυχίδης.

Οὗτοι, πρωτοστατοῦντων τῶν Ἀδελφῶν Ράλλη, οἵτινες καὶ τὰ πλεῖστα τῶν χρημάτων καταβάλλον, ἐνοικίασαν εὐρύχωρον αἴθουσαν εἰς τὸ Finsbury Circus, ἣν μετέβαλον εἰς ἐνκαίριον οἶκον, «Ἑλληνικὴν Καπέλλαν» ὡς ὠνομάσθη, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Σωτῆρος, καὶ ἀπεστάλησαν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος αἰτοῦντες τὸν χειροτονῶν ἱερέως. Τοιοῦτος χειροτονήθη ὁ ἐκ Χίου Ἀρχιμανδρίτης Διονύσιος Ξενάκης, ὅστις ἐλθὼν ἐφημερεύσας ἐπὶ δωδεκαετίαν ὑπέβαλε κατὰ τὸ 1848 τὴν παραίτησίν του λόγῳ ἀσθενείας καὶ γήρους, ἀφεθεὶς πλουσιοπαρόχως διὰ τὴν ἐπογὴν ἐκείνην ὑπὸ τῶν «Ἀδελφῶν», ὡς ἐκαλοῦντο τότε τὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος.

Ἀλλ' ἐπ' ἀπειρον δὲν ἦτο δυνατὸν οἱ εὐσεβεῖς Ἕλληνες τοῦ Λονδίνου, ὧν ἐν τῷ μεταξὺ τὰ πλούτη ηὔξανον, νὰ ἐκκλησιάζωνται εἰς ἁπλῆν αἴθουσαν, καὶ τὴν 1ην Ἰουλίου 1846 ἐν συνελεύσει ἀπεφάσισαν τὴν ἀνέγερσιν ἰδίου ναοῦ, οὗ τὰ ἐγκαίνια ἐγένοντο μεγαλοπρεπῶς τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων τοῦ ἔτους 1849.

Ἡ ἐπιτροπὴ, ἥτις φιλοτίμως ἐφρόντισε ἐπετέλεσε τὸ θεάρεστον τοῦτο ἔργον, ἀπαρτελεῖτο ἐκ τῶν Π. Σ. Ράλλη, Α. Α. Ράλλη, Α. Ἰωνίδου, Ξ. Μπαλλῆ, Σ. Μαυρογιάννη, Κ. Γεραλεπόπουλου, Μ. Σπάρταλη, Ι. Καβάσσ. Α. Ἀργέντη καὶ Α. Μαυρογιάννη, καὶ δὲν ἐφείδη κόπων καὶ δαπανῶν ὅπως οὗτος εἶνε ἀντάξιος τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τῆς θέσεως ἣν εἶχε ἡ ἑλληνικὴ κοινότης τοῦ Λονδίνου. Μεγάλως συνέβαλε εἰς τὴν ἵδρυσιν τούτου καὶ ὁ μέχρι τοῦ 1843 πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος ἐν Λονδίνῳ Σπυρίδων Τρικούπης, ὅστις συνδεθεὶς στενότατα μετὰ τῶν ἐν Λονδίνῳ «Ἀδελφῶν» καὶ ἐπανελθὼν εἰς Ἀθήνας ἕνα συμμετάσχῃ τῆς ὑπὸ τὸν Κωλέτην Κυβερνήσεως ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, παρεκάλεσε τὸν ἀρχιτέκτονα Κωνσταντζόγλου ὅπως ἑτοιμάσῃ αὐτὸς τὰ σχέδια τοῦ νέου ναοῦ τοῦ Σωτῆρος, ὅστις ἀνηγέρθη εἰς τὴν ὁδὸν Winchester τοῦ London Wall εἰς τὸ City.

Ὁ ναὸς οὗτος, ὅστις ἐστοίχισε περὶ τὰς 10 χιλιάδας λίρας, κατέστη ἱστορικὸς, καθ' ὅτι εἰς αὐτὸν ἐκκλησιάσθη ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος ὁ Α' ὅτε κατεργόμενος εἰς Ἑλλάδα ἐπεσκέφθη ἐπισήμως τὸ Λονδῖνον τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1863.

Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη τοῦ ἀειμνήστου ἱδρυτοῦ τῆς Ἐθνικῆς μας Δυναστείας ἀπεικονίσθη εἰς τὸ τεῦχος τῆς 24ης Ὀκτωβρίου 1863 τοῦ μεγάλου ἀγγλικοῦ περιοδικοῦ «Τὰ Εἰκονογραφημένα Νέα τοῦ Λονδίνου», οὗ ἀντίγραφον παραθέτομεν σήμερον.

Εἰς τὸ αὐτὸ περιοδικὸν περιγράφεται ἡ ὑποδοχή, ἥτις ἐγένετο εἰς τὸν νεκρὸν τότε Βασιλέα, ἀναφέρονται δὲ καὶ τὰ πρόσωπα τὰ εἰς τὴν εἰκόνα διακρινόμενα.

Τὰ ἀναφέρομεν διὰ τὴν ἱστορίαν. Ὁ ἐπὶ τοῦ ἀπήχους ἱστάμενος εἶνε ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, ἔχων ὀπίσθεν αὐτοῦ τὸν κόμητα Σπόνεκ καὶ τὴν λοιπὴν Βασιλικὴν Ἀκολουθίαν Του ἐκ Δανῶν καὶ τοῦ Ἕλληνος Τιμολέοντος Φιλήμονος. Οἱ τρεῖς δεξιὰ τῆς εἰκόνος εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἱστάμενοι εἶνε ὁ Α. Κ. Ἰωνίδης γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Λονδίνῳ, Δ. Ν. Γιαννακόπουλος καὶ Σ. Ν. Φραγκόπουλος πρόξενοι τῆς Ἑλλάδος ἐν Μάντσεστερ καὶ Λίβερπουλ.

Οἱ πρὸ τῆς Ὡραίας Πύλης εὑρισκόμενοι ἱεσιμένοι εἶνε ὁ Ἀρχιμανδρίτης Μορφινὸς ἐφημέριος τοῦ ναοῦ καὶ οἱ Ἀρχιμανδρῖται Στοιτούλης τοῦ Λίβερπουλ καὶ Μόρος τοῦ Μάντσεστερ.

Ἀλλὰ καὶ μετέπειτα εἶδεν ἡ ἑλληνικὴ ἐκκλησία τοῦ London Wall ἡμέρας δόξης. Ἦτο τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1870 ὅτε ἱεροῦργησεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Σωτῆρος ὁ ἐν Ἀγγλίᾳ παρεπιδημῶν Ἀρχιεπίσκοπος Σύρου καὶ Τήνου Ἀλέξανδρος Λυκοῦργος, ὁ διαπρεπὴς ἐκκλησιαστικὸς ῥήτωρ, διελθὼν τοῦ Λονδίνου ὅπως μετάβῃ εἰς Λίβερπουλ διὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκεῖ ἑλληνικῆς ἐκκλησίας, ὅστις ἐνώπιον ὁλοκλήρου τῆς κοινότητος, τοῦ προέδρου τῆς Ἑλλάδος καὶ πλείστων ἀνωτέρων Ἀγγλων κληρικῶν, ὡμίλησε μετὰ θείας ὀγκου δυνάμεως «περὶ ἀμωμήτου εἰς τὰ πάτρια καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν».

Ἐπέπρωτο ὅμως καὶ ὁ ναὸς οὗτος μετὰ τινα ἔτη νὰ θεωρηθῇ ἀκατάλληλος καὶ τοῦτο διότι ἐν τῷ μεταξὺ οἱ «Ἀδελφοὶ», δηλαδὴ οἱ ἔγοντες ὄψιν ἐσπροι Ἕλληνες τῆς κοινότητος, πλουτήσαντες ἀπεφάσισαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς περὶ τὸ City κατοικίας των καὶ νὰ τραποῦν, διατηροῦντες πάντοτε τὰ γραφεῖα των, ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πόλεως, εἰς τὰς παρὰ τὸ Hyde Parc ἐπόψεις ἐξοχικὰς τῶν συνοικίας πέριξ τοῦ Lancaster Gate καὶ Bayswater, ὅπου πυκνὰ τὸ ἕνα πλησίον τοῦ ἄλλου ὑψοῦνται τὰ μέγαρα καὶ αἱ ὡραῖαι μονοκατοικίαι τῶν πλουσίων Ἑλλήνων, τῶν πλείστων ἐκ Χίου, οἵτινες καὶ διὰ τῶν γενναιοτάτων εἰσφορῶν των διετήρουν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἱεράτεῖον αὐτῆς.

Ἀλλὰ καὶ μικρὰ ἦτο ἡ τότε ἐκκλησία, διότι πλὴν τῶν ἐκ Χίου ὁμογενῶν, οἵτινες ἦσαν οἱ δίδοντες τὸν τόνον, καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἰδιαιτέρως ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Ἀδριανουπόλεως, Σμύρνης καὶ Πατρῶν, πολλοὶ ἦσαν οἱ ἐμπορικοὶ οἶκοι οἵτινες διετήρουν γραφεῖα ἐν Λονδίνῳ, κυριίδίως ἐκ Σμύρ

Στρατῆς Ράλλης (1800—1884)

Παντιᾶς Ράλλης (1793—1863)

γης καὶ Πατσῶν, λόγῳ τῶν σταρίδων καὶ συλτανίνων, τῶν ὁποίων ἡ κυριωτέρα ἀγορὰ ἦτο τότε ἡ ἀγγλικὴ Μητρόπολις, ἐκεῖθεν δὲ μεταφερτώνοντο εἴτε εἰς τὰς Dominions Καναδᾶν, Αὐστραλίαν κλπ., εἴτε εἰς τὰς ξένας χώρας Γερμανίαν, Αὐστρίαν κλπ.

Ὑπῆρξεν ἐπαχὴ μεταξὺ τοῦ 1865 καὶ 1890, καθ' ἣν πλέον τῶν 25 μεγάλων ἐμπορικῶν οἴκων τῶν Πατσῶν διετήρουν γραφεῖα ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ μάλ. ἐν Λονδίνῳ. Ἀναφέρω μερικούς: Χάνκοκ, Δ. Κάλλα, Ἀμδόθγερ, Μπάφφ, Βοῦδ Ἀδελφῶν Κρεμίδη, Κριμύζη καὶ Μπρετάουερ. Τζίνη, Ἀδελφῶν Ἑπαμ. καὶ Νικ. Πετραλιᾶ καὶ Σαλταφέρα, Ἀδελφῶν Α. Βουλκάμη, Ἀδελφῶν Φραγκοπούλων, Ἐμμαν. Σπυροπούλου, Κωνστ. Παπαγιάννη, Ἱερεμία, Θεοδ. Ψηλιένου ἐκ Πόγου, Πετροπούλων ἐξ Αἰγίου, Μ. Μεσσηνέζη, Λ. Μεσσηνέζη ἐξ Αἰγίου, Παπαντωνοπούλου ἐκ Καλαβρύτων.

Δυστυχῶς σήμερον λόγῳ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ τρόπου τῆς ἐργασίας ἐλάχιστα ἐξ αὐτῶν διατηροῦνται καὶ μόνον δύο ἐκ τῶν παλαιῶν παρέμειναν, τὸ τοῦ Βουλκάμη καὶ τὸ τῶν ἀδελφῶν Κόλλα, καὶ αὐτὰ μὲ περιωρισμένην κλῖμαξ ἐργασίαν.

Κατηρτίσθη λοιπὸν τὴν 16ην Ὀκτωβρίου 1872 νέα ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν «Ἀδελφῶν» Διλιμπερόγλου, Στεφανόβιτς—Σκυλίτση καὶ Ἐμ. Μαυρογορδάτου, εἰς ἣν ἀνετέθη νὰ ἐρευνήσῃ περὶ τῶν μέσων καὶ τῆς δαπάνης πρὸς ἀνέγερσιν νέας ἐκκλησίας εἰς μέρος πλησιέστερον εἰς τὰς κατοικίας τῆς πλειονότητος τῶν συνοδέλφων» (!!!) καὶ τέλος κατόπιν πολλῶν συσκέψεων, ἐρευνῶν καὶ συνεννοήσεων, κατωρθώθη νὰ ἐπέλθῃ συμφωνία καὶ ἀπεφασίσθη ν' ἀνεγερθῇ ὁ νέος ναὸς εἰς τὸ Moscow—Road τῆς ἀριστοκρατικῆς συνοικίας τοῦ Bayswater ὀλίγον ἀνωθεν τοῦ Hyde—Parc, ὅπου σήμερον ὑψοῦται ὁ περικαλλὴς καθεδρικὸς ἑλληνικὸς ναὸς τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας. Σπανίως ναὸς καὶ μάλιστα σεμνότης ἀποσοβιότητος καὶ πλούτου ἐκτίσθη τόσον σύντομα ἄνευ τῆς παρεμποδίσεως κρατικῆς συνδρομῆς εἰμὴ μόνον μὲ προαιρετικὰς συνεισφορὰς αἵτινες ἀνῆλθον εἰς τὸ ἀθροῖσθὲν ποσὸν τῶν 40 περίπου χιλιάδων λιρῶν (βλ. 29 ἑκατομμυρίων σημερινῶν δραχμῶν). ὅσον ὁ ἀνωτέρω.

Τὴν 18ην Ἰουλίου 1877 παρουσίᾳ τοῦ Ἕλληνος πρεσβευτοῦ Ἰωάννου Γενναδίου καὶ ὁλοκλήρου τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος Λονδίνου ἐτελέσθη ἡ ἑορτὴ τῆς θεμελιώσεως, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ γηραιὸς εὐσεβὴς ἀρχηγὸς τοῦ οἴκου τῶν Ράλλη-δων Στρατῆς Ράλλης, φέρων τὸν Ταξιάρχην τοῦ Σωτῆρος, ἐδοξολόγησε μὲ ἀργυροῦν μωστρὸν κατέθεσε τὸν θεμέλιον λίθον.

Ὁ ναός, ὅστις σήμερον θεωρεῖται ὡς εἷς ἐκ τῶν ὡραιοτέρων τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐκτίσθη εἰς διάστημα ἑνὸς καὶ ἡμίσεος μόνον ἔτους. Τὴν ἑορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς τοῦ 1879 ἐτελέσθη ἡ πρώτη λειτουργία, τὰ δὲ ἐπίσημα ἐγκαίνια αὐτοῦ ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κερκύρας Ἀντωνίου Χαριάτη τῇ δὴ Φεβρουαρίου 1882, ἐπειδὴ ἐν τῷ μεταξὺ συνετελεῖτο ἡ ἐσωτερικὴ διακόσμησις, ἥτις θεωρεῖται ὑπὸ τῶν εἰδικῶν τελεία, μὲ τὰ θαυμάσια ψηφιδωτὰ καὶ τὰς μαρμαρίνους ἐπενδύσεις τῆς ἐσωτερικῆς τοιχοποιΐας.

Διακοσμεῖται δὲ πλουσίως διὰ γλυπτῶν ἔργων, καθὼς συγκαὶ εἶναι αἱ μεγάλαι δωρεαὶ ἐκ δύο, τριῶν καὶ πέντε ἑκατοντάδων χιλιάδων λιρῶν ἑκάστου τῶν διονεύσαντων μας.

Παραπλεύρως τῆς ἐκκλησίας ἔχει κτισθῆ τὸ πρεσβυτερεῖον ὅπου κατοικεῖ ὁ ποιμενάρχης Μέγας Ἀρχιμανδρίτης κ. Μιχαὴλ Κωνσταντινίδης, εἷς ἐκ τῶν μᾶλλον εὐπαιδεύτων Ἑλλήνων κληρικῶν.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω κτιρίων, ἡ κοινότης κατέχει καὶ ἰδιόκτητον νεκροταφεῖον εἰς τὸ West Norwood, ἀγορασθὲν τῷ 1842. Τοῦτο ἐπλουτίσθη τῷ 1872 δι' ὡραίου παρεκκλησίου κλασικοῦ ρυθμοῦ, σωστοῦ κοσμοτεχνήματος, δαπάνῃ τοῦ Στεφάνου Ράλλη, εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος υἱοῦ του. Ὁ ναΐσκος τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Στεφάνου τῇ ἀπαρφάσει τῆς συνελεύσεως, ὁ δὲ εὐγενὴς ἀείμνηστος δωρητὴς μετὰ πολλὰ ἔτη συνεπλήρωσε τὴν δωρεάν του διὰ γενναίου ποσοῦ ἐκ τῶν τόκων τοῦ ὁποίου συντηρεῖται ὀρθῶς. Τὸ νεκροταφεῖον ἔχει πλεῖστος τάφους, σωστὰ μαυσωλεῖα, ἅτινα κοσμοῦνται μὲ ἔργα τέχνης ἀξιολόγου, ἐπὶ τῶν ὁποίων διακρίνονται τὰ μεγαλείτερα ὀνόματα τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ἀριστοκρατίας τῆς Εὐρώπης καὶ ὅσον ὁ ἐπισκέπτης ἀναλογιζόμενος τὴν δόξαν τῶν ἀνωτέρω πολυτελῶν διονεύσεων ὡσαύτως ἄγεται εἰς τὴν σκέψιν τῆς ματαιότητος τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν.

Ταῦτα πάντα καθὼς καὶ τὸ ἐκ πολλῶν χιλιάδων λιρῶν ἀπαθανατικὸν κεφάλαιον τῆς ἐκκλησίας, ἐξ οὗ πληρώνονται τὰ τυχὸν ἐλλείμματα τῆς ἐτησίας γνώσεως, διοικοῦνται σήμερον μὲ τὸν ἀγγλικὸν νόμον ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιτρόπων, κηδεμόνων (Trustes). Ἐν περιπτώσει ἐκλείψεως τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, ἡ περιουσία τῆς ἐκκλησίας μεταβιβάζεται εἰς τὸ Ἐθνικὸν μας Πανεπιστήμιον καὶ ἐν ἀδυναμίᾳ τοῦ του εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἑλλάδος καὶ ταύτης ἀδυνατούσης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Σήμερον κηδεμόνες τῆς μὲν περιουσίας τοῦ ναοῦ εἶναι οἱ κ. κ. Στ. Ἀγέλαστος, Γ. Μαυρογορδάτος, Σὲρ Εὐστράτιος Λουκᾶ Ράλλης, Κωνσταντῖνος Κρείης, Ἐμ. Λαμπρινούδης, Χάρολδ Ροδοκανάκης καὶ Τ. Σεκιάρης, τοῦ δὲ νεκροταφείου οἱ κ. κ. Θ. Μαυρογορδάτος, Π. Λαμπρινούδης, Κ. Κρείης καὶ Σόλων Πελεκάνος.

Ὁμοίως κηδεμόνες τοῦ γηπέδου, τοῦ κηρίου τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ πρεσβυτερείου εἶναι οἱ κ. κ. Σὲρ Τζῶν Σταυρίδης, Γ. Μαυρογορδάτος, Σταμάτιος Ἐλληνοφόπουλος, Π. Καλδοκαρίσης, Παντιᾶς Λαμπρινούδης, Κωνστ. Κρείης καὶ δύο ἕτεροι.

ΘΑΝΟΣ ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Τὸ σύγχρονον ἑλληνικὸν Λονδῖνον.

Ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ ἐκκλησία ἐν Λονδίνῳ (1677—1682) κατὰ παλαιὰν ξυλογραφίαν εὑρισκομένην εἰς τὸ Βρεττανικὸν Μουσεῖον.

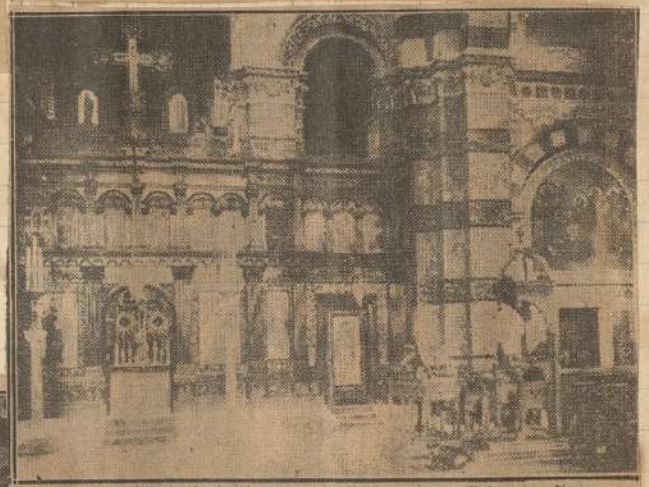

ιλετοῦς (1840—1900). 4ον) Ὁ σημερινὸς Ἑλληνικὸς καθεδρικὸς ναός

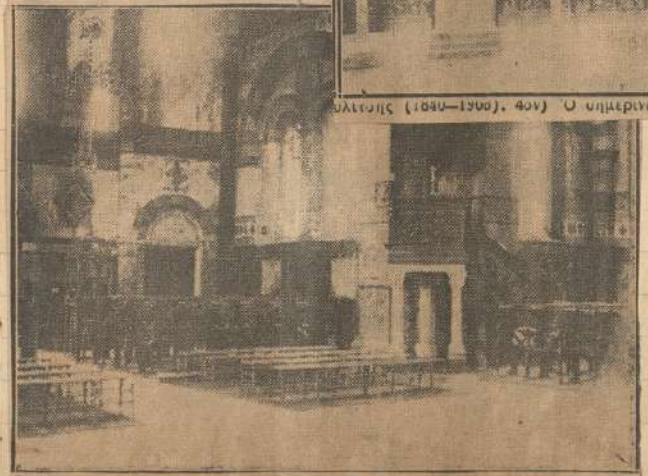

Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: 1ον) Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ναοῦ μετὰ τοῦ ἁμ

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΚΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ

ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ κ. ΘΑΝΟΥ ΠΕΤΡΑΛΙΑ

Β'

Δύο ήσαν οί έποχοί ἆς ἐπωφελήθησαν οί ἐν Λονδίνῳ Ἕλληνες διά νά πλουτίσουν.

Ἡ ἐποχή τοῦ ἐμφυλίου πολέμου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ὅστις διήρκεσεν ἀπό τό 1861 μέχρι τοῦ 1865 καί καθ' ὅν ὁ βάμβαξ καί ὅλα τά ἐκ τοῦ βάμβακος προϊόντα ὑψώθησαν εἰς τό 10πλάσιον τῆς ἀρχικῆς των ἀξίας, τῶν ὑψώσεων δέ τούτων ἐπωφελήθησαν οί ἀδελφοί Ράλλη καί οἱ λοιποί περί αὐτούς Χῖοι, οἵτινες διενήργουν μέγα ἐξαγωγικόν ἐμπόριον μετά τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Αἰγύπτου καί τῆς Περσίας, καί ἡ ἐποχή τοῦ παγκοσμίου πολέμου 1914—1919 καθ' ἣν ἡ ἐμπορική ἑλληνική ναυτιλία ἐθαυματούργησε κατορθώσασα νά κερδίση χωρίς ἐν μέρει εἰς τήν πολιτικήν τῆς οὐδετερότητος τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Κων/νου ποσά μυθώδη ἄτινα παρ' ὅλας τάς ἀντιξόους περιστάσεις καί τάς κατόπιν ἐπελθούσας ἐκ τῆς ἀποτόμου πτώσεως τῶν ναύλων μεγάλας ζημίας, παρέμειναν κατά μέγα μέρος εἰς τούς κατόχους των ἑροπλοιοκτῆς.

Ὁ πατήρ τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας, ὁ ἀνθρωπος καί χορηγός τῶν πλείστων ἑροπλοιοκτῆς δικαίως θεωρεῖται ὅτι εἶναι ὁ ἀείμνηστος μέγας ἑθνικός εὐεργέτης, τέκνον τῆς εὐάνδρου Κεφαλληνίας, Παναγής Βαλλιάνος ὅστις μετά τῶν ἀδελφῶν του Ἀνδρέα καί Μαρίνου ἀποκτήσας ἀπειρα πλούτη ἐκ τοῦ ἐμπορίου τοῦ σίτου ἐν Ρωσσίᾳ, ἰδίως κατά τόν Κριμαϊκόν πόλεμον, ἐγκατεστάθη τό 1808 ἐν Λονδίνῳ ὅπου ἐπί μίαν τετρακονταετίαν δέν ἔπαυσεν ὑποστηρίζων τούς συμπολίτας του Κεφαλληνίας ἐνίσχυων αὐτούς παντοιοτρόπως εἴτε εἰς τό ἐμπόριον εἴτε εἰς τήν ναυτιλίαν πρός ἀγοραν ἀτμοπλοίων ὑπ' αὐτοῦ διά τῆς παροχῆς μεγάλων δανείων καί διά συμμετοχῆς του εἰς τάς ναυτικάς των ἐπιχειρήσεις.

Ὁ Βαλλιάνος ὅστις ἦτο τελείως ἀγράμματος, κατεῖχε ἐκ καλῆς εὐτυχοῦς οἰκογενείας τῆς πατρίδος του καταγόμενος, ἦτο τύπος ματριόρρονος καί ἁπλοῦ ἀνθρώπου. Εἰς τό γραφεῖον του εἰς τό City μετέβαινε παρ' ὅλον ὅτι ἡ περιουσία του ἀνήρχετο τότε εἰς πολλά ἑκατομμύρια λίρας, ἐπιδιώκων τοῦ κοινοῦ λιμφορείου καί ὄχι ἐπωφελούμενος πολυτελοῦς ἀμαξῆς ὡς ἔπρατταν οἱ λοιποί ὀλιγώτερον αὐτοῦ εὐποροι Ἕλληνες. Εἰς τό πεῖσμα του ἦτο παροιμιώδης. Κάποτε συγκρουσθείς μετά τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας ἠπείλησεν ὅτι θ' ἀποσύρη τάς παρ' αὐτῇ κατοθέσεις του ὕψους ἀνερχομένας εἰς τό ὀχυρό εὐκατορθώτων ποσῶν τῶν 4 ἑκατομμυρίων λιρῶν. Τό τοιοῦτον ἠνάγκασε τήν διοίκησιν τῆς πρώτης Τραπέζης τοῦ κόσμου ν' ἀναθεωρήση τήν ἀπόφασιν της ἥτις εἶχε ὑποστηρίξει τόν Βαλλιάνον.

Διά τοῦ Βαλλιάνου ἀνεδείχθησαν γενναίως ὑποστηριχθέντες οἱ ἐπίσης ἐκ τοῦ χωρίου τοῦ Κεραμειές τῆς Κεφαλληνίας καταγόμενοι μεγάλοι ἐφοπλισταί Ε. Ἀμπατιέλος, Ἀνκιορδόπουλος, Κομπίτσος κ.λπ., καθώς καί ὁ μετέπειτα πλούσιος τραπεζίτης Μαρίνος Κοργιαλένιος ὅστις ἀποθανών ἄκληρος ἀφῆκε μέγα μέρος τῆς περιουσίας του ὑπέρ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν τῆς πατρίδος του Κεφαλληνίας.

Ὁ Ε. Ἀμπατιέλος ὅστις ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος Ἕλλην πλοιαρχος ἀτμοπλοίου ἀναγνωρισμένου ἀτμοπλοίου εἶνε ὁ πατήρ τῶν ἐθνικῶς ἐρασθέντων ἀδελφῶν Εὐσταθίου, Γεραστίμου καί Νικολῆ Ἀμπατιέλου, οἵτινες διά τοῦ ἀδελφοῦ των Γεραστίμου ὑπέγραψαν κατά τό 1919 ἐν Λονδίνῳ μέ τήν ἀγγλικήν Κυβέρνησιν τό μεγαλείτερον συμβόλαιον ἀγορᾶς πλοίων ἀπό ἰδιώτας ἀξίας τριῶν ἑκατομμυρίων χρυσῶν λιρῶν πληρωτέων ἀμέσως! Τό τοιοῦτον ἐνεπόιησεν αἴσθησιν ἐν Ἀγγλίᾳ καί ἐπί ἡμέρας ὁ ἀγγλικός τύπος ἐγκωμίαζε τό γεγονός.

Σήμερον ἐν Λονδίνῳ ὑπάρχουν πλείστα μεγάλα ἑλληνικά ἑροπλοιοκτικά γραφεῖα, ἀπολαμβάνοντα τῆς ἀμεσίου ἐμπιστοσύνης τῶν ἀγγλικῶν ναυτικῶν καί τραπεζιτικῶν κύκλων, ἅτινα διεβύνουν τά ἰδικά των καί τά εἰς αὐτούς ἐμπιστευομένα ἑλληνικά ἀτμόπλοια. Ὡς λ. χ. τό τοῦ Ἀνμ. Σταθάτου ἀδελφοῦ τοῦ προέδρου τῆς «Ε.Α.Π.Α» κ. Ἀντωνίου Σταθάτου. Σταματίη Ἐμπειρίκου, Περικλῆ Κ. Δρακούλη, Ρεθύμνη καί Κουλουκουντῆ οἵτινες ἀπό τό 1920 εὐδοκίμως ἐργαζόμενοι, διευθύνουν σήμερον περί τά 70 ἑλληνικά ἀτμόπλοια ἰδικά των καί πελατῶν των. Παναγῆ Γερ. Λουκιαρδόπουλου, Ἀγγέλου Λούζη, Ἀριστ. Μπίστη, Σ. Δίδανοῦ καί Κωνστ. Μίχαλου ἀμφοτέρων ἐκ Χίου διευθυνόντων περί τά 35 ἀτμόπλοια ἕκαστος, ἀδελφῶν Γουλανδρῆ ἐξ Ἀνδρου μέ 30 ἀτμόπλοια, Γεωργίου Βεργωτῆ ἀδελφοῦ τοῦ ἐν Ἑλβετίᾳ κατά τό 1921 ἐκ μελανομένου ξυρσφίου ἀποδιώσαντος βαθυπλούτου ἑροπλοιοκτῆ Γερασίμου Βεργωτῆ, Βασιλείου Παντελῆ, Μιχαλιοῦ καί πλείστων ἄλλων τιμώντων ὄντως τό ἑλληνικόν ὄνομα.

Κατά τήν διάρκειαν τοῦ παγκοσμίου πολέμου τά κέρδη τῶν ἑροπλοιοκτῶν γραφείων ἦταν μυθώδη. Ἀναφέρουν περί τοῦ γραφείου τῶν ἀδελφῶν Ἀμπατιέλου ὅτι εἶχε κερδίσει ἄνω των 4 ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν! Ὁμοίως τεράστια ποσά εἰχον ἀποκτήσει καί οἱ ἀδελφοί Ε. Ἀμπατιέλου, ὁ Γεωργ. Κ. Δρακούλης ὁ συμπαθής φίλος μου τακτικός θαμών τῆς Κυανῆς Ἀκτῆς, πολλαχῶς εὐεργετήσας τήν πατρίδα του Ἰθάκην καί τέλος ὁ μέγας Ἕλλην πατριώτης Δημητρός Θεοφιλάτος, φανατικός ὀπαδός τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Κωνσταντίνου ὅστις διά τόν ἀντιβενιζελισμόν του ἠναγκασθη τότε νά ἐγκαταλείψη τό Λονδίνον καί νά ἐγκατασταθῆ εἰς Νέαν Ὑόρκην ἔνθα γνωστοί εἶνε οἱ ἀγῶνες του κατά τό 1920 ὑπέρ τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν τοῦ τόπου μας.

Ἀλλά καί εἰς τάς ἐπιστήμας διέπρεψαν καί διαπρέπουν οἱ ἐν Λονδίνῳ ὁμογενεῖς μας.

Ἐκ τῶν τλέων ἰγκρίτων διοικητόρων καί νομομαθῶν τοῦ Λονδίνου εἶνε ὁ πρῶην γενικός πρόξενος τῆς Ἑλλάδος Σέρ Τζών Σταυρίδης πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης. Ὁμοίως Ἕλλην εἶνε καί ὁ Jack P. Valetta διεπρεπής νομομαθής πολύ ἐκτιμώμενος ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ἰατροί δέ καί μάλιστα διακεκριμένοι εἶνε πάμπολλοι.

Ἐκ τῶν γνωστοτέρων, καίτοι μόλις πρό ἑτείας ἐν ἀποστρωμένος, καί ἰγκριτωτέρων ἀναφέρομεν τόν κ. Ἀλ. Κεβεδίαν οἱόν τό ἀειμνήστου γενικοῦ ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων καί ἀδελφοῦ τοῦ πλοιάρχου τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ. Θεωρεῖται ἐκ τῶν καλλιτέρων παθολόγων καί εἶνε ὁ πρῶτος μή Ἄγγλος ὅστις ἐγένετο γραμματεύς τῆς Royal Academy of medecine. Κατοικεῖ εἰς τήν Wimpole Street ἤτις μετά τῆς Harley Street ἀποτελοῦν τήν ὅλβιον τῶν ὁδῶν ὅπου εἶνε ἐγκατεστημένοι ἀνέκαθεν οἱ θεωρούμενοι ὡς σπουδαῖοι ἰατροί τοῦ Λονδίνου καί ὅπου ἐν μόνον δωμάτιον ἢ ἐν μικρόν ἀπαρτεμάν ἐνοικιάζεται ἐτησίως ἀντί 500—1000 λιρῶν!

Ἀλλά καί ἄλλοι Ἕλληνες ἰατροί κάμνουν χρυσᾶς δουλειές στό Λονδίνον. Ἀναφέρομεν τούς κ. κ. Παπαδόπουλον ἐκ Κύπρου, τόν Μερικόπουλον, Λέβαν ἐκ Καλαμῶν οὗ ἡ σύζυγος ἀνεψιά τοῦ γνωστοῦ ἰατροῦ κ. Ντεμόγλου διεύθυνε τό ὁμώνυμον τουριστικόν γραφεῖον, προσφέρουσα μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τόν ἑλληνικόν Τουρισμόν ὅστις λάμπει ἐν Λονδίνῳ διά τῆς ἀπουσίας του, καί διαφόρους ἄλλους εἰς τάς συνοικίας καί τά προάστεια τοῦ ἀχανοῦς ἄστεως διεσπαρμένους.

Πλήν τῆς ναυτιλίας πλείστοι εἶνε οἱ Ἕλληνες οἱ πλουτίσαντες ἐξ ἄλλων εἰδῶν καί πρωτίστως ἐκ καντῶν καί σπογγῶν. Ὑπῆρχε μάλιστα ἄλλοτε ἐν Ἀγγλίᾳ μέγα ἐργοστάσιον κατασκευῆς ἐιγωρέττων ἀπασχολοῦν πολλάς ἐκατοντάδας ἐργατῶν, τό τῶν ἀδελφῶν Μουράτη ὅπερ διηύθυνε ὁ κ. Ρακτιβάν νεώτερος ἀδελφός τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας μακαρίτου Ρακτιβάν.

Εἰς τούς σπόγγους μεγάλην θέσιν κατέχει ὁ ὁμογενής κ. Πελεκάνος θεωρούμενος ἐν Λονδίνῳ ἀπό ἡμετέρους καί ξένους ὡς Πατριάρχης τῶν σφουγγαριῶν.

Ἐν Λονδίνῳ διαβιοῦν περί τάς πέντε χιλιάδας ὀρθοδόξοι Ἕλληνες, τῶν ὁποίων πνευματικόν κέντρον εἶνε ὁ Μητροπολιτικός ναός τῆς Ἁγίας Σοφίας, λέγω Μητροπολιτικός καθότι ἀπό τό 1922 οὗτος ὑπήχθη ὑπό τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ὅπερ ἐγκατέστησεν ἐν αὐτῷ τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Γερμανόν ὃν καί ἐπεταλφόρησε «ἐξάρχοντα τῶν Μητροπολίτην Θυατείρων ὑπερτίμον ἐξαρχον Ἑσπερίας Δυτικῆς καί Κεντρικῆς», ὑπό τόν ὁποῖον ὑπάγονται ἔλαι αἱ ἑλληνικαί ὀρθόδοξοι κοινότητες τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Βελγίου, Ὁλλανδίας, Ἑλβετίας, Γερμανίας καί Μάλτας. Ἀπό ἐν ἐκκλήσιον ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1935 τοῦ ἐξέδωσεν ὁ ἄνω Μητροπολίτης ὅστις κατάγεται ἐκ Σηλυβρίας τῆς Θράκης, φαίνεται λίαν πεπαιδευμένος ὁμιλῶν ἀπταίστως τάς κυριωτέρας εὐρωπαϊκάς γλώσσας. Ὑπό τήν δικαιοδοσίαν του δέ ἔχει περί τάς 16 ἐκκλησίας καί 9 Ἐκκλησίας Οἴκους μέ ὑδωμεν δεκαεννέα κληρικούς ὧν πλείστοι λίαν μορφωμένοι κοινωνικῶς καί δογματικῶς. Ὁ Μητροπολίτης Θυατείρων εἶνε ἐπίσης ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου παρά τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ τῆς Κανταβρυγίας Πεμάτου τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας καί ποσά τῇ Παλαιοκαθολικῇ καί Σουηδικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ἐκ τῶν ὃ χιλιάδων Ἑλλήνων οἱ ἡμίσεις εἶνε Κύπριοι ὧν οἱ πλείστοι ἐπαγγελματίαι μικροέμποροι, ἀρκετοί δέ ὑπηρετοῦν ὡς γκαρσόνια καί καί maitre d'hôtel εἰς τά μεγάλα ξενοδοχεῖα καί ρεστωράν κερδίζοντες ἀρθόνως τά πρός τό ζῆν. Κατά τήν ἐν Λονδίνῳ διαμονήν μου μετέβην κάποιο βράδυ μετά φίλων μου Ἑλλήνων καί Ἄγγλων εἰς τό ἀριστοκρατικώτατον, φυσικά δέ λίαν ἀλμυρόν ρεστωράν ὑ ντσιντγκ «Blue Bird» ὅπου τά περίφημα νυφάρα ἐξωμα καί μή. Οἱ εὐγενεῖς ἀφιτρίτωνες μου εἶχαν τόν μακροσκελέστατον κατάλογον τῶν πολυποικίλων φαγητῶν διά νά ἐκλέξω. Δέν γνωρίζω διατί μοῦ ἐξέφυγεν ἑλληνιστί ἡ ἐπιθυμία νά φάγω τί τό ἀλληνικόν.

—Ὄχ ἀδερφέ, λέγω πρός τόν νεανίαν μου Ἕλληνα, ἐπιθυμῶ κανένα μπριτζολάκι ἀλλά ἀδέρφω.

Φαντάζεται δέ τις τήν ἐκπληξίν μου ὅταν ἀντί τοῦ πρός ὃν ἀπευθύνθην ἀκούω τήν φωνήν τοῦ ὀπισθέν μου ἱστάμενου γκαρσονιοῦ τοῦ ὁποίου τό φράκο καί ἡ ἐν γένει περιβολή τοῦ ἦτο ἀνωτέρα τῆς ἰδικῆς μου νά μοῦ λέγει εἰς ἀπταιστον ἑλληνικήν, ἀκίνητος ὅμως ὡς Ἄγγλος:

—Μάλιστα κύριε, ὅτι θέλετε, νά σᾶς ἑτοιμάσωμεν λόμ—κοτλέτς!

—Ρωμηός εἶσαι μωρέ; τοῦ ἀντιπαντῶ.

—Βεβαιότατα εἶμαι Ἕλλην καί Κύπριος.

—Πῶς ἐτρόπωσες ἐδῶ μέσα;

—Ὁ maitre d'hotel εἶνε ἐπίσης Κύπριος καθώς καί ἄλλα 5—6 γκαρσόνια καί αὐτός μέ ἔφερεν ἀπό τό χωριό μου.

Καί ὄντως μετά τινα λεπτά ἀφοῦ ἐξοπλισθέντες κατέφθασαν οἱ ἀνωτέρω, μέ τό ἀγγλικαρσόνι ἀπαντες λεβεντοπαιδιά μέ τήν χαρακτηριστικήν τῶν ἀθανάτων φυλῆς μας εὐφυΐαν εἰς τά μάτια των καί τό μειδίαμα τῆς ἱκανοποιήσεως εἰς τό πρόσωπόν των.

Τούς ρίχνω μιά ματιά. Ντύσιμο, τρόποι, χορμοστασιά, πιπιγιόν, φράκο που θά ἐζήλευεν καί ὁ κ. Δημ.

Λεβίζης ὁ ἔξοχος τοῦ Βασιλέως μας, ὁ κατά τήν διάρκειαν τῆς πολυετοῦς ἐξορίας Του ἰδιαίτερος γραμματεύς ὑπασπιστής καί ἀδιάφθορος ὅστις καί δικαίως ἐθεωρεῖτο ἐν Λονδίνῳ ὡς arbitre d' elegance.

Τούς ἀνωτέρω ἀνελογίσθην ὅσον πρό τινων ἡμερῶν ἐντυθῶ ὅτι εἰς ἐν ἐκ τῶν θεωρουμένων ἐκ τῶν πρώτων ξενοδοχείων μας προγευματίζων μετά φιλτάτου ἀγχιστεύτου φίλης ἐπιμερίδος παρατήρησα εἰς τινα ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἀρίστων κατά τ' ἄλλα γκαρσονιῶν, φράκο, ὑποκάμισο καί λευκόν λαιμοδέτην νά κλαίουν ἐπάνω τους καί νά...πενθοῦν!!...

* * *

Οἱ κοινωνικῶς κινούμενοι ἐν Λονδίνῳ Ἕλληνες διαιροῦνται εἰς δύο τελείως κεχωρισμένους διά τεικῶν τειχῶν ἀπ' ἀλλήλων κύκλους.

Εἰς τούς ἀπογόνους τῶν ἱδρυτῶν τοῦ οἴκου τῶν Ράλλη καί τῶν λοιπῶν ἐν Ἀγγλίᾳ γεννηθέντων ἐγγόνων καί διαγγόνων τῆς παλαιᾶς Χιωτικῆς ἐμπορικῆς ἀριστοκρατίας τοῦ City οἵτινες καί διεύθυνον τά τῆς ἑλληνικῆς κοινοτητος ἤ «Ἀδελφότητος» καί εἰς τούς ἐκ τῶν λοιπῶν μερῶν πάσης ἑλληνικῆς γῆς εὐδοκιμήσαντας ἐν Λονδίνῳ Ἕλληνας τό ἐλεύθερον ἐρασιτεχνῶν τά τεμνα σταμεν διακεκριμένην κατέχουν θέσιν ἐν τῇ ἀγγλικῇ μητροπόλει.

Ἐκ τῶν πρώτων οἱ πλείστοι βαθμηδόν ἔχουν ἀποξενωθῆ παντός τοῦ ἑλληνικοῦ καί μόνον ὁ θρησκευτικός σύνδεσμος εἶνε ἐκεῖνος ὅστις τούς ἐνθυμίζει ὅτι κάποτε ὑπῆρξαν Ἕλληνες. Ὁ νῦν ἀρχηγός τοῦ Οἴκου τῶν Ράλλη ἐκφωνήσας Σέρ Στρατής Ράλλης ἐκοσμεῖθεις πρό τινων ἐτῶν περικλαστάτην Ἀγγλίδα πρώην μεναχεν ἔπαυσεν ὁ ἴδιος ἀτομικῶς νά ἐνδιαφέρεται τό παράπαν διά κάν τό ἑλληνικόν, ἡ τελευταία δέ φορά που ἐπάτησε τό πόδι του εἰς τήν ἑλληνικήν ἐκκλησίαν ἦτο τόν θερμόν λίθον ἐτεποθέτησεν Ἰδιοχείρως ὁ μέγας πάππος του Εὐστράτιος Ράλλης, ἤ τό πρό 4ετίας κατά τήν κηδείαν τοῦ ἀειμνήστου πατρός του Σέρ Λουκᾶ Ράλλη ἐκφωνήσας, ὅστις μόγις τῆς τελευταίας του στιγμῆς δέν ἐλησμόνησεν ὅτι ἦτο Ἕλλην πολιτεῦσας καί πολυτρόπως διά γενναιοτάτων εἰσφορῶν καί δωρεῶν ἐνισχύων πάν τό ἑλληνικόν.

Μέ αὐτό δέν ἔπεται ὅτι οἱ ἀνήκοντες εἰς τόν Οἶκον Ράλλη δέν ἐνδιαφέρονται καί ἐν τῷ μέτρῳ τῆς ἀξίας τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν ἀντικειμένων τῶν ἐκθεμένων εἰς τό Μουσεῖον τοῦ Λονδίνου

φέρονται διά τὴν Ἑλλάδα. Τὸ ἐνδιαφέρον των ἐξακολουθεῖ ὁμοιόταμεγον ὁ δὲ νῦν διευθύνων τὸ κεντρικὸν ἐν Λονδίνῳ κατάστημα σὲρ Τζωρτζ Δημητριάδης ἔστις τυγχάνει καὶ πρόεδρος τοῦ ἀγγλικοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου τοῦ Λονδίνου, ἀξίωμα ὅπερ πρωτην φορὰν περιελθὸν εἰς Ἕλληνα, καίτοι Ἄγγλων ὑπάρχων, καὶ φιλόθρησκος εἶνε καὶ ἑλληνικὴν τὴν ψυχὴν ἔχει. Εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ γενναία ἐτησία εἰσφορὰ τοῦ Οἴκου τῶν Ράλλη πρὸς διατήρησιν τῆς ἐν Μαντσέστερ ἑλληνικῆς ἐκκλησίας ὅπου ὁ πατήρ του ἐξ Ἀβρικουδόλεως καταγόμενος ἐπὶ 30ετίαν διηύθυνε ἄλλοτε τὰ ἐκεῖ καταστήματα τῆς ἑταιρείας.

Γενικῶς ὅμως ἐπάρχεται ἀκμὴ μὲν ἡ ἐλλείψις παντὸς ἐνδιαφέροντος αὐτῶν διὰ τὰ τῆς Ἑλλάδος. Πτοιεῖ ὅμως καὶ ἡ Ἑλλὰς καὶ ἐν τῷ ἐπίσημον κράτος καὶ ἐξηγοῦμαι.

Ὁ συνθετικὸς κρίκος μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ ἐπισήμου Κράτους ἦτο καὶ εἶνε ἡ ἐκκλησία.

Ἐρωτῶ ἐπάνω ποτὲ τὸ πόδι του εἰς αὐτὴν ὁ ἐν Λονδίνῳ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν πρῶην πρόεδρος τῆς ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Καλλιμάνος, καίτοι ὑπάρχει διὰ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλλάδος ἰδιαιτέρα τιμητικὴ θέσις ἐν τῷ ναῷ;

Καὶ ἔστρεπε νὰ ἔλθῃ ὁ κ. Σιμόπουλος ὅστις ἔθαλε τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των, φοιτῶν ἀνελλιπῶς ἑκάστην Κυριακὴν μεθ' ὅλου τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ τῆς πρεσβείας μας εἰς τὴν ἐκκλησίαν, κατακτήσας οὕτω τὴν γενικὴν συμπάθειαν τῶν ἐκ πάσης ἄκρας τοῦ ἀγανοῦς Λονδίνου ἑκάστην Κυριακὴν συρρεόντων ἐκεῖ Ἑλλήνων πάσης κοινωνικῆς τάξεως.

Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι διὰ τῆς ἐπανόδου τῆς Δυναστείας μας θὰ πυκνωθοῦν οἱ δεσμοὶ μεταξὺ τῶν ἐξω ὁμογενῶν καὶ ἡμῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ θὰ ἐπανέλθῃ τὸ ἐμπρακτον ἐνδιαφέρον αὐτῶν διὰ τὴν ἀγωνιζομένην τὸν πλήρον ἀγῶνα τῆς ζωῆς μικρὰν ἀλλ' ἔνδοξον ἑλληνικὴν πατρίδα.

Καὶ ἡ ἀρχὴ ἐγένετο ἤδη.

Πρὸ τινος πρωτεβουλίᾳ τοῦ Ἄγγλου γαμβροῦ τοῦ Πήτερ Ράλλη «Richardson» ἐδόθη μέγα γεῦμα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τοῦ Λονδίνου πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν τότε ἐξόριστον Βασιλέα εἰς ὃ παρεκάθησαν ἄνω των τριακοσίων προσώπων.

Ἐπαινετὴν ἐξαίρετον τῆς ἀδιαφορίας ποὸς πᾶν τὸ ἑλληνικὸν ἀποτελοῦν μεταξὺ εὐαρίθμων ἄλλων δύο οἰκογένειαι ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερουσῶν ἐν Λονδίνῳ τῆς παλαιᾶς γιωτικῆς ἀριστοκρατίας.

Ἡ τῶν Καλλοκορέσση καὶ ἡ τοῦ Ἐδμ. Ρόδοκανάκη. Ἡ πρώτη λόγῳ τοῦ στενοῦ συγγενικοῦ συνδέσμου μετὰ γνωστοῦ ἐκλεκτοῦ ἀνωτάτου ἀξιωματικοῦ τοῦ Βασιλικοῦ μας Ναυτικοῦ ἔδειξε καὶ δείχνει μέγα ἐνδιαφέρον διὰ τὰ καθ' ἡμᾶς ἡ δὲ δευτέρα συνδεθεῖσα πρὸ δεκαετίας δι' ἐπιγαμίας μετὰ διακεκριμένου διπλωματοῦ μας τοῦ κ. Σπυρ. Σ. Κωνσταντινίδη, εἶδε τὴν κόρην της, τόσον ἐν Παρισίοις ὅσον καὶ ἐν Λονδίνῳ θαυμαζομένην διὰ τὸ ψυχικὸν της κάλλος καὶ τὰ μεγάλα της χαρίσματα μεθ' ὧν προίσταται εἰς τὸν ρικόξενον οἶκον της ὃν εἶχε καταστήσει ὑπόδειγμα ἑλληνικῆς οἰκογενειακῆς ἀρετῆς ἐν τῇ ξένῃ. Δυστυχῶς ὁ κλοῦρος Ἡγεμὼν ὡς ἀπομαλεῖ ὁ Σίλλερ τὸν Χάρον ἀφήρπασε πρὸ τριετίας αὐτὴν ἀπὸ τὸ πλευρὸν λατρευτοῦ συζύγου καὶ εἰς τὸ φιλόξενο ἀγχοντικὸ σπίτι τοῦ Hyde Parc Square εἰς μάτην δύο χαριτωμένα δίδυμα Ἑλληνόπουλα περιμένουν ν' ἀκούσουν τὴν γλυκειὰ φωνὴ τῆς καλῆς των μητέρας.

Τίς δὲν γνωρίζει τὸν κ. Σπ. Κωνσταντινίδην τὸν ἄλλοτε γενικὸν πρόξενον ἐν Ἀμερικῇ καὶ Παρισίοις, τὸν ἐπιστετραμμένον εἰς τὸ Τόκιο, τὸν διευθυντὴν τῆς ἐθιμοτυπίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ὅστις καίτοι νεώτατος ἀπασχόθη τῆς διπλωματικῆς ὑπηρεσίας τὸ 1931 καὶ νῦν πρόσφερε τὰς πολυτίμους του ὑπηρεσίας ἀνιδιοτελῶς ὡς ἐμπορικὸς σύμβουλος τῆς ἐν Λονδίνῳ πρεσβείας μας. Εἶνε υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Ξένου. Κωνσταντινίδου ὅστις μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Κωνσταντίνου ἀφρότεροι Μακεδόνες μεγάλως ἔδρασαν πρὸ 40ετίας ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ κατόρθωσαν νὰ ἴδουν τὰ τέκνα των ἀποκατεστημένα ἐν Ἀθήναις καὶ Λονδίνῳ μετὰ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας Ἀντ. Μπενάκη, Ἀντ. Στεφάνου, Διον. Βεόλτσου, Α. Κεβεδείου Ράλλη κλπ.

Μεγάλην ἐπίσης κοινωνικὴν θέσιν ἐν Λονδίνῳ κατέχουν οἱ Σκυλίτσιδες ἐκ Κῶν) πόλεως ὁρμώμενοι ἀποκτήσαντες διὰ τοῦ μετὰ τῆς Περσίας ἐμπορίου μέγαν πλοῦτον. Ὁ πατὴρ τῆς νῦν κυρίας Βενιζέλου ἀποθανὼν ἄφησε περιουσίαν ἄνω τοῦ ἑκατομμυρίου λιρῶν στερλινῶν εἰς αὐτὴν καὶ τὸν ἀδελφόν της ὅστις νυμφευθεὶς Ἀγγλίδα καὶ γενόμενος ἀποδιακαστρόμενος κατοικεῖ εἰς τὴν θαυμασίαν ἔξοχὴν τοῦ Λονδίνου Guilsborough, ὅπου ἔχει μέγα κτῆμα τὸ ὁποῖον ἐξωράϊσε διὰ δρόμων, ὡραίων παρκῶν κλπ. κτίσας μάλιστα πρὸς χρῆσιν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου ναὸν προτεσταντικὸν εἰς ὃν καὶ ἐκκλησιάζεται ὁ ἴδιος μετὰ τῆς οἰκογενείας του.

Ἐκ τοῦ ἑτέρου κύκλου τῶν λοιπῶν γνωστῶν Ἑλλήνων ἐκεῖνοι οἵτινες κινοῦνται, ἄρουν καὶ φαίνονται εἰς τὰ μεγάλα κέντρα τῆς διεθνοῦς ἀριστοκρατίας ὡς εἶνε τὸ Ritz, τὸ Savoy, τὸ Mayfair Hotel, τὸ Claridges κ.λ.π. εἶνε ὁ κ. Εὐάγ. Ἀμπατιέλος ὅστις διετήρει μέχρι πρό τινος σταύλον μὲ περίφημα ἄλογα διακρινόμενα κατὰ τὰς ἱπποδρομίας, ἐφάμιλλον τοῦ τῶν Ὑψηλοτάτων τῆς Βιέννης. Ὁ κ. Μιμᾶς Ἀμπατιέλος, ὁ κ. Γεώργιος Ταχμαντζῆς ἀνεψιὸς καὶ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ οἴκου Μιχαλινοῦ, ὁ κ. Πάναγ. Βεργωτῆς, ὁ κ. Πάναγ. Λυκιαρδόπουλος καὶ διάφοροι ἄλλοι.

Παραλλήλως πρὸς τὴν κοινωνικὴν κίνησιν ὑπάρχει καὶ ἀρκετὰ ζωηρὰ πνευματικὴ τοιαύτη λειτουργοῦν τῶν εὐδοκίμως ἐν Λονδίνῳ δύο συλλόγων, τοῦ «Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συλλόγου» μὲ πρόεδρον τὸν Σὲρ Τζὼν Σταυρίδην, καὶ τοῦ «Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου» οὗ προΐσταται ὁ βαθὺς ἐπιστήμων κ. Ἰωαν. Χρυσανθόπουλος ὁ παλαίμαχος δεξιὸς χειριστὴς τοῦ κολάμου καὶ ἀντιπροσωπεύτης τῆς «Ἀτλαντίδος» τῆς Ν. Τόρκης.

Ἀλλ' ἐκ τοῦ σημερινοῦ ἑλληνικοῦ Λονδίνου ἐξέλιπον μὴ ἀντικατασταθεῖσαι μερικαὶ φυσιογνωμίαι διανοήσεως αἵτινες ἔλαμψαν περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἐν Ἀγγλίᾳ ὡς λ. χ. ἡ τοῦ Θεοδ. Βουρλούμη καὶ τοῦ Α. Πάλλη, τοῦ Λίδερσολ τοῦ μεταφραστοῦ τῆς «Ἰλιάδος».

Καὶ ἐπειδὴ πρόκειται περὶ Λονδίνου θὰ ἦτο παράλειψις ἐὰν δὲν ἀνέφερον τὸν Θεοδ. Βουρλούμη τὸν ἱδρυτὴν τοῦ ὁμωνύμου μεγάλου σταθμοῦ τραπεζικοῦ οἴκου, ὅστις ἐπὶ 50ετίαν διαμένας ἐν Λονδίνῳ πλὴν τοῦ Κεφαλοῦ Ἑρμοῦ ἐκαλλιέργει καὶ τὰς μοῦσας δράσας ἐθνικῶς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἀτυχοῦς πολέμου τοῦ 1897 ἀεινὸς ὑπερασπιστὴς τῶν ἐθνικῶν μας δικαίων ἐν τοῖς «Times» καὶ ἐν γένει ἐν τῷ ἀγγλικῷ τύπῳ. Βαθὺς γνώστης τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος, ὑπῆρξε πολύτιμος σύμβουλος τοῦ ἀειμνήστου Χαρίλαου Τρικούπη καὶ τοῦ μετέπειτα λυσιτελῶς ἀναμιχθέντος εἰς αὐτὸ Τ. Πεσμαζόγλου. Ὁ Θεόδωρος Βουρλούμης, ὅστις εἶχε χρηματίσει ἐπὶ μακρὸν καὶ πρόεδρος τοῦ συνδέσμου τῶν ξένων δημοσιογράφων ἐν Λονδίνῳ, ἀπεδίωσε, φέρων τὸν Ταξιάρχην τοῦ Σωτῆρος τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1919.

Κλείων τὴν μικρὰν ταύτην καὶ ἀτελῆ περιγραφὴν τῆς δράσεως τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ Μητροπόλει τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἔχω ὑποχρέωσιν ν' ἀναφέρω καὶ τὴν προστασίαν καὶ διευκόλυνσιν ἣν παρέχει πρὸς πάντα εἰς αὐτὴν καταφεύγοντα Ἕλληνα πτωχὸν ἢ πλούσιον καὶ ὁ ἐν Λονδίνῳ πρὸ τινων ἐτῶν ἐγκατεστημένος ἀλλοεθνὴς τὴν καταγωγὴν ἀλλ' Ἕλλην τὴν ὑπηκοότητα καὶ τὴν ψυχὴν ἄλλοτε πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Γερμανίᾳ κ. Ἀλεόνσος Συνταΐμερ, τοῦ παγκοσμίου φήμης ὁμωνύμου Οἴκου πολυτίμων μετάλλων τοῦ διακηρύττοντος γραφείου, πλὴν τῆς Γερμανίας, καὶ ἐν Παρισίοις, Ὁλλανδίᾳ καὶ Λονδίνῳ. Φανατικὸς ὀπαδὸς τῆς ἐν Ἑλλάδι βασιλευομένης Δημοκρατίας καὶ θαυμαστὴς τῆς ἐθνικῆς μας Δυναστείας, ἄνευ οὐδενὸς συμφέροντος προσφέρει ἀπιλοκερδῶς τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς πλείστους τῶν ἐν Λονδίνῳ μεταβαντῶν κατὰ τὰς ἱστορικὰς ἡμέρας τοῦ Νοεμβρίου ἐπιστήμων καὶ ἀνεπιστήμων Ἑλλήνων, κατ' ἐντολὴν τῶν ὁποίων ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης διακιβάζω πρὸς αὐτὸν τὸ ἄπειρον τῶν εὐχαριστίας καὶ τὴν βαθυτάτην ὑποχρέωσίν των.

ΘΑΝΟΣ ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

Ἀριστερά: Ἡ ἀσφαλιστικὴ ὀργάνωσις τοῦ Λόυδ, εἰς τὴν ὁποίαν μετέχει πολὺ

Τὸ Ρόϋαλ Ὠτομομπίλ Κλοῦπ, ἡ ΕΛΠΑ τοῦ Λονδίνου, τοῦ ὁποίου πλεῖστα μέλη εἶνε Ἕλληνες.

Ὁ κ. Σπυρος Κωνσταντινιδης, ὁ διακεκριμένος διπλωμάτης, ὁ ἄλλοτε ἐπιτετραμμένος καὶ νῦν ἐμπορικος συμβουλος τῆς ἐν Λονδίνῳ Πρεσβειας μας.

ΕΙΔΙΚΟΝ ΜΗΤΡΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΩΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ ΖΩΗΣ

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ .....

ΥΠΟΔ. 124. 1. 34

ΑΡΙΘΜΟΣ		ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ			ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ		ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΥ	ΓΕΝΙΚΟΣ	ΕΤΟΣ	ΜΗΝ	ΗΜΕΡΑ	ΔΡΑΧΜΩΝ	ΞΕΝΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ	

51

ΥΠΟΔ. 124. 1. 34

ΑΡΙΘ... ΣΕΙΣ

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

AGENCE D'ATHÈNES

ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 50Α — RUE PATISSION 50Α

ΕΦΗΜΕΡΙΣ JOURNAL | Ἑσπερινός 21-11-35

Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΕΤΡΑΛΙΑ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 20 Νοεμβρίου. (Ἀθ. Πρ.).—Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Τουρισμοῦ κ. Θ. Πετραλιᾶς ἐν συνεντεύξει του πρὸς τὸ «Πρὲς Ἀσοσιέισιονν», ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ προσεχὴς ἐπίσκεψις τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Δουκίσσης τοῦ Κέντ εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ εἶνε ἀπαρχὴ τῆς ἐλεύσεως πολλῶν Ἀγγλων περιηγητῶν. Ὁ κ. Πετραλιᾶς ἀνέπτυξε τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἔχει λάβει ὁ Ἑλληνικὸς Τουρισμὸς διὰ τὴν ἄνετον διαμονὴν τῶν ξένων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ προσέθεσεν, ὅτι διεξάγονται ἤδη συνεννοήσεις μὲ ἀγγλικὰ πρακτορεῖα ταξιδίων ὥστε καὶ τὰ ἔξοδα (ναῦλοι κλπ) νὰ ὑποβιβασθοῦν σημαντικῶς διὰ τὴν μεγαλυτέραν τόνωσιν τῆς μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἑλλάδος τουριστικῆς κινήσεως.

ΑΦΙΚΕΤΟ ΧΘΕΣ Ο κ. Θ. ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

Ἀφίκετο χθὲς ἀεροπορικῶς ἐκ Βρινδησίου ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ κ. Θάνος Πετραλιᾶς.
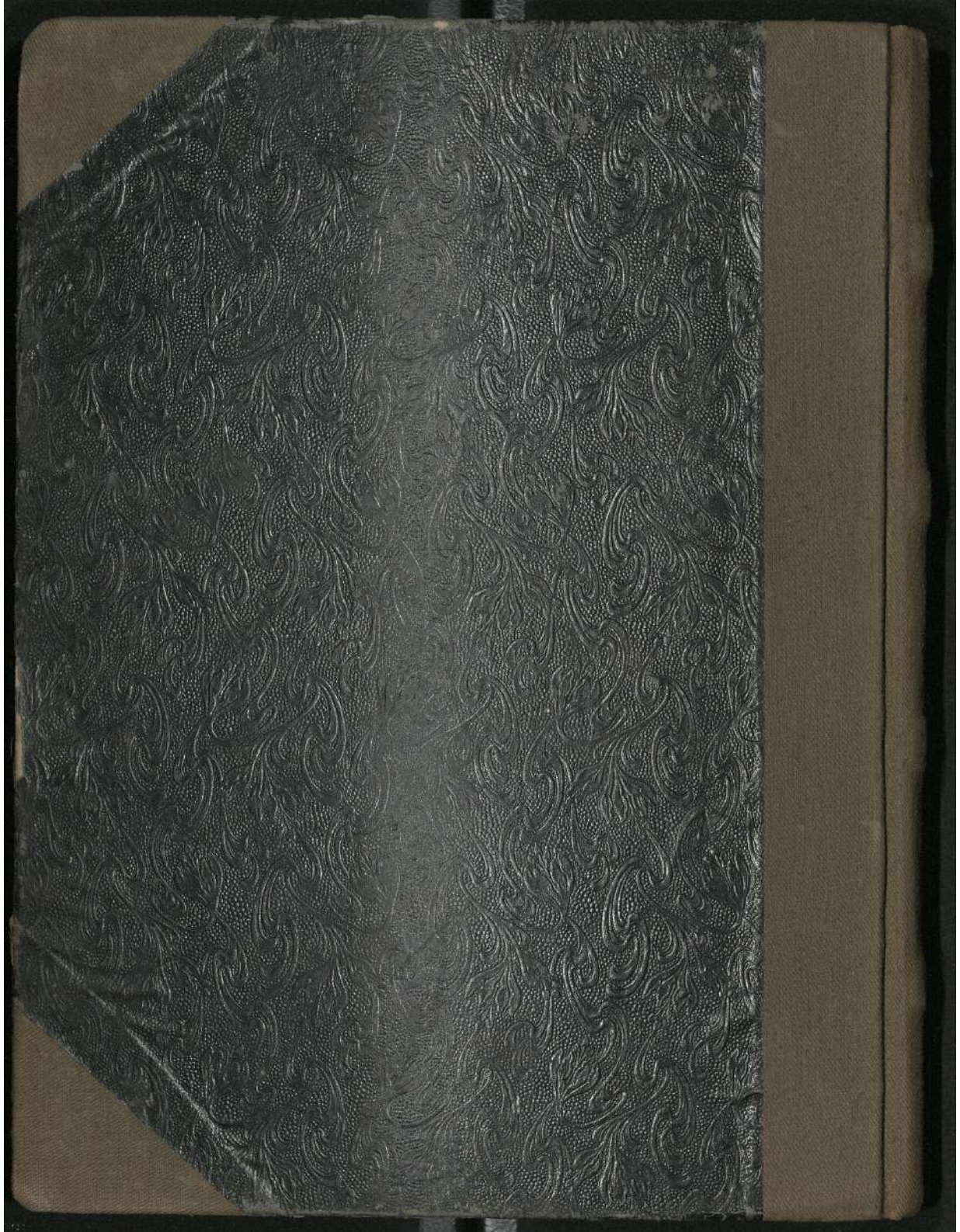
ΕΛΛ. ΜΕΛΛΟΝ
24 Νοεμβρίου 1935